

گۆزه كان له گهنجهدا

عهباس موحه ممه دی

بهشی سیهه م

ئهم نووسینه له بهندینه خانه یه کی ولاتی ئینگلیسدا نووسراوه.

کهسانیک به تهوشیهوه ئهوهنده توند بهسهر گويزدا دهدهن که ناوک و توپکل
لهسهریهک پان دهکهنهوه. یهکیکیش وهک من ئهوهنده توند دهدهم بهسهر کاغهزدا
که وشه و مانا وهک ناوک و توپکل لهسهریهک پان دهکهمهوه!.

به ناوی خوای بهخشنده و میهره بان

به بهخشندهیی خوای گهوره و له ژیر ترس و توقاندنه کانی جن و ئنس توانیم که
بهشی سیههمی نووسینه کهم تهواو بکه م. ناونیشانه کانی بهشی سیههم بریتین له م
ناونیشانانهی خواره وه:

گۆزه کان له گهنجه دا

بایه قوش

شیخ و شیت

بهرد له که لهک و بنه وادا

تهزوی له دهست و ده مدا

مرکان و تهقان

ههزار پی و ههشت پی له بونیاد و چووندا

کاله که مارانه و که له که مارانه

بزن له شاخ شکاندندا

شیعر و وشنر بو عه ره ب

گوی و پشت بو کهر

عومه ری خه یام و عومه ری خاوه ر

گۆچان و پینووس

خور و که له شیر له شه ردا

فرمیسک و مین له رشتن و چاندندا

دان و رسته بو مه ر و مرو ف

گهنم له نيوان خهرمان و هوماردا

گهنم و باران

كرم و كوله له نيو په نجه كاني مندا لدا

به ره به يانه كاني من له سهر زه وييدا

دارى بى و به پروو له تهرى و وشكيدا

دوون كيشوت و ئادولف هيتلر

تيشكى خوړ و پرووناكى مانگ بو گهمه ي مندا لان

سهره تاكان و كووتاييه كان

پروومه ته كان و رسته كان ، دهسته كان و رسته كان

زه نكيانه و جهواهر له بهن و سندوقدا

پينووس و ته زوى

پينووس و بهرد له دهستى راست و چه پدا

موورگى شين بو له چاوو چوون و به چاو چووندا

فرميسك له چاوى راست و چه پدا

دهم و پينووس له خوين و جهوهردا

دهم بو هه نجاندى خواردن و وتنى وشه كان

دار بو بنه پي و له پي دهست

گوريس و كا له دوژمنى يه كديدا

گوريس و مار له دوستى يه كديدا

كهو و كه ر له پيگه و دهنگدا

ناسرى ره زازى و ناسرى سوبحانى

گۆزهكان له گهنجهدا

پهنا به ناوی خوای مهزن دهبهم له شهړی ناوهكان. به ناوی خوای مهزن دهست و گیان پئی دهکهه.

بو ئهوهی که مروّف خوئی بناستی، وهک ئهوهیه که چرایهک به دهستهوه بگریت و بچیته نیو ئهشکهوتیکهوه که بنیکی دوور و درپژی ههبیته. وردهکاریهکانی دهروون و ژیانی ورده ورده سهر دهردههینن. کهم کهم وشهکان و بیرهوهریهکان و بیرهکان و پروداوهکان خوئیان دهردهخن. گرنگ ئهوهیه که ئهوه کهسه چهنده له خویدا دهچیت و بهها به تاریکی و شاراوهیی دهروونی خوئی دهوات. لهبهر ئهوهی کاتیک که قوتابی و فهقی ئهوهنده خهریک به ناوهکان و ژیانی ناوهکان کرا، ئهوهنده له خوئیان و دهروونی خوئیان دوور دهکهونهوه.

له دهورهکانی نووسیندا، وشه و وینهکان ورده ورده و کهم کهم دهکهونه سهردهم و بندهست، وه له بهردهوامی نووسین و ناسیندا زیاتر چوک و چوکه دهدهن و دهکرینهوه. کاری سهرهکی من ئهوهیه که وشهکان و وینهکان به جوانی دهربهینم. ههندیگ وشه و وینه له بهشی یهکهمی ئهم نووسین هاتوون، بهلام به جوانی باس نهکروان، ئهمه ئاماژه بهوهیه که خوئیان بو من نهکردوتهوه. له درپژی و بهردهوامی نووسیندا ههر وینه و وشهیهک خوئی دهکاتهوه و خوئی وهک سهربازی دوپراو دهوات به دهستی منهوه، لهبهر ئهوهی که وینهکان و وشهکان به تهنیا هیچیان پئی ناگریته.

گۆزهكان له گهنجهدا

بیناسازی یان معماری زانست و هونهریکه که له ههر خاک و خهلیکیدا شیوه و نهخشهی تایبهتی خوئی ههیه. یهکیک له تایبهتمهنديهکانی بیناسازی له ناوچهکانی دهشتی زههاو و دالاهۆنشینهکان، شوینیکی تایبهته به ناوی گهنجه که له ههر خانوویهک بوونی ههیه. گهنجه بهو شوینه دهوتریت که گۆزهکان تیدا ههلهگیرین و رادهگیرین. گهنجه شوینیکی چکولهیه که له پشتهوهی خانوو دروست دهبیته و ژنی مال ئاگای لیه که چی تیدا یه و چی تیدا راگیراوه؟. گهنجه شوینی ئهوه شتانهیه که خاوهن مال بو خوشه بوون و پیگهیشتن رایدهگریته. ئهوه شتانهی

که پیویستی به گوزهری کات ههیه، ئه و شتانهی که ورده تۆز و خۆلی تهنیایی سهری دهگریت!

دهروونی کهسانیک له نهوهکان و ناوهکان گهنجهیهکی تایبهتی تیدایه که زۆر وینه و چیرۆک و وشه و پسته و ناو تیدا راگیراوه.

له ئهدهبی مروفقیدا پی دهلین بیرهوهری یان زاکیره، وه بۆ ئه و بیرهوهری یان زاکیره چهندهها جووری جیاوازیان لهیهکدی جیا کردووتهوه. بۆ نمونه باسی زاکیرهی کورت یان بلندی کهسهکان دهکهن.

دهروونی من گهنجهیهکی تیدایه که بهرپرسیکم بۆ دانیاه که ههر وشه و وینه و چیرۆکیک که له ژیانم دهقهومییت ههلیگریت و خزمهتی بکات بۆ پۆژی پیویست.

چهند تایبهتمهندی گرنگ

باسی تایبهتمهندیهکانی گهنجهی دهروونی خۆم دهکهم بۆ ئهوهی که نهوهکانی کورد گهنجهی خۆیان بکهنهوه.

ئهوهی که له رابردووی ههر مروفقیک قهوماوه وینهی کۆیهک دانهی ههیه. بۆ نمونه جووتیاریک پری توورهکهیهک دانی گهنمی ههیه. ئه و گهنمانه له توورهکه له گهل یهکدن، بهلام نازانن که کاتیک به دهستیک وهشینران، کامهیان له گهل کامهیان نزیک دهبییت؟. بۆی ههیه که چهند دان له توورهکه له یهکدی نزیک بن، بهلام ئه و دانانه له کاتی وهشاندن له یهکدی جیا ببنهوه. ههروهها وینهکان و بهسهرهاتهکانی مروف وهک دانهکانی گهنم له توورهکه یان گهنجه پیکهوه دهبن، بهلام له کاتی نووسین و ریکخستن له یهکدی جیا دهبن. ههریهکهیان به دهستی خاوهن بهسهرهات، له شوینییک دادهمهرزیت.

تایبهتمهندی تری وینهکان و چیرۆکهکان له گهنجهدا ئهوهیه که بۆی ههیه سهروبهری ئه و وینه و چیرۆکانه بگوریت و مروف تووشی مانهوه بکهن. بۆ نمونه، له بیرمه که دکتور ههمید عهزیز مامۆستای وانهی تیورهکان باسی کارل مارکسی دهکرد. وتی مارکس پاش ئهوهی نووسینهکانی ئینگلیسی تهواو کرد، ویستی که بپوات بۆ باکووری ئهفریقا بۆ ئهوهی که لیکۆلینهوهکانی تهواو بکات، بهلام کۆچی کۆتایی کرد و پرۆژه و لیکۆلینهوهکانی تهواو نهکرد.

قسەكەى مامۇستا حەمىد بە شىۋەيەكى تر لە گەنجەى دەروونم ھەبوو كە منى خستە ترس و مانەوہ كە كامەبىيان دروستە!؟.

دكتور وتى: كارل ماركس دەيەويست كە بروت بۇ پۇژھەلاتى ئەوروپا بۇ ئەوہى كە لىكۆلېنەوہكانى تەواو بكات!.

دەروونى مرۇف سەروبنى قسەكان و باسەكان دەگۆرېت، شتەكان دەستكارى دەكات، وەك ئەوہى كە كەسانىك خواستى ئەوہيان ھەيە كە تەشەنە بكنە دەروونى مرۇف و بە خواستى خۇيان قسە و باسەكانى دەروون بگۆرن يان بە خواستى خۇيان بەرجەستەى بكنە!.

تايبەتمەندى ھەرە گرنگى تر ئەوہيە كە مرۇف و ئەو بەرپرسە دەروونىە كە گەنجە بەرپوہ دەبات، بە خواستى خۇيان وئېنەكان و بەسەرھاتەكان ھەلدەگرن. ھەرچيان كە بوئت ھەلئيدەگرن. من پېموايە كە ئەوہى گرنگ بئت بۇ ناسين و راستى وە يارمەتيدەر بئت كە من لە قەيرانەكان دەرباز بكات، بە خواست لە لايەن خاوەن گەنجەوہ ھەلدەگيرئت و دەپاريزئت.

تايبەتمەندى ھەرە گرنگى تر ئەوہيە كە وئېنەكان و چيروكەكان و وشەكان و ناوہكان لە دەروون دەبئت كە بگيرئنەوہ. گۆزە لە گوزەرى كات بەرى خۇى دەگرئتەوہ. ھەرەھا وئېنەكان و چيروكەكان لە گوزەرى كات، يەك دەگرنەوہ. دەبئت كە سەبرى پېوہ بكەيت.

ژن سروشتى جورئكە كە كەمتر لە پياو وئېنەكان و چيروكەكان لە دەروونى پادەگرئت. ژن بۇ ناسين، سەبرى لە پياو كەمترە. ژن ئەوہى پئى دەكرئت كە گەنجە بپاريزئت. سینگ و دەمى ژن بەسەرھاتەكان تئدا وەك پياو پاناگيردريئت، بەلكو بە زووترين كات بەكارى دەبەن. زورئك لە مرۇقەكان كە سەبريان بە گرتنەوہى دەروونى خۇيان نەكرد و وئېنەكان و بەسەرھاتەكانى بە شىۋەيەكى كوت و پپ بە بئ ئەوہى كە شوئنى خۇى بگرئت بەكار برد، ئەوہيە كە ناتوانريئت سقە بە دەم و باسەكانى بكرئت! نەك تەنيا ژنەكان بەلكو زورئك لە نووسەران و بئرمەندان سەبر بە وئېنەكان و وشەكان و چيروكەكان ناكەن. ھوى ئەوہ دەگەرئتەوہ بۇ ئەوہ كە گەنجەى دەروونيان نيە!.

له و کاتهی که له بهندینخانه دهستم بۆ پینووس برد، چووم بۆ گهنجهی هۆشم و سهرجهه گۆزهکانم کردهوه بۆ ئهوهی که کهکیان لی وهربگرم. ههریهک له وینهکان و چیرۆکهکان و بهسهرهاتهکان و وشهکان و ناوهکانم له پیش خۆمدا ههپرشت و داوام له خوای گهوره کرد که یارمهتیم بدات که شوین و پیگهی شایسته به ههریهک لهوانه بدهم.

گۆزهکان له گهیندا

کهسانیک له ناوهکان له کاتی که تهمهنیان دهگاته پیری و کۆتایی، دهست دهبهن و بیرهوهی و نهینی و پروداوهکانی ژیانان بۆ خهک و خوینهر و خوازیار دهکهنهوه و شل و شی و شیتهلکاری دهکهن. بۆ نمونه ئیمام موحهممهدی غهزالی تووسی له نووسینهکانی کۆتایی کتیبی المنقذ من الضلال دهنووئیت. پاش ئهوهی که سالههای سال بیر و ژیر و ههست و تهنیایی تیکهل دهکات و دهگات به کاتی قسهی کۆتایی ئهم کتیبه وهک باسی دهروونی خوی دهنووئیت. نمونهیهکی تر مامۆستا ههژاری موکریانیه که پاش ئهوهی دهگاته تهمهنی پیری، بیرهوهریهکانی ژیان له کتیبی چیشتی مجبور دهنووئیت و باسی ورده کاریهکانی ژیان دهکات.

زۆربهی ئهوانه که دهستیان برد بۆ نووسینهوهی ژیان و بهسهرهاتهکانی ژیانان وهک بهرههه می کۆتایی و بهستنی کتیبی ناوی خویان بووه. مانای ئهوهیه که گهنجه و گۆزهکانی ژیان ئهوان به کاتی کردنهوهی کۆتایی گهیشتوووه.

ئهم شیوه بووه شتیکی ئاسایی که ناوهکان تا تهمهنیان نهگات به پیری دهستیان ناچیت بۆ گۆزهکانی ژیانان که بیکهنهوه. هۆکاری زۆری ههیه، لهوانه ئهوهیه که ناوهکان ژیان له یهک دهرووره دهبینن، دووههه ئهوهیه که ناوهکان تا نهگهن به پیری گۆزهکانیان ناگهیهت و ناگات.

دۆستی که به من وتی: تو که پیر نهبوویت، بۆ جوریک دهنووئیت که گهیشتوویت به کۆتایی!؟

ده سالی ژیان کار کردن و گیان کهندن و سهختی کیشان لهگهل مرۆف و ناوهکان، وای کرد که گهنجهی دهروونم بگات و بگهیهت. بهرزی و نزمیهکان و سهختی و تالیهکان، دووری و نزیکیهکان، ههست و ههناسه سارد و گهرمهکان، پرس و

ترسه‌کان، تهنگی و کرانه‌وه‌کان، دهنگی زور و بیده‌نگی سهیر، نه‌خوشتی و خوشتیه‌کان، وایان کرد که گوزه‌کانی گهنجه‌ی دهروونم ئاماده‌یی ئه‌وه‌ی هه‌بیت که شتانیک بۆ به‌خشین بگریته‌وه.

ئهو کاره‌ی که من ده‌یکهم ئه‌وه‌یه که به‌ره گه‌یوه‌کانی گوزه‌کان دهرده‌هینم و گوزه‌کان به‌تال ده‌که‌م، بۆ ئه‌وه‌ی که دیسان له‌ نوپوه به‌ری تازه‌ی تری تی بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی که بیگریته‌وه. که‌وایه باوه‌رم وایه ژیانی من یه‌ک دهوره نیه وه یه‌ک به‌ر و کۆتایی نیه، هه‌رچه‌ند که هه‌ره‌مووی له‌ یه‌ک گهنجه و ده‌سته گوزه‌یه‌ک ده‌گیرینه‌وه!

لیره وریا بن که به‌سه‌رهاتی نه‌وه‌کان و ناوه‌کان وه‌ک یه‌ک نیه، هه‌ر که‌س ناتوانیت که ده‌ست بخاته گهنجه و گوزه‌کانی مه‌گه‌ر ئه‌وه که کاتی بگات. ئهو کاته زور سروشتیه، گوزه‌کان له‌ گهنجه هاوار ده‌که‌ن که گه‌ییون و ئاماده بوون.

" هه‌ر که‌س شایسته‌ی ئه‌وه نابیت که به‌ دهروونی خو‌ی ئاشنا بیت، وه هه‌رکه‌س ده‌ستی به‌ گوزه‌کانی گهنجه‌ی دهروونی خو‌ی ناگات، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ دهره‌وه ئاگادار بگریته‌وه!"

زوری‌ک له‌ ناوه‌کان و نه‌وه‌کان پاش ئه‌وه‌ی که ده‌ستیان به‌ گهنجه و دهروونیان ده‌گات، شتیکی گرنگیان بۆ گرتنه‌وه به‌ ده‌ست نه‌هیناوه. زوریکیان که گوزه‌کانی گهنجه‌ی دهروونیان ده‌که‌نه‌وه، ده‌بینن که که‌رووی داوه و گه‌ناوه!

بایه‌قوش

بولبول و هه‌لۆ و بایه‌قوش له‌ دهنگ و دهرکه‌وتندا

هه‌ریه‌ک له‌ په‌له‌وه‌ره‌کان کات و شوینی تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه که دهرکه‌ویت. له‌ به‌ره‌به‌یانی ئاوایدا په‌له‌وه‌ره‌کانی به‌ره‌به‌یان له‌ ده‌وری داره‌کان و پاساری خانووه‌کان و گه‌له‌خانه‌کان دهرده‌که‌ون و به‌ جریوه و دهنگیان خو‌یان دهرده‌خه‌ن. په‌له‌وه‌ره‌کانی به‌ره‌به‌یان هه‌رده‌م پاش ئه‌وه‌ی که خو‌ر دهرده‌که‌ویت، خو‌یان و په‌ر و بالی په‌نگینیان بۆ خه‌لکان دهرده‌خه‌ن. په‌له‌وه‌ره‌ جوانه‌کان و په‌نگینه‌کان به‌ دهنگ و جووله‌ و هات و چۆیان، سروشتی به‌ره‌به‌یان ده‌پازینن و ئاسوده‌بیه‌ک به‌ زه‌وی و ژیان ده‌به‌خشن.

بەلام بە پېچەوانەى پەلەوەرەكانى بەرەبەيان، دەستەيەكى تر لە پەلەوەرەكان رڤ و نەفەرتيان لە بەرەبەيان ھەيە، بەلكو لە كاتى ئاوا بوونى خۆر خۆيان بەدەرخەن. بايەقوش¹ لە كاتى ئاوا بوونى خۆر خۆى دەردەخات و لەسەر ديوارەكانى كەلاوەكان و تيرى بەرقەكان خۆى دەنیشينىت.

لە بايەقوش خراپتر، شەمشەمەكوپرەيە كە ھيچ پروويەكى بۆ خۆر و پرووناكى نيە، بەلكو لە شەوانى تاريك و لە كونەكان و تاريكيەكان خۆى ھەلدەواسيٓت. ئەگەریش چرايەكى كەم نوورى نەوتى پرووناكى خۆى ليٓدات، ھاوار و دەنگيكي ناخۆش دەيگرٓيت و شويني خۆى دەگۆرٓيت!

ناوەكان بە تايبەت نووسەرەكان وەك پەلەوەرەكان كات و شويني تايبەتى خۆيان ھەيە بۆ دەرکەوتن. دەستەيەكى كەم لە نووسەرەكان لە بەرەبەيانان خۆيان دەردەرخەن، ئەوانەى كە خۆيان لەبەر تيشكى خۆر و پرووناكى دەردەرخەن ناويان بۆ نەوەكان ھيچ ليٓدانىكى نيە، بە پېچەوانەشەو، ژينگە و ھات و چۆ بۆ نەوەكان خۆش دەكەن. كەسيكى وەك سادقى ھيدايت كە ناوى بايەقوشى بۆ نووسينەكانى خۆى ھەلبژارد، تەنيا لەسەر وشەكانى نەبوو، بەلكو ئەو ويٓنەيە تەشەنەى كردە سەرگۆرەكەى و وەك ھيمايەك بە ناوى خۆى ناساندى. سادقى ھيدايت، دەرمانخۆر و مەشرۆبخۆر و جگەرەكيٓش و تەنيا و ھيلاك بوو!

سادقى ھيدايت ھەروەھا بە ھەستى خۆشى بۆ رۆژئاوا وە ھەستى ناخۆشى بۆ ئيسلام، وە بە ھاوكارى وشەكان و رٓستەكانى ئەدەبى فەرەنسە، توانى فارس وەك بايەقوش دەربخات. فەرەنسيەكان مۆريان بە كەلەشيٓر دەناسرٓيت، ئەوان بوون كە فەرەنگى شيٓر و خورشيدى ئيٓرانى و پرشيانيان، كردە بايەقوش. مەبەستم ئەوەيە كە لە سەردەمى ناوى سادقى ھيدايت بەو لاوہ ئيٓتر ئەدەبى فارسى بە نووسراوہى بوف كور، بايەقوشى كويٓر، بە ئەدەبى بايەقوش دەناسرٓيت. بايەقوش پرووى پرووناكى نيە. مانەوہ لە خەلۆتٓيكي سارد و تاريك، كە نيشانە و ئاماژە بەوہيە كە ئەدەبى فارس بە دەستى كەسيٓك جادوو و بە دەمى كەسيٓك مەسخ و وشك كراوہ.

¹ _ بايەقوش، كونەپەپوو.

ناوه‌کانی هەر ئەدەبێک، لەهەر دەورەیه‌ک مۆر و هێمایه‌ک به‌و ئەدەبه‌ ده‌به‌خشن. ئیتر به‌و مۆر و هێمایه‌وه ئەو ئەدەبه‌ ده‌ناسرێته‌وه. سادقی هیدایه‌ت ئەدەبی فارسی نوێ له‌ مۆر و هێمای بایه‌قوش ده‌رخست.

بولبول و په‌له‌وه‌ره‌ په‌نگینه‌کانی تر که له‌ به‌ره‌به‌یان دینه‌ ده‌روه‌ه، ده‌نگ و په‌نگی جوانیان هه‌یه، هەر بۆ ئەوه‌ باشن که ده‌رکه‌ون و سروشت و ژینگه‌ جوان و په‌نگین بکه‌ن. به‌لام سادقی هیدایه‌ت و بایه‌قوش نه‌ ده‌نگی به‌ره‌به‌یان هه‌یه وه نه‌ په‌نگی به‌یانیان هه‌یه. له‌ ته‌م و تاریکی خۆیان به‌ده‌رده‌خه‌ن.

فردریک نیچه‌ که که‌لک له‌ ناوی هه‌لۆ و مار وه‌رده‌گریت، ئاماژه‌ به‌ سروشتی خۆی ده‌کات. هێمای بوونه‌وه‌ریکه‌ که‌ هی ئاوه‌دانی و ژیان و ژینگه‌ی مرۆف نیه، به‌لکو له‌ سه‌رگه‌ردانی و سه‌رگه‌ر ده‌مینیته‌وه. هه‌لۆ ئەگه‌ر به‌ده‌رکه‌ویت و خۆی له‌ سروشت و ژینگه‌ی ئەوانی تر ده‌ربخات، ئەوه‌ له‌ دووره‌وه‌ و به‌ هه‌ره‌شه‌وه‌ خۆی ده‌رده‌خات و خۆی ده‌نوینیت!

له‌ راستیدا من به‌ها به‌ نووسه‌رانی ته‌م و توۆز² ناده‌م، به‌ها به‌ ناوی ئەوانه‌ ناده‌م که وه‌ک بایه‌قوش و شه‌مشه‌مه‌کویره‌ ده‌ژین و ده‌نگ و په‌نگی خۆیان له‌ به‌ستراوه‌یی و تاریکیدا هه‌شار ده‌ده‌ن.

بۆ ناوه‌کان ئەوه‌ شایسته‌یه‌ که ئەگه‌ر ده‌نگ و په‌نگیان بۆ ترس و پرس، بۆ هه‌ره‌شه‌ یان ئاسایش هه‌یه، خۆیان ده‌رخه‌ن و لێدان و پێدانی خۆیان بکه‌ن.

سینگ له‌ ته‌نیا‌یی و ته‌نگانه‌دا

پاش ئەوه‌ی که ده‌ورانی کتیب خۆیندن له‌ ده‌روده‌شت و کیوه‌کان گوزه‌ری کرد. پرووم له‌ شاری هه‌ولیر و زانکۆی سه‌لاحه‌دین کرد. ئەوانه‌ی که هه‌ز و خوشیان به‌ ده‌روده‌شت هه‌یه وه‌ کات و ساتیک بۆ چوون و هاتن ده‌بینن، بۆی هه‌یه‌ وایان لێ بیت که بتوانن له‌ ژووړیک بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ پوژ و هه‌فته‌دا بژین و ئاسوده‌ بن. ئەمه‌ باس له‌وه‌ ده‌کات که کتیب و نووسینه‌کان چه‌نده‌ ده‌توانیت که کاریگه‌ری له‌سه‌ر مرۆف هه‌بیت!

² _ نووسه‌رانی ته‌م و توۆز، شاعیره‌کان.

ههولپیر منی له ژووره که مدا به سایه وه، وای کرد هه رکات و هه رده م له ژووره که م خۆم به وشه کان و پرسته کان و ناوه کان خه ریک بکه م. هه ر له و کاته وه وه ک تا قی کردنه وه، زانیم که توانای تهحه موّل کردنی زۆرم هه یه، وه هه ر له و کاتانه وه، هۆش و زمانم له بی سنووری و خه روارها خه روار زه وی به ره لّا و ئازاددا خۆی ناسیه وه. ئه مه وه ک دیاری بوو، بۆیه ئه مه من نیم که ته نیا سینگم دوو بست بیّت، به لکو خه روارها خه روار به رپانی له هۆش و ده روونم هه یه که به ناوی منه وه په رژی نی به ده وه وه کی شراوه.

له لوتکه ی کیو، له ژووری ته نیا، له شه قام. له ئاواره یی، له شار به شاری و ولّات به ولّاتی، ههسته کان و هاته کان ده بیته پشت بو مرۆف، یه واش و ئارام فییری خاوی نی و ورد چوون، له خۆدابوون وه له خۆداچوون، سینگ ده کاته وه وه خاوه نداری ده کات. بو نمونه گریان له لوتکه ی کیو له گه ل گریان له به ندینخانه نیشانه ی ئه وه یه که بوونیک ی خوازیار له پشته وه ی ئه و چاوه هه یه که فرمی سک ده ریژیّت. شوینی وه ک به ندینخانه ی ئینگلیس، ژووری ته نیا له هه ولپیر وه ده روده شتی شاری پوانسه ر، خه لوه تگه و گو شه یه کی ئارام و ئاسووده بوون که بوونه هۆی کیلان و به ره ییان و به ره مه ییان و دارشتنی چوونی سنووره کانی هزره کان و ههسته کان له سینگ و هۆشدا.

به شیکی زۆر له ناوه مرۆقیه کان و ناوه دینه کان باری خه لوه تیان کی شراوه وه ده ورانی گو شه و خه لوه تیان چی شتووه. ئه و ناوانه پرسته کانیان له خه لوه ت گه شه ی کرد وه هه ر له خه لوه تدا چوونی هه بووه.

که سیکی وه ک سادقی هیدایهت له فه ره نسه پرسته کانی هه لگرت وه له هیندوستان به ری گرته وه. سادق له و خه لوه ته ی که له دریزی ژیانی پیوه گری خواردووه، توانیوه که له ته نیایی له وه پر به وشه کانی خۆی بدات. سه ید قوتب له دریزی سالانی ژیانی هه مووی کو کرده وه تا ئه وه ی که له ده ورانی به ندینخانه هه مووی له گیانی هاته ده ره وه. فردریک نیچه ئه وه ی که له بن ده ستی زانکو کان فییر بوو له کیوه کانی ئالپ دژ به زانکو و ئه و په روه رده پرژاندی. ناسری سوبحانی به هۆی ده ورانی خه لوه ت و گو شه گیری که چی شتوویه، توانیوه که به ری هه بیّت.

هه رکام له و ناوانه وه ک شوانیک بوون که وشه کانیان وه ک مه پر داوه ته بهر بو ئه وه ی که به خواستی خۆیان بیه وه پینن و به خواستی خۆیان گه شه و گه رای پی

عیراق و بۆ ماوهی سالیکی له کهمپی ئییران بووم. ئەو کاتە ی که له عیراق بووم له دەرودەشتی شاری پۆمادی گهوره بووم وه کاتیکی که گه پراینه وه، ژیان له کهژ و کیو و بهرزی و نزمیهکان دەستی پێ کرد. له شاری پوانسەر و دهوره ی حوجره دا زۆر هات و چۆی دەرودەشت و بهرزی و نزمیم کردوو، له بهشه ناوخۆیهکانی ههولیر بۆ ماوهی زۆر له ژووردا خۆم خهریک دهکرد. ئەو مانه وه له ژووردا، سینگی منی له وه ستراوویه تهنگ دهکرد. ههرحی له سالی دووههزار و چوار بهره وه سهروه دههاتم، تهنگانه سهروسینگی منی دهگرته وه. له سالی دووههزار و ههشت بهره وه سهروه تهنگانهکان ئەوهنده ی تر سهروسینگی منی دهگوشی. نهک تهنیا گوزه ره له کهش و ههواکان و بهرزی و نزمیهکان بوو، بهلکو ئەو دهسته ههست و هزرانه ی که بۆ من دههاته پیش، دل و ههناوی منی تهنگ و تاریک دهکرد. بههاداری ناوی من ئەوهیه که زۆر گوشار و تهنگانه هاتوو ته سهر سینگ و دهروونم. هه ره ئەوانه وای کرد که سهخت و سهبوور بم. له بهره تاکانه وه من له هه ره شوین و ههست و باردۆخیک بایهم، بیر و هزره له لای پرستهکان و ناوهکان دهبوو. ئەگه ره بیته و دهسته ناویک بۆ ماوهیهکی زۆر له هه ره شوین و کاتیکی یاد بکهیته، ئەو ناوانه ئەگه ره خاوهنی هه بیته، خاوهنی ئەو ناوانه دیته فریادته وه!

" سینگی ژن سهروهه ی بۆ مروّف بههای ههیه، بهلام سینگی پیاو بنهوه ی بۆ مروّف بههای ههیه."

له بیرم دیت که سالی ههزاروسیسه دووههفتاوهشتی ههتاوی له سهرهتای دهستپیکردنی قوتابخانهکان له مانگی میهدا، من و باوکم و کوره خالهکه م بهرێ کهوتین بۆ شاری بهندهر عهباس بۆ ئەوهی که له قوتابخانهیهکی دینی وهربگیرین و هه ره لهوێ پهره به خویندن بدهین.

ئەو کاته ئوتوبوس ههفتهیهک دوو جار له شاری کرماشان دهچوو بۆ بهندهر عهباس. پۆژی دووشه ممه بوو و ئوتوبوسه که هه موو کورسیهکانی گیرا بوو، له بهختی ئیمه ئیتر شوین نه مابوو. شاگردی ئوتوبوسه که وتی تا پۆژی جومعه ئیتر ئوتوبوس نیه، ئەگه ره دهتانه ویت، دهتوانن که له بوفه ی ئوتوبوسه که جی خۆتان بکه نه وه!

سواری ئوتوبوس بووین و له بوفه له گه ل دوو کهسی تر دا شوینی خۆمان کرده وه. بوفه ئەو شوینهیه که له دواوه ی ئوتوبوسه که دا، پشتی دهدریت به مه کینه ی

ئوتوبوسه كه وه. ئه و شوينهش ئه وهنده تهنگ و گهرم و تاريكه كه هي ئه وه نه بوو كه بيست و چوار كاتزمير پشتي پيوه بدهيت. ئه وهنده دهرد و تهنگانهم له و شه وه كيشا، كه ئيستتهش دهردي له سهر سينگ و ئه زنوم ناوه. ئه وهنده شوينه كه م تهنگ و گهرم بوو كه ههر ئه وه ي مابوو گريانم لي هه لسيت، هي ئه وهش نه بوو كه دابه زين. ئيتر خومان له بوفه ي ئوتوبوسه كه ههر ئه م ديو ئه و ديو ده كرد. دهردي ئه و شه وه له سهر سينگم هيشتا ماوه!

كاتيك كه له پيناو ناويك و خواستنيك پي و سينگ به كار ده بهيت، ئيتر گرنگ ئه وه نيه كه له و كاته بگه يت به مه بهست، به لكو به هادار ئه وه يه كه ئه و كاته ههنگاويك هه لگيراوه، وه سينگ كه شويني هه وانه وه ي پرسته كان و وشه كانه، تووشي تهنگانه و دهرد بووه. ئه مه بو خوي بنه رته تيك بوو بو داهاتوويه كي شكودار. ئه وه يه كييك له و شه وانه ي به رته تا بوو كه سينگي من دهرد و هه ناسه ي تييدا كيشا!

به خواستي خوي گه وره كه سهرداني قوتابخانه دينيه كه مان كرد، پروويه كي خوشيان به ئيمه پيشان نه دا. ههر ئه مه واي كرد كه دهرديك له بهر من، سينگي باوكم بگريته وه. باوكم ئه وهنده تووره و نيگه ران بوو كه خه م و دهرد نيوچاواني گرت و ئه و خه مه تا ماوه يه ك به دم و چاويه وه ديار بوو. زوري پي ناخوش بوو كه من و كوره خاله كه م له وي وهرنه گيراوين. ئه مه بووه هوي ئه وه ي كه خه موكي و دهرديك له سينگ و گياني ههر هه موومان بكه وييت.

پاش ماوه يه ك كه به سهر ئه و كاته و ئه و تووره ييه چوو، ستايشي خوي گه وره م ده كرد كه له و قوتابخانه له باشووري ئيران، له بن دهستي فارسه سونيه كان وه رنه گيراوم. هه رچه ند كه ئه و وه رنه گرته دهردي خسته سينگي من و باوكم و كوري خاله كه مه وه، به لام ههر ئه و وه رنه گرته بووه خير و خوشي كه له داهاتوودا هه ستم پي كرد. گرنگترين خوشي ئه وه بوو كه له به رتاوه، له كوي فارسه كان خه ريكي خويندي دین نه بووم!

شيخ و شيت

له ده وراني خه لوه ته كه ستايش كردن به هره ي خوي له به خشنده يي دهرده خات. بوي هه يه له ئاشنايي ناگه هاني و له ناکاوه باري ئه و خه لوه ته له مروف به رپان و فراوان بيت. له کاتي خه لوه ته يه كه ناويك يان نووسنيك له ناکاوه تواناي

ئەوھى ھەيە كە خەلۆھتى مرۆڧ بەرھو نەخشە و سنوورى بېين ببات. خەلۆھت لە ھەر بەرنامە و پەروردهيەك بۆ ماوھيەكى كورت بە كار دەچيٲت.

خەلۆھت تواناي ئەوھى ھەيە كە مرۆڧ بەرھو پيگھى شيخي بەريٲت، ھەرورھە خەلۆھت تواناي ئەوھى ھەيە كە مرۆڧ بەرھو شيٲتى بەريٲت. شيخي بە پيچھوانھى شيٲتى، ئاماژە بەوھيە كە مرۆڧ بە سەلامەت لە يادى ناوھكان سەرى دەرھيئاوھ. ھەرورھە شيٲتى ئاماژەيە بەوھ كە مرۆڧ تواناي ئەوھى نەبووھ كە بە بەر و بەرھەم بگات و لە يادى ناوھكان سەركەوتوو بيٲت.

مرۆڧ لە تەنيايي زۆر تووشى حالەتى رۆحانى و جنون دەبيٲت. كەسانيك كە بير لە ناوى خوا دەكەن و يادى دەكەنەوھ وە چا و ئەژنۆيان ھاوكارى دەكات، لەو ويئەيە پياو شيخي دەيگريٲت. كەسانيكى زۆر لەبەر بير كردن و بەخۆداچوون و بە خۆخواردن، بەشەكانى مندالى و ھەرزەكارى ليين زيندوو بووھتەوھ. كاتيڪ كە لە ناوھخت و بە ناحەق بير لە مندالى بكرٲتەوھ، بۆى ھەيە كە وشە و كردهكانى ئەو كاتە چوكەر بداتەوھ، وەك فردريك نيچە!

ئەو كەسانەى كە زۆر بە ناوى جۆراوچۆر و رومەتى جۆراوچۆر و دوور و نائاشنا خەريك دەبن، ئيتر زۆر ئەستەمە كە بتوانن رومەتيان لە خەلۆھت چاوديري و خزمەت بكەن.

گوزەر لە چۆلەوانى زۆر جياوازە لە چۆكدان لە خەلۆھت. مرۆڧ كە گەيشتە ئەو رادە بيهويٲت كە بە لەش خەلۆھت بكات، دوور دەبيٲت لە كەسانى تر. بنەچھقى قسەكانى من كار كردن بە ناوھكانە لە دەرەوھى رستە و چيروك و نەخشەيەكى زمانى. كەسيكى وەك فردريك نيچە كە شيٲتى گرتى، سەرچاوھكەى ئەوھ بوو كە بە بى پشت و پەنا سەرى كرده بيابانيك كە دەررونى ئەويان پوچھل كرد. ئەگەر بيٲت و قوتابيهك بيهويٲت كە تەواوى تۆر و زنجيرەى ناوھكان لەبەر و بير بكات وە بەو ناوانەوھ كار بكات، وەك ئەو كەسەيە كە لە دارستانيكى گەورە بيهويٲت كە ژيان بكات، ناوھكان پەلامارى دەدەن و دەيكەن بە قوربانى خويان. بۆى ھەيە كە بەسەر دەستەيەك لە ناوھكان زال بيٲت، بەلام تواناي ئەوھى نيە كە كار و ژيان لەگەل ھەموو ناوھكان بكات. لە ناوھختيك وا پەلامارى دەدەن كە وەك شيٲتيك دەريدەخەن، ھەرورھەك فردريك نيچە!

سادقی هیدایهت که گهنجیکی نازپهروه ردهی بنه مالله که یه تی، به وشه ی مهرگ و سییه ر زور گه مه دهکات وه به ناوی بایه قوش دهستی ده ته کی نییت. ئه و ناوانه ی که ئه و گه مه ی له گه ل دهکات، هه ر ئه وه ی لی دهکات که وه ک بایه قوش دوور له بنه و مالی خو ی، له سه ر مالی ئه وانی تر گیان بدات!.

ئه و که سانه خو یان له گو میکی وشه کان و پرسته کان و وینه کان ده دن که قوول و بی جوول ه یه، ناوی خو یان له شوینی ک قوربانی ده کن که که س به سه ریان شایهت نیه، ئه و که سانه ری و شوین و ناویان بی سه ر و شوین ده بییت. سادقی هیدایهت له نووسینی کتیبی توپ مرواری دا ده سلاتی به سه ر وشه کان و پرسته کان نه ماوه. ئه و چاوه پروانیه ی که له تو ی یه که م ده کریت له به ره که یدا به دی ناکریت، به لام تو و به ری یه که م و کو تایی ده ست ده دنه دهستی یه که مه وه. نیچه و سادقی هیدایهت تو و به ری یه که م و کو تاییان ناو و پرومه تیانی تی کدا. گه ر بییت و ژیر و بیر بکه یه دادوهر، مرو ف ده بییت دان به وه بنییت، که تو و به ری یه که می هه ر ناویک پرومه تی ئه و مرووقه یه، وشه کان و پرسته کان پیش ئه وه ی که له سه ر کاغه ز دار ژریت، له سه ر پرومه تی مرو ف به دی ده کریت و شوینی خو ی ده کاته وه. سادقی هیدایهت که خو ی کوشت که سیک چووه سه ر ته ره که ی که بزانییت گاز چی له پرومه تی کردووه!؟. نیچه وینه کانی ماوه که وشه کان و ناوه کان چی به سه ر پرومه تی هی ناوه!!.

خورما له وشکی و ته ری دا

خه لوته ده وری ده رمانه. بو چاره سه ر کردنی هه ر گرفت و ده ردیک له خه لوته، ناوه کان و وشه کان و پرسته کان توانای هات و چویان هه یه. ئیتر له ده ورائی خه لوته دا ئه وه ئه و که سه نیه که خاوه نداری ناوه کان ده کات، به لکو ئه وه ناوه کانه که توانای ئه وه یان هه یه که به خواستی خو یان پییدات و لییدات. هه روه ها پیویسته که هه ر که سه و چه ند ده وری قورس و قایمی خه لوته ببینییت، بو ئه وه ی که بوونی برووخینییت یان بی کاته وه، بی کات به شیخ یان به شییت.

گه ر بییت و مروقی خوازیار چه ند ده وره ببرییت و له و ده ورائانه دهسته ناویکی جیاواز به کار به رییت، ئه وه وه ک ئه و که سه یه که باخیکی خورمای هه یه و به ری داری خورما پیگه یشتووه، ئه و کابرا ده یه ویت که شانیکی خورما به وشکی بفروشییت و زووتر بیکه نییت، وه ده یه ویت شانیکی تری ته ر بفروشییت. ئه و دوو شانه وشک و

تەرپە لە بەرپىكى ئۇو باخە ھاتوووتە بەرھەمەوہ. كەسانىك ھەر وەك ئۇو خاوەن دارە و ئۇو باخە، دەیانەوئیت بەرى وشك و تەرى دار و باخىك لە كاتى جياواز بنىرنە بازارەوہ. كەسانىكيش وەك ئۇو باخەوانەن كە سەبر دەكەن و بەریان ھەمووى پىكەوہ دەبەنە بازارەوہ!

ھىچ بۆنيادىك بە ناويك دانامەرزىت، وە ھىچ بونىادىك بە ناويك نارووختىت. ھىچ مروقتىك بە دەورەيەك و زەرپەيەك، نارووختىت. ئەوانەى كە دەیانەوئیت بە جوانى بژەنن و بيتاشن و ئامادەى بكەن، دەبىت پەنجە لە پىگەى لىدەر بۆ پىدەر بە كار بەرن.

بەرد لە كەلەك و بنەوادا

پاش ئەوہى لە خەلكى لادىكەمان دواى سەرەوہى سىز دە سال گەرايەوہ بۆ لادى، ھەر لە بەرەتاكانەوہ خەرىكى دروست كردنى بنەوا و بنەرەتى خانوو بۆ خويان و گەلەخان بۆ مەرۇمالاتەكانيان بوون. ھەر بۆ ئەم كارەش دەستيان كرد بە كيشانى بەردى زەوى و زارەكانى دەوروبەرى لادى كە بە دەستى كەسانى تر وەك كەلەكى بەرد كۆ كرابووہوہ.

رۆژىكى ھاويى دەستەيەك لە پياوان و گەنجانى لادى تراكتۆر و ترىليان بە رى خست بۆ ئەوہى كە بەردەكان كيشە بكەن و بۆ دامەرزاندنى بنەواى خانوو بە كارى بەرن. دەستى ھەموو بە بەردى گەرم و بە تين خەرىك بوو، دەنگى تەقەى بەرديش كە دەدرا بە بن ئاسنى ترىليەكە، دەنگىكى بەرز و ناخۆشى لى دەھات!

لەسەر كەلەكىكى گەورە خر بووين و ھەركەسە دەستى بۆ جۆرە بەردىك دەبرد. منيش دەستم بۆ ئۇو بەردانە دەبرد كە چكۆلە بوو كە ھەلىگرم و بىھاويژمە نيو ترىليەكەوہ. چەند كەسىك دەستيان دايم بە پىكەوہ³ بوو. ئەوانە دەست و پوويان لەسەر ئۇو بەردانە بوو كە دەبوو بشكىت بۆ ئەوہى كە بار بكرىت.

يەككىك لەو ھەستانەى كە بەردەوام ئىمەى ئازار دەدا ئۇوہ بوو كە دەبوو ھەستيار و وريا بين لەوہى كە بن بەرد و كوچكەكان مار و دەمارەكۆلى⁴ تىدا نەبىت،

³ _ پىك بە جۆرىك بەرد لەتەر دەلین كە سەرەكەى لە ئاسن دروست دەكرىت و دەستەكەى لە دارە.

⁴ _ دەمارەكۆل، دووپشك.

لهبهري ئهوهي كه ئهمانزاني بوئي ههيه له بنهوهي ئهوه بهرده گهرمانه كه به ناحق له شوينيك كو بووتهوه، ئازهلتي زههرين ههبيت!

يهكيك له مامهكانم دهستي بو بهرديك برد و ههر ئهوهمان بيني كه ماريكي شاخدار سهري دهرهينا، ههر ههموومان ترسايين و لهوي دوورمان گرت و سهيري مارهكهمان دهکرد. ئهوهندهي نهبرد كه ماريكي تر سهري له بن بهردهكان دهرهينا، ئيتر ههست به ترس ههمووماني گرتهوه. ئهوهانهي كه ئاسنيان به دهستهوه بوو نزيك بوونهوه كه له دوو مارهكه بدن. كه نزيك بوونهوه لهشي دوو مارهكه دهركهوت، ههر دووكيان ليك ئالابوون، ئهوهنده مني ترسان كه زياتر دوور كهوتمهوه. به بهرد و ئاسن كهوتنه سهر دوو مارهكه، ئهوهندهيان ليديا كه دوو مارهكه له ترسا سهريان گرته نيو بهردهكان. پياوهكان بهردي گهورهيان دهدايه سهر بهردهكان، ئيتر مهجال بو خو و ن كردن نهبوو. يهكيك له مارهكان سهري بهرز كردهوه، وهك ئهوهي كه بيهويت بهرگري بكات. دوو ماري نير و مي بوون. ئهوهنده بهرد و ئاسنيان تيبان گرت، ليك جيا بوونهوه. يهكيكيان بريندار بوو و ئهوهي تريان خوي دهرباز كرد و ون بوو، ئهوه مارهي كه بريندار بوو، ئهوهنده بهردي بهر كهوت توپي و لهت لهت بوو، سهريان به بهرد پان كردهوه و له ترسي ئهوهي كه مارهكه بيهويت له ناكاهه بگهريتهوه و پهلامار بدات، ئهوه كه لهكهمان به جيھيشت و بهرهو ئاوايييهوه بهري كهوتين.

پاش ماوهيهك كه بهسهر ئهوه روزه و ئهوه دهورهدا تيبهري، خهلك تهواوي بهردهكاني نيو زهوي و زارهكانيان بو دامهزراندني بنهواي خانوو و گهلهخان كيشا و داينمهزراند.

به ناوي خوي گهوره خواستي ئهوهم ههيه كه بو بونياد و پيدانيك كهلك له بهسهرهاتي ئهوه روزه وهريگرم.

چيروكهكان و ويينهكان و وشهكان و رستهكان وهك ئهوه بهردانهيه كه له دهشتيك بهرلا و بي خاوهن كهوتوه، ئهوه كهسانهيه كه دهيانهويت لهو بهرد و چيروك و ويينه و وشه و رستانه بو دامهزراندني بونياديك كهلك وهريگرن، دهبيت دهست بو ئهوه چيروك و بهردانه بهرن و به كاري بهرن.

ناوکان به تاییهت نووسهران ناتوانن که مندالیک بخهنهوه و سهرجهم هات و نههاتهکانی سهر ریگهی ئه و منداله له دهست و ئهستۆ بگرن، بهلام دهتوانن که به هاوکاری وشهکان و وینهکان و چیروکهکان مندالهکان بخهنه نیو ژینگه و کهشیکی تاییهت و ژیانیان خاوهنداری بکهن.

هممووی پابردووی من وهک دهستی زههاو بوو، که پاش ئهوهی خهک گهپراههوه بو ئه و دهشته، دهشتیکی بینی که بهردی بهرله و بیخاوهن تیدا پژاوه. به یارمهتی خوی گهوره هممووی ئه و بهردانهم کو کردهوه و بو دامهزاندی بونیادیکی کیشام و نامادهم کرد. ئه و کارهی که من بهرانبهر به پابردووم کردم، کاری کهسیکه که خوی گهوره بهزهیی پیدا هاتووه. ژیانی ههر مروفتیک ههر له سهرهتاوه وهک ئه و دهشتهیه که بهردی بهرلهای تیدایه، ئه و مروفته به گوزهری کات بهردهکانی دهشتهکی، چیروکهکان و وینهکانی ژیانی فراوان دهبیته، گهر بیته و ئه و مروفته هاوکاری خاکی گیانی نهکات، ئه و بهردانه بهسهر یهک دهکهون و کهلهکیکی دروست دهکهن. کاتیکی که ژیانی مروفت پر بوو له ئه و چیروک و وینه و ناوانه و بهسهر یهکدا کو بووهوه و له بونیادیکی دانهمهزرا و بیکهک مایهوه، ئیتر ئهوه مارهکان و دهمارهکوولهکانه که کهکی لی وهردهگرن. مار و دهمارهکول ئه و ئازهلانن که ترس و ژهر و لیدان به مروفت دهبهخشن. ههروهها ئهگهر مروفت بهسهر چیروکهکان و وینهکانی ژیانی زال نهبیته و نهتوانیته که له نهخشه و پهیکهریکی دایانمهزینیته، ئهوه ژیانی ئه و مروفته دهبیته کهلهکیکی له ترس و ژهر و لیدان و پیوهدان.

له ئهدهبی مروفتیدا ناویکی نیه که سهرجهم چیروکهکان و وینهکان و ناوهکان له نهخشه و پهیکهریکی به خواستی خوی گهوره وه به دهستی خوی دامهزینیته، وه ههر کهسیکی توانای ئهوهی نیه که ئاوهها کاریکی بکات، ئهگهریش که ههرکهسه و بیته و بو خوی رووداو و چیروکهکانی ژیانی کو بکاتهوه و له نهخشهیهک دایرینیته، ئهوه تهوانای ئهوهیان نیه که لهو کاره سهرکهوتن به دهست بهینن، مهگهر ئهوه که خواستیکی راست و پتهو له پشتهوهی بیته. لیته ئهوهی که من دهمهویته به خوینهری بگهیهنم ئهوهیه که له نیوان بهرد له دهشتدا وه بهرد له بونیاددا، دووریهکی زور نیه، ئهوه دهسته که بهردی بهرله بو بونیاد به کار دهبات.

کاتیك كه بهردی بهرە لا له كه لهك دەرھات و له بونیاد به كار چوو، ئەو ئیتر مار نیه كه له بن سیبەر و پەیکەری ژیان دەكات، ئیتر ترس و ژەر له بن ئەو بەردە گەشە ناكات، بەلكو پشتی ئاگیهك و خاوەنداریك لەسەر پەیکەریكی بەردەكان و چیرۆكهكان به ئاسوودەیی پال دەداتەو.

پاش ماوهیهك مارهكان له پاساری خانووكان دەرکەوتن، ئەمە ئاماژە بهو بوو كه خافل نەبم كه ترس و هەراس و ژەر و لیدان شوینی خۆی دەكاتەو، لەهەر بونیادیك بییت!

ئەو هی كه من كردم ئەو بوو كه به یارمەتی خوی گەرە نهخشەیهكم له پستهكان و چیرۆكهكان دامەرزاند، دەرودەشتی دەررونی خۆم پاک کردووتهو و زەمینە و ژینگەم بو ئاوەدانی خۆش کردوو. ئەوانە هی كه دەیانەویت له وشەکانی کورد نهخشە دروست بکەن، دەشت و دەر زۆرە بو ئەو هی كه دل خۆش بن.

خالیکی زۆر گرنگ لەم باسەدا ئەو هیه كه خەلکی دەشتی زەهاو پاش ئەو هی كه پژیمی بهعس خاکیانی داگیر کرد، بو سألەها ئاواره بوون. لەو دەورە كه ئاواره بوون، بەرد بو كه لهكهكان دروست دەبییت. هەر وهه ژیانی هەریهك له ئیمە چەندهها دەورە هی تیدایه كه ئاواره دەبین و له خاك و گیانی خۆمان دوور دەكهوینەو، لەو كاتەیه كه بەردەكان بو لیدان و پیدان، بو ژەر و بونیاد، دەردهكەون. لەبەر ئەو هی كه ئەو كاتە ئیمە له خاك و خوینی خۆمان دوورین!

تەزوی له نیوان دەست و دەمدا

گەر بییت و به خواست و مەبەست بمەویت كه نههیلم نهو هی كورد كه لك له ری و شوینی نووسینی من وەر بگرییت، ئەو سینگیان لی تەنگ و هەناویان دەگوشرییت. كهسانیك وهك برادر له نزیکي من هەبوون كه به خواستی خۆم نه مەهیشتوو كه هەستهكان و پستهکانی من هەلگرن، وا به جوانی مۆرم لەسەر پستهکانی خۆم کوتاوه كه كهس ناتوانییت وهك تەزوی به دەم و دەستی وه بیگرییت و بیهویت كه بیكات به تو و ژینگه بو هەستهكان و پستهکانی و بەرەتا و سەرەتایهك بو خۆی دامەرزینییت.

کەسانیک کە تەزوی بە دەستەوه دەگرن، جووری بە دەست گرتنەکیان جیاوازه. کەسانیک بو یاد و ستایش، دەنک بە دنکی دانەکانی تەزوی لە نیوان پەنجەکانیان و دەمیان بە هۆشیاری گوزەر پێ دەدەن و پیکهوه بەند و بەستە و بە ئارامش و ئەسپایی پیوه دەپۆن. هەروەها کەسانیک بو یاری و گەمە تەزوی بە دەستەوه دەگرن و گەمەکیان بە پەنجە و دانە نیه، بەلکو بە ناولەپیان، بە کو دانەکان دەساون. لە هەمان کاتدا دەمیان خەریک بە یادی ناوی تره!

ئەوهی کە من لە دەست بە پینووسەکانی کورد دەیبینم، ئەوهیه کە ئەوانە وشەکان و پرستەکان وەک تەزوی بە لەپی دەستیان گەمە پێ دەکەن، وە ئەگەر بییت و ئەوهیان پێ ئامۆژگاری بکەیت، نەزانن لەوهی کە وشەکان وەک دانە تەزوی دنک بە دنک یاد بکەنەوه. ئەوانە تەوانای ئەوهیان نیه کە بە نەرمی و بە یهواشی جوولە پەنجە و لیوهکانیان بە ناویک و یادیک گەرم بییت. هەر ئەمە وا دەکات کە لە نیو ئەدەبی کورد کەلەک و مار و دەمارەکوڵ و ژالژالۆکەخووهکان و بووق خووهکان و دالەکەرخۆرهکان گەشەیهکی زۆر بکات.

قەزوان بەر و بەرەمیکی شاخەکانی کوردستانه، وە ئەو تەزویانە کە زۆر بو ستایش و یاد کردن بە کار دەچیت، لە قەزوان دروست دەکریت. قەزوان بە توپکی سەختی خیری بو یادی ناوی خوا هەبووه، هەروەها قەزوان وەک دانی گەنم، پیرۆزیهکیان تیدا هەیه. قەزوان هەرچی کە بە دەستەوه بییت، خووش دەست و جوان دەبییت. هەروەها قەزوان بێدەنگ لە دەست دەسووریتەوه. بەلام ئەوانە کە زاریان بە ناحەق زۆر دەکریتەوه، هەر ئەوانە دنکی تەزویکانیان زۆر زله وە لەو دنکانه کەلک وەر دەگرن کە سووره یان زەردە یان پەنگی تره، دەنگ و شەقە و تەقە دییت، وە زۆر ئەمدەست و ئەو دەستی پێ دەکریت. هەروەها زۆریک لە ناوهکانی کورد بە بی ئەوهی ئاگیان لە دەست و دەمی خویان هەبییت، هەر وشەیهکی پەنگاوپەنگ وەک هەر تەزوییهکی پەنگین بە دەستەوه دەگرن و هەر ناویک یاد دەکەنەوه و ئەوهندە بە پەله و زوو زوو خەریک بە وشەکانن، وەک ئەو کەسە کە تەزوی بە لەپی دەستی گەمە پێ دەکات.

هەرچۆن کە من لە ناوی قەزوان و بەردەکانی شاخەکانی کوردستان بو ئەدەب کەلک وەر دەگرم، هەروەها نەوهکانی کورد تەوانای ئەوهیان هەیه کە کەلک لە ناوهکان و وشەکانی تری کورد وەر بگرن. گەر سرنج لە ئەدەبی من بدرییت، زۆر بە

ئاسانى له دهسته ناويك كهلك وهردهگرم كه ههركس لهبهردهستی ههيه، ئيتري نهوهكاني كورد ئازاد و خوښبهختن كه زماني كوردی پره له وشه و ناوی تر كه شايستهی ئهوهيه كه بو كوردی بكاتهوه. ههمووی ئهم ههولانهش پهيوهنده به ناوی خوای گهوره. ئهو كهسهی كه ناوی خوای گهوره له دنكي تهزوی به نهرمى و فرميسك ياد بكاتهوه، خوای مهزن بهخشندهی پي دهكات و به خهروار دان و دنكي وشهكان له تهزويهك بوی گری دهات.

مرکان و تهقان

ههموو ئهو مروقانهی كه دهست و ده میان تهوانای ئهوهيان ههبووه كه کاریگهري له زمان و ئهدهبی مروقی بکهن، ئاشنايهتیان ههبووه به شوین و شیوازی بهخشین و گرتن و پیدان و چوونی وشهكان و رستهكان.

خهلوته و گوشهگیری گهر چي ده رئهنجامي لیدهر و پیدهري لی دهكهوئتهوه، لهگهڵ ئهوهشدا نيشانهی قهيران و گرفتیکه كه رهوهنده و خوازيار پيدا تپپر دهبيت. تهقان و مرکان دوو وشهيه كه له ده رئهنجامهكاني لیدانه، كه تهوانای ههيه خهلوته دروست بکات. دوو وینهی بهرانبهر له يهك دروست دهكات، ئهو پيستهی كه ههلسا و پهنهما و دامرکا، پيويست ناکات كه دهستی بچيته ناوهوی، بهلام ئهو پيستهی كه ههلسا و تهقا، ئهوه دهست دهچيته سهريهوه. بو نمونه كهسيکی وهك ناسری سوبحانی ناوی دامرکاوه، دامرکان لهو گوشارهی كه ناوی ئهوهی پهنهمان و ههلسان. جمهوری ئيسلامي ئيران نهك تهنيا ناوی ناسری سوبحانی، بهلكو ناوی ئهمهدی موفتي زاده و دهستهيهکی تر له ناوهكاني دامراکان. ئهو ناوانهی كه دادهمرکينرين پاش ماوهيهك ئهو دهرد و نالهيهش كه له سهريهتی لادهچیت.

ناوی عهبدولا ئوجهلان جوریک تهقا كه دهبوو دهستی تی بچیت و چاودیري بکريت. دهست تیچوون بهو مهبهسته كه ده رئهنجامي تهقان مهترسی زوری له سهره. دهسته رستهيهك كه له لهش و هوشی ئوجهلان هات و چۆ دهكات، له دهرهوهی ناوی ئهو کار و کاریگهري ههيه، بهلام ئهو رسته و وشانهی كه ناوی ناسری سوبحانی دروست کرد، له پهیکهري خوئی مایهوه و نهچوووه دهرهوه. كهسيکی وهك

سهید قوتب که له بهندینخانه شیلهی هۆش پڙاند، تهقاوه بهسهر موسولمانهکاندا، ههر ئهویان به تاوانباری سهرهکی کۆمهله ئیسلامیه چهکداریهکان دهناسیهوه. فردریک نیچه خۆی باسی خۆی دهکات و دهلیت ئایا من دینامیت نیم؟! دینامیت کاری ئهوهیه که دهتهقیتهوه و خاک چال دهکات و لهش دهدریته. ههروهها ئهوه کاری که سهید قوتب و نیچه کردیان چال کردن و دراندنی پهیکهری مروّف بوو.

گهر بیته و خواستی ئهوهمان ههبیته که بزانی که دادهمرکیته و کی دهتهقیتهوه؟ دهبیته خوای گهوره یارمهتیده ر بیته بو ئهوه زانیته.

کریکار و جووتیار وینهی ههژاری و دامای و نهدارین، ههر ئهوه دوو ناوه لهسهر دوو بونیادی گرنگ کار دهکهن. کریکار خشت دهباته سهر بنهپهته و جووتیار گهنم دهباته سهر زهوی، دهستیان تا ئهوه شوینه کار دهکات و دهچیت. لهگهله ئهوهی که له دوو بونیادی گرنگ کار دهکهن، ههر دهم لهوه بهرهمهیه که دیته کایهوه نسیبی کهمیان ههیه. لهگهله ئهوهشدا چینی کریکار و جووتیار تهوانی ئهوهیان نهبووه که باس و بهرگری له ناوی خویان بکهن، ههردهم ئهوهکانی تر هاتوون بو ئهوهی که باسی ناو و پیگهیان بکهن.

دهستهیهکی زور له ناوهکان وهک کریکار و جووتیار دهستیان تا سهر بنهپهته و خاک دهچیت، بهلام ئهوه ئهوان نیه که دروستکهری بنهپهته و بهرهمهمن. کاتیک که وشه له دهست بوو، زور جیاوازه لهوهی که وشه له هۆش بیته. ئهوه وشهیه که دهست و دهم کار و گهمهیه لهگهله دهکات، زور جیاوازه لهوه وشهیه که دهم و دهروون بونیادی دهنیته!

ئهوهی که له حوجرهکان و زانکۆکان فییری فهقی و قوتابیهکانیان کرد ئهوه بوو که وشهکانیان به دهستهوه له نیوان دهم و دهست هات و چۆ پی دهکرد. پهروهرده که دهستی بوو، ههر له دهستهوه دهمینیته و له نیو دهستهکان سوور دهخواتهوه. ههر فهقی و قوتابیهک به نووسین فییری رسته کراوه. ئهوه قوتابی و فهقیانه گهر زور گهشه بکهن، فییری خاوهنداری وشهکان به دهست دهبن.

باشترین یارمهتیده ری مروّف دهستی خودی مروّف بووه، بهلام شایسته نیه که وشه و رسته له ریگای دهستهوه به مروّف بگات.

خه لک سهردانی ئه و خانووه ده کهن و قازانجی و خیری بو خالۆ حوسهین و خه لکی باینگان ئه بیته.

کاتیک که مروفت ئاوه ها نائومی ده بیته له وه که خانوویه که له سهر زهوی له نیو خه لک و نه خشه ی خه لک و به هاوکاری خه لک بونیاد بنیته، ئه وه وه که خالۆ حوسهین په نا بو کیویک ده بات که کون کونی بکات و جیا له خه لک و نه خشه ی خه لک و هاوکاری خه لک، بونیادیک دروست بکات. ههر خالۆ حوسهین بوو که ناوچه ی باینگان و ناوی باینگانی ئه وه نده بهرز کرد و خه لکی زور ده چوو بو سهردانی.

" ناو تهوانای ههیه که له ههر شوین و خواستی که گه شه ی کرد بیته، خاوه نداری له سهر ناوه کانی تر بکات."

ناوی خالۆ حوسهین له باینگان بو بینهران خالۆ حوسه نی کیوکه ن بو، ئه و جه مسهریکی بهرانبهر به خه لکی خو ی دروست کرد بوو. خه لکی ئه و ناوچه زور له دهستی رهفتاری خالۆ حوسهین خو شحال نه بوون!

جیگه ی سرنج ئه وه بوو که خالۆ حوسهین له یه کی که له ژوره کان قه بریکی بو خو ی که ندووه، بو ئه وه ی که ئه گهر روژیک مرد، له نیو خانووه که ی بینیزن و دوور بیته له قه برستانی مروفت و ئیسی مروفت!

ههروه ها که خالۆ حوسهین په نای بو کیو برد، ههروه ها ناسری سوبحانی و ناوه کانی تر په نا بو ئه و شوینانه ده بن که چه ند دهستی ناو یته، به لکو ته نیایی له دهستی که تهوانای ئه وه ی ههیه که په یکه ری که بتاشیته. کاتیک که ناسری سوبحانی و ناوه کانی تر له سهر خاک شوینان نیه که بونیادیک دروست بکه ن و تهوانای ئه وه یان نیه که به ردی ورد بو بنه رته به کار بهرن، ئه وه کیوی به ردین ده تاشن و کونی ده که ن!

په یکه ر و نه خشه ی ناوی ئیسلام و مه سیحیه ته بو سه ید قوتب و ناسری سوبحانی و فردریک نیچه وه که کیوی بلندی به ردین بوو که هه رکام له و ناوانه له گو شه یه کی خانوویه کیان بو خو یان دروست کرد، خانوویه که که خو یان تی دا نه ژیان و که سیش تی دا نه ژیاوه، به لکو که سانی تر له ده وری کو بوونه وه، بو بینین سهردانیان کردووه و که سی زور به ناوی ئه وانوه خه ریک بووه. له راستی و دروستی دا ئه و کاره ی که

ناسری سوبحانی و سەید قوتب و فردریک نیچە کردیان وەک خانووەکەى خالۆ
حوسەین، شوینیکە بۆ بینین و سەردان، نەک بۆ ئەوەى کە بێ خانووەکان و بێ
سەریپەناکان تێدا مەجالى خەو و ئاسایشیان هەبێت!

خەلۆهتێ خالۆ حوسەین بۆ کەندن، هەر وەک خەلۆهتێ فردریک نیچە لە سەر
کیۆهکانی ئالپی ئیتالیا. لە راستیدا ئەوانەى کە پەنا بۆ کیۆ دەبەن دەستە
هەستیکى توندیان هەیه کە ئامازە بەو دەکات کە ئەو کەسانە لە سەر زەوى
تەخت و ئاوەدانى جیگەیان نەبووئەتەو. خەلۆهت و گوێشەگیرى زەمینەى خولقان
دروست دەکات. ئەو کەسانە کە لە سەر کیۆ وەک فردریک نیچە یان لە داوینى کیۆ
وەک خالۆ حوسەین بونیادی چکۆلە بۆ چارەسەرى دەرد و پەرس و کیشەى
تاکەکەسى خۆیان دروست دەکەن، ئەو بونیادەیان هەر لە دەرهوێ ئاوەدانى و لە
شوینى خۆى دەمینیتەو. ئەو نەخشە و بونیادەى کە ئەوان دروستیان کرد، تەوانای
جوولە و چوونى نیە، مەبەستم ئەوەیه کە بونیادی رەوئەندە نیە. قورئان وەک
کتیبیکى دینى تەوانای رەوئەندەى هەیه، جوولە و رەوئەندەى قورئان وەک جوولەى
کیۆهکان لە دەستى خۆى گەورەیه وە مرۆف دەستى تێدا نیە. کورد و فارس و
عەرەب و زۆریک لە زمان و نەتەوەکان ئاگیان لەو نیە کە ئەدەب و نەخشەى
ئیسلام وەک زنجیر کیۆیکە کە زمانەکان و ناوەکان و نەوەکان لە سەر ئەو زنجیرە
کیۆه دەژین. ئیتر کەسیکی وەک ناسری سوبحانی وەک خالۆ حوسەین خانووێهک لە
دووڕەوێ جیاواز لە نەخشەى خەلۆک دروست دەکات، وە کەسانى تر وەک شیخ
سەعیدى نەقشەندى گەر لە کۆر و کەلۆرى زکری دەرویشەکانى نەبێت، ناوى
بەهاى نیە! هەر وەها ئەدەبى مەسیحییەت وەک زنجیرە کیۆیک بوو کە کەسى وەک
نیچە پەناى بۆ کیۆهکانى ئالپ لە لوتکەى کیۆ برد. کەسانیکى تریش لە
ئەوروپاییەکان بۆ ئەوەى کە حیساب بۆ کیۆ نەکەن، قەلا و دیواری گەورەیان لە
سەر شاخ و چلێ کیۆهکان دروست کردوو، بۆ ئەوەى ئەو بگەیهنن کە شاخ و چلێ
کیۆهکان تەوانای بەرگری نیە و بە کەلکى ئیمە نایەت. حیسابى بۆ ناکەن و لە
سەریشى بونیاد دروست دەکەن!!

خال و چالیکى تر کە لە ناوى خالۆ حوسەین دەرم هیئا، ئەو بوو کە خالۆ حوسەین
شوینى سەرەکى نیشتهجێ بوونى رۆژانى کە لە سەرى دادەنیشت، لوتکەیهکى بەرز
و باریک بوو کە کەپریکی لە سەرى هەلداوو، وە ئەو کەسانەى کە سەردانى

ئەويان دەکرد لەسەر ئەو كەپرە لەگەڵی دادەنیشان. مۆلگەي سەرەكى خالۆ
حەسەين ئەو لوتكە بوو. ئەو سەردەمەي كە خالۆ حوسەين خەريكي تاشيني
خانووەكەي بوو، ئەو لوتكە مانايەكي نەبوو، پاش ئەوەي كە خالۆ حوسەين
نەخشەي خانووەكەي كەندوو، ئەو شوينە بەهەي پەيدا كردوو. خالۆ حوسەين
كاتيک پووي لە كيو كردوو، لە بئ پەناهي پووي لەو كيو كردوو، بەلام پاش
ئەوەي كە خانووەكەي تاشيو، وە بە پيچەوانەي هەستەكاني سەرەتاوي كە بئ
پەناە بوو و شويني نەبوو، لە سەر يالليک و لوتكەيەك مۆلگەيەكي وەك هەلۆ
دروست كردوو!

مۆلگەي سەر لوتكەكە، هەستی پيچەوانەي هەستەكاني سەرەتاي دروست كردني
خانووەكەي لەگەڵدايە. پاش ئەوەكە خانووەكەي كەند، ئەو كات بۆ فەخر و شانازي
بۆ ئەوەي كە بليت من زالم بە سەر ناوچەي ميگۆرە، لە سەر لوتكەيەك پالي
داووتەو. هەرەها زۆريک لە ناوەكان هەر ئەو وينە و چيروكەيان بە دواي خويان
هيئا، پاش ئەوەي كە لە بئ پەناهي و ئاوارەيي بە لەش و هوش و هەستەكانيان
پەنا بۆ ئەشكەوتەكان و كوني كەمەر و كيوەكان دەبەن، لە دەوراني چارەسەر
كردني دەردەكانيان بە سەربەري دەگەپنەو دەرهو، ئيتەر شوينيان وەك خەلكي
تر نيە، بەلكو بەرزەكان بە تايبەت لوتكەكان بۆ پيگەي ناو و لەشي خويان بە
كار دەبەن. لە قورئان ئاماژە بە ئەشكەوتي ياراني ئەشكەوت دەكات كە لە بئ
پەناهي پەنا بۆ ئەو ئەشكەوتە دەبەن وە لە دوا پۆژدا هەر ئەو ئەشكەوتە ناوي
بەرز دەبيتەو. هەر ئەو ئەشكەوتەي كە لە سەردەمي خوي شوينيک بوو بۆ ئەوەي
كە ئەو كەسانە خويان بشارنەو و خويان بدزنەو و خەلك ئاگاي لي نەبيت، لە
سەردەميكي تر دەبيتە شويني بەري و بلنديەك كە خەلك سەرداني دەكات.
هەرەها موحەممەدي كوري عەبدو لا لە بئ پەناهي پەنا بۆ ئەشكەوتيك دەبات و
لەو ئەشكەوتە بەرەتاي چيروكيكي گەورە دەبيت. پاش ئەوەي كە دل و دەرووني
بئ منەت بوو لە ئەو ئەشكەوتە و لە تەنيايي دەرهات، دەچيەتە سەر يال و
تەپكيك و بانگەوازي بۆ ديني خوا دەكات. خواستي خوي گەورەيە كە ئەو چوون و
دەرەتە ناوہا بيت!

خال و چالليكي تر كە شايستەي باسە ئەو چوونەيە كە بە تەنياييە و ئەو
دەرەتەنيە كە بە دەستەيەكي زوري خەلك پيشوازي لي دەكريت. ئەو ناوچەي كە

خالۆ حوسهين سهرهتا چوو بىكهنيٽ، شوينىكى ئاوهدان نهبووه، وه بۆ كهس بههايهكى نهبووه. له سهرهتاوه ئاوهداني بۆ هات و چۆى خهلك لهو ناوچهدا نهبووه. بهلام پاش ئهوهى كه كارى به تهنيا تهواو دهكات، ئهوه خهلكه كه سهرداني دهكات و ريگه و باني بۆ دروست دهكات.

"ههنديك ريگه، كه يهكهه جار كهسيك پيدا چوو، بههاي ههيه. ئيتر پاش ئهوه يهكجاره كهساني تر پيدا گوزهريان كرد ههر وهك يهكه. چ ئهوانهى كه بۆ يهكهه جار پي دهنيه شوين پييان وه چ ئهوانهى كه له داهاتوو له سهر شويني پيي يهكهه دهچن، ههر وهك يهكن!"

خال و چالي تر كه بههايهكى زوري ههيه ئهويه كه پاش ئهوهى كار له كار ترازو و گوزهرا، ئهوه كاته خهلك دين. ئهوه كاتهى كه كارهكهى خالۆ حوسهين تهواو بوو، ئهوه كاتهيه كه خهلك سهرداني شويني كار و دهستی دهكهن. ئهوه خهلكه جگه لهوهى كه گالتهپيكر و سهيركهر بن كاريكى تريان پي ناكريٽ. ئيتر ئهوه خهلكه پروو لهو شوينانه دهكهن كه كهساني وهك خالۆ حوسهين يهكهه جار پرووى تي دهكهن.

ئهو ئهدهبهى كه موهممهدى كورپى عهبدوڤا گهشهى پيدا ههر له بهرهتاوه له ئهشكهوتى حهرا يهكهه پرستهكان دابهزيوه. ههر لهو شوينهويه بههاي ئهوه به دهردهكهويت كه ئهوه ئهدهبه بۆ موهممهدهاتوو. ئهوانى تر وهك بينهرانى ئهشكهوتهكهى خالۆ حوسين كاريان ئهويه كه بۆ پياسه و سهردان دهستيان له پشته قوونيان دانين و بگهريين. ئهوه شوينهى كه خالۆ حوسهين كهندى به دهستيک كهنراه كه دايم به تهوشى بووه، وه ئهوه نهخشه و ئهدهبهى كه موهممهده دايتاشيوه، بهرهمى دهستيک بووه كه به خاوينى و پاكي بهرزی کردوو و داواى له خواى گهوره کردوو كه بهخشندهيى پي بکات.

ئهو شوينهى كه مرؤف سهرداني دهكات، بههايهكى زوري ههيه. ئهوانهى كه له سهرهتاوه له بي پهناهى سهر و پرووى تي دهكهن، جياوزه لهوهى كه كهسيك له سهرليشيووى سهرى تي بکات. فردريك نيچه لهو كهسانه بوو كه له سهرليشيووى سهر و پرووى له كيوهكاني ئالپ كرد، ئهوه تهواناي ئهوهى نهبوو كه لهو كيوانه ژيان بکات. كاتيک كه ناوى نيچه له كيوهكاني ئالپ ديته خهيالم، وينهى ئهوه كابر ديته بهر چاوم كه ئاگريكى کردوتهوه و چكول و داريكى به دهستهوه گرتوو و

خهريکي ئاگرهکهييه و پرومهتي گرژ بووه. نيچه سه رليشيو اوويکي داماو بوو که نهيزاني دهستي بو بهخشندهيي بهرز بکاتهوه، تا ئهوه که زهردهشت به ناويهوه هاوکاري کرد و گه پانديهوه بو ئاوه داني نيو مرؤقه کان، له بهر ئهوهي که زهردهشت کيوي و کويستاني بوو، وه شارهزايي له کهژ و کهمه رهکان هه بووه!

ههزارپي و ههشت پي له بونياد و چووندا

چهنديهتي شوييني وشهکان و خه لوه تگه کان وه چونييه تي پيدان و وه رگرتني وشه و رسته کان دهوري ههيه لهوهي که چ داها توويهک له وهات و چو دروست دهبيت. له کرماشان دوو دهشتي به ناوبانگ ههيه که شوييني کشت و کال و بهر و بهرهمه، دهشتي ماهيدهشت⁶ و دهشتي زه هاو. دهشتي زه هاو زهويه کاني و بهر هکاني له دهستي که ساني زوره و بهره و که ساني زوره وه دهچييت. به لام ماهيدهشت نهک ته نيا دهستي که مي به سه ر زال، له گه ل ئه وه شدا بهري ئه وه دهشته بهره و شوييني ديار دهچييت و مه سيريکي ئاوه داني ههيه. ئه و ريگه ي که بهر هکاني دهشتي زه هاوي پيدا دهچييت ريگه يه کي بهر دهوامي نيه، هه ر بهريک بهره و لايهک دهچييت وه هه ر بهريک بهره و دهستيک دهچييت. هه ژاري و نه داري جووله و چوون سهخت و نارحهت دهکات.

پرو و دهست بهره و هه ر لايهک ده سوورپته وه، وهک هه زارپيهک که خاوه ني دهست و پي زوره به لام ته واناي ئه وه ي نيه که له شي خوي به رييدا ببات. ده توانم زوريک شايسته ي ناوي هه زارپي بکه م، زانکوي سه لاهه دين هه ر وهک هه زارپي ته واناي ئه وه ي نيه که په يکه ري خوي له زه وي بجوولي نييت. هه زاران قوتابي وهک دهسته کان و پيکان دين و دهرون، به لام هه ر ئه وه دهست و پيپانه ته واناي ئه وه ي نيه که جووله يه کي شاياني چه پله بخولقي نييت. ته واناي ئه وه يان نيه که به سه ربه رزي و ئاسووده يي به سه ر خاكي خويان بزین.

حوجره ي موحه ممه د ئيقبالي لاهوري له شاري روانسه ر وهک جله شه⁷ هه موو دهسته کاني بو که له ي خوي ده وييت، جله شه يان ئوختا پووسي له ده ريا به پيکاني که رولي دهستي بو ئه گيرييت، هه ر هه موو دهسته کاني بو خواسته کاني خوي يه کجار

⁶ _ ماهيدهشت، دهشتيکي گه وره يه له کرماشان.

⁷ _ جله شه، ههشت پي، ئوختا پووسي.

به‌کار ده‌بات. ئەو فه‌قییانه‌ی که له ده‌ریای ئەوان ده‌ژیان، ده‌بوو نیچیره‌کانی خۆیان له ده‌ریای ئەوان راو بکه‌ن، وه‌ بو ناوی ئەوان ده‌ستی خۆیان به‌کار به‌رن. ئەوه‌ی که له جله‌ش‌ره‌ بو من جیگه‌ی سرنج و به‌هایه‌، سه‌ر و پێیه‌، هیچ ئەندامی‌کی تر جگه‌ له پێ و سه‌ر ده‌وری نیه‌. هه‌روه‌ها جله‌ش‌ره‌ ئازهلێکه‌ که خۆی به‌ ئاسانی پان ده‌کاته‌وه‌ و خۆی به‌ ئاسانی بو‌ راوه‌کانی خۆی ده‌قووچپێنیت، مه‌به‌ستم له‌ راده‌ی کرانه‌وه‌ی و راده‌ی ته‌وانای به‌سترانه‌وه‌بیه‌تی که ده‌توانیت به‌ هاوکاری ده‌سته‌کانی بیکات. ئەده‌بی ئیسلامی له‌ هه‌ر ناوچه‌ و زمانیک ته‌وانای ئەوه‌ی هه‌یه‌ که به‌ هاوکاری چه‌ند ناو وه‌ک ده‌سته‌کانی هه‌شت پێ، زیندووویه‌تیه‌ک به‌ ئەو ئەده‌به‌ بدات. ئەو چه‌ند که‌سه‌ ته‌وانای ئەوه‌یان هه‌یه‌ که کۆمه‌لێکی زۆر له‌ خه‌لک به‌ ناو و زوبانی خۆیان‌وه‌ خه‌ریک بکه‌ن. گه‌ر سرنج له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان یان باشووری کوردستان یان له‌ نیو فارسه‌کان بدریت، ئەوه‌ به‌ ده‌رده‌که‌ویت که هه‌ر ده‌وره‌ و ده‌می‌ک، ده‌سته‌ ناوی‌ک وه‌ک ده‌سته‌کانی هه‌شت پێ بو‌ که‌له‌ و ئەده‌بی‌ک کاریان کردوو و ته‌وانای ئەوه‌یان هه‌بووه‌ که ئەو ئەده‌به‌ له‌و ده‌وره‌ ده‌رباز بکه‌ن.

ده‌ست به‌ ده‌ستدانی ناوه‌کان، نابیته‌ هو‌ی ئەوه‌ی که ئەو ئەده‌به‌ زیندوو بمینیت، به‌لکو سروشتی ئەده‌بی ئیسلامی جو‌ریکه‌ که به‌ هاوکاری چه‌ند ناو وه‌ک بازوه‌کانی جله‌ش‌ره‌، ده‌توانیت که ئەده‌ب و رسته‌کانی خۆی به‌ نه‌وه‌کانی تر بگه‌یه‌نیت که له ئەده‌بی قورئان به‌ دوو وشه‌ی **قبض و بسط** ده‌ناسریت.

به‌لام ئەده‌بی مروّقی هه‌ر وه‌ک هه‌زارپێ، ئەده‌بی‌که‌ که ده‌بیت به‌ کو و کۆمه‌ل کاری بو‌ بکریت وه‌ ئەو ئەده‌به‌ به‌ یه‌واشی ده‌رپات، وه‌ ئەو ئەده‌به‌ پرووی له‌و شوینه‌ ده‌کات که تی‌ری ده‌کات. هه‌ر وه‌ک هه‌زارپێ، بونیادی په‌روه‌رده‌ی مروّقی جو‌ریکه‌ که لی‌ده‌ر و گه‌رال و توند‌ره‌و نیه‌، وه‌ ئەگه‌ر ئاوه‌ها بوو ئیتر پێویستی زۆری به‌ ناوه‌کانی تر نیه‌. هه‌زارپێ خۆی گ‌لۆله‌ ده‌کات وه‌ خۆی ده‌کاته‌وه‌، وه‌ له‌ چووندا به‌نده‌ به‌ ئەو پێیان‌ه‌ی که به‌ په‌یکه‌ریه‌وه‌ به‌ستراوه‌ته‌وه‌. هه‌روه‌ها په‌روه‌رده‌ی مروّقی ده‌سته‌ ناو و پێیه‌که‌ که پێکه‌وه‌ له‌ په‌یکه‌ریک به‌ستراون، گه‌ر لیک بپه‌رین و جیا ببه‌نه‌وه‌، چوونیان نیه‌. له‌ په‌روه‌رده‌ی مروّقی ناوه‌کان و کاریان و ده‌ستیان بو‌ که‌له‌یه‌ک له‌ پێشه‌وه‌ کار ده‌کات. ئیتر ناو، وه‌ک پێ کار ده‌کات، نه‌ک وه‌ک ده‌روونیکی ئازاد که بو‌ی هه‌بیت بناسیت و بنازیت به‌و ناسینه‌ که له‌ ده‌روونی خۆیدا‌یه‌. روونتر و قوولتر، مه‌به‌ستم ئەوه‌یه‌ که په‌روه‌رده‌ی مروّقی هه‌ر له‌ میژوو‌ی

زاده، فاروقی فهرساد، عهلی شهريعهتی، چوار پایهیهک بوون که ناویان پیکهوه بهسترا بوو، ئەوان ههركامیان بو خۆیان پی و دهستیان له نیو دست و پیی کهسانی تردا بوو. ئەدهبی ئەو چوار ناوه لهو سهردهمهدا ئاشنا بوو.

له پهروهردهی مرۆقی بو ئەوهی که جوولهیهک دروست بییت، پیویسته که پهیهوهندی به دست و پای زور ههبییت. ئەمه گرنگیهکی زوری ههیه که بو نهوهکانی کورد دهركهوییت. داوا له خوی گهوره دهکهم که بو ئەو نهوهیه بیکاتهوه.

له ههه حوجرهیهک که کهسیک وهک فهقی بیهوییت خویندن دست پی بکات، ئەوه دهچیته نیو دهستهیهکی کهم له فهقیکان، له دووان و سیان تا بگاته ههشت و نو و ده. ریزهیهکی کهم له مندالان دهیانهوییت که ببن به فهقی. بهلام له پهروهردهی مرۆقی به پیچهوانهیه، له سهههتاوه له سهههتایی سیسهد یان چوارسهد قوتابی له قوتابخانهیهک خهریکی خویندن دهبییت. ئەمه تهوانای ئەوهی ههیه که دهی بخت که جووله و چوونی پهروهردهی حوجره و قوتابخانهی مرۆقی وهک جووله و چوونی ههشت پی و ههزارپی، تهوانای ئەوهی ههیه که خوی بو نهوهی کورد بکاتهوه که ری و رومتهت بهروه کویوه چووه و بهرهو کویوه دهچییت؟.

ئیسلامیهکانی ئەمریکا وهک ههشت پی دهستیان بو پهروهردهی مرۆقی له ئەمریکا کردووهتهوه، وه ئیسلامیهکانی ئەفغانستان دهستیان وهک ههشت پی بو پهروهردهی مرۆقی بهستووتهوه. موسولمانهکانی ئنگلیس وهک ههشت پی خۆیان بهسهه کومهلگهی ئنگلیسی پان کردووتهوه!!.

ههه زانکوییهک وهک ههزارپییهک روو و ریگای له شوینیکه، هههکهس و ههه ناویک لهگهه ئەوهی که به دهیان ناوی ترهوه بهستراوتهوه، که سهه به زانکۆکانی تر و سهه به ههزارپی ترن، چوونی هاوشیوهیان ههیه. کهسانیک وهک پیی ههزارپی له سهه نزیکن، ئەو ناوانه له ئەدهبی ئەو نهخشه نزیک و ئاشنایهتیان ههیه، کهسیکی وهک فردریک نیچه لهو پیانهیه که له نزیک سههه ههزارپییه، ئەزانیت که رومتهت و ریگا بهرهو چ شوینیکه، بهلام کهسانیک وهک پیی دواوهی ههزارپی شوینیکهوتووی پیکان و ناوهکانی ترن. کهسانی زور ههیه له کوردستان که نهک تهنیا وهک پیی دواوهش نانسرین، بهلکو خوا خوا دهکهن له پهیکههه ههزارپی پیگهی پییهکیان پی بدریت!.

ئەدەبى ئىسلامى ھەر دەورەيەك تەواناي ئەوھى ھەيە كە ھەشتپيەك لە ناوھكان بخولقيئيت، كە وەك كۆلەكە رستەكان و ئەدەب لە سەر خۆيان جوولەيەكى خيرا پي بدەن. رستەكانى ئەدەبى ئىسلام ناچيئە گيانى دەستەيەكى زور لە خەلكدا. ئەدەبىك كە ئەمرى زور تيئا ھەبيئ، ئيتر پيويستى بە بيرمەند نيه كە بير لە ئەمر و فرمان بكاتەو، بەلكو دەست و گوئ خوازراو و گەشە دەكات. رستەكانى ئىسلام وەك گەنجيكي ئەم سەردەمە نيه كە بلاو بيئەو و بە ھەر دەستىك بگات، بەلكو وەك گەنجيكي كۆنە كە دەبيئ بە چەند دەستىكى ديار و ناسياو ھەلبگيريئ و خاوەندارى پي بكرئ. بويە ئەدەبى ئىسلام كە حوجرەى دامەرزاند، چەند فەقييەكى دەويئ. ئامازە بەوھيە كە ئەو ھەشت دەست و پي بو ھەلگرتن و داگرتن پيويستە، ئيتر پيويست بە سەدان دەست و پي نيه كە خزمەتى پاراستنى بكات. بويە ئىسلام مەجال بەوھ نادات كە ھەلگران و داگرانى زور بن. بەلام پەروەردەى مروقى وەك دەشتى زەھاو دەستى زور تيئايە كە زەويەكانى بكيئيئ وە دەستى زور بو بەر و بار ھەلگرتن تيئا ھەيە، وە دەستى زور ھەيە كە ئەو بەرە بخوات. ئيتر ھەر دەستىك كارى خوى دەكات!.

جوولە وەك ھەشت پي و ھەزارپي خواستى خودى مروقى، لەبەر ئەوھى كە مروقى زوو دەستى بو سوالكەرى دريژ دەبيئ، زوو پەنا بو دەستى ئەوانى تر دەبات، وە ھەولئ ئەوھ دەدات كە بە ھاوكارى دەست و ناوى ئەوانى تر گر بە ژيان و گيانى خوى بدات. مروقى ترسى ھەيە لەوھى كە بە تەنيا، بەبي ئەوھى كەسيك ھاوشانى بيئ بە پيى پروات.

كالەكەمارانە و كەلەكەمارانە

كاتىك كە دوو ناوى كالەك و مار يەكدەگرن، دوو ناوى مار و دەست خۆيان بو يەكانگيرى ئامادە دەكەن. لە ريگاي ئەو دوو ناوانەوھ دەتوانين باسى ئەوھ بكەين كە رستە و ناسين گەر بەرەلا بيئ، يان لە كويەكى ناحەق بيئ ترس و ھەراسى لە دەوروبەرە.

دەست خوازراوترين بەشى لەشە كە مار خواستى ئەوھى ھەيە كە پيويەى بدات. دەست بە ھوى ئەوھى كە ژينگە لە مار و ترس تيئ دەدات، مەترسى لەسەرە. دەست لە سەر زەوى و زارەكان ھيماي ھەلگرتنى كالەكى سەر زەويە كە بيكات بە

كۆپهك و پاشان ئه و كۆ رهوانهى شوپىنى تر بكات. ههروهها دهست بهردهكانى سه ر كه لهك هه لده گرپت و زهوى پاكر او به دهرده خات.

كاله كه مارانه

كفهى مار له دهورى ته رزى كالهك، له دهورى بو نى كالهك، له گه رمايه كى وشكى خاكى كوردستاندا، من هه ستيار دهكات. ناوى كاله كه مارانه له لادى كانى دهشتى زه ها و ناوىكى ئاشنايه. كاله كه مارانه به جو ره گيايهك دهوترپت كه وهك ته رز و گياى كالهك، به لام گه لا و به ره كهى به پيچه وانهى گيا و ته رزى كالهك، گه لاهه كى چكوله و به ره كهى له شه مامهش چكوله تر و سفت و سهخته، وه له خاكىك دهروپت كه گه رما و خو ر و وشكى بپت، وه گياكانى تر به زه حمهت له دهورى دهروپن. ههروهها ته رزه كهى وهك داو و تو رپكه كه ئه گه ر دهست به به شيكى بدهيت، به شه كانى ترى بوى ده جو و لپن و له خو يانى به ئاسان ناكه ننه وه. وشكيهك له و گيا هه يه. ئه و گيا به مارگير يان مارگريش ده ناسرپته وه، هوى ناونيانى به كاله كه مارانه و مارگير له ئه ده بى كورديدا خواى گه و ره ده زانپت و من له وه نه زانم!

دوو خال كه بوى هه يه كه ناوى ماري لى نزىك بپته وه رهنگ و خاله كانى پيپتى ئه و جو ره به ره يه، له گه ل تامى تالى و جو ره ژه هريك كه له و به ره هه يه. ههروهها مار له خهت و خال و ژه هر و تالى له و گيا و به ره نزىكه.

به پيچه ونهى كاله كه مارانه، كاله كى ئاوى، تامى شيرين و پيسته كهى يه كره نكه. مار له و جو ره به رانه زو ر خو شحال نيه و هه رگيز خو ي به و به رانه وه ناوه ستپنپت. بو نى كالهك ئامازه به تامى شيرينيه، وه خه رمانى كو كراوى كاله كى بو ن خو ش، مه جال به مار نادات كه له وه ئ ئارام بپته وه. مار له و شوپنانه بوى هه يه كه ژه هرى خو ي برپزپت!

ئه وهى كه مار لى نيگه رانه، ده ستى مرو قه. ئه و ده ستى كه هه راس له گيانى مار ده خات. ترس له و شوپنانه دروست ده بپت كه كالهك وهك به رد نابپته كه لهك، هه ردهم ده ستىك به ده و ره وه يه، ئه و ده سته ئه مسه ر و ئه وسه رى پي دهكات و ده يپاريزپت و له گه نان و شه له قان ده ربازى دهكات. به پيچه وانهى كالهك، كه له كه مارانه هپچ ده ستىك له سه رى نيه و خاوه ندارى ناكريپت و بو خو ي له ده روده شت به ره لا ده مي نپته وه. ئه و مانه وه له ده روده شتدا ده بپته هوى ئه وهى كه

شادمانی به مار بدات. خه لکی لادیکانی کوردستان هیج که لکیکی لی وهرناگرن و دهستی پیوه نادهن، به پیچه وانهی ئه و هه والانهیه که له رابردوو هاتوو، که که له که مارانه، که لکی وهک دهرمان بو نه خووشی هه بووه.

له ئه ده بی لادییدا، که له که کان دوور له ئاوه دانی و له شوینی وشک و پر له مه ترسی دروست ده بن که ده ست و خاوه ندار زور لیوهی دووره، به لام سه رخه رمان شوینیکی نزیک له لادی و له بهر ده ست و ئاوه دانه وه خه لک هات و چوی له سه ر ده کات و به ده ست ده پاریزییت. هه ر ئه و خه رمانه ی که له هاوین شوینی پیاوان و شه ن و گهنم و نوک و جو بوو، له به هاراندای شوینی گهمه و پراکه پراکه مندالان و هات و هه را بوو. خه رمان شوینیکی که ژیان و ئاوه دانی له سه ره!.

ئه و ژینگه ی که توخم و بهر و ناوه کانی و په یکه ره کانی ده ستی له سه ر بییت و ده ستیک خاوه نداری بکات و له گهنان و شه له قان بیپاریزییت، ئه وه مار لیی ده ترسییت. بو نمونه ناوی که سیکی وهک فه رهاد پیربال وهک کاله کیکه که ده ستی به سه ره وه نیه. سیاسیه کان ناهیلن ناوی ئه و له گه ل ناوه که نی تر خه رمان دروست بکات، له بهر ئه وه ی که ئه و ناوه له خه رمانی ناوه کان مه ترسی هه یه. مار ئه و کاله ک و کاله که مارانه ی که بی خاوه ن و ده ست ده مینن، به قازانجی خوی ده زانییت، له بهر ئه وه ی که گهنان و شه له قان ژه ره دروست ده کات و بو ژینگه ی مار پیویسته که خاک ژه هرین بییت. نهک ته نیا ناوی فه رهاد پیربال به لکو ناوه کانی تری کورد وهک کاله که مارانه که س ده ستیان بو نابات، ماریش له وه خو شحاله که ناویکی تر وهک ناوی خوی ده ستی بو نابرییت. چ ژیریکی ده ست بو گرتنی مار ده بات!؟.

هه روه ها که که له که مارانه له ده روده ست بیخاوه ن و ده ست ده مینیت و ژه هری خوی به خاکدا ده کات، هه روه ها ئه گه ر رسته رسته کان خاوه ن و ده ستی به سه ردا نه بییت، که لکی نامینیت و ژه هری خوی له مروف ده وه شینیت. گه ر رسته کان وهک کاله ک چنرا و کوکرا و به هه مان ده ست بار کرا و فروشرا و به ده ستی که سانی تر گه یشت، ئه وه ئه و رستانه، له نه خشه یه کی زمانی و به ده ستی خاوه ن ناویک خاوه نداری ده کریین. ئه و کاله ک و رستانه ی که ده ست و ناویکیان له سه ر نیه بو ئه وه ی که له بونیادیکی دایانبریژییت و کوپان بکاته وه، ئه وه به ره و گهنان و

ژههرپړیژی دهچپیت. ههرچوڼ خاوهن زهوی کالهک له گهیینیدا خاوهنداری دهکات، ههروهها مار، کالهک له گهنانییدا خاوهنداری دهکات.

" مار، بهرد له کهلهکدا خاوهنداری دهکات."

ناوهکان و پرستهکان گهر له نهخشه و بونیادیک دهستیان بهسهردا گیرا و خاوهنداری کران، ئهوه ترس و پپوهدان دهبیته خوښی و پیدان. له کوردستان هیچ نهخشهیهک له ناههکان و پرستهکان نیه که وهک کالهک دهستیکی ئاشنا خاوهنداری بکات. بهلکو ناههکان و پرستهکان له کوردستان وهک کهلهکی بهرده که ههر کهلهکیک ترس و ماری خوڼ خاوهنداری دهکات. حوجرهی موهممهده ئیقباالی لاهوری و ههشت پیکانی، پهکهکه و فهرماندهکانی، یهکییتی و پارتی و ههزار پیکانی... ههمووی ئهوه ناوانه بو کورد وهک کهلهکیکن که جووله و گوزهر لهوه کهلهک و ژینگانه سهخت و دژواره.

ههروهها که مار له بهردی کهلهک خوښحاله، ئهوهندهش له کالهکی سهر تهرز خوښحاله. ئهوهی که دوزمن دهیهویت ئهوهیه که دهست و کالهک لیک دوور بکاتهوه، وه دوو ناوهی بهرد له کهلهک بخولقینیت. ئهوهی که مهلا عهلی کهلهک کردویه ئهوهیه که کالهکیک له تهرزی دهکاتهوه و دهیخوات و قاژ و تامیک بهوانی تر دهوات. ئهوهی که پپم خوښ بوو که ئهوه بیکردبایهت ئهوه بوو که پرستهکان و کالهکهکانی به دهستیک له خهرمانیک کو بکردبایهت. بهلام ئهوهی که مهلا کریکار کردی ئهوه بوو که کالهکی کرده کهلهک، کالهکیش له کهلهک دوو ناوی ناسازگار لهگهل یهکدین. کهلهک بهوه کوگا دهوتریت که بهرد یان ههر ناویکی تر بو ماوهیهکی زور و نادیار کو دهکریت و لهسهر یهک دادهنریتهوه. مهلا کریکار پرستهکانی ئیسلامی وهک کالهکهمارانه لهسهر زهوی هیشتهوه، پرستهکان کرا به زههر و ژههریک که چوو به خاکدا. ئهوانهی که دژی ئیسلام و پرستهکانی قورئانن بهوه خوښحالن که کالهک له دهستی مهلا کریکار نهکرا به خهرمان. کهلهک و خهرمان دوو ناوه که دژی و گرژیهک له نیوانیان ههیه. ههرچوڼ که خهرمان و کهلهک وه دهست و مار دژی یهکدین، ههروهها کالهک له خهرمان لهگهل بهرد له کهلهک، ناوی دژن. من کهلک له ناههکان وهردهگرم بو ئهوهی که دووانهکان که به ناراست پیکنراون، جیا ببنهوه و لهگهل ناوی تردا یهک بگرنهوه. خواستی ئهوهم

ههيه كه ناوهكان له ناوهكان جيا بکهمهوه، ههر بۆ ئهمهش ناچارم كه دهري بهينم و بدهمه بهر خۆرهتاودا!.

ئوهوى كه شايستهيه خوینهر لهم كييلانهى ئيمه به وريايى بيچنيت و لهسهه ناوهكاني ترکهلهكى نهکات، ئهوهيه كه وريا و ژير بيت كه ناوهكان و پرستهكان به دهست و پرومهتيك خاوهندارى بکات. به ناوى خواى گهوره ئهم نووسينه وهک کهلهکيک نيه که ترس و ههراس بدات، ئهم نووسينه وهک خهرمانیکه که دهستيک خاوهندارى دهکات و دهپاريزيت. ئهوانهش که نايانهويت ئهم نهخشهى وشه و ناوانه گهشه و گهرا بسهنييت، به ناوى خواى گهوره لييان دهبيته کهلهکيکى بهرد که ترس و ههراس ههر چرکه دهروونيان دهخواتهوه. ناوهكاني ئهم نووسينه دهبيته بهردى کهلهکيک که ترس و ههراسيان ئهبيت بۆ ئهو دهستهى که بۆى دهچيت و ههلى دهگريت. به ناوى خواى گهوره ئهوانهى که گهش و ئاوهدان بن، وهک قازى کالهک تامى دهروونيان شيرين دهبيت، وه ئهوانهش که بيانهويت وهک مار کهلهکيک بدۆزنهوه بۆ ئهوهى که له بنهوهى بزین، دهستی تيکدهريان لى تاین دهبيت. ئهم نووسينه وهک خهرمانیکه که به دهستيک خاوهندارى دهکريت و ناهيلريت که بکريته مۆلگهى ههر ئازهلکيکى ژههرين و پيس که ئاسايش و ئاشتى تيک بدات. خوازيارم که نهوهكاني کورد ناوهكان و وشهكاني کورد له نهخشه و بونياديک که دهستی خاوهندارى ههبيت، دهبرخن، بۆ ئهوهى که ههر مار و مۆريک پهنا بۆ وشه و زمانى کورد نهبات و گهشه به ناوى کهلهک له زمان و ئهدهبى کوردى نهدریت و ئهدهبى خهرمان و دهست و خاوهندار لهزمانى کوردى گهشه و گهرا بسهنييت.

پۆژيک لهگهڵ چهند کس له دهرودهشتى زههاو دهسووپاينهوه. گهرمى ههوا ورده ورده دهشکا و ميرووله و خهلك تاق و تهرا له کون و مالهوهيان دههاتنه دهروهوه. چهند تهزى کالهکهمارانهم بينى. به يهکيک لهو هاوپرپيانهم وت: ئهمه چى پى ئيژن؟ وتى: کهلهکهمارانه!.

پووم لهوهکهى تريان کرد: ئهمه چى پى ئيژن؟ وتى: کهلهکهمارانه!.

پووم لهوهى تر کرد، ئهويش وتى: کهلهکهمارانه.... کالهکهمارانه!.

وهك كئسهل چوومه ناوهوهى خۆم وتم: ئەمانه نازانن كه كهلهكهمارانهبه يان كالهكهمارانه؟ بۆ ئاوهها وهلام ددهنهوه!؟.

پاش ماوهيهك ئهوهم بۆ دهركهوت كه ئهگهر كۆ نهكريت و ههروهها بمينئتهوه و تهزى له خاك وشك بيٽ و بهرى بشهلهقيت و برژيٽ به خاكدا، ئهوه بۆ مار كهلهكه. مار نايهويٽ كهس دهست بۆ كالهكهمارانه بهريٽ. مانهوهى كالهكهمارانه بۆ مار لهسهر خاك وهك خۆى دروستكهري ترسه. ههروهها ئهگهر چيروكهكان و ويٺهكان و وشهكان و پرستهكان كه له ژيانى مروقيك پوویداوه و كۆن بووه كۆ نهكريت و نهپرازيٺتهوه به جوانى، ئهوه وهك كالهكهمارانهبه كه له خاك كهس دهستى پيوه نهداث، ژههرى به زهويدا دهكات و وهك كهلهكيكى بهردينه كه ترس و ههراس له بنى دهژيٽ.

ماوهيهكى تری بهسهردا چوو و ههست و هزريك منى گرتهوه، وتى له بيرته كه ليٽ تيکچوو ماموستا ههמיד وتبووى مارکس ويستوييه بۆ باکوورى ئهفريقا بپروات يان بۆ پوژشهلاتى ئهوروپا!؟ وهلامى خۆم دايهوه و وتم: ئا باشم له بيره كه وشهكان و بيرهوهريهكان و پرستهكان و ناوهكان بۆى ههيه كه له دهروون گۆپانى بهسهردا بيٽ.

پاش ئهوه ئهوه ههست و هزره به منى وت: ئهگهر كورد و نهوهكانى كورد خاوهندارى ناوهكانى خويان نهكهن، كالهكيان لى دهبيٺه كهلهك و وشهكان له دهروونى خاك و زمانيان گۆپانى بهسهردا ديٽ و زۆر شتى مهترسيدار له ژيان و خاكيان دهقهوميٽ!.

منيش وتم: بهسهرچاوم، ئەم قسهيه دهگهيهنمه نهوهكان و ناوهكانى كورد.

بزن له شاخ شكاندندا

دهستهيهك له وشهكان كه له سههرهتاوه مانا و بههايهكى ديارى نهبووه، له ناکاوه مانا وهك شاخ له سهريک ديٺه دهروهه. ئەمه دهمبات بۆ ئهوه كه باسى شكۆى سروشتى سههر و شاخ بکهم. هههرچهند كه کردنهوهى مانا له پرسته وهك کردنهوهى شاخ له سههره.

نهوهی کورد سه‌ریکی ده‌ویت که شاخ برپوینیت، له‌وه نه‌زانه که هر سه‌ریک لیاقه‌تی شاخی نیه!

شوانه‌کان و ئه‌وانه‌ی که له لادی‌کان شوانیان کردووه، ئه‌وه ده‌زانن که شاخ شکاندن له حه‌قی چ بزنی‌ک ده‌کریت!؟.

شوان و شاخ شکاندن

له لادی که شوانی مه‌رومالاته‌کانم ده‌کرد و له‌گه‌ل شوانه‌کان له‌سه‌ر کی‌وه‌کان به گۆچانه‌وه به‌رده‌ستیم ده‌کرد، یه‌کی‌ک له‌وه کرده سه‌یرانه که له حه‌قی ده‌سته بزنی‌ک ده‌کرا و سرنجی منی بو خۆی راکیشا، شاخ شکاندنی ده‌سته بزنی‌ک بوو که هاروه‌جیان ده‌کرد و شوانه‌کانیان هیلاک ده‌کرد. له بیرمه پوژیک دراوسییه‌کمان بزنیکی خۆیانی به دوو ده‌ستی گرتبوو و خه‌ریکی سه‌ری بوو. ئه‌وه خه‌ریک بوونه سرنجی منی بو خۆی راکیشا. سه‌یرم ده‌کرد و له کوره‌که‌ی پرسیارم کرد: ئه‌ری ئه‌وه باوکت خه‌ریکی چیه!؟. وتی: ئه‌وه ده‌یه‌ویت که شاخی ئه‌وه بزنه ده‌ربه‌یینیت، له ئه‌وه بزنه زور تووره‌یه!

هر ئه‌وه به‌سه‌ره‌اته زور بزنی شاخ شکاوی به یادی من هینا. ئیتر که‌وتمه بی‌ری ئه‌وه بزنانه که شاخه‌کانیان شکینرابوو. پوومه‌تی ئه‌وه بزنانه که شاخیان شکاوه جیاوازه له‌وه بزنانه که شاخیان وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه. هر ئه‌مه گریان منی ده‌ره‌ینا، بو ئه‌وانه‌ی که شاخ و شکو و شه‌ریان بو هه‌میشه شکاوه ده‌می‌نیت!

شوانه‌کان به مه‌به‌ست بو ئه‌وه‌ی که ئه‌وه بزنه سووک و ناته‌وان و ده‌روونیان بشکینن، شاخه‌کانیان ده‌شکاند. هر ئه‌م کرده له نیو ته‌واوی شوانه‌کان به کاریکی شایان به‌رانبه‌ر به‌وه بزنانه ده‌ناسرا که سه‌ره‌هون و حیساب بو خاوه‌نی خۆیان ناکه‌ن. شوانی تووره کاری ده‌گه‌یشت به‌وه که شاخی بزنی له سه‌ری به زیندووویی ده‌ربه‌یینیت. ئه‌مه کاریک بوو که به بی‌ترس و هه‌راس به‌رانبه‌ر به‌وه بزنانه ده‌کرا که شایسته‌ی ئه‌وه بوون که شاخیان بشکینن. شاخ یه‌کجار خوا ده‌یدا به بزنی، گه‌ر شکا، ئیتر گه‌رانه‌وه‌ی نیه، وه هه‌تا ئه‌وه پوژهی که ئه‌وه بزنه هه‌یه پوومه‌تی به نیگه‌ران و سه‌رگه‌ردان ده‌می‌نیته‌وه!

کورد له شکانه‌ی شاخ و شکو‌دا

کورد وهک مروّف، بوونیکی شاخشکاوه، شاخشکینراوه. ههر وهک بزنی شاخشکاوه که پروومهتی هار و سهرگردان و سهرهپه و دهبیّت، که هیلاکی و دهرد و شیّتی تیّدایه، ههروهها کورد دهروونی به دهستی ئەوانی تر شکینراوه. نهک تهنیا کورد، بهلکو فارسهکان شاخیان وهک بزنی شکینراوه. ئەو ههموو سهرگردانییه له نیو ئەدهبهکانی تر و ئەو ههموو ناوهی که کورد و فارس له نیو ئەدهب و زمانهکانی تر ههیبوو و دروستی کردوو، وه ههولّی داوه که نهوهکانی داهاتووی له بن دهست و زاری ئەوانی تر بزینیت، وه ههروهها ئەو ههموو ههولّی که کورد و فارس داویهتی بو ئەوهی که پیشینهی خوئی به گهوره و شکۆدار بزانیّت، که دهلّین ئیمه پیاوی مهزمنان تیّدا ههیبوو وه گهوره بووین، که به پیچهوانهی ئەو ههولّیه که لهم کاتهدا له بن دهستی ئەوانی تر فیّری ئەدهب دهبن، ئەمانه ئامازه به سهریکه که شاخی شکاوه، وه نیگهران و سهرگردانی ئەوهیه که ئەو شاخه شکاوه ئیتر ناگهپریتهوه.

لهوه دلّنیام له وشه و ناوهکانی فارس ناتوانن که بگهن به ئەو تهوانا که شاخی شکاوه چاک بکهنهوه، وه دلّنیام لهوهی که کورد له پیگهی وهرگر و وهرگیپ و پیگیپ ناتوانیت که ئەو شاخه له سهری مروّقی کورد چاک بکاتهوه. ئەو کهسهی که تهوانای ههیه، به ناوی خوی گهوره ئەو کهسانه که به وشهکان و پرستهکان شاخی شکاوه چاک دهکهنهوه.

بزنی و شاخ و دهست و خاوهندار و شاخشکاندن، دهسته وشهیهکه که بهیهکهوه بهند و پهیههسته. ئەدهبی دهستی خاوهندار و شاخی بزنی بو شکاندن، ئامازه بهوهیه که هیچ خاوهنداریک کهیفی بهوه نایهت کهسی سهرهپه و له بن دهستی ههبیّت، گهر ههبیّت شاخی دهشکینیت. ئەو مروّقانهی که کهیفیان به ئەدهبی شاخشکاندن نایهت و دهیانهویت که به شادمانی و پیروزی لهو ئەدهبه گوزهر بگهن، دهبیّت بزانی که چوّن به هاوکاری وشهکان لهو ئەدهبه گوزهر بکریّت. ئەو کاره، کاری ئەوانهیه که ئاشنایهتیان به ئەدهبی خاوهنداری ههیه.

من وهک نمونهیهکی شاخ و شکۆ شکاوه

گهر خوینهر به وردی و ژیری بار و بهری ژیانی من لیک بداتهوه، بهوه ئاشنا دهبیّت که پهیکهری من چهندهها جار به خواست و مهبهست له لایهن مروّقهوه

لیدراوه، لیدراوه بۆ ئهوهی که بۆ جاریکی تر راست نه بیتهوه. له خویندنی کتیبهکانی سادقی هیدایهت بگره که هۆشی منی ژههرین کرد، تا بگات به سهکتهی میشک که لهشی منی پماند و منی خسته بهشی فریاکهوتنی خهستهخانه.

پرسیار ئهوهیه که من چۆن گهیشتم بهو پاده که مردوویهک زیندوو بکهمهوه؟! چۆن گهیشتم بهو پاده که به دهستی خۆم شاخشکاوێک که پروومهت و دهروونی پروخواه بۆ جاریکی تر لوتبهرز و سهربهرز دهبرخهمهوه!؟.

ههچۆن که بزن به شاخیهوه سهروهی و سهرشۆری بهدهردهکهویت، ههروهها مروّف به وشهیهک و پستهیهک یان ههست و هزرێک، سهروهی و سهرشۆری خۆی بهدهردهخات. وشهیهک و ناویک تهوانای ئهوهی ههیه که شاخ بشکینیت، ههروهها وشهیهک و ناویک تهوانای ئهوهی ههیه که شاخ چاک بکاتهوه و لوتیشی لهگهڵ بهرز بیتهوه.

شاخ نیشانهی شکۆ و شهوکهتی پروومهتی بزنه. مروّف وهک کهسیکی شکۆدار ههه له بهرهتای ژیانی دهستهیهک قسه و کرده دهکات که ئاماژه و نیشانهی شکۆی (شاخی) ئهوه مروّفهیه. بۆ نمونه کاتیک که من و ئیبراهیم چووین بۆ گهپانی دنیا و ناسینی دنیا، نیشانهی شاخ و شکۆ له دهروونی ئیمه دا بوو. ههچ کهس ههستی بهو شکۆ و شاخه نهکرد.

ورده ورده که ئیمه گهوره دهبووین، قسهکان و کردهکانی ترمان وهک نیشانهکانی تری ئهوه شکۆ و شاخه له گیان و ژیاومان به دهردهکهوت. پاش ئهوه دنیاگهردیه، سهفهری ترم کرد بۆ ئهوهی که له قوتابخانهی دینی فییری ئهدهبی دین بم. به خۆشیهوه وهرنهگیرام. له دووی ئامادهیی چووم بۆ شاری روانسهه و له حوجرهی ئیقبالی لاهوری خهریک به خویندن بووم.

لهو کاته بوو که شاخ و شکۆی سهه و دهروونیم، ههستی به ناخۆشی و وههسی کرد و وتی ئیتر خویندنی حوجره بهسه، له بهر ئهوهی که حوجره لهوه زیاتر نیگهارنی دروست دهکات. ههه ئهوه شاخ و شکۆی دهروونی منه وای کرد که واز له حوجره بهینم و پروو له کوردستان بکهم. ئیتر هههچی گهورهتر دهبووم، ئهوه شاخه به دوای بڵندی و بهرزی زۆرتر و کرانهوهی ئاسۆی پانتر و فراوانتر دهگهرا.

که دهیانهوئیت شاخ و شکۆ پابگرن، له جگهره و مهشروب و دهرمان و سکس و ههرزهیی بیر و ههستهکان تا بگات به شتانی تر.

زۆرینهی مروقهکان شاخ و شکۆیان شکاوه، به جوړیک له جوړهکان. چ به لایهنی ئاکاری بیټ، چ به لایهنی وشهکان بیټ. زۆریک له مروقهکان، پرومهتیا بهو شکانه گوپانی زۆری بهسهر دهروونیا هیناوه، له زۆر کاتدا دهروونی مروقه ههرهسی پئی هاتوو.

له دریژی ئەم ماوهیهکه خهریک به نووسین و پراقهی پابردووی خوّم بوم و لیک و پیکم داوهتهوه، ههولئ ئەوهمداه که به وشهکان و له ریگهی وشهکان خوّم لهو شاخ و شکۆ شکاویه دهربهینم. خواستی ئەوه ههبووه و ههیه که به هاوکاری ناوی خوای مهزن و هیزی وشهکان، تیمار و دهرمانی شکانهوه و برینهکانی خوّم بکهّم. لهوه دلنیا بن که وشهکان و نووسین ئەو هیزهی ههیه. خوای مهزن له قورئانی پیروژ دهفهرمیټ: الذی علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم (٤_٥ العلق)

ههر پرستهیهک یهک مانای نیه، بهلکو وهک ههوریکه که گوزهر دهکات و دهبارینیټ، به خواستی خوئی لهسهر زهوی گوزهر دهکات، ئیتر یان بوئی دهباریټ یان بوئی نابارینیټ. ههروهها پرستهکان بو ههر فهقی و قوتابیهک یان دهیکاتهوه یان نایکاتهوه. جاری وا توژیټ دهبارینیټ و زۆر لهسهری گرمه دهکات!

کهسیک که ناوی خوای مهزن ببات و بو پراستی و ناسین پینووس به دهست بگریټ و پیداغری بکات، پرسته و مانا و وینهی وا له پینووسی دهتکیټ که له هیچ دهمیکی پیشت نهوترابیټ و له هیچ کتیبیکی کۆن نهووسرابیټ.

شیر و وشتەر بو عهره ب

فاذا قرأت القرآن فاستعذ بالله من الشيطان الرجيم(نحل ٩٨)

پهنا به ناوی خوای گهوره دهبهم له ههرچی شهر و پیسیه، وه ههرچی ناوه که شهرپی لی دهکهوئیهوه. پاشان به ناوی خوای گهوره دهست به نووسین دهکهم، وه

به ناوی خوای گهوره پرسته‌کان داده‌پژم، بو ئه‌وهی که نه‌وهی کورد شایسته‌یی به‌خشنده‌یی پی بدریت.

یه‌که‌م وشه، په‌نا بوو. من په‌نام به ناوی خوای گهوره برد له دهستی هه‌رچی شه‌ر و پیسی و ناوی شه‌ره له بووندا. یه‌که‌م وشه چوونه به پی، په‌نا بردن جوول‌ه‌یه به پی ده‌کریت. په‌نا بردن بو په‌نا‌گایه‌یه‌ک، وینه‌یه‌کی روون و دیاری هه‌یه. گه‌ر مروّف په‌نا به ناویک یان شوینیک ده‌بات، ئه‌و په‌نا بردنه کرده‌یه‌که که په‌له و جوول‌ه‌یه‌کی خیرای تیدایه که مروّف ئه‌وه‌نده ئاگای له ده‌وربه‌ری نیه، ته‌نیا ئاگای له‌وه‌یه که له ده‌ست گرفت و کیش‌ه‌یه‌ک که له ناویک دروست ده‌بیت، په‌نا بو ناویکی تر ده‌بات. مه‌به‌ستم به روونی و به روّنه‌وه که چه‌ور بیت بو کار کردن، ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر سه‌ره‌تا به په‌نا ده‌ست پی بکات، دیاره گرفت و کیش‌ه‌یه‌کی گه‌وره له ئارادا هه‌یه، که خوای گه‌وره ئاگای له‌و مه‌ترسیه هه‌یه.

پاش ئه‌وه‌ی که ئاماژهم به وشه‌ی په‌نا کرد، دیمه‌ سه‌ر ئه‌وه که من له‌گه‌ل هه‌ر ناو و وشه‌یه‌ک که دیته سه‌ر ئه‌م لاپه‌رانه جوّره په‌یکاریکی تا‌کانه‌م هه‌یه. بو ئه‌وه‌ی که له مه‌به‌ستم نزیک ببه‌وه وینه‌ی شه‌ری دوو سه‌باز به شمشیر به‌ینه‌ننه پیش چاو‌تان که پیش ئه‌وه‌ی شه‌ر له نیوان دوو له‌شکر ده‌ست پی بکات، ده‌ست به په‌یکاریک ده‌که‌ن، له به‌ران‌به‌ر چاوی دوو له‌شکر که له پشتیه‌وه‌یانه. ئه‌وه‌ش که من ده‌یکه‌م ئاوه‌ها په‌یکاریکه، کاتیک که له گه‌ل وشه‌یه‌ک و ناویک له‌سه‌ر لاپه‌ره‌کانم ده‌ست به یه‌خه ده‌بم و دیمه شه‌ر و په‌یکار و زورانبازی، دوو له‌شکر له پشته‌وه‌ی هه‌ردوو لاما‌نه‌وه‌یه. هه‌ر وشه‌یه‌ک که له‌م لاپه‌رانه دیته ده‌ره‌وه، تو و توخمیکه که له کوّندا چینراوه. ئه‌وه‌ی که من ده‌یکه‌م ئه‌وه‌یه که به‌ژن و بالای ئه‌و به‌ره باس ده‌که‌م. لی‌ره خوین‌ه‌ر ده‌بیت که وریا و ئاگه‌ بیت که وشه‌کان و ناوه‌کان ده‌ستی خویان له په‌یکه‌ری مروّف وه‌شان‌دوووه. بو کرانه‌وه‌ی زیاتر باش وایه له‌گه‌لمان بینه‌ خواره‌وه و هاو‌پییی و هاو‌پییه‌تی ئیمه‌ بکه‌ن!

له ده‌ورانی حو‌جره‌دا که سه‌ره‌تا ده‌ستم به خویندن کرد، له ژینگه‌یه‌کی ئارام و بی‌ده‌نگ و پر له سه‌فا و سه‌لامه‌تی و ئارامی و سووچ و خه‌لوه‌تگه بوو، له‌و ژینگه ئارامه ده‌ستم به خویندنی ئه‌ده‌بی قورئان کرد. ئه‌وه‌ی که مه‌لا و مامۆستا‌کان له سه‌ری به‌رنامه‌یان دارشتبوو، ئه‌وه بوو که به هاو‌کاری ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی، ئه‌ده‌بی ئیسلام به ئیمه‌ بناسین. ده‌یانه‌وست که به خاکی زه‌وی ده‌ورانی نه‌زانی و بی

ئاكارى عەرب، خشتى پووناكى بېرن. ئىتر بە شىعر و ئەدەب وانەكانيان بە
فەقىكان دەوتەوہ. ئەوہش بۆ زانين خۆشە كە شىعر خويندن لە سەر پشتى و شتر لە
بيابان وەك مل و پشتى خودى و شتر نارپكە و لەرەى دىت، بى خەيالى و بى
گوپپەكى تايبەت بە دواى خۆى دەھينيت. عەرب كە لە سەر و شتر شىعر
دەخوينيت، خاوى و وړپپەكى تى دەكەويت!

ئەدەبى قورئان فيرى منى كرد كە بۆ دەستپي كردن بە خويندنى قورئان، دەبيت
خوينەر پيش خويندنى رستهكان، پەنا بە ناوى خوا بەريت لە ناوى شەيتان. پاش
ئەوہ دەبيت ناوى خوا بېريت و بە ناوى دەست پى بكریت. ئەو دوو دەستپكە وای
كرد كە ھەستيارم بكات!

وتيان بە و شتر: ئەرى ئەمە چپە لەسەر پشتت دەرھاتوہ!؟

و شتر وتى: بۆ ئەوہى كە وەك ئەسپم لى نہيەت!

وتيان: ئەى ئەوہ نپە كە لەقاو كراوى و سورات بوون!؟

و شتر وتى: چى لە مرؤف بكەم، ھەر پى خۆشە سوار بييت!

گوپ و پشت بۆ كەر

كەر پى وابوو كە كيشەى گوپپەتى كە دەنگ بە باشى وەرناگریت، بۆپە گوپ دريژ
بوو. نہيزانى پشتى كاريكى كرد كە دەنگ بە باشى بۆى نہچييت. گەر بييت و پرسيار
بكریت كە پەيوەندى پشت و گوپ كەر لە چيدايە؟ مرؤف نہزانە لەوہ كە بزانييت،
نەزانە لەوہ كە پشتى باربەر دژى گوپ دەنگ گر و دەنگ بەرە!

كەر گوپ و پشتى بووہ ھۆى ئەوہ كە پيگەى لە نيو مرؤفدا پيناسە بكات. كەر لە
نيوان گوپ و پشتيدا گيرۆدە بووہ. خۆى گەشەى بە گوپ داوہ و گوپ گەورە كردووہ،
وہ خوا پشتى بۆ پان و پتەو كردووہ!

ھەر وہا مەلاكان و مامۆستاكان گەشەيان بە ئەدەبيك دەدا كە پيچەوانەى ئەو
ئەدەبەپە كە خاوى گەورە گەشەى پيداوہ. كاتيک كە بۆ فير كردنى فەقى پەنا بۆ
ئەدەبى عەربى دەبريت وە ئەو ئەدەبە بە فەقىكان دەناسریت، بە پيچەوانەى

ئەوھىيە كە خۇاى گەورە دەھىھوئىت گەشەى پىچى بدات. ھەرچۇن كە كەر گەشە بە گوئ دەدات، خوا پشت بۇ كەر پان دەكات!.

زۇرىك لە فەقىكان و مامۇستاكان لەگەل ئەوھى كە خەرىكى دىن و قورئان بوون، بە شىوھى فەرمى خەرىكى خوئىندنى ئەدەبىياتى عەرەب بوون. ئەمە خواستى خۇاى گەورەھىيە كە ئاوەھا وەك كەر لە نىوان گوئ و پشتدا گىرۇدەھىان بكات!.

قورئان كە بە وشەى پەنا دەبىت دەست پىچى بكرىت، ئاماژە بەوھىيە كە ئەدەبى قورئان بە وشەى پەنا دەست پىچى دەكات. ئەمە ئاماژە بەوھىيە كە ئەوھى خۇاى گەورە دەھىزانىت زۇر دوور و جىاوازە لەوھى كە مەلاكان دەھىزانن. وشەى پەنا بردن وشەھىك كە بەدوای خۇى دەھىنىت، ئاماژە بەوھىيە كە شەرىك لە ئارادايە و لەو شەپە دەستىكى بەھىزەھىيە كە ناوى مروف نىچىر دەكات.

ئەمە دەمبات بەوھى كە بنووسم، ئەوھى كە قورئان ئاگادارم دەكات ئەوھىيە كە ئەدەبى پەنا بردن، ھى ئەوھى نىيە كە لە حوجرەكان فەقى بە ساللەھا بە خۇى خەرىك بكات و پاش ئەو ساللەھە وا لە فەقى بكات كە بە بى كىتەب ھات و چۇ نەكات! حوجرە بە پىچەوانەى ئەدەبى قورئان، وەك عەرەب كە لەسەر وشتىر شىعر دەخوئىنىت، ھەرۇھە فەقى ئەوھى تەرى لە بىابان و دەر و دەشت تەنبا و دوور دەكات، خۇاى و تەنباىيى و چك و چۆلەھك كە دەنگى تىدا نىيە بە فەقى دەناسىنىت!.

پاش ماوھىيەكى زۇر كراوھ بۇ من كە ھەر ئەدەبىك بە چەند وشە و ناوىك دەست پىچى دەكات. گەر وەرگر و پىدراو تەواناى ئەوھى ھەبوو كە ئەو وشانە بناسىت و بە وریایى لى گوزەر بكات، ئەوھى خۇاى گەورە بەخشنەھىيى لە ئاستى دەكات.

موھەممەدى كورپى عەبدولا، پەناى بۇ ئەشكەوتى ھەرا برد بۇ ئەوھى كە لە دەست و زمانى عەرەب پەنا بۇ ناوى خۇاى گەورە ببات. موھەممەد دوو جار پەناى بۇ ئەشكەوت برد. ئەدەبى قورئان لە پەناگایەك دەستى پىچى كرد، وە كىتەبى قورئان وەك پەناگایەك دەناسىتەوھ. بۇ ئەوانەى كە خۇاى گەورە بەزەھى پىياندا بىت و بەخشنەھىيى لە ئاستىان بكات.

ئەدەب و نەخشەى پستەكان بە وشەى پەنا و شەر دەستى پىي كرد، ئىتر كەس تەواناى ئەوەى نىە كە وشە و ناويكى تر وەك سەرەتا دانىت، كەس تەواناى ئەوەى نىە كە ئەو نەخشەى كە خواى گەورە دايرشتووە تىكى بدات.

ئەو كارەى كە نەزانەكان بۆ دوژمنى قورئان دەيكەن ئەوەىە كە چكۆل بە ھەوردا دەكەن. ئايا ئەگەر چكۆل بە ھەوردا بكرىت، ھەور لە بارىن رادەوہستىت و پەيكەرى تىك دەچىت!؟.

كاتىك بۆ يەكەم جارەكان كتيبي قورئان بە دەستمانە درا، يەكەم سورەتەكان بۆ فير بوونى خویندن قورئان، سورەتەكانى جوزئى عەم بوو. ئەوان بە سورەتى چكۆلە بۆ فير بوونى خویندننى قورئان لە سەتەتاوہ كارىان لەگەل ئىمەدا دەكرد. ئەو كارەى ئەوان لە بنەوہ لەگەل ئەدەبى قورئان جياواز و دژ بوو. دەستپىكى قورئان بۆ موخەممەد لە شوينىك و لە پستەيەك بوو، وە دەستپىكى قورئان بۆ مروّف لە شوين و بە پستەيەكى تر بوو، وە دەستپىكى قورئان بۆ مندالەكان لە شوينىك و بە پستەيەكى تر بوو. گەر سرنج بدرىت، دەرەكەويت كە سەرەتاي دەستپىك بۆ ھەر ناويك لە شوين و پىگە و بە پستەيەكى جودا و جياوازە.

عومەرى خەيام و عومەرى خاوەر

پاشان دىمە سەر ئەوہ كە من چۆن وە بە چ وشەيەك لەگەل ئەدەبى كورديدا دەستم پىي كرد؟.

حوجرەى موخەممەد ئىقبالى لاھورى لە شارى پوانسەر يەكەم شوين بوون كە كتيبي كوردى و ناوى كورديان بە من ناساند. يەكەم ناويك كە بە من گەيشت ناوى مامۆستا ھەزار بوو كە بە ھەرگىرپانى شيعرەكانى عومەرى خەيام كە ناسراو بە چوارىنەكانە، خۆى لە حوجرەدا لە من نزىك كردهوہ.

مامۆستا مەنسور كە وانەى زمانى كوردى بۆ ئىمە دەوتەوہ، لە ھەواى خوشى شارى پوانسەر و لە ئارامى بەرەبەيان تيشكى خۆر بەسەر پوومەتى دەيدا و ئەم شيعرەى مامۆستا گۆرانى بە تام و ھەزىك بۆ ئىمەى دەخويندەوہ:

قز كالى ليو ئالى ، پرشنگ نىگا كال

ئەو كەسانەى كە بە گۆچانەو دەست پى دەكەن و پاشان پىنوس بە دەستەو دەگرن، جوولەيەكى ئاسايان نەكردوو.

گۆچان بۆ مەر و پىنوس بۆ مرۆف، گۆچان بۆ لەشى مەرۇمالات و پىنوس بۆ كتيب و روومەتى مرۆف. جوولە لە لەش بۆ هۆش، لە دوو ژينگەى بە تەواو دژ و جياواز. گۆچان بۆ هيدايت كردنى مەرۇمالات و پىنوس بۆ هيدايت كردنى مرۆف.

كەسانىك كە دەورەيەك لە ژيانان گۆچانان بە دەستەو گرتوو و مەرۇمالاتيان داووتەبەر وە لە دەورەيەكى تر دەستيان بە پىنوس گرتوو و خوازيارى ناسين و زانست و رېگە و رېياز بوون، ئەوانە جوولەيەكى ئاسايان نەكردوو.

" ھەر كە جو بە مەر دەدەيت، لە پيش چاودا دەمى تى دەنيت و دەيخوات، وە دەزانيت كە ئەو مەر بەو خواردنە دوو شتى لى دەكەويتەو، دەيكاتە شير و گوشت يان پشقل. بەلام كە رستەيەك بە مرۆف دەدريت، بە تەواوى پيچەوانەيەتى، ھەر بە دەمى ئەو سەرەى كە رستەكانت بە گوئ لى وەر دەگريت، تفت تى دەكات! "

مرۆف كە بە دەستى گۆچانى بە دەستەو گرت وە ھەر بەو دەستە پىنوسى بۆ وشەكان بە دەستەو گرت، ئەو تەوانا و هيز و وزەى بە ناوى خواى گەورە بە دەردەكەويت.

لە دەورەيەك كە لە دەشتى زەھاو خەريك بە مەر و مانگا و ئازەلەكان بووين وە بە جوانى گۆچانم بە دەستەو دەگرت و ھەر لەو دەورەدا بوو كە بنەواى يەكەم نووسينم دامەرزاند. كاتىك كە لەگەل ئازەل دەژيت، دەزانى كە ئازەل چۆن سەر لە قەمى يەكدى دەنيى و ئاوى يەكدى دەخۆن، ئەمە مرۆف فيرى ئەدەب دەكات، فيرى ئەو كە بە ئەدەب و بە خاوينى ئا و بخوات، نەك وەك ئازەلەكان ھەركاميان دەم لە قەمى ئەوئى تريان بنيت.

" ئەوئەندە كە پيگەى پىنوس لە گۆچان نزيكە، ئەوئەندە لە دەم دوورە. "

من لەو كەسانە بووم كە بە دەستم گۆچان و پىنوسم گرتوو. ھەر ئەو دەستانەيە كە تەواناى ئەوئەيان ھەيە كە لە پيگەى گۆچان بۆ پىنوس وە لە پيگەى پىنوس بۆ پيگەى شمشير جوولە بكات! "

موحه ممه دی په یامهینه ری خوا که خوئی شوان بوو و گوچانی به دهسته وه بوو، قه له می به شایسته نه زانی پپی بنووسیټ، به لکو پینووسی به کاتبه کانی خویدا بو ئه وهی که رسته کانی بنووسن، هر ئه و کاتبانه که جهوه ریان ده رشت، له و که سانه بوون که له هه مان کاتدا شمشیریان به دهسته وه ده گرت و خوینیان ده رشت. بویه مروف ده توانیټ که له هه مان کاتدا که بو مروف ده نووسیټ، مروفیش بکوژیټ. له هه مان کاتدا که رووناکي ده ویټ و دهستی له لای خوا بو پارانه وه بهرز ده کاته وه، هر ئه و دهسته له سهر مروف بو کوشتن بهرز بکاته وه!.

ئه مه خال و چالیټک له لای مندا بهرز ده کاته وه، ئه ویش ئه وه یه که گهر ناوه کان پیکه وه روویان له شوینیټک بیټ و له ری و ری بازیک بو نه خشه و ئه ده بیکی دیار و روون کار بکن، ته وانای ئه وه یان هه یه که سهرکه وتن و رو شنایی و رووناکي زور و فراوان به دهست بهینن. به لام ئه گهر ناوه کان وهک با له سهر رییهک نه بیټ، وه وهک با بی روومهت بیټ و زوو بتووچیټ و زووش یهک بگریته وه، بوی هه یه که ئه وهنده ی توئی گیا به خاک ده دات، ئه وهنده ش خاک له توئی گیا بسه نیټ. ئه و کاره ی که مه لا ناسر و ماموستا هه ژار کردیان، وهک بایه که که تو له خاکیټک ده سه نیټ و له لایه کی تره وه خاک له توئی کی تر ده سه نیټه وه.

خور و که له شیر له شهردا

سهگ و مریشک له پاسه وانی دوو توئی کلیدا

په نا به ناوی خوی گه وره له په لاماری هه رچی ناوه که شه ر و په لاماری ناحه قی لی ده که ویټه وه. پاشان به ناوی خوی گه وره په نجه و پینووس به گر ده خه م.

هر وهک یه کانگیری په نجه و پینووس که دوو ناوی دراوسی و ئاشنای یه کدین، مریشک و سهگ له لادیکان کوولانه کانیان نزیک به یه کدیه. ئه وهی که له م باسه ئه و دوو ناوه لیټک نزیک ده کاته وه، باسی پاسه وانی و زابینه.

سهگ و مریشک دوو ئازه لی دراوسیټ که له بن دهستی خاوه ندریټک کوولانه یان بو دروست کراوه. سهگ و مریشک به دهستی خاوه ندر پاسه وانی ده کریټ وه ژینگه ی تابیته ی خوئیان له هه وشي مالی خاوه ندر هه یه. سهگ جگه له وهی که پاسه وانی

خاوه نه که ی دهدات، پاسه وانی مریشکیش دهدات. ئه و دوو ئازله پاش ئه وهی که کر کهوتن و ئاوس بوون و چاوه پروانی هاتنی به چکه کانیان کرد، دوو وشه ی تاییه تیان هه یه که باسی زایینی به چکه کانیان ده کریت. سه گ که به چکه ی بوو، وشه ی ته رکیانی بو به کار ده چیت. سه گی که ته ره کا بیت، مه به ست ئه و سه گه یه که پاش ده ورائی ئاوسی به چکه کانی هیئا بیته دنیاوه. مریشک که له سه ر هیلکه کان دانرا، ده بیت ماوه ی چهند هه فته له سه ری بمییت، پاشان وشه ی هه له یان بو ئه و جووجه لانه ی که له هیلکه ده ره اتوو، به کار ده چیت.

تاییه تمه ندی سه گ له وه یه که چهند به چکه پیکه وه ده هییت، ههروه ک مریشک که دهسته یه ک هیلکه هه لده هییت.

سه گ و مریشک دهوره یه ک ده بیت له ته نیایی و له سه ر شوینیک بکه ون و ژینگه و زهمینه بو زایین خوش بکه ن. ئه و مانه وه بو هاتنی به چکه ی نو، وا له پروومه تی سه گ و مریشک ده کات که هه ر که س نه ویریت له به چکه کانی نزیک بیته وه.

سه گ و مریشک بو ئه وه ی که به چکه بزینن ده بیت ده ستیک ژینگه و زهمینه یان بو خوش بکات، وه هه ر ئه و دهسته له ده ورائی کر ی و مانه وه بو زایین ده بیت پاسه وانی له سه گ و مریشک و به چکه نه زاوه کان بکات. ئیتر سه گ و مریشک به ده ست دین و به ده ست ده رۆن. ئه و دوو ناوه له بهر ئه و جوړه پاسه وانی و خزمه ته ی که خاوه ندار ده یکات، به ده ستی خاوه نیان ره زایه ت ده دن.

سه گ و مریشک که له چه وشه ی ماله وه ی خاوه ندار دیت و ده چیت و له لایه ن خاوه نداره وه خزمه ت و پاسه وانی و ده ژینریت، پاش ئه وه ی که به چکه و جووجه لیه یان هیئاوه دنیا، جگه له ده ستی پاسه وانی خاوه ندار، خویان به شیوه ی سروشتی به پروومه تیان په لاماری ئه وانه ده دن که لیان نزیک ده بیته وه. پاسه وانی به پروومه تی توند و گرژی سه گ و مریشک، وه پاسه وانیه ک که به ده ستی خاوه ندار ده دریت. ئه مه یه که باسی دوو تویکلی بوونی پاسه وانی ده که م.

که له شیر و خور له مه سخ بوون و دوزمنیدا

گه ر بیت و به ناوی خوی گه وره باسی ئه وه بکه م که سه گ و مریشک بو باسی دوو تویکلی پاسه وانی بو من به ده ر ده خه ن، ده توانم که ئاماژه به زور ورده خال بکه م

که له خه لک به ئاسانی به دهر ناکه ویت. یه کیک له و ورده خالانه جموجولی مریشک و که له شیر له به ره به یانان که چاوه پروانی هه له اتنی خور ده که ن. جووجه له که هه ل دیت، په نگی زهرده وه که په نگی خور. وشه ی هه له اتن بو خور و جووجه له به کار ده چیت. له لایه کی تره وه که له باب که باوکی جووجه له کانه، به تیشکی خوری به ره به یان په نگی جوانی ده کریته وه. که له شیر ناچاره بو ئه وه ی په نگی بکریته وه و له تاریکی و په شی نه مینیت، ناچاره هه ره به یان یان، زوو خوی بو تیشکی خور ئاماده بکات. که له شیر ده یه ویت که بو کرانه وه ی په نگی له خور بی منته بیت!

هه له اتن و هه له یان بو خور و به چکه کانی مریشک

بو بی منته بوون له خور، خوی گه وره وشه ی هه له یان و په نگی زهرده به نه وه کانی که له باب ده به خشیت، بو ئه وه ی که گویه له خور بی منته بیت!

ئیت مریشک ناچاره بو ئه وه ی که به چکه زهرده هه له یان و هه له یان و هه له یان گه وره بیت و باوکیان له خور بی منته بکات، به پرومته ی پاسه وان یان ده دات. خوی گه وره ئه م وینه یه وشک و مه سخ کرده وه، بو ئه وه ی که بگه یه نیت که که له باب له به ره حه وشه ی خاوه نی ده خوات وه له هه مان کاتدا ده یه ویت که له خوریک بی منته بیت که خاوه نه که شه ی به خیو ده کات!!

باسی که له شیر و نه وه کانی، وه که باسیکی وشکراو بوو که من به کارم هینا، له به ره ئه وه ی که کاتی ئه وه هاتبوو که بکریته وه. نه که ته نیا ئه و باسه به لکو زور وینه ی وشک بوو ماوه ته وه که ته نیا به خواست و به خشنده یی خوی گه وره ده کریته وه. که له باب له به ره ئه وه ی که چاوه پروانی تیشکی خوره، وه که لک له تیشکی به ره به یانی خور وهرده گریته، ده یه ویت که له دوو ناوی خور و خاوه ندار پرزگاری بیت. هه ره ئاوه ها بووه، ئه وانیه ی که پرووناکی و تیشکی فراوان لیان ده دات و وهرده گرن و پیویستیان پییه، ده یانه ویت که له بن ده ستی خاوه ندار یان ده رچن!.

ئاخر ئه ی که له باب، تو ئه گه ره خاوه نه که ته حه وشیکت بو دروست نه کات که تاو تاو بقوولینی وه تاو تاو مریشک بفسینی، چیت پی ده کریته له وه که له وه حه وشه ده رگریته؟! مسوگر به قووله شه ت پی ناکریته!

که له شير دهيه ویت که له تيشکی خور بی منهت بیټ، له خوریک که پهر و بالی له بهر به یانان تریفه و جوانی ده به خشیت. که له شیر وینه یه کی وشکر اوه، له بهر نه وهی که دهيه ویت له بن و بهر دهستی خاوه نه که ی و خور و خویه که ده رچیت که نه خشی ناوی کی شاوه. مسوگر بن که که له شیر هرگیز له و خاوه ندارانه بی منهت نابیت، له بهر نه وهی که حهوش و قووله و نه وه و بهر به بیان و تيشکی خور، هه مووی پیکه وه بهند و بهست کراوه، هرگیز که له شیر و نه وه کانی ته وانای نه وه بیان نیه که له وه بهند و بهسته ده ربا زیان بیټ! نه مه په یامیکه بو دهسته یه که ناو له نیو ناوه کانی کورد.

سهگ و تهره کان

وشه ی تهره کان یان سهگی تهره کاو، وشه یه کی ئاسایی نیه، وه به ناوی خوی گه وره ده بیټ له وشه ی تهره که بو کورنه وهی نه وه وشه بو سهگ و به چکه کانی که لک وه رگرین. تهره که وهک تهره کی زهوی، تهره کی دیواری خانوو.

تهرکه براگه وره ی وشه ی درزه، درز بو گوزه یه که به کار ده چیت که وهک خه تیک کراوه ته وه، وهک درزی جل.

زایینی سهگ له کوولانه یه تی، مه بهستم نه وه یه که وهک مه پ به ئاشکرا نیه. که م کهس ده توانن له سهگی ئاوس نریک ببنه وه.

وهفا و زولیه تی له سهگدا

به چکه کانی سهگ له بهر دهستی خاوه نی نامینیت ته وه. به چکه سهگ باش وایه که بدریته دهستی خاوه نیکی تر و ببریټ بو حهوشیکی تره وه. به چکه سهگ له بهر دهست و له بهر حهوشیک دامه رزیټ، وه فادار ده بیټ و پاسه وان ده مینیت، به لام نه گهر سهگ له به چکه یی بهر دهستی چند خاوه ندار بیټ و چند حهوش بگوریت، به پیچه وانه ی نه وه سهگه یه که له بهر دهستی خاوه نیکی و له نیو حهوشیک داده مه رزیټ، بی وه فایه و تا نه شوینه ی که بو ی بکریټ کلکی بو نه وانه تر ده له قینیت و تا بیه ویت له بن سیبه ر و له بن دهستی نه وانای تر کاتی ده گوزه رینیت. نه وه سهگانه ئابروو بو خاوه نی خویان ناهیلن و په لاماری مامر و مریشک و جوولک و جووجه له و هیلکه ی دراوسی خویان ده دن!

به چکه سهگ له بهر ئه وهی که خێگری و هوگری و بهرگری زۆریان ههیه، گهر له گهل به چکه کانی تر که له دایکی زایراوه بمیننه وه، زور و زوو یه کانگیر ده بن و ئه گهر له یه کدی دوور نه خرینه وه، وه فا و خوشه ویستیان ددهن به یه کدی و ئاشنا به وشه ی پاسه وانی و خاوه ندریک نابن. ئیتر ئه و به چکه سه گانه که لکی ده ست و پاسه وانیان نیه. هه رچۆن که ته ره کی سه گ ئه و وینه دروست ده کات که هه ر کام له و به چکانه له ته ره ک و کونیکی تایبه ت و جیا هاتوو، هه روه هاش بکریت باشه، که هه رکام له به چکه کان بو کون و کوولانه و هه وشی خاوه ندریک ببری و دابنری. هه رچی دوورتر و زووتر باشتره!.

گهر سه گی باشت بو پاسه وانی ده ویت، تا دوور برۆ!

به پیچه وانه ی نه وه کانی که له شیر، نه وه کانی سه گ ئه و کاته وشه ی وه فا ده گرن که له دایکیان دوور بکه ون، وه لیکچوونی ئه و دوو ناوه ئه وه یه که هه ردووکیان له بن ده ستیک و خاوه ندریک و له هه وشی خاوه نیک کوولانه یان هه یه. ئه گهر ده ستیک پشت و په نایان نه بی ت و ژینگه ی زایینیان بو خوش نه کات و زایراوه کان چاودیری و خزمه ت نه کات، ناوی سه گ و مریشک وشه و په ند و پیدانیان نیه.

هیلکه کانی مریشک گهر به ده ستیک له بن مریشک دانه نری ت، خودی مریشک ته وانی ئه وه ی نیه که ژینگه یه کی ئارام بو هیلکه کانی دروست بکات. ئه و هیلکه نه ش که له بن یه ک مریشک داده نری ت، له چه ند مریشک وه رگیراوه و کو کراوه. نه وه یه کی ئاوه ها، که باوکی دیار نیه، کاری خووری بو باوکی پی ناکریت، بو یه زوو ده تووچین و له ژینگه یه ک له بن ده ستی خاوه نیک قود قود ده کهن و له کوولانه یه ک جییان ده بی ته وه و په نگیان ده گو ریت!.

هه روه ها سه گ، وشه یه ک که لی نزیکه، وشه ی زۆلیه تیه. زۆلی توتکه سه گ ئه وه یه که ده له سه گ، سه گی زور له یه ک کاتدا له ده وری کو ده بنه وه و بو نی ده کهن. بو یه سه گ که وه فای بو که سی ک هه بوو، کلکی بو ده جوو لینی ت و ئه گه ریش دژایه تی که سی کی کرد، ئه وه زاری لی ده خاته گه فه. له نیوان کلک و ده می سه گ، دوو وشه ی دوژمنی و دوستی هه یه. بو یه وشه ی زۆل و سه گ، خاوه ن و ده ست، چوار وشه یه که ئه گهر هه روه ها به بی ئه وه ی بیخه مه نیو پرسته و بیده م به خوینهر، خوینهر ئه و پرسته یه لی دروست ده کات که خواستی منه، له بهر ئه وه ی که ئه گهر به پرسته و

ناو دهستم پيٰ کرد، ئيتر ئهو ناوانه و وشانه له ئهو نهخشه به کار دهچن که يهکهم جار دانهر دايناوه.

فرميسک و مين له رشتن و چاندندا

پهنا به ناوی خوی گهوره له شهري ناوهکان، وه ئهو شهپانهی که له ناوهکان دهکهويتهوه.

له نيوهپوانیکی هاوینی له جيگهی خهودا راکشا بووم. چاوم چووه خهو و خهونيک منی گرتهوه. لهگهڵ باوكم خهريکی قسه بووم. وتی رۆله گیان بو خۆت ئاوهها دهربهدهر و ئاواره کرد!؟.

پرومهتم بهو پرسياره گری تی كهوت و وتم: باوکه له بیرته که له دهشتی زههاو به بنهماله و لادی درانهبهر و پهوانهی خاکيک کران که بیابان بوو!؟ له بیرته که لهو بیابانه بو ماوهی زیاتر له سیزده سال له چادر و خانووی قوری ژيانتان کرد!؟ له بیرته که پاش ئهوهی که گهپانهوه بو کرماشان، له دهشتی زههاو دیسان به نهوهیهک و خیزانهوه ژيانتان دهست پيٰ کرد؟ له بیرته که ئهو خاکهی که خاوين به جيتان هیشت، پاش گهپانهوه ههر ئيسک و پروسکی سهرباز و مين و پهلاشهی ئاسن و ماری دوو سهر و دووپشکی رهش بوو!؟.

که وتم ئيسک و پروسکی سهرباز و مين و پهلاشهی ئاسن و ماری دوو سهر و دووپشک، يهکسهر گریان منی گرت و فرميسک له سهر گونام هاته خوارهوه و زارم له قسه راوهستا. بی دهنگ مامهوه و باوكم بو من نارعهت بوو.

چاوم کردهوه، زانيم که خهونه، ههستم به تیژی و گهرمايهک له چاوم کرد. خهونهکهم به تهواوی هاته پيش چاوم. يهکهم شت که خوی به خاوهن ئهو خهونه زانی رستهیهک بوو. وتی: به سهر ميندا بگری!.

بو مين دژايهتی چاوی مروّف دهکات؟ بو مين دهيهويّت چاو بهريّت؟ له کاتيک مين به چاو نادۆزريتهوه!؟.

چاو له ئهدهبی مروڤیدا بو بینین به کار دهچیت. چاو له وشکی و به وشکی له لای مروڤ به کار دهچیت. بهلام له ئهدهبی ئیمه دا چاو بو فرمیسک پیگهی یه که می ههیه. مین به چاو یک و دهستیک نیژراوه که زور وریا و تیژ بووه. هه ر بویه دهست و چاو به باشی دهبات.

گریان به سهر میندا، وینهیه کی نامویه، کاریکی بی مانا و بی که لک ده نوینیت. بو ده بیت به سهر میندا بگریم؟! بو ده بیت به سهر مینی چینراو فرمیسک بریژریت!؟.

"ئو شتانهی که به دهست و چاو یکی وریا و تیژ چینرا، سهختی بو دهست و چاو تر دروست دهکات."

مینی چینراو نیشانهی کیشهیه کی گه ورهیه له خاکیک. ههروه ها زمانی چینراو له زمانیک نیشانهی کاره ساتیکی گه ورهیه!.

باسی مین و فرمیسک، ده رده خات که ئه م نووسینه تهوانای پروون کردنی ریگهیه کی ههیه که ده بیت ههنگاوی تیڤا بنریت. ئامازه به په یخاویکی گرنکه، ده لیت که ئیتر پوڤشنه چی بکریت. خاکیک که مینی تیڤا چینراوه، پی نهزان و له ترسه له وهی که پیڤا بروات. گریان و فرمیسک رشتن له سهر مین ئامازهیه که ئیتر کاری دهست و پی نیه که ئه و خاکه پاک بکاتهوه، دهست تهوانای ئه وهی نیه که ئه و خاکه پاک بکاتهوه. فرمیسک رشتن مانای ئه وهیه که کیشهی مین و زمان ده بیت له سهری دانیشیت و بگریت. گریان بو ئه و شتانه سه رکه وتووه، که دهستی مروڤ تیڤی ناچیت!.

ههروهک مین که په لاماری چاو ده دات، وشهکان له نووسراوهیهک په لاماری چاوان ده دات. مین و کتیب چاو له ناو ده بن. له ئاوه ها وینهیهک که چاو به سهر مین و کتیب بونیادی تیڤک دهچیت، فرمیسک تهوانای ئه وهی ههیه که چاو له تیڤچوون پرزگار بکات!.

له بیرمه که له زانکوی سه لاهه دین کورپکی خه لکی باشووری کوردستان له کاتی پیاسه پرسیاریکی له من کرد: کتیبی "چاوهکانیت" خویندوه ته وه؟! کتیبیکی زور میهیمه!.

باسی کتیبیکی بزرگ علوی دهکرد، زۆر بۆ ئەو کورپە بەهای هەبوو. هەر ئەمە وای کرد که له دڵمدا سهریک لهو کورپە بلهقیئم. ئەو کورپە و ئەو کتیبە وهک نمونەیهک بۆ من ده‌ریخست که کوردیک له کتیبخانهی فارس ده‌ست بۆ کوێ ده‌بات و کوێی بۆ به‌هادهاره؟! ئەو کتیب و ناوه بۆ ئەو کورپە وهک مین بوو که پێدا ته‌قیه‌وه. هه‌روهک من که نای سادقی هیدایهت وهک مین به‌سه‌رمدا ته‌قیه‌وه. گهر به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی خوای گه‌وره نه‌بایهت هه‌رگیز ناوم پشت راست ناکاته‌وه. مرۆف وهک خوینەر ئاگای له خۆی نیه، نازانی‌ت که وشه‌کانی ده‌م و ده‌ستی، بوونی به‌ خۆیان‌ه‌وه وشک و مه‌سخ ده‌کات.

مندالیک که دایکی ده‌مریت، به‌و گریان‌ه‌ی له‌سه‌ر ئەو خاکه که دایکی تیدا نیژراوه، زه‌مینه بۆ ئەوه خۆش ده‌کات که له ده‌وره‌ی نیازمه‌ندی به‌ دایکی ده‌رچیت. له ئاوه‌ها وینیه‌هک که مندال لهو په‌ری ده‌رد و خه‌م په‌لاماری خاک ده‌دات، خوای مه‌زن زه‌مینه‌ی ئەوه له ده‌روونی مندال دروست ده‌کات که ئەو منداله به‌ بی دایکی ژیان بکات. گریان ده‌نگیکی سه‌یر و بی ده‌نگیه‌کی سه‌یر و خامۆش به‌ دوا‌ی خۆی ده‌هینیت. هه‌ر دووکی ئەو ده‌نگ و بی ده‌نگیه له پوومه‌تی ئەو منداله به‌ده‌ر ده‌که‌ویت. گریان‌ی مندال به‌خشنده‌یی به‌ دوا‌ی خۆی ده‌هینیت.

کورد نه‌ بۆ کتیب و وه نه‌ بۆ مینه چینه‌راوه‌کان گریاوه. ئامۆژگاری به‌ گریان به‌سه‌ر مینه چینه‌راوه‌کان و کتیبه‌کان ده‌که‌م. به‌شکه خوای به‌خشنده و مه‌زن نه‌وه‌ی شایسته‌ی له نیو کورد خسته‌وه. ئەم ئامۆژگاریه سه‌رچاوه‌ی له‌وییه که کانی پاستیه‌کان له له‌شی خودی مرۆفدایه. ئەوانه‌ی که ئەو کانه‌یان به‌ گر خست و وهک چاوی مندال بۆ دایکی گریان‌دی، خوای مه‌زن کانیان ئاوه‌دان ده‌کات و ئەو منداله به‌ باوه‌شی خۆی ئارام ده‌کاته‌وه. ئەو که‌سانه‌ش که کانیان وهک کانی ئاو وشک کرد، خوای مه‌زن مه‌ل و مۆر و ئاره‌لی ژه‌هرین ده‌نیریت که تیدا لانه و هیلانه بکات.

هه‌روه‌ها فرمیسک به‌سه‌ر مین و کتیب ئاماژه به‌وه‌یه که ده‌بیت هه‌سته‌کان له پاش زانین به‌ گر بخریت. هه‌ستی وهک خه‌مۆکی و ناله و ده‌رد و په‌ژاره‌یی و بی ده‌نگی و له ناوه‌ندی هه‌موویان گریان، وهک ئەو هه‌ستانه‌ی که مرۆف پاش مردنی که‌سیکی خۆشه‌ویستی هه‌یه‌تی. مرۆف که شتیکی گه‌وره‌ی به‌ ده‌ست هی‌نا و شتیکی گه‌وره‌ی له ده‌ست‌دا، گریان ده‌کات. که زمان و خاک له ده‌ست چوو، ده‌بیت به‌سه‌ریدا بگریت،

هات و دهستی دایه چهقۆ و وتی: با سه‌ری بپریم، مرداره‌وه ده‌بیته‌وه، با گۆشته‌که‌ی له کیس نه‌چیته‌!

مه‌ره‌که‌یان سه‌ر بری و پاش ئه‌وه‌ی که ورگی ئاوساویان کرده‌وه، گهنم هه‌موو ورگی گرتبووه‌وه. به‌وه مه‌رومالاته‌ی که گهنم ده‌خوات و ئاوه‌های لی دیت، ده‌لین که دان لیداوه یان دان ته‌قاندووینه. هه‌ر ئه‌مه‌ وای کرد که ئه‌وه وینه له لامدا بمینیتته‌وه و ناوی گهنم له وشه‌ی لیدان و ته‌قان نزیک بیته‌وه.

شه‌ویک من و مامم له زه‌ویه‌کانی پیش لادئ خه‌ریکی ئاودانی گهنم بووین. ئه‌وه شه‌وه مانگه شه‌وه بوو، هه‌وایه‌کی فیینک و کزه‌ی با، ساردی و چیژیکی به‌گیان و ده‌روونمان ده‌دا، هه‌ر ئه‌وه شه‌وه کات و ساتیکی خو‌ش بوو که من و مامم له‌وه ده‌روده‌شته تا دره‌نگان خه‌ریکی قسه و باس و گیرانه‌وه‌ی خو‌ش بین. مامم به‌ بیله‌که‌ی ده‌ستی تاو به‌ری بو ئاوه‌کرده‌وه و تاو تاو بیلی ده‌دایه بن ده‌ست و سه‌یری منی ده‌کرد و قسه‌ی خو‌شی ده‌کرد.

ئاگام لی بوو که گهنم ئاوی شه‌وی مانگه‌شه‌وه باش ده‌خوات. هه‌ست و هزریک، سی ناوی مانگ و گهنم و ئاوی لیکن نزیک کرده‌وه. باشتترین کات بو ئاودانی گهنم ئه‌وه کاته‌یه که مانگه شه‌وه. کو بوونه‌وه‌ی ناوه‌کان گرنگترین باس و ته‌ویر بوو که منی له ته‌واوی ئه‌م نووسینه به‌ دواي خویدا ده‌برد. ناوه‌کان که پیکه‌وه کو بیته‌وه هه‌ستی خو‌ش و عه‌شق و دل و خهنده کو ده‌کاته‌وه.

نیوه‌پروانیگ له هاویندا کتیبیکم به‌ ده‌سته‌وه گرت و به‌ره‌وه مالی باپیرم به‌ ری که‌وتم. گه‌رمای نیوه‌پروانی ده‌ستی زه‌هاو کاریک ده‌کات که خه‌لک تا ئیواران له به‌ر فیینکه‌ره‌وه خه‌ریکی خه‌وه و ئیسراحت بن. چوومه ژووری دانیشتن و له ته‌نیشته‌وه مامم که له سه‌ره‌وه باسم کرد، دانیشتم. ئه‌وه مامم هه‌ر به‌ خو‌شی من پالشته‌که‌ی خسته ژیر شانی و به‌ وردی ده‌ستی به‌ قسه کردن کرد. هه‌تا بلیت هه‌زی له قسه و باسی من بوو، ئه‌وه‌نده که یفخو‌ش ده‌بوو که زوو له‌گه‌ل من گه‌رمی قسه ده‌بوو.

ده‌ستی راکیشا و وتی: ها برا ئه‌وه کتیبهم به‌ری بزنام باسی چی تیداوه‌!؟

کتیبه‌که‌م پیدا و به‌ ئه‌سپایی کردیه‌وه و هه‌ر په‌ره‌کانی لا ده‌دا و سه‌یری وینه‌کانی ده‌کرد. ئه‌وه کتیبه سه‌باره‌ت به‌ میژووی سه‌ده‌ی بیستی زایینی بوو، ئه‌وه‌نده وینه‌ی

تیدا بوو که مامم به خوښیه کی زوره وه له سهر وینه کان راده وهستا و به وردی سهیریانی ده کرد. ئیتر ههر هه مووی قسه کانمان له سهر باسی ئه و وینه بوو که له وکتیبه دا بوو.

ئه و نیوه پروانه یه که مجار نه بوو که مامم ویستی ئاوه ها سهیری وینه کان بکات، زور جاران مامم ده ری ده بری که کتیب ئه گهر وینه ی تیدا هه بیته به لایه وه خوشه، وه سهیری ئه و کتیبانه ی ده کرد که وینه ی تیدایه. ئیتر نووسین و ئه و رسته و وشانه ی که له و کتیبه دا به کار چوو بیته هیچ به لایه وه گرنه نه بوو. منیش ئه و کاته به چاو یک سهیرم ده کرد که مامم که سیکه که خوینه واری ئه وه ی نیه که کتیب بخوینیته وه. خویشی ده وه ت که ئیمه نه خوینده واری لادیین که سهر و هه یکه لمان به کتیب خویندن نه هاتوه!.

هه رچون مانگ و گهنم و ئا و باش هاوکاری یه کدی ده کهن، بو ئه وه ی گه شه و بهر و ئاسایش سهر بگریته، ههروه ها روژیک و شهویک و نیوه پروانیک به جوانی یه ک ده گرنه وه که مانا و به ها له ناوه کان و وینه کان به ده رکه ویت.

مه ر، گهنم به په تی ده یته قینیت. مروّف، رسته به په تی ده یته قینیت. له دوو رسته مه ر و مروّف یه ک پیگه یان هه یه، مه ر و مروّف زه مینه یان تیدا هه یه که بته قینرین. له و دوو رسته دا گهنم و رسته یه ک پیگه یان هه یه، ته وانای ته قاندنیان هه یه.

ئه و ناوه ی که وزه و هیز ده داته گهنم که هیزی ته قاندنی هه بیته، له مانگه وه یه. گهنم پی باشه ئا و له بی دهنگی و ئاسایش وه بگریته. گهنم له بهر ئه وه ی که پیروزیه کی تیدایه، له ورگی مه ر ته قاندن دروست ده کات. مه ر جو ی پی بدریته باشته، له بهر ئه وه ی که جو سازگاری له گه ل ورگی مه ردا هه یه.

مانگ و گهنم و ئا و پیکه وه تو یه کی پیروژ و پیده ر بو مروّف و لیده ر بو مه ر دروست ده کات. ههروه ها وینه کان و رسته کان و ناوه کان پیکه وه گهر به ناوی خوی گه وره کو ببنه وه و ده ستیکی ته وانا سهر و بهریان بگریته، ئه وه هیزی پیدان و لیدانی تی ده که ویت.

مامم که کتیبی به وینه ده ویت، ئاماژه به وه یه که وه ک ورگی مه ر که گهنم ده یته قیت، وه ده بیته کای تیکه ل بگریته، ههروه ها رسته کان ئه گهر به په تی به مروّف بدریته، مروّف تووشی لیدان و ته قاندن ده کات. هه ر بو یه چیروک وه ک ئیسک

که ته‌واوی ئەندامه‌کان له خۆی ده‌گریت، هه‌روه‌ها چیرۆک، رسته‌کان و ناوه‌کان له خۆی ده‌گریت، هه‌ر ئەمه‌ وا ده‌کات که په‌یکه‌ریکی زیندوو به‌ مرۆف بدات، وه‌ وا ده‌کات که نه‌وه‌کان له ده‌وری ئەو چیرۆکانه‌ کۆ ببنه‌وه‌ وه‌ ئەو چیرۆکانه‌ ببیته‌ هۆی ئەوه‌ی که ناوه‌کانی داها‌توو، له‌ سیبه‌ری ئەو چیرۆکانه‌ بزین.

ئەوانه‌ی که رسته‌کانیان به‌ په‌تی پێ ده‌دریت، ته‌وان و هیزی ئەوه‌یان هه‌یه‌ که خزمه‌تی ئەو رستانه‌ بکه‌ن و به‌ باشی بیپاریزن، ئەوانه‌ خ‌وای گه‌وره‌ به‌خشنده‌یی و به‌زه‌یی پێیاندا ها‌توو.

که‌سانیکی زۆر له‌ نیو ناوه‌کان به‌ هۆی وشه‌کان و رسته‌کان و ناوه‌کانه‌وه‌ سه‌ر و ژیانان ته‌قه‌ی لێ هه‌لساوه‌ته‌وه‌. که‌سیکی وه‌ک سادقی هیدایه‌ت له‌و مرۆفه‌ ناته‌وان و په‌که‌وتوانه‌ بوو که رسته‌کان و ناوه‌کان کوشتیان. فردریک نیچه‌ که گالته‌ی به‌ ناوه‌کان ده‌کرد و خۆی له‌و که‌سانه‌ ده‌ناسی که خاوه‌نداری رسته‌کان ده‌کات، به‌ ده‌ستی ناوی عیسا و رسته‌کانی عیسا سه‌ری به‌ راستی ته‌قاند، چه‌ند جار تووشی سه‌کته‌ی می‌شک بوو.

مرۆف وه‌ک مه‌ر ده‌بی‌ت له‌ هه‌ر ده‌وره‌یه‌ک ده‌سته‌یه‌ک له‌ وشه‌کان و رسته‌کانی بۆ به‌ده‌رخریت. گه‌ر ئەو مرۆفه‌ که‌سیک نه‌بوو که خاوه‌نداری بکات، ئەوه‌ سه‌ری بۆ هه‌ر کانیک ده‌چیت. من له‌و که‌سانه‌ بووم که خاوه‌نم نه‌بوو وه‌ خۆمیش خاوه‌نداری خۆم نه‌کرد. له‌ ده‌وره‌یه‌ک که نه‌ده‌بوو خه‌ریک به‌ ناویک و رسته‌یه‌ک بېم، من پێوه‌ خه‌ریک ده‌بووم و باکم له‌ که‌س نه‌ده‌بوو. له‌ بیرمه‌ که نیوه‌روانیک له‌سه‌ر قادرمه‌کانی پێش ساختمانی حوجره‌ کتیبیکم به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو که باسی ده‌ورانی گه‌نجیه‌تی و باسی له‌ش و گو‌رپینی ئەندامه‌کانی له‌شی ده‌کرد. مامۆستا مه‌نسور به‌ ته‌نیشتم گوزه‌ری کرد و سه‌یری ناو‌نیشانی کتیبه‌که‌ی کرد و به‌ هه‌ستیک که بلیت ئەوه‌ که‌ی کتیبه‌ که تو ده‌یخوینیت، وتی: ئەو کتیبانه‌ مه‌خوینه‌، باش نیه‌!

من هه‌ولێ ئەوه‌م ده‌دا که رسته‌ و ده‌م و ناو و ئەده‌ب و نه‌خشه‌ و روومه‌ت بناسمه‌وه‌. پێتان سه‌یر نه‌بی‌ت کاتیک که من له‌ ده‌ورانی ناوه‌ندی‌دا، به‌ره‌به‌یانان له‌گه‌ل ئیبراهیم گو‌یمان له‌ مه‌نشاوی ده‌گرت، له‌ ده‌ورانی حوجره‌دا کتیبی ده‌ورانی گه‌نجیم ده‌خویند که باسی زه‌وق و شه‌وقی ده‌ورانی گه‌نجیه‌؟! پێتان سه‌یر نه‌بی‌ت که من ده‌ورانی زانکۆی سه‌لاحه‌دین وازمه‌ینا له‌ خویندنی کتیب وه‌ رووم له‌وه‌ کرد که رسته‌ له‌ ناو و روومه‌ت وه‌ر‌بگرم؟! پاشان له‌ ده‌وره‌یه‌کی تر‌دا ته‌واوی ئەو

خاکه‌ی که بۆ بونیاد که‌ندبووم له بیژنگمدا بۆ ئه‌وه‌ی له کلۆ و به‌رد و خاکی نه‌رم و ورد جیا بکه‌مه‌وه. له راستیدا ئه‌وه‌ی که ئیسته من ده‌یکه‌م وه‌ک که‌سیکه که بیژنگیکی به ده‌سته‌وه بیته و به خه‌روار خاکی که‌نراو له بیژنگ بدات. من ماسی له ئاو ناخه‌م، من ئاو بۆ ماسی ده‌هیئم. رابردووی من وه‌ک ده‌ریایه‌که که ته‌واوی وینه‌کان و چیرۆکه‌کان و ناوه‌کان و پسته‌کان و کرداره‌کان وه هه‌رچی هه‌بووه وه‌ک ماسیه له‌وه ده‌ریایه، ئه‌و ماسیانه ده‌زین و فراوان ده‌بن و به ناوی خوای گه‌وره ئه‌وه ده‌ست و خواستی منه که هه‌لده‌بژیریت که له چ کات و ده‌وره‌یه‌ک کام له‌وه ماسیانه بکرینه قوربانی.

یه‌کیکی تر له‌وه خالانه‌ی که له باسی ئاودانی گه‌نم له مانگه‌شه‌وه به‌های هه‌یه، ئه‌وه‌یه که گه‌نم ئاو له ته‌نیایی و بی جووله‌یی و بی ده‌نگی وه‌رده‌گریته. وینه‌ی به‌رانبه‌ر ئه‌وه له نیو مروّفا ئه‌وه‌یه که مروّف له چ حاله‌تیک پسته‌کانی پی بدریته وه چۆن به ناوه‌کان و چیرۆکه‌کان و پسته‌کان له‌گه‌ل مروّف کار بکریته؟.

له بیرمه که شه‌وان له‌سه‌ر سه‌کۆی به‌رمالی باپیرم داده‌نیشته‌ن و مامه‌کانم و میوانه‌کان و باپیر و داپیرم و میکم و چه‌ند منداڵ و ژنی تر خه‌ریکی قسه و باس ده‌بوون. له‌وه مانگه‌شه‌وه‌دا که چاو روومه‌تی به باشی نه‌ده‌بینی، گوئ به باشی قسه و باسه‌کانی وه‌رده‌گرت. مانگه‌شه‌وه باشترین کاته بۆ ئه‌وه‌ی که قسه له روومه‌ت کار بکات، هه‌ر وه‌ک کار کردنی ئاو له گه‌نم!.

له‌وه دانیشته‌نانه‌ی مانگه‌شه‌وانی ئاوایدا قسه و باس بۆ ته‌واوی گیان و بوونمان سازگاری هه‌بوو. ئه‌مه گرنه‌که که قسه و باس ته‌نیا بۆ گوئ و دل و میشک نیه، به‌لکو ئه‌وه ژینگه که تیدا قسه ده‌کریته وه ئه‌وه که‌سانه که خاوه‌نداری قسه ده‌که‌ن و له کۆیه‌ک وه‌ک که‌س و خزم و ئاشنای یه‌کدی کۆ ده‌بنه‌وه، ده‌وری فراوانی هه‌یه.

بۆ له دانیشته‌نانه‌کانی حوجره و زانکۆ زۆر به که‌می بیره‌وه‌ریم له لادا ماوه؟! له به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌وه ژینگه له بن رووناکی و سیبه‌ری مانگ له لادئ له‌گه‌ل داپیر و باپیرم هه‌مبوو، کاریگه‌ری زۆری له هه‌ست و نه‌ستی من هه‌بوو، به‌لام حوجره و زانکۆ قسه و باسه‌کانیان له ده‌وری چیرۆک و ناوه‌کان نیه. قسه و باسه‌کانی ئه‌وان له ده‌وری پسته‌کان نیه، به‌لکو ئه‌وان کار و ژیانیان له له‌ت له‌ت بووی پسته‌کان که‌لک وه‌رده‌گرن. حوجره خه‌ریکی سه‌رف و نه‌حو ده‌بوو، له زانکۆش ئیمه‌یان خه‌ریکی وشه‌کانی پوژئاوا ده‌کرد. هه‌ر بۆیه ئه‌وانه وه‌ک پیلاویکن که بونیان

کردوو، بۆن تهشه نهی له پیللاو و پئی کردوو، ههردووکیان پپووست دهکات که بشۆردرین.

گهنم له نیوان خهرمان و هوماردا

گهنم نابیت زۆر له سههر خهرمان و له هومار راگیردريت. ئهو پرسته، بهری رابردوی منه، بهری باری رابردوویهک که پيدا گوزهرم کردوو.

له لادئ پاش ئهوهی که وهرزیرهکان گهنمی دره و کراویان له مۆل بۆ خهرمانیکی گهوره جووله پیده دا، هه مووی گهنمی دره و کراو له خهرمانیک کۆ دهکرایه وه بۆ ئهوهی که له پۆژیکی دیاریکراو بۆ سههرخهرمانان جووله پئی بدرایهت. گهنمی دره و کراو سی پيگه ی به خۆی دهگرت، پيگه یهک له سههر خهرمان و پيگه یهک له سههرخهرمانان و پيگه یهک له هوماردا. له خهرمان گهنم به پووشیه وه کۆ کراوته وه. مهترسی دهورانی خهرمان، ئهو که سانه بوون که له بهر دوزمنی و دژایهتی ئاگریان به خهرمانی خه لکه وه دنیا و بهری سالیک چاوه پوانیان دهسووتاند. خهرمان سووتاندن و ئاگر له خهرمان بهردان له دهشتی زه هاو کاریک بوو که له هاوینان و له گهرمای نیوه پواندا که خاوه ن چاوی له خه وه، دهکرا. زۆر جار که ئاگر له خهرمانیک بهردراوه، خه لکی لادیکان بۆ پاراستنی زهوی و زارهکانی خۆیان له ماله کانیان ده رده چوون و پيکه وه دهستیان به دهستی یه کدی ده دا و دژی ئاگر، پرویان له ئاگر ده کرد و ده یانکوژانده وه. که سانیک به مه به ست و خواست بۆ ئه وه راده وه ستان که خه له ی دوزمنا نیان بگاته سه ره خهرمان، بۆ ئه وه ی که ئه گهر ئاگری تی بهر بوو، ئیتر کوژانده وه ی نه بیت. ئه وانهی که دل پر له قین بایه ن کاتی ئاگر تی بهردانیان ده گه یانده ئه و کاته که گهنم به پووشه وه خهرمان کرابایهت. که سانیکیش هه بوون که ئاگریان ده ناوه خه له کانه وه و خاوه ن خه له تا ده گه یشت به خه له یدا نیوه ی ده سووتا. ئه و کارهش له گرمه و گهرمه ی نیوه پروان دهکرا، بۆ ئه وه ی که خاوه ن خه له فریای ئه وه نه که ویت که بیکوژینیته وه.

سه ره خهرمانان باشت رین شوینه بۆ گهنم، له بهر ئه وه ی که ته نیا دوزمنی، میرووله یه که لی ده بات و ده یرفینیت. سه ره خهرمانان ته نیا بۆ خهرمانی که سیک نیه، به لکو ته واوی خاوه نداره کان بهر و به ره می خۆیان ده هیین بۆ سه ره خهرمانان و له وئ بۆ ماوه یه کی کاتی رایده گرن و ده یکو تن و شه نی ده که ن و کیشه ی ده که ن. ده وره یه که

که دهستی پاریزهر زوره. خاوه‌نداره‌کان به جوانی ئاگیان له خهرمانی خوئیانه و خوش خوش سهردانی ده‌که‌ن و ده‌پاریزن. زور کهس هه‌یه که پاریزهری خهرمانی ئه‌وانی تر ده‌دات.

ده‌وره‌ی دوا‌ی سه‌رخه‌رمانان، هوماره، هومار به‌و شوینه ده‌وتریت که به‌ر و به‌ره‌می تیدا راده‌گیریت. ژووریک‌ی گه‌وره‌یه وه‌ک گه‌له‌خان که به‌ش به‌ش هه‌ر دانیک له به‌شیکی دانراوه بیان تیکراوه. هومار بو گه‌نم شوینیکی مه‌ترسیداره، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئیتر ئه‌وه دوزمنی خاوه‌ندار نیه که په‌لاماری خهرمان ده‌دات و ئاگری پیوه ده‌نییت، به‌لکو خودی گه‌نمه که به گه‌رما یه‌کدی کون و کلور ده‌که‌نه‌وه. بویه ده‌بییت که خاوه‌ن گه‌نم به زووترین کات چاره‌سه‌ی گه‌نم بکات.

ده‌روون و ده‌ره‌وه‌ی ده‌روون، ناوه‌وه‌و و ژووره‌وه، ئاگری ده‌ره‌وه و گه‌رمای ناوه‌وه. ده‌روون و ده‌ره‌وه هه‌رده‌م وه‌ک پرس و پرسیار بووه و هه‌رگیز له‌و به‌ستراوه‌یییه نه‌کراوه‌ته‌وه!

گه‌نم له نیوان هومار و خهرمان له باشتترین نمونه‌کانه بو ئه‌وه‌ی که باسی ده‌روون و ده‌ره‌وه‌ی مروقی خوازیاری ناسین بکه‌ین. ده‌روون و ده‌ره‌وه‌ی مروقی خوازیاری ناسین ده‌بییت وه‌ک گه‌نمی هومار و خهرمان خاوه‌نداری بکریت و هه‌ر ده‌م ده‌ست له‌سه‌ری بییت و به کار ببرییت و به کار بچییت. وشه‌کان و رسته‌کان که به مروق درا و مروق پیوه‌ی خه‌ریک بووه، ده‌بییت که ژینگه‌ی ئه‌و رستانه خوش بکات. زوریک له فه‌قیکان و قوتابیه‌کان نا‌ئاگاه بوون له‌وه‌ی که رسته‌کان وه‌ک گه‌نمی خهرمان هه‌ر ده‌م بو‌ی هه‌یه که به ده‌ستی ئاگری تی به‌ر بییت. هه‌ر ده‌م بو‌ی هه‌یه که دوزمنیک کون له نیوه‌روانیک په‌لاماری بدات و په‌نگی زه‌ردی جوانی بکاته په‌نگی ره‌ش!

ئه‌و که‌سانه‌ی که ئه‌ده‌بی خوئیان وه‌ک خهرمانی گه‌نم به جیا دایده‌نین و به جیا ده‌یکوتن، ئه‌وانه خوئیان له مه‌ترسی خستوووه و ئه‌ده‌بی خوئیان له به‌رده‌ست دانیاووه بو ئه‌وه‌ی که په‌لامار بدرییت. هه‌روه‌ها که‌سانیک ئه‌ده‌بی خوئیان وه‌ک گه‌نمیک که له هوماری نراوه، له به‌رده‌ستی په‌لاماری ده‌رد و به‌لای ناوه‌روکی خو‌یه‌تی.

له باسی گه‌نم له خهرمان و له هومار دوو باس بو من به‌های هه‌بوو:

یه‌که‌م ئه‌وه بوو له پرسته‌کان و وشه‌کان ده‌بیت له په‌لاماری ده‌ستی ده‌روه و ده‌ردی ناوه‌وه به وریایی خاوه‌نداری بکریت. ده‌بیت که مرؤف وریا بیت له‌وه که پرسته‌کان و وشه‌کان وه‌ک گه‌نم ده‌بیت به ژیری خاوه‌نداری بکریت.

دووهم ئه‌ویه که جیاکردنی ئه‌ده‌بی تاکانه له خهرمانی ئه‌وانی تر به‌رپرسیاریه‌تی و خاوه‌نداری ده‌ویت. ئه‌وانه‌ی که ته‌وانای خاوه‌نداریان نیه، خۆیان و خهرمانیان ده‌سووتینین. هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ش که ئه‌ده‌بی خۆیان وه‌ک گه‌نم له هومار پاده‌گرن و به‌کاری نابهن، ئه‌وانه به‌ده‌رد و به‌لای ده‌روونی خۆیان ده‌سووتین.

که‌سانیک ئه‌وه‌نده نه‌کبه‌ت و قوربه‌سه‌رن که سه‌گی به‌ر ده‌رگی مالی خۆی گه‌فه‌ی لی ده‌کات. سه‌گی که پاسه‌وانی به‌ر ده‌رگی مالی خۆی ده‌دات، ده‌می بو خاوه‌نی خۆی ده‌کاته‌وه. ئه‌و وینه که سه‌گ له خاوه‌نی خۆی گه‌فه‌ ده‌کات، هه‌ر وه‌ک وینه‌ی ئه‌و گه‌نمه‌یه که له هوماردا له بن ده‌ستی خاوه‌نی ده‌رد له گیانی خۆی به‌ر ده‌دات. که‌سانیکی زور ئاوه‌ها بوون، بو نمونه‌ ناوی سادقی هیدایه‌ت له‌و ناوانه‌ بوو که ئه‌ده‌بی فارسی له هوماری خۆیدا هیشته‌وه تا ئه‌وه‌ی که ده‌رد تیی به‌ر بوو، تا ئه‌وه‌ی که به‌ ده‌ستی خۆی ژیا‌نی ته‌واو کرد. که‌سیکی وه‌ک سادق ئه‌وه‌نده خۆی فش ده‌کرد و گالته‌ی به‌ سه‌رخه‌رمانانی ئه‌وانی تر ده‌هات، خوای مه‌زن ناوی پوو‌خاند.

که‌سیکی وه‌ک فردریک نیچه که فشه‌ی به‌ سه‌رخه‌رمانانی ئه‌وانی تر ده‌هات و بو خۆی هومار و سه‌رخه‌رمانی تایبه‌تی هه‌بوو، نه‌یتوانی له ده‌ستی ئه‌وانی تر ده‌رباز بیت. عیسا‌ی کورپی مریه‌م له لایه‌ک ئاگری به‌ خه‌رمانه‌که‌ی نیا و بو‌ی سووتاندی و له لایه‌کی تره‌وه ژنیکی وه‌ک سالومه که خۆشه‌ویستی بوو و له سه‌ر سینگی ده‌خه‌وت، ئاگری به‌ سینگ و هه‌ناویه به‌ردا. ئه‌وه‌ی که له ناوی نیچه بو من به‌های هه‌بوو ئه‌وه بوو که پرسته‌کانی عیسا له نیو سینگی ئاگری دروست ده‌کرد، وه سینگی سالومه ئاگریکی گه‌وره‌تر بوو. کاتیک که دوو ناوی وه‌ک سالومه و عیسا ئاگریان به‌ نیچه‌وه نیا، ئه‌ی ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره چه‌ند ناوی تری تی به‌ر‌بدايه‌ت ئه‌و کاته چی ده‌کرد!؟.

ئاوی گۆزه له شکاندنی تینوویه‌تی

ئو له گۆزه دا بۆ خواردن دانراوه، بۆ پراگرتن نيه. كهسانىك ئو له گۆزه دهكهن و دهىخون، ههروهها كهسانىك رستهكان له هوش و لهشيان دهكهن، بهلام نازانن كه چۆن كهلكى لى وهربگرن. گۆزه سهبرى ههيه و پرايدهگرىت، ورده ورده بۆ چامى ديوارى خوى به كهلكى دهبات و خوى پى فينك دهكاتوه، تا ئهوهى كه پوژيكت بينى كه گۆزه ئاوى تيدا نهماوه. گۆزه زور ناويكى بهرز و پيروزه كه ئو به گهناندن نادات، بهلام زوريك له ناوهكان، رستهكان له گيانيان نه دهبيت هوى ئهوه كه تينويهتى ئهوانى تر بشكىنيت وه نه بۆ چام و تامى گيانى خوى كهلكى لى وهردهگرىت.

گهنم و باران

گهنم بۆ ئهوهى كه سهوز بيت، پيويسىتى به چهند بارينى قورس ههيه. بارينى بهرتهتا له پاييز و بارينى كوئايى له بههار، دوو بارينه كه به قورسى گهنم دهكاتوه و گهشهى پى ديدات. له بارينى يهكهه له پاييزدا ناوهپوك و دهروونى تو و دان دهكرىتهوه، وه بارينى بههار دان و توپر و پتهو دهكات.

چهند بارينى قورس بۆ گهنم يان وشهكان دهور و كاريگهري فره و فروانى ههيه كه تو بكاتوه و توپر و پتهو بكات.

باسى سهرگوزهشتى خوم لهگهله وشهكانى زمانى ئينگليزى دهكهه، بۆ ئهوهى كه وهك نموونهيهك بيت:

دهورهيهك كه له شارى بولتون به تهنيا دهزيام، خهريك به فير بوونى زمانى ئينگليزى بووم. لهو ماوه به شيويهيهكى چر دهست و سهروچاوم خهريك به كتيبه ئينگليزيهكان بوو. هيچ كهس له نيوان من و وشهكان نهبوو، جگه له كتيبهكان نهبيت كه خوم ههلمدهبژارد بۆ فير بوون. ئهوه دهوره بووه پايه و بنهپهتيك بۆ وهرگرتن و دامهزراندنى دهسته وشهيهك له گيان و دهروونم.

پاش ئهوهى كه ئهوه دهوره گوزهري كرد و پيم كهوته بهنديخانه، دهستم به دارشتنى وشهكانى ئينگليزى كرد. باس له دوو بارينى قورس دهكهه:

بارينى قورسى يهكهه

دروست دهکرد، ئەمجارهش وشهكانم دهكرده نيو قالبى هست و هزرى خۆمهوه وه
ئهوه من بووم كه خاوهندارى وشهكانى ئینگليزم دهکرد. خۆم ئاگام لهوه بوو كه
ئهو شيوهى كه من كار لهگهڵ وشهكانى ئینگليز دهكهم، كارپكه كه به ناوى خواى
گهوره بهرى پاك و پيرۆزى لى دهكهويتهوه.

يهكهم وشهيهك كه لهو نووسينه ديته يادمهوه، وشهى Trust بوو كه به هستى
بهزرى كوردانهوه بۆ كچه ئینگليزيك دهمنووسى.

دوو ههفته زياتر به تهواوى خهريكى نووسين بووم. ههولمدا كه لهبهر خۆشهويستى
خۆم بۆ ئهوكچه باشترين پرستهكان دروست بكهم و بیده به زمانى ئینگليزى.

له پرستهيهك بۆ كچهكه نووسيم: پيموايه ئهگهر لهگهڵ تۆدا بزيم، ههريگيز بايشك
نهدهم!

پاش ئهوه كه دهفتهر تهواو بوو و پيچامهوه كه بيبهم و بیده به كچهكه.
بهريكهوتم و به عهشق و خۆشهويستيهوه خۆم گهيانده كچهكه. چوومه پيشهوه و
وتم كچى باش دياريهكم بۆ تۆ هيئاوه كه زۆر بههاى ههيه، هيوادارم كه ئهم
دياريه لى وهبرگريت. كچ مى بادايهوه وتى كه من ديارى له تۆ وهرناگرم و
نامهويت كه ديارى به من بدهيت. وتى: برۆ بیده به كهسيكى تر!

له دلى خۆمدا وتم: ئهوى خواى گهوره، دوو ههفتهيه كه بۆ ئهم كچه خهريكى
نووسينم و باشترين پرستهكان و وشهكانم له زمانى ئینگليزى به كار بردووه،
ئهوهيه كه ليمى وهرناگريت!

به نارپههتى گهپامهوه و نووسينهكهم له ژوررهكهم دانيا و دهستم لهوه شۆرد كه
ئيتر بۆ ئینگليزى زمان بنووسم. دهستم شۆرد، لهبهر ئهوهى كه ئهوانه شايستهيى
ئهوهيان نيه كه من پينووس و پهنجهم بۆيان ماندوو بكهم. دهورانى ئهوه نووسينه
بۆ من وهك دهورهيهكى بارينى قورس بوو كه وشهكان و پرستهكانم له قالب و
چوارچيوهيهك دهچنى و دهپرشت.

به خۆم وت: تۆ ئهگهر دوو نووسين بنووسى و كهس بههاى پي نهادات، نه خاوهن
مال لیت وهبرگريت و نه كچهكهيان لیت وهبرگريت، ئهوى تۆ ئيتر دلت به مروّف و
زمانى ئهوانه خۆش دهكهيت؟ ئهوى تۆ ئيتر به زمانى ئینگليزى دهنووسيت!؟

گهنم به دوو بارینی قورس بهر نادات. بهلکو زنجیره بارینیک له کاتی جیاواز گهشه دروست دهکات. من بو زمانی ئینگلیزی وهک ئه و گهنمه بووم که گهشه نه کرد و نه یانویست که بهر به زمانیان بدهم، کاتیک که له بهندینخانه به تهواوی ههستی نیگهرانی و دهرده له داهاتوت بنووسیت و کهس گوئ له قسهت نه ته کینیت، وه کاتیک بو کچیان دهنووسی و ئه ویش له پیاوهکانیان خراپتر دلت ئه شکینیت، ئه ی ئیتر پیت وایه که بارینی سیهههه به بیت!؟.

بارینی قورسی باران و وشهکان و پرستهکان دهوری ههیه له ناوهدان کردن و گهشهی هوش و دهروون و زهوی و زارهکان. ئه و نمونه ی سهرهوه بو زور شتی تر به کار دیت. بو ئه وهی که مرؤف فییری ئه دهب و نهخشهی پرستهکان و ناوهکان بیت، ده بیت وهک بارانی قورس که بهخشندهیی بو گهنم ههیه و گهشهی پی ده دات، ههروهها وشهکان و پرستهکان به دهروون و ناوهوه بدریت و بباریت.

کهسانیک وهک ئه و زهویهن که باران زور تییان باریوه، ئه مه وا دهکات که ئا و تییان بهنج ببهستیت و نه هیلیت که خاک هه ناسه بدات. ههروهها دهسته ناویک ئه وهنده به توندی دهبارن که مهجال بو هه ناسه و گهشه دروست ناکهن، وه دهسته هه وریکی به ره لای بی بارانیش پهیتا پهیتا به بی ئه وهی ببارن بهرگری له تیشکی گهرم و پووناکی خور دهکهن، ئه وانهش دوزمنانی گهشه و گهرای خاک و گهنمن. ههروهها کهسانیک به بی ئه وهی که خیریان هه بیت وهک دهسته هه وریک بهس گرمه یان ههیه و هیچی تر، ترس و نهزانی و تاریکی و سیبهری سارد و رهش بلاو دهکه نه وه.

دهرهتی هه ناسه و کرانه وه

کاتیک که ماموستا حه بییم ناسی و وانهکانی تهفسیری به ئیمه فییر ده کرد، له قوتابخانه ی ناوهندی فارسی ده مانخویند. پاش ئه وهی که چوومه حوجره و به شیوهیهکی فه رمی بووم به فهقی، له هه مان کاتدا له قوتابخانه ی ئامادهیی ده مخویند. پاش ئه وهی که حوجره تهواو کرد، بیرم له وه ده کرده وه که له ناوهند و بنهیهکی تر بخوینم. پاش ئه وهی که خویندیم له زانکوی سه لاهین تهواو کرد، به دوا ی ئه وه بووم که له ناوهند و بنهیهکی تر خه ریک به خویندن بم. پاش ئه وهی که گه یستم به ولاتی ئینگلیس، چاوه روانی مؤلهتی نیشته جی بوونم له لایهن حکومهتی

ئینگلیسەوہ نہکرد، بەلکو بە ھەول و ھۆلی زۆرەوہ، دەست و سەر و چاوم بە وشەکانی ئینگلیزەوہ خەریک کرد. لە ئەوپەری خۆخەریک کردن بوونم کہ تەقە لە سەرم ھەلسا و سەکتەمی مێشک منی گرت!

ھیچ دەرفەتم بە ھەناسەدان بە وشەکانەوہ بە دەروونم نەدەدا، ھەر تێم دەکرد و ھەک کا لە کادان دەمتەپاند.

زۆریک لە دوستان و قوتابیان و مامۆستایان بە بێ ئەوہی کہ دەفەرت بە ھەناسەدان بە وشەکان و ناوہکانەوہ بە خۆیان بدەن، دەورە لە سەر دەورە دەپۆن و تێ دەکەن و دەتەپینن.

سروشتی باران و گەنم ئەوہ بدەردەخەن کہ ھەر بارینیکی قورس، ئارامش و ھەناسە و تیشکی بە ھیزی خۆری دەوێت. ئەمە بنەمایەکی سروشتە.

کرم و کولە لە نیو پەنجەکانی مندالدا

پەنا بە خوای گەورە دەبەم وە لە ژێر سیبەری پەناگای خوای گەورە ھەناسەییەک ھەلدەکیشم و پەرە بە نووسینەکانم دەدەم.

کرم لە عەشقی کولەدا

بۆ کرم، کولە بوونەوہریکی ئازاد و خاوەن پیگەییە. کرم و کولە دوو ناوی ترە کہ لە چوون و بەستراوہیی لە دوو پیگەیی جیاوازن. مندالەکان عەشق و خۆشیەکی سەیر و خۆشیان ھەییە بۆ راو کردنی کرم و کولە. بە وردی و ئەسپایی پەنجە چکۆلەکانی خۆیان بۆ کولە و کرم دەبەن و دەیگرن و گەمەیی لەگەڵ دەکەن. مندالان پێیان خۆشە کہ کرم لەت بکەن بۆ ئەوہی بزائن کہ جوولەیی چۆنە، بۆ ئەوہ کہ بزائن سەری لە کام لایە!؟.

لە بیرمە پاش ئەوہی کہ لە کەمپی ئالناش لە شاری پۆمادی لە عێراقدا پەوانەیی ئێران کراینەوہ، لە ئوردوگای بانگەر کہ لە نزیک شاری سەریپلی زەھاو بوو، بۆ ماوہی نزیک بە سالییک ماینەوہ بۆ ئەوہی کہ کار و باری ئازاد کردن و چوونە نیو شار بۆمان فەراھەم بێت. ئەو کاتە تەمەنم پینچ سال بوو، وە بۆ ئەوہی کہ خۆمان

سه‌رگه‌رم بکه‌ین له ده‌روده‌شت خه‌ریکی راپ‌راوین و ئه‌مسهر و ئه‌وسهر بووین. له زستانی ئوردوگا‌که پاش بارینی باران داده‌نیشتین و له‌گه‌ل مندا‌لان کرمان له خاک ده‌رده‌هینا و گه‌مه‌مان له‌گه‌لی ده‌کرد. له‌و خا‌که قورئا‌ویه‌وه کرمه‌کان سوور و سپی به‌ زوری به‌ ده‌رده‌که‌وتن، ئی‌مه‌ش به‌ چپو‌یک هه‌لمانده‌بری و گه‌مه‌مان پ‌ییان ده‌کرد. جار به‌ جار بو‌ خو‌شی وه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی که‌ بزانی‌ن سه‌ر و به‌ری له‌ کو‌یه و بو‌ کو‌ی ده‌چیت، کرمه‌که‌مان له‌ت ده‌کرد. کرم‌گرتن به‌ په‌نجه‌کانمان هه‌ستیکی سه‌یر و خو‌شی به‌ ئی‌مه‌ ده‌دا. هه‌تا کرمان ببینی‌بایه‌ت خو‌مان پ‌یوه سه‌رگه‌رم ده‌کرد، گه‌مه له‌گه‌ل کرم‌ خو‌شیه‌کی هه‌بوو.

زستان به‌ کرمه‌وه چوو، به‌هاری جوانی کوردستان هات، له‌ یه‌که‌م به‌هاری ژیان له‌سه‌ر خاکی کوردستان بو‌ یه‌که‌م‌جار به‌ شو‌ینی په‌پوله‌که‌وتم بو‌ ئه‌وه‌ی که‌ بی‌گرم. به‌ دوو په‌نجه‌م هه‌ولم ده‌دا که‌ بی‌گرم، زور به‌ ئاسان و ئه‌سپایی په‌پوله‌یه‌کم ده‌گرت و تو‌زیک سه‌یرم ده‌کرد و به‌ره‌لام ده‌کرد. یه‌که‌م‌جار بوو که‌ په‌پوله‌م ده‌بینی، له‌ رۆمادی په‌پوله‌م نه‌بینی، پ‌یم جوان و سه‌یر بوو. له‌و به‌هاره‌ خو‌شه‌ که‌ ده‌روده‌شت سه‌وز و ره‌نگین بوو، به‌ دوو په‌نجه‌ به‌ دوای په‌پوله‌کان ده‌که‌وتین و ده‌مانگرت. په‌پوله‌ ئه‌وه‌نده‌ ناسک و جوان و به‌نازه‌ که‌ مرؤف شه‌رم ده‌کات ده‌ستی بو‌ به‌ریت.

پاش ئه‌وه‌ی که‌ ورده‌ ورده‌ هاوین هات، کوله‌ له‌ ده‌رو ده‌شت زور بوو و مندا‌لان بو‌ گرتنی کوله‌ له‌ ده‌روده‌شت وی‌ل و سه‌رگه‌ردان بوون. کوله‌ له‌گه‌ل په‌نجه‌ی مندا‌لان گه‌مه‌ ده‌کات. که‌ په‌نجه‌مان لی‌ نزیکی ده‌کرده‌وه، کوله‌ هه‌لده‌قونی و ده‌چوو و له‌ شو‌ینیکی تر چاوه‌روانی مندا‌لی ده‌کرد که‌ به‌ دوایدا بروات و بی‌گری‌ت. کوله‌ به‌ پ‌یچه‌وانه‌ی په‌پوله‌ که‌ ناز و جوانی ت‌یدایه‌، ته‌واو هه‌لقون و ناشیرنه‌، په‌نجه‌ی ئی‌مه‌ی ده‌ترساند. جار به‌ جار مندا‌له‌کان ئه‌وه‌نده‌ رقیان هه‌لده‌ستا لاقی کوله‌یان لی‌ک ده‌کرده‌وه و فر‌ییان ده‌دا!

په‌نجه‌کانی مندا‌ل له‌ شاردا

له‌ پاش ئه‌وه‌ی که‌ له‌ شاری سه‌رپ‌یلی زه‌هاو نیشته‌جی بووین، په‌نجه‌کانمان بو‌ شتی تر به‌کار ده‌برد. توو و توو‌رک دوو میوه‌ی خو‌ش بوون که‌ به‌ په‌نجه‌کانمان له‌ دار و بنچک هه‌لمان ده‌که‌ند و رۆژان له‌ نیو‌ شار به‌وه‌وه‌ خه‌ریک ده‌بووین و له‌گه‌ل

مندالانی تر ئەمسەر و ئەوسەرمان بوو. توو و توورک پەنجەکانی ئێمە شیرین و سوور کردبوو.

پەنجە توتە و دۆشاومژە، دوو پەنجە مندالان لە کۆلان بوو که بۆ قار و ئاشتی بە کاریان دەبرد. مندالەکان هەر کات که بیانویستایەت قسە لەگەڵ یەکدی نەکن، کاریان دەکرد و پەنجە توتەیان لەگەڵ یەکدی لیکدەدا و پاش ئەو ئیتر قسەیان لەگەڵ یەکدی نەدەکرد. ئەو مندالانە که پیکەو قار بوون، وە خواستیان ئەو بایەت که ئاشت بکەنەو، دەبواوە دوو پەنجە دۆشاومژەیان لەگەڵ یەکدی لیک بدەن. پاش ئەو یە که دوو پەنجەیان لەگەڵ یەکدی دەدا، ئیتر قسەیان لەگەڵ یەکدی دەکرد.

پەنجە لە مزگەوتدا

پاش ئەو یە که ماوێهەک بەسەر ژێانی شاری گوزەری کرد، سەرمان کردە مزگەوت و ئیتر پەنجە دۆشاومژە دەبوو بۆ شەهادەت لەسەر نوێژەکان هەمان پەنجە. ئیتر ئەو پەنجە بە پەنجە شەهادەت دەناسرا، وە پۆل و پیکەو بوونی لەگەڵ پەنجە توتە لە دەستدا.

پەنجە لە حوجرەدا

پاش ئەو یە که چۆمە حوجرە ئیتر پەنجەکانی من تاییبەت بۆ دەستە شتیکی تاییبەت بە کار دەهات. پەنجەکانی من بۆ کتیب و پینووس و دۆعا و نوێژ و تەزوی و دەستە کاریکی ئاوەها بە کار دەچوو.

لە دەورانی حوجرە بوو که پینووس وەک دۆست و هاوڕێیی پەنجەکانی من خۆی دەرخست. کتیب و پینووس بەسەر هەر هەموویان زال بوو و خۆی کرد بە خاوەن پەنجەکان و هەتاوێ کو ئیستە لەگەڵ ماوێتەو.

ئافەت و گەمە ی کولە

پەپۆلەکان هەرگیز پیکەو ناپۆن، بەلام کولەکان بە کۆمەل دەچن، لەبەر ئەو یە که دەزانن ئافەت دروست دەکەن. هەر تاویک بدەن بەسەر زەویەک که کێلراو بییت، ئەو زەویە کوێر دەکەنەو.

ههروهها كه كوله به تهنيا له دهستی منداڵ ههڵدهقونیت و دهپروات و خوی به دهستهوه نادات، كوله به كۆمهڵ دهبیته ئافهت و پیاوان چاری ناکهن. زۆریك له خاوهن زهویهكان لهوه دهترسین كه كوله به كۆمهڵ خهله و زهوی و زاریان لی تیک بدات.

كرم عهشقی كولهی ههیه، لهبهر ئهوهی كه كوله دهپروات و ههڵدهقونیت و باز دهداث. عهشقی كرم كولهیه له چوونیدا، دهتوانیت به تهنيا بۆ خوی بپروات وه دهتوانیت كه به كۆمهڵ بپروات، دهتوانیت لیدهر و پیدهر بیت. كرم تهوانی ئهوهی نیه كه عهشقی چوون له بوونهوهری تر بدۆزیتهوه. لهبهر ئهوهی كه كرم و كوله دوو ناوی پیکهوه بهستراون كه له دوو وهزی جیاوزدا دین. ئهوه پهنجهی منه كه ناوی ئهوان له وهزهكان له یاددا كۆ دهكاتهوه، ئهگهرنه، كرم ههركیز ناوی خوی هاوشانی ناوی كوله نابینیت، وه چهنده كرم پێخۆشه كه نووسینی من ناوی لهگهڵ ناوی كوله هاوشان دهكات!.

زۆریك له ناوهكان و نهوهكان كه یهخهیان دهگرم و پیاوان دهلیم كه ئهوانه وهك كرم و كوله له دووانهیهك بهستراونهتهوه، ههر تی و پیی و لی ناگهن كه مهبهستی من چیه؟! كهسانیک له پێگهی كرمی تهنيا له جوولهی سهخت و بهستراودا كه بۆ چوونیان بهر و دوايان دهجهپینن و خویان دهگوشن، كه سهیری كهسانیک دهكهن كه وهك كوله ههڵدهقونن، ئواتی ئهوهیان له لادا دروست دهبیت كه بگهن به پێگهی كوله. بهوانه دهلیم ئهی خۆشهویستانی من، ئیوه و چوونی ئیوه ئهوهنده چكۆله و كهمه كه به دوو پهنجه دهگیرین و دهبهسترینهوه، ئیتر چ كرم بن وه چ بگهن به ئوات و پێگهی خوازاوتان كه كولهیه!.

باسی كوله و كرم باسیکی ههستیاری تر به ناوی جووتی یان جووتهی ناوهكان دهردهخات. ناوهكان بۆ ئهوهی كه ناسین و راستی بکهنهوه به دووانه یان چهند دنکهیی یارمهتیدهر دهبن، وهك ناوی بۆق و مار، مار و ههنگ، ههنگ و ژالژالۆكه، پینوس و شمشال، شمشال و مهشکه، كرم و كوله. پرسی جووتهی ناوهكان باسی نیر و می ناوهكان نیه، بهلكو ناوهكان بۆ ئهوهی كه ناسین ببهخشن به یارمهتی خوی گهوره یهك دهگرن و بۆ مرۆف دهكرینهوه. لهگهڵ ئهوهكه خوی گهوره ئهوه دووانه ی ناوانه یان چهندهی ناوانه له نهخشهیهکی ئهدهبی و زمانی بۆ مرۆف به

دهردهخات، خوی گهوره خاوهن زانین و بهخشندهییه، خاوهن فیل و دهستی لیدهر و پیدهره!

کرم ههمووی بوونی پرووی له پیگهی کولهیه، ههروهک من که دهورهیهک ههموو بوونم پرووی له شاعیرانی شیراز بوو، دهورهی دوی ئهوه ههموو پرووم کرده سادقی هیدایهت بوو، دهورهی دوی ئهوه پرووم لهسهر ناوی پائولۆ کوئیلۆ پراگرت، دهورهی دوی ئهوه پرووم له ناوهکانی تر کرد. له ههرویهک ناویک هاتوو و وهک دوو پهنجه منی لهو ناوانه جیا کردووتهوه. ههروهک کرم که ههمووی پرووی له کولهیه، بهلام له ناکاوه مندالیک به ئهسپایی دهیگریت و ههلیدهبریت و له خاک دهری دههینیت. باوهشی ماموستا پوردل وهک پهنجهی مندال بوو که کاریکی کرد من و ئیبراهیم ئیتر پروو له شاعیرانی شیراز لادهین و پیگهییهک بهرزمان بکاتهوه و پروو له ناو و پیگهییهکی تر بکهین.

لهم باسهی سهروهه پهنجه لهگهله زوریک له ناوهکان خهریک بوو، له ههرویهک لهگهله دهستهیهک له ناوهکان کار و گهمهی کردوو. پهنجه ناویکی پایهداره که لهگهله ناوهکان کار دهکات. ههروچون که ناوی من لهگهله ناوهکان کار دهکات. ناوهند لییره پهنجه و ناوی منه، ههمووی ناوهکان به ناوی خوی گهوره لهبهر دهستی من به سی پهنجه خاوهنداری دهکرین.

خواست و ویستی من ئهوهیه که خوم له شیوهی چوونی تاکانهی کرم بپاریزم وه رستهکانی خوم له وینهی کولهی به کومهله که ئافهت دروست دهکات، بپاریزم. به ناوی خوی گهوره رستهکانم وهک کوله له کومهله نیه، بهلکو وهک ههنگ له کومهلهدا خواستی ئهوهم ههیه که شانیهیهک ههنگوینی خهس و خاوینی لی بگرمهوه.

بههبهیانهکانی من لهسهر زهویدا

بههبهیانیکی زوو، دهمدهمهی بهیان، خهلیکیان ئاماده دهکرد که بو ئیران بهری کهویت. له ریگهی جادهکانی عیراقهوه بو ئیران به ری کهوتبووین. ئیمه نزیک به بیست خیزان بووین که له دواوهی لورییهک بو ئیران دهبراین. خاچی سووری نیودهولتهی پاش راگیرانی شهری ئیران و عیراق، خهلیکی کوردی ئاوارهی رهوانهی

ئیران دەرکدهوه. ئەو کاتە من منداڵ بووم، لەگەڵ مائی باپیرم بۆ ئیران دەربراینهوه. من لەگەڵ مائی باپیرم بووم.

بە نەحالی دیتە بیرم، لە نیوهی رێگە بوو که لۆریهکهیان راگرت بۆ ئەوهی که خەلک خواردن بخوات و ئسراحتیک بکات. پاش ئەوهی که دیسان بە رێ کهوتین، ئیمهیان لە خاکی کوردستان دابهزاند و دەسته پیاویکی تر بەرپرسیاریهتی خەلکهکهیان لە ئەستۆ گرت. خەلکهکهیان برده سەر ئاوی سیروان، بە چووپ خیزانهکانیان لە ئاوی سیروان پهراندەوه. من و هوومای کهنیشکی میمکم پیکهوه بووین. دەستهیهک پیشمه رگه هاوکاری خەلکیان دەرکرد که بە رێدا بە ئاسایش و ئارامش برۆن. ئیواره هات و خەلک لەسەر رێگهیهکی خاکی لە تاریکی دانیشتن بۆ ئەوهی که پیاوهکان شوینیک بۆ شهو بدۆزنهوه. من و هووما پیکهوه بووین. داپیرم ئەلاگهیهک نانی وشکی بە دەستی منهوه دابوو که بۆ خواردن بە کاری ببهین. ئەلاگهکه م سفت بە سینگمهوه نیاوو.

چەند پیاوی چهکار بە چراوه دەرکهوتن و لە خیزانهکان نزیک بوونهوه. بە خەلکهکهیان وت که دەبیت لە بنکهیهکی پیشمه رگهکان شهو ببهنه سەر. خەلکیش که زۆربهیان ژن و منداڵ بوون، بە دواي پیشمه رگهکان کهوتن. چەند مله و یالمان بری و گهیشتن بە چەند خانووی قورین. خەلکهکه لهوئ جیئ خویان کردهوه. نانه وشکهکهیان لە نیو خەلکهکه بلاو کردهوه و بە چاییهوه خواردمان.

پیشمه رگهکان چۆخه کوردیان لهبەر بوو، نهمدهزانی که ئەمانه چهکیان بۆ کۆ به دهستهوه گرتوو؟. زۆر ئاگیان لە خەلک بوو، سۆبهیان بۆ خەلکهکه پێ کرد و منداڵهکان لە دهوری سۆبهکه کۆ بوونهوه. من و هووما لە تهنیشتی یهکدی پالمان دایهوه. داپیرم ئیمه لە باوهشی خۆی گرت و وتی: ئیتز بخهون، بهیانی زوو به رێ ئەکهوین!.

خه و منی برد و بهره بهیانی زوو دهنگی هات و چۆی پیشمه رگهکان منی لە خه و ههلساند. هووما چاوی کرابوووه و سهیری منی کرد و وتی: نازانم چیه له بن پشتم؟ وهکو ئاسنه؟.

هووما دانهیهکی دهرهینا. وتی: ئەمه چیه!؟.

وتم: نازانم چیه هووما!.

دایپیرم خەریک بوو خۆی دەپچایهوه، سهیری ئیمه‌ی کرد: ئه‌وه گوله‌یه... له شوینی خۆی دایینی و خۆتان ئاماده بکه‌ن... زووکه‌ن... بۆ کرماشان ئه‌چینه‌وه!.

ئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد که خه‌لکه‌که‌یان له خه‌وه‌لسان و له ته‌م و لیلی به‌یاندا بۆ ئی‌ران به‌رێ که‌وتین.

به‌ره‌به‌یانیکی زوو، کاتژمێر پینچ، له شاری هه‌ولێره‌وه به‌رێ که‌وتم بۆ ئه‌وه‌ی که برۆمه شاری سلیمانی و له‌وێشه‌وه به‌ره‌و رۆژه‌لاتی کوردستان برۆم. سواری قه‌مه‌ره‌یه‌ک بووم و به‌ره‌و سلیمانیه‌وه به‌رێ که‌وتم. باران ده‌باری و رینگه‌ و بان زۆر خراپ بوو، که گه‌یشتمه سلیمانی له‌ویوه یه‌که‌راست ته‌کسیه‌کم به‌ کرێ گرت بۆ ئه‌وه‌ی که بمبات بۆ گه‌راجی پینجوی‌ن. که به‌ره‌و پینجوی‌ن به‌رێ که‌وتم ماندوویه‌تی و ترس گیانی منی ده‌گوشی. ترس له‌وه که له ویزگه‌کان به‌ سه‌لامه‌تی ده‌رده‌چم یان نه‌؟! چ له ویزگه‌کانی کوردستان وه چ له ویزگه‌کانی جمهوری ئیسلامی ئی‌ران.

به‌ سه‌لامه‌تی گه‌یشتمه باشماخ و ورده ورده ترس ده‌نگی تلپه‌ی دل‌می به‌رزتر ده‌کرده‌وه. هه‌رچی به‌ره‌و مه‌ریوانه‌وه ده‌چووم خوا خوام ده‌کرد که به‌ سه‌لامه‌ت بگه‌مه لادیکه‌ی خۆم و بۆ ماوه‌یه‌ک به‌ ئاسایش له ده‌وروبه‌ری ماله‌وه‌مان بمی‌نم.

پاش ئه‌وه‌ی که گه‌یشتمه شاری مه‌ریوان به‌ په‌له سواری ته‌کسی بووم به‌ره‌وه شاری سنه‌وه. هه‌ر جارێک که ده‌گه‌یشتمه شاری سنه، ترس و هه‌راسم که‌متر ده‌بوو و تا راده‌یه‌ک هه‌ستم به‌وه ده‌کرد که ئیتر له‌ گرتن ده‌ربازم بووه.

له شاری سنه به‌ خۆشی ئه‌وه‌ی که ئیتر ترس و هه‌راسی گرتن نه‌ماوه، چه‌ند سیخ که‌بابم خوارد و به‌ سکی پره‌وه به‌ره‌و شاری کرماشان به‌رێ که‌وتم. له گه‌راجی شاری سنه سواری ته‌کسیه‌ک بووم و به‌ ریکه‌وتین. رینگا تا راده‌یه‌ک فی‌نک و خۆش بوو، به‌لام نه‌فه‌ره‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ستی کوردیان نه‌بوو وه به‌ زمانی کوردی به‌ باشی قسه‌یان نه‌ده‌کرد، راده‌یه‌ک دل‌ه‌راوکیی له مندا هه‌لده‌خزاند. له نیوه‌ی رینگادا ته‌کسی لایدا بۆ ئه‌وه‌ی که نه‌فه‌ره‌کان هه‌وایه‌ک بگۆرن و چایه‌ک بخۆنه‌وه.

پاش چاره‌کی‌ک دیسان به‌رێ که‌وتین و ورده ورده له کامیاران نزیک ده‌بووینه‌وه. هه‌ر جارێک که ده‌گه‌یشتم به‌ کامیاران ده‌هاته دل‌مدا که له دوو رییانی پاوه کرماشان دابه‌زم و له رینگه‌ی جوانرۆوه برۆمه‌وه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که رینگه‌ و بان

ئوتومۆبیلی پېیووستی نه بوو، هه رجاره دلم بئ خه یال ده کرد که هیچ ناقه ومیّت و به سه لامهت ده گمه مائی باو کم.

ئه وهنده ی نه ما بوو که بگهینه شاری کرماشان، هه ر چاوه چاوه م بوو که ویزگه که ی چوونه ژووره وه ی شاری کرماشان، سه ربازی پشکنینی هه یه یان نه؟! له دووره وه سه یرم کرد که چه ند سه ربازیک به جلی سه وزه وه خه ریکن که خه لک ده پشکنن. ترس و هه راس که وته نیو دلم، ئیتر مه جالی ئه وه نه بوو که له ته کسیه که دابه زم. که ته کسی گه یشته پییش سه ربازه کان، سه یرم کرد که ئه مه حاجیه که له وئییه. حاجی کابرایه ک بوو که به قسه ی باوی خه لک، کاتی خو ی له نیو موجه دینی خه لق خه ریکی سیخوری بو پژی می ئیسلامی ئیران بووه، ئیسته ش له سه ر سنوره کان دایان نیاوه که نه فه ره کان له سنوره وه دین و ده رۆن بنا سیّت و بیاندات به دهستی پژی مه وه!.

حاجی سه ری له شوشه وه نزیک کرده وه و پرووی له من کرد و وتی: وه ره خواره وه!.

ئیتتر هه ستم کرد که کارم ته واوه و قهت ناگه مه لادی که ی خو مان. به ترس و هه راس چوومه خواره وه و حاجی سه یری جله کانی منی کرد و وتی: له کوپوه دیت کوری باش!.

ده ستم به هه ندیک درۆ کرد که به شکه ده ستم لی به ربدا ت. له نا کاوه دهستی کرده نیو گیرفانی کراسه که م و هه رچی کاغه ز و پاره ی دیناری عیراقی تیدا بوو ده ریه ئینا. که دیناره کانی بینی، روومه تی خه ندان بوو و به گالته وه وتی: له سنه وه دیت، ها!.

حاجی پوی له پانه نده کرد و وتی: پاره له م کوره وه رگه، ئه مه له لای ئی مه ده مینیتته وه!.

حاجی پرووی له سه بازیک کرد که له سه ر ته پکه یه کی نزیک ویزگه که پاسه وانی ده دا، به دهنگی به رز وتی: ژووره که ئاماده بکه، میوانمان هه یه!.

منی دایه بهر و بردمی ه ژووریک که ژووری لیکۆلینه وه بوو. سه روچاوی منی داپوشی و دهستی کرد به وه رگرتنی زانیاری و لیپرسینه وه و لیکۆلینه وه. منیش له ئاوه ها بارودۆخیک عه قلی خو م به کار برد و وه لامی پرسیاره کانی ئه وانم ده دایه وه.

پاش سى كاتزمير وتى تو له ئەم شوپنه دەگوازينهوه بو شوپنيكى تر. هەر ئەو ئيوارهيه باني چاوى منيان بهست و بهرهو شوپنيكى تر كه دوايي زانيم ئيتلاعاتى كرماشانه، منيان گواستهوه. منيان له دهركهيهكى چكوله برده ژورهوه و پاش ئەوهى كه لهش و جانتاكهى منيان پشكنى، خستميانه ژورويكى چكولهوه. لهو ژوره و لهو ئيواره ئەونده ماندوويهتى و هيلاكى ريگه بووم كه تهنيا شتيك كه دەمهويست ئەوه بوو كه ليم گهرين كه بخهوم. ئەوهنده ترس و ههراس و ماندوويهتى و شهكەتى ليم ئالا بوو كه خهو بردمى، بى منەت لهوهى كه چيم لى ئەكەن!؟.

بهرهبهيانىكى زوو، كاتزمير پينج، ده كهس له سهر سهرم كو بوونهوه، سهر و چاوم له خهو بوو، ئەو بهرهبهيانه وهك بهرهبهيانانى ترى كهمپهكه كاتزمير چوارى بهيانى لهبهر ترس و ههراسى ناردنهوه و نهزانينى چاره نووس، چوومه جيگهى خهو. ئەوهند ههستهكانم ههراسى تيدابوو كه وامدەزانى گيانم بهنج بووه. يهكيكيان كه گورهيان بوو، وتى: به پيى بريارى دهسلاتدارانى جمهورى ئايرلەندى باشوور، ئيمه له سههمانه كه تو رهوانهى ولاتى يونانيد كينگدوم بكهينهوه. هەر بويه دواوت لى دهكەين كه خوت ئامادهى گهرانهوه بكه.

زانيم كه كاتى ئەوه هاتوووه كه بمگهريپننهوه. به چاوى برسى خهو، خوم ئاماده دهکرد. ههمووى ئەو كهسانه له ژورهكه راوهستا بوون كه من خوم ئاماده بكم و بهريكهوين. پاش ئەوهى كه خوم به ريخست، تهنيا ههسرهتيك كه لهو بهرهبهيانه له دلم مايهوه، شوشه زهيتوونيك بوو كه روژى پيشتري له شارى دوولين كريبووم، ناچار بووم كه شوشه زهيتوونهكه به جى بهيلم، ئاخىر ئەو زهيتوونهم به سهختى له دوولين دوزيهوه!.

سواری ئوتوموبيليك بووين بو فرۆكهخانهى دوولينى نيودهولهتى. كه گهيشتینه فرۆكهخانه به شيوهيهكى نائاسايى ئيمهيان سواری فرۆكه كرد و سى ئوفيسرى ريخراوى پهنابهرانى ولاتى ئايرلەند له تهنيشتم بوون بو ئەوهى كه من بدن به دهستى هيژهكانى پاسهوانى سنوورى ولاتى ئينگليس.

پاش نزيك به كاتزميريك له فرۆكهخانه نيودهولهتى شارى لهندهن دابهزين و منيان دا بهدهستى هيژهكانى ئينگليسهوه. كورته چاوپيگهوتنيكيان لهگهال من كرد

و وتیان تۆ دەنیرین بۆ بەندینخانەى برووک ھاوس که بەندینخانەىەک بوو له نزیك فرۆکەخانەى گاتویک بۆ ئەو پەنابەرانەى که باردوۆخى یاسایان تەواو نیە.

منیان سواری قانیک کرد و وهک گیراویک نزیك به چەند کاتزمیر له نیوان پرێگەکان و دەرگاگان ماینهوه. خەو و هیلاکی چەند رۆژ بئى خەوی گیان و دەروونی منى ئازار دەدا. هەستەکانم بەنج ببوو، تەنیا شتییک که دەمەویست، ئەوه بوو که له شوینیک بکهوم و به ئاسایش بخهوم.

گەشتینه بەر دەرگای بەندینخانە و منیان دابەزاند و له ژووریکی گەورەمیان کرد که چەند کەسیکی تری تیدا بوو. چەند کەسى رەش پیست و چەند سپی پیستی تر. دواى ئەوهى که ژمارەى بەندکراویان به مندا و کارتی تاییهتیان بۆ من دروست کرد، ئۆفیسریک منى به دواى خۆى خست بۆ ئەوهى که بمخاته ژووریکهوه. له قادرمەکانى ساختمانى ژماره سئ، نهۆمى سئ، له ژووریکی چکۆلهى دوونەفەرە منى به جئ هیشت و دەرگەى قەپات کرد. کورپیکى خەلکی هیند له ژوورەکه بوو، به زمانى ماندوویهتی و شهکەتی وتم: دوستى من، من زۆر هیلاک و ماندووم، دەخهوم سبهى لهگەل یهکدى قسه دهکەین!

بهو ماندوویهتیه لهگەل دەسته هەستییک که وهک گورگ له دەورى مەرپیک کۆ دەبیتهوه و هەر دەمییک و هەستییک گازیکی لئ دەگریت، هەر وهها من نەمدەزانى چ چاره نووسیکم لهگەل ئینگلیسهکان دەبیت وه بۆ چ ماوهیهک بهند دەبم و ئەمانه چیم بهسەر دههینن، گرتم تهخت خهوم لئ کهوت.

بەرەبەیانیکى زوو کاتزمیر پینج، لهگەل مام و کورە خالەکهەم بهرئ کهوتین بۆ ئەوهى که له پرێگەى مەریوانهوه بهرهو کوردستانهوه برۆم. کورە خالەکهەم ئەو شهوه له مالى ئیمه خەفت، بۆ ئەوهى که زوو بهرئ بکهوین بۆ مەریوان. مام بریاریدا بوو که له پرێگەى جوانرۆوه من بهریت بۆ مەریوان، لهبەر ترسیک که له ویزگەکانى کرماشان له لای ئیمه دا دروست ببوو.

کاتزمیر پینج، به دەمی خهوهوه سواری ئۆتۆمۆبیل بووین و له پرێگای بز میرئاواوه⁸، بهرهو سه لاسى باوه جانی و لهویشهوه بهرهو جوانرۆ بهریدا چووین. ئەو ناوچه

⁸ _ بز میرئاوا ناوی ئاواپیهکی یارسان نشینه له جهرگهی کهژهکانی دالاهۆوه.

ههستی ئاسایشی باشتیره تا ئهوهی که له ریگهی پاتاقهوه⁹ برۆین. که گهیشتینه شاری روانسهر لهویوه بهرهو کامیاران چوون، ئیتر خوومان له دوو ویزگهی ترسناکی جمهوری ئیسلامی ئیران لادا.

پاش ئهوهی که به هاوکاری مام و کورپه خالهکهه گهیشتمه سه سنووری خاکی کوردستانی باشوور، دهست مۆچانی¹⁰ خوا حافیزیم کرد و به تهنیا چووم بهرهو ویزگهیهکی ئاسایش که له سهر سنوور دایانمهزاندووه. له شهکهتی و ترس و ههراسی چهند کاتزمییدا، چووم له بهر دهستی کابرایهک که له بن کهپریک کهباب و تکهی دهفرۆشت، سی شوش تکهم خوارد و به خووشیهوه بهرهو ویزگهی ئاسایش چووم. که گهیشتمه بهردهرگی ویزگهکه وتیان تو ئیرانیت و دهبیته کهفیلته ههبیته!. منیش وتم بابهگیان من له ههولیر قوتابیم، ههر جاره به دزیهوه دیم و دهپۆم، له بهر خاتری خودا لی گهرین، کهس شک نابهم که لهم بارودوخه یارمهتی من بدات و بیته ببیته کهفیلی من!.

هیژی کوردی ویزگهی سنوور به منیان وت که ناتوانیت برۆیته ژوورهوه.

ههرچیم کرد، نهیاند ههیشته که سنوور بپریم. ههتاوهکو پاش نیوهپۆ منیان راگرت بو ئهوهی که به قسهی خویمان گهورهیان بیته و بریار لهسهر من بدات!.

پاوهستام تا ئهوهی که گهورهکهیان هات و خووم کرده ژوورهکهیدا و باسی خووم بو کرد. جهنابی گهورهش وتی: تو بوته نیه، به بی کهفیل برۆیته ژوورهوه، باش وایه که بی دهنگ بیت.

تووهره بووم: بو ئیوه وا له من دهکهن!؟.

گهورهکهیان وتی: ئیمه غهدرت لی دهکهین!؟.

به تووهرهیی وتم: بهلی، ئیوه غهدر له من دهکهن!.

گهورهکهیان به تووهرهیی دهستی بهرز کردهوه و پرووی له سهبازیک کرد و وتی: عهسکهر، بیبه بیکه ژوورهوه با بزانیته که دونیا به دهستی کییه!.

⁹ پاتاق ناوی ملهیهکه له نیوان ریگهی سهریپلی زههاو و شاری کرماشان.

¹⁰ دهست مۆچان کردن به شیوهیهک خووش و بشی بهیهک گهیشتن یان لهیهک جودابوونی کوردی ئیژن.

ئەو عەسكەرەى كە منى برد، كورئىكى گەنج بوو، ھەر لە بەرەبەيانەو ھەزى بە چر و چاوى من نەدەھات، مەچەكى منى گرت و وتى: يا خوا بە خىر ھاتى بۆ كوردستان!

لە پيش چاوى ئەو ھەموو خەلكە منى برد و لە ژوورئىكى چكۆلەمى كرد و دەرگەى قەپات كرد. نەمزانى كە چى بكەم، سەيرى ژوورەكەم كرد، خەوم دەھات. بۆ شوئىنى خەو دەگەرەم، ھىچ شت نەبوو لە كە بنى خۆمى بخەم. قەمسەلەكەم دەرھىنا و لە بنى خۆم پانم كوردەو و پراكشام و چاوه سەوزەكانم لە ماندووئىتەى داخست، بۆ ئەوھى كە لە بن دەستى كوردى خاوەن سنوور، ئاسائىشك بكەم و تاوئىك بخەوم.

خوای گەورە ئاگای لە تەواوى ئەو بەرەبەيانانەى كە لە بن دەستى مروؤف ئاوەھا سووكائەتى و بئيرئىزم پئىكرا. لە خوای مەزن داواكارم كە تۆلە و وەلام لئىيان تئىكەل بكات، لەبەر ئەوھى كە نەيانھئىشت لە سەرزەوئىدا بەرەبەيانئىك بە ئاسوودەئى و بئى ترس و ھەراس پۆژ بە شەو و شەو بە پۆژ بگەئەنم.

دارى بى و بەروو لە تەرى و وشكيدا

پەنا بە خوای گەورە دەست بە يەكئىكى تر لەو گۆچانانەو دەگرم كە ماوئەئەك لە ئاوم ناو بۆ ئەوھى كە بە دلى خۆم بچەمئەئەو.

پرسى ئاو و گۆچان دەتوانئىت كە يارمەتى مروؤف و رستەكان بدات بۆ ئەوھى كە بە باشى رستەكان و مروؤف بۆ يەكدى بچەمئەئەو. ئاسن لە ئاگر و گوشت لە خوئ و دار لە ئاو و مروؤف لە رستەكان. ئەمە ئەو دوانانەئەى كە تەوانئى ئەوھى ھەئەى كە ھاوكارى يەكدى بكەن بۆ ئەوھى كە رابگيرئىن و نەفەوتئىن.

گۆچان تا ئەو كاتەى كە لە ئاو بئىت، دەتوانئىت كە بە كەئىف و خواستى خاوەنەكەى بچەمئەئەو، ھەر ئەوھى كە لە ئاو دەرھات و وشك بووئەو، ئئىتر نابئىت كە بۆ جارئىكى تر لە ئاو بنرئىتەو، گەر بۆ جارى دووھەم لە ئاو بنرئىتەو دار و چئو يان گۆچان ئئىتر ئەو ئاوە كارى تئى ناكات، بەلكو بۆئى ھەئەى كە تئىكى بدات.

که به مانا و به‌های پرسته‌کانی قورئان بگه‌یت، ده‌بیت که له په‌یکه‌ری هوشی نه‌و دوو ناوه گوزهر بکریت. ده‌بیت که له په‌یکه‌ری نه‌خشه‌ی نه‌ده‌بی نه‌وانه گوزهر بکریت، ده‌بیت که خو‌یان له‌و ته‌شته بخهن که نه‌و ناوانه خو‌یان تی خستوهه.

ئاویک که جاریک ده‌ستنویژی پی گیرا ئیتر بو نه‌وه نیه جاریکی تر ده‌ستنویژی پی بگیریته‌وه.

نه‌ک ته‌نیا فه‌قیکان له‌هوز و گو‌می خو‌یان مه‌لییان ده‌کرد، به‌لکو وای لی هات که یه‌کدیان بانگ ده‌کرد که ماوه‌یه‌ک له‌تشت و گو‌می یه‌کدی خو‌یان بخهن، به‌شکه چه‌مانه‌وه‌یه‌ک و گیرانه‌وه‌یه‌ک و شورده‌وه‌یه‌ک روو بدات. ئیتر وای لی هاتوهه که باوه و ژیرانه‌یه که هه‌رکه‌سه و خو‌ی بخاته گو‌می نه‌وانی تر و تاویک و ماوه‌یه‌ک تی‌دا بمینیته‌وه بو نه‌وه‌ی له‌کاری چه‌مانه‌وه و گرتنه‌وه هاوکاریان بکات. نه‌وانه خافل و خنکاون له‌وه که خو‌یان له‌گو‌م و ئاوی کی بخهن و چند تی‌دا بمینین. بزن نه‌فره‌تی له‌و شوانانه‌یه که داری بی بو شوانی به‌ده‌ست ده‌گرن، به‌لکو زور شاده به‌و شوانه‌ی که گو‌چانیکی له‌داری به‌روو به‌ده‌سته‌وه ده‌گریت. بزن نه‌زانیت که نه‌گه‌ر گو‌چانی داری به‌روو له‌ئیسکی که‌وت، ئیسکی پته‌و ده‌کات.

بی و به‌روو بو گو‌چان

که‌سانیک که گو‌چانیان ده‌ویت، بو نه‌وه‌ی که وه‌ک پی و ده‌ست هاو‌پری و هاوکاریان بیت، هه‌رده‌م گو‌چانیکی ده‌کرن که له‌داریکی سه‌خت و گراوه‌ بیت. بو نه‌مه‌ش ده‌سپین به‌گو‌چانفرۆشه‌کان که گو‌چانیکی گراوه‌یان بو به‌ینیت.

خاکی کوردستان دوو داری سروشتی هه‌یه که له‌که‌ن و کانی و چه‌م و که‌ژ و کیوه‌کان ده‌روین و بو نه‌و رووانه ده‌ستیکی تایبه‌تی ناویت. داری بی و به‌روو دوو داری خو‌روو و فراوانی خاکی کوردیه که ده‌بینریت. داری بی له‌سه‌ر چه‌م و دۆل و کانی و گو‌م و ئاوه‌دانیه‌کان ده‌رویت. گه‌لا و چیوی داری بی ته‌پری و نه‌رمیه‌کی تی‌دایه که سی‌به‌ر بو پریواران فی‌نک و خوش ده‌کات. شوانه‌کان بو نه‌وه‌ی که تو‌زیک له‌گه‌رمای هاوین ئاسوده‌یه‌ک ببینن، مه‌په‌کان ده‌داته به‌ر و ده‌چیت بو بن داریکی بی، داری بی خه‌وی مه‌ر و مرۆف خوش ده‌کات. سی‌به‌ر و سروشتی داری بی هه‌وای گه‌رم فی‌نک ده‌کات، فی‌نکه‌ره‌وه‌یه‌کی سروشتیه. چیوی داری بی بو ئاگر و گو‌چان نابیت، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که ده‌بیت به‌رده‌وام ته‌پری و چامیکی ئاو له‌چیوی بی

هه‌بیت، بۆ ئه‌وه‌ی که نه‌شکیت و نه‌پرووکییت. چپوی داری بی گهر بۆ گۆچان له ئاو بنریت، شل و شی ده‌بیت و به‌که‌لک نایه‌ت. بزنیش ئه‌وه‌نده ده‌م بۆ گه‌لای داری به‌روو ده‌بات، ئه‌وه‌نده ده‌م بۆ گه‌لای داری بی نابات!. گه‌لای هه‌ردووکیان سه‌وزه، به‌لام گه‌لای بی ته‌ر و گه‌لای به‌روو وشکه. ئه‌وه‌یه که بزنی که‌یفی به‌گه‌لای داری بی نایه‌ت!.

به‌په‌چه‌وانه‌ی داری بی، داری به‌روو له سه‌ختی و وشکی که‌ژ و کیوکانی کوردستان گه‌شه ده‌کات و پپوویست ناکات که ئاو بدریت و خاوه‌نداری بکریت. چپوی داری به‌روو بۆ گۆچان و ئاگر ده‌بیت و زۆر به‌که‌لکه. چپوی داری بی که له خاک بره‌، ئه‌و کاته‌یه که ئه‌وه‌نده‌ی تر سفت و سه‌خت ده‌بیت.

چپوی داری به‌روو گهر بۆ گۆچان له ئاو نرا، ئه‌وه‌ یه‌ک ده‌گریت و به‌ جوانی و سه‌ختی ده‌چه‌میت و ئاماده ده‌بیت. هه‌رچۆن موی بزنی له قور ده‌کریت و ته‌نووری لی دروست ده‌کریت، هه‌روه‌ها داری به‌روو هه‌رچی لی بگره‌، بۆ گرتنه‌وه و به‌ستنه‌وه باشه. که‌وايه ئه‌و به‌رانه‌ی که به‌ سه‌ختی و وشکی گه‌شه و گه‌را ده‌ستینن، بۆ کاری گرتنه‌وه و به‌ستنه‌وه باشن، وه‌ک موی بزنی که بۆ ته‌نوور و گوریس و چپخ به‌ کار ده‌چیت، وه داری به‌روو بۆ ئاگر و گۆچان و داره‌رای خانوو و زۆر شتی تر کارایی هه‌یه.

جهوت

ژنه‌کانی ئاوايه‌کانی کوردستان بۆ ئه‌وه‌ی که مه‌شکه ئاماده‌ی ژه‌ندن و گرتنه‌وه بکه‌ن، که‌لک له ئه‌و کلاوه وه‌رده‌گرن که له‌سه‌ری به‌رووه. ئه‌و کلاوه پپی ئیژن جهوت. ژنه‌کان جهوت ده‌کولینن و مه‌شکه‌ی تی‌ده‌خن بۆ ئه‌وه‌ی که پپیستی مه‌شکه ئاماده بکات.

مندال له نیوان پالنه‌ره‌کانی ده‌روون و ده‌ره‌وه

له‌ کۆن ره‌سمیک باو بوو که مندال گه‌وره بایه‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی که فییری ئه‌ده‌ب و قسه بایه‌ت و پرومه‌تی بکریایه‌ته‌وه ده‌یاننارد بۆ ئه‌وه‌ی که له مزگه‌وته‌کان فییری هات و چۆ و ده‌ستنوویژ و خاویینی و قسه و باس بیت و چه‌ند چیرۆک و په‌ند فییر بیت. ئه‌و منداله گهر خواستی هه‌بایه‌ت، پاش ده‌وره‌ی مزگه‌وت پرووی له حوجره‌کان ده‌کرد و

لهوئ بۆ ماوهییهکی زۆرتر قسه و باسی فراوانی کۆ دهکردهوه. بۆ نموونه من یهکیک لهو جوړه منډالانه بووم که چوومه مزگهوت و لهویشهوه چوومه حوجره، له حوجرهوه چوومه زانکۆ و له زانکۆوهش به تهنیا رینگه رۆژئاوام گرتهبهر بۆ ئهوهی که به گیان و دهروونی خۆم سهردانی ژینگه سهرههلدانی بزوتنهوه ئهدهبی و زانستیهکانی رۆژئاوا بکههه. ئیتر وهک ماسیه چکولهکهی سهمهدی بهرهنگی نهبووم که له ژینگهیهکی چکولهی خۆم له رینگه رۆبوارهوه برۆم، بهلکو بوونی من ناوی دهگۆرا. من ئیتر له چامی تهپی داری بی بۆ وشکی داری بهروو دهچووم، بۆ سهختی و خۆگرتن و راگرتنی دهروونی خۆم. منډال بنییریت که بچیت، زۆر جیاوازه که خۆی بچیت، ئهگهر به دهستی شوان بییت بزنی لئ دوور نابیت، بهلام دهروونی بزنی و خواستی چوون، وا دهکات که ههر بچیت.

پاش ئهوهی که بۆ ماوهی چهند ساله له ولاتی ئینگلیز دهژیم، دۆستان و دهوروبهریهکان زۆر پرساری ئهوه دهکهن بۆ ناخوینیت و ناچیت که فییری شتانیک بیت؟! پرسیار و سهیر لئ هاتنی دهوروبهریهکانه، لهبهر ئهوهی که من دهناسن و دهزانن که من خواستی ناسین و زانستم ههیه، ئههه بۆیان پرسیاره که بۆ من نامهویت لهوه زیاتر بخوینم!؟.

لییرهیه که زانین و نهزانی دهوروبهریهکانی من بهدهردهکهویت، لییرهیه له ماف دهدهم به خۆم که بلیم دهوروبهریهکانی من نهزان و زۆر له زانین دوور و دوورترن!. من ناوهند به ناوهند نارپۆم، من وهک ماسیهکهی سهمهدی بهرهنگی بۆ ناسین گۆم به گۆم و گۆل به گۆل ناکههه، بهلکو بوونم دهگۆریت، بۆ نموونه پیشتر وتم که کهسانیک وهک میرووله که گهنم له خهرمان دهزیت، ههروهها ئهه کهسانه وشهکانی به دانهیی لهسهه خهرمانی کهسانیک ههلهدگرن و خۆیان دهشارنهوه و بهه وشه و گهنمهوه خهریک دهبن. ههروهها باسی خۆم کرد که سهردهمییک وهک بۆق که ههشهرهخۆری دهکات، ههروهها من خهریکی وشه خۆری بووم. پاش چهند دهورهیهک من وهک دالهکهرخۆره خهریکی مردوو و تۆپیو خۆری بووم، بهلام بوونم گۆرا و بووم به زیندوو خۆر، وهک ههلو.

مرۆف چ من بیت، چ ههر کهسیکی تر، بۆی ههیه که بوونیان بگۆردریت.

سروشتی وشهکان و ناوهکان و نهوهکانی کورد، وهک داری بی و بهروو، یان لهسهه چهم و ئاوهدانی گهشه دهکهن و ههردهه چام و تهپیهکیان پیوهیه، یان کهژی و

به‌ره‌لا، وشک و رهق گه‌شه ده‌که‌ن. سروشتی من وهک چپوی به‌رووه، سه‌ختم و که‌لکم زور، هه‌رچی له وشه‌ی کوردی به من بدریت و مه‌جالم هه‌بیت، رسته‌ی وشک و سه‌خت و تالی لی ده‌خه‌مه‌وه. گهر سه‌یری سه‌رجه‌م ناو‌نیشانه‌کانی نووسینه‌کانی پیشتتر بکه‌ن ئه‌وه‌تان بو دهرده‌که‌ویت. به پیچه‌وانه‌ی من که‌سانیک له نه‌وه‌کانی کورد، سروشتی داری بی یان هه‌یه، ته‌ر و چامدار و له‌سه‌ر چه‌م و ئاوه‌دانی ئه‌وانی تر گه‌شه ده‌که‌ن و هه‌رده‌م مه‌ر و و مروقی ماندوو له ده‌وریانه. ئه‌و که‌سانه هه‌رچی وشه و ناوی کوردیان پی بده‌یت، ته‌ر و چامدار و نه‌رم و نیانی ده‌که‌ن.

که‌سانیک که ری پی گو‌م و گو‌لون ده‌گو‌رن و ده‌به‌زینن گرنگه تا ئه‌وه‌ی که ده‌وره‌ی نیو گو‌م و گو‌لون ده‌گوزهرینن. زوریک له منداله‌کانی هاوده‌وره‌ی من و ئیبراهیمی کورپی خالم بنه و بنکه‌ی زوری په‌روه‌رده‌ییان گوزهراندوو، به‌لام ئه‌وه‌نده که من و ئیبراهیم ری بنه و بنکه‌کانمان گو‌رپیوه، ئه‌وانه نه‌یانبه‌زاندوو.

ده‌سته‌یه‌ک له فه‌قیکانی حوجره بو ئه‌وه‌ی که فی‌ری کتیبیک ببن، ناچار بوون که شاریک به جیبه‌یلن و روو له شاریکی تر بکه‌ن. که‌سانیک بو فی‌ر بوونی نه‌حوی جامی ده‌چوون بو به‌رده‌ستی مه‌لایه‌ک و بو فی‌ر بوونی سه‌رفی مه‌لا‌عه‌لی ده‌چوون بو شاریکی تر و بو ته‌جوید ده‌چوون بو شاریکی تر و بو فی‌ر بوونی ته‌فسیر سه‌ریان به شاریکی تر دا ده‌کرد. ئه‌وانه حوجره و کتیبه‌کانیان بو گرنگه که بیخوینن، به‌لام له ره‌گه‌وه ئه‌وه ریگه‌ی چوونه که کاریگه‌ری زوری هه‌یه. می‌خه‌ک تا وشک نه‌بیته‌وه پیره‌ژن به خویه‌وه هه‌لیناواسیت. ده‌وره‌ی ته‌ری می‌خه‌ک بو هه‌لواسین به سوخمه‌ی پیره‌ژن نابیت، کاتیک که وشک بووه‌وه، ئه‌و کاته‌یه که بون و به‌های دهرده‌که‌ویت. قه‌زان که ته‌ره یان له دو ده‌کریت یان له گیرفانی مندالان، که وشک بوو ئه‌و کاته‌یه که ده‌چیته‌ ده‌ستی ئه‌وانه‌ی که یادی خوا ده‌که‌نه‌وه!

مندال پاش ماوه‌یه‌ک سروشتی دهرده‌که‌ویت که سه‌ربه‌چه‌مه یان سه‌ربه‌که‌ژه، سروشتی بی هه‌یه یان به‌روو؟ زورینه‌ی نه‌وه‌کان و ناوه‌کانی کورد له‌سه‌ر چه‌م و گو‌م و ریگه‌ی چه‌م و گو‌مه‌کان خویان خه‌ریک کردوو، ئه‌وانه وشه‌کانی کورد و خاکی کورد به‌وانی تره‌وه ده‌به‌ستن و وهک دار و چپوی بی بو چه‌مانه‌وه و گرته‌وه و ئاگر به که‌لک نایه‌ن، ئه‌وانه زه‌مینه‌ی ئه‌و سیبه‌ره خوش ده‌که‌ن که په‌له‌وه‌ری پاساری و مه‌ر و مروقی ماندوو له سه‌ر و بنی خویان پان بکه‌نه‌وه.

دۆن كيشۆت و ئادۆلف هیتلر

پراو كوردنی قسه له ده مدا

فلل ههتا به دهمهوهی نه نیت، ههست به ئاگری ناکهی. ههروهها هه ندیک له قسه کان ههتا به گوپوهی نه نیت، ههست به گر و تینی ناکهیت. ئیتر له سه د کتیب و نووسراوه به جه وههر بۆ چاوی بلاوی بکهوه، کاری وتنی دهم بۆ گوئ ناکات.

باسی گرتن و لیदानه کانی سالی دووهزار و ههفت و ههشت ده کهم که له بن دهستی هیزه کانی کۆماری ئیسلامی تووشی بووم. تایبته ده گه رپمه وه بۆ ئه وه به ره به یانه که له زیندانی ئیتلاعات شاری کرماشان منیان گرتبوو. بۆ ئه وهی که ناوی خۆم وه ک داری به پروو سهخت و خوگر باس لیوه بکه م، بۆ ئه وهی بزائن که ریشه م له خاکی ته ر و نه رم و نیان گه رای نه سه ندووه.

به یان هات و درا له ده رگه ی زیندان و که سی که به زمانی فارسی وتی: خواردنی به یانی... چات ده ویت؟.

یه کسه ر ترس ده روونی منی گرت، ترسی ئه وه که بۆی هه یه هه ر کات بانگم بکه ن و لی کۆلینه وه م له گه ل بکه ن. له جیگه ی خۆم هه لسام و چوومه نزیک ده رگه و وتم که هیچ ناخۆم. کابرا هیچی نه وت و چووه نزیک ده رگه یه کی تر. له شوینی خۆم جووله م نه کرد، وتم با بزائم که جگه له من که سی تر هه یه یان نه!؟. کابرا دای له ده رگه یه کی تر. زانیم که جگه له من که سی تر له و زیندانه گیراوه.

ههستم به ترس و دل ه پراوکیی زور کرد، وامده زانی که ئیتر کاری من ته واوه، وره م دابه زیبوو، ترسم له وه بوو که به بی ئه وهی قسه م له گه ل بکه ن، ئه شکه نه جه م بکه ن یان ره وانه ی شوینی ترم بکه ن.

کاتر می ریکی نه برد و یه کی ک هات و ده رگه ی کرده وه. په رۆیه کی خسته ژووره که بۆ ئه وهی که چاوم ببهستم و که سی که نه بینم. ترس منی گرت. کابرا بن دهستی منی گرت و بردمی بۆ ژووریک و له سه ر میزیک منی دانیشان د. خوی چووه دهروه و کابرایه کی تر هاته ژووره وه. دهنگی پیی هات، نزیک بووه وه و په رۆکه ی له سه ر چاوم لادا. پرومهت و سهیری کردنی سږ و سارد بوو. سهیری نیوچاوی منی نه ده کرد.

ئەو پەروەندە زەرەدە كە پۇژى پېشتىرى قسەكانى منيان تېدا نووسىبوو، لەسەر مېزەكە داينا. هېچى نەوت و سەيرى پەروەندەى دەکرد. درا لە دەرگە و كەسىكى تر خۆى كرده ژوورەكەدا. كابرەيكەى بالابەرز بوو. دانىشت و وتى: ناوى من فەتمىە، پەروەندەكەتم خويندەوہ... ئىستە موخەممەدى بلى بزەنم چەندە پەيوەندىت لەگەل حىزبە كوردىەكان هەيە؟.

وتم: راستى پەيوەندىم لەگەل چەند كەسىك هەيە كە حىزبىە بەلام زۆر بە كەمى سەردانى بنكە و ئوردووكانى حىزبەكان دەكەم.

ئاغای فەتمى: بە پى قسەكانى خۆت پەيوەندىت لەگەل كوردستانى باشوور هەيە و هات و چۆ دەكەيت و كەسانىك دەناسى، ئىمەش داوات لى دەكەين كە ببى بە هاوكارى ئىمە، چەند هاوكارى تايبەتت دەكەين، تۆش هاوكارى ئىمە بكە!.

ئاغای فەتمى: يەكەم ئەوہيە كە لە سەربازى مەعافت دەكەين، دووہەمىش ئەوہيە كە كارتى تايبەتى خۆمانت پى دەدەين بۆ ئەوہى كە لە هات و چۆكانى ناوہوہ و دەرہوہى ولاتت كەس كارى پىتەوہ نەبىت، سىھەم ئەوہيە كە كارتى بانكت پى دەدەين و ھەر مانگ پارەى خۆتى تېدا دەبىت، چوارەمىش ئەوہيە كە زەمىنەى ئەوہت بۆ خۆش دەكەين كە لە زانكوۆ تاران دكتۆرا و پلەكانى زانستى بېرىت. تۆش هاوكارىمان بكە بۆ ناسىنى چالاكى و هات و چۆكانى كوردەكان لەگەل حىزبە كوردىەكان!.

ھەستم كەرد كە ئەو قسانە مانای ئەوہيە كە دەتوانم لەم زىندانە پزگارم بىت، ئەمە بۆ خۆى قسە و باسىكى خۆش بوو. سەيرى ئاغای فەتمىم كەرد و وتم: من كەسىكم كە زۆر هات و چۆ ناكەم و كورپىك نىم كە زۆر پەيوەندىم لەگەل خەلك ھەبىت، ئەم كارەى كە ئىوہ بە منى ئەسپىرن تۆزىك لەگەل سروشتى من نايەتەوہ، بەلام دەتوانم كە لە زەمىنەى تردا يارمەتى ئىوہ بكەم؟.

ئاغای فەتمى وتى: لە چ زەمىنەيەك؟.

وتم: راستى ئەوہيە كە سالانە خەلكى كورد لە چىن و توپژى قوتابى و خويندەوان پوو لە دەرہوہى ولات دەكەن، ئەمانە ئەگەر بېرۆنە دەرہوہى ولات دەبنە دوژمنى جەھورى ئىسلامى، ئىوہ دەتوانن كە بە گۆرانكارى لە سىستەمى پەروەردە بەرگرى لە چوونى ئەو گەنجانە بكەن!.

کابرای ئیتلاعاتی تر: بی دهنگ به... ئەم قسانه بو تو نیه که باسی سیاسه تهکانی گشتی جمهوری ئیسلامی ئیران بکهیت!

ئاغای فاتی چوو و کابرای ئیتلاعاتی کاغه زیکی هیئا پیشه وه و وتی: ههرچیت پی ده لیم بینوسه و خواره وه شی ئیمزا بکه. منیش ههرچی وت نووسیم و له و نووسینه سویند و به لیم پئیانداه که هاوکاری ئیداره ی ئیتلاعات بکه م.

پاش ئه وه ی که کاغه زه که م ئیمزا کرد وتی: بهرت ده دهین به لام به و مهرجه که کاتیکی تر که بو تی دیاری ده کهین بیته وه بو ئیره.

دل م که وته خو شی، خو شی له وه که بهرم ده دن و ده توانم که بو هه میشه به جییان بهیلم. ئەو کاته ش ئەوان هیچ ئاگیان له وه نه بوو که من خاوه ن کتیب و نووسین و هه ست و بیری خو م، ئەگه رنه به شیوه یه کی تر قسه یان له گه ل من ده کرد.

پاش ئه وه ی که منیان بهردا، گه رامه وه بو ماله وه، ههستم به وه کرد که بو ی هه یه هه ر کات و سات بین بو ده شتی زه هاو و ده ستگیرم بکه ن. ئیتر شه وان له مالی باپیرم ده خه وتم، یان ده چووم بو شار و خو م ون ده کرد. زور ههستم به ترس ده کرد. به تابهت ترسی ئیتلاعات بو کوپیکی بیست و دوو ساله، که ده توانیت کاریگه ری توند له هه ست و نهستی بکات.

پاش دوو مانگ له ترس و هه راس ژیان کردن، باوک و دایک و کهس و کارم رهزایه تی ئه وه یاندا که بو ئه وه ی تووشی گرتن و کیشهی گه وره نه بم، کرماشان به جیهیلم. باوک و دایک و کهس و کارم ئه وه یان پی قبول نه ده کرا که کوپه که یان هاوکاری له گه ل ئیداره ی ئیتلاعات بکات و له دژایه تی کورد و کوردستان پاره ستیت.

له دهستی ئیتلاعات هه لاتم و ئیتر ریگهی ئاواره یی و دووریه کی دریزم گرتی بهر.

نامه یه ک بو ماموستا ئه سعه د

پوژیک له حوجه دا کو بونه وه بوو، هه موو فه قیکان دانیشتبوون. ماموستا کانیش له وئ ئاماده بوون. پاش ئه وه ی که ماموستا کان قسه کانیا ن ته واو کرد، ده رفه تیا ن به فه قیکاندا که قسه بکه ن و پرسیا ر و سرنجه کانی خو یان باس بکه ن. چه ند فه قیه ک ده ستیا ن بهرز کرد و چه ند پرسیا ریا ن کرد. ماموستا کانیش وه لامیا ن

دایه‌وه. بۆ چرکه‌یه‌ک ده‌گه‌پام که هه‌موویان بۆ ده‌نگ بن و منیش ده‌ستم به‌رز که‌مه‌وه. ده‌ستم به‌رز کرد و وتم: مامۆستا ئه‌سه‌د من نامه‌یه‌کم له‌ پرگه‌ی یه‌کیک له‌ فه‌قیکان به‌ جه‌نابت گه‌یاندوو، هیوادارم که‌ خویندبیته‌وه!؟.

مامۆستاکان سه‌یری یه‌کدیان کرد و هیچیان نه‌وت، فه‌قیکان سه‌یریان لیده‌هات که‌ من ئاوه‌ها باسی نامه و قسه‌ی تایبه‌تی ده‌که‌م.

نه‌وه‌کان و خاوه‌نداره‌کان

ده‌زگای ئیتلاعاتی کۆماری ئیسلامی ئی‌ران نه‌یتوانی که‌ قسه‌ له‌ ده‌می من بگریت. گه‌ر زانست و ژیریان هه‌بایه‌ت ئاوه‌ها ره‌فتاریان له‌گه‌ل من نه‌ده‌کرد. ئه‌وان گوشاریان له‌سه‌ر من خست و به‌س به‌ شوینی قسه و خواستی خۆیان بوون. هیچ خاوه‌ن ده‌سلاتیک ئه‌وه‌نده ژیر و زانا نیه که‌ به‌ها به‌ قسه‌ی ده‌می کورپکی تازه‌کار بدن. ئه‌وان نه‌یانزانی که‌ من و که‌سانی وه‌ک من ده‌بنه‌ هۆی پووخیانی ئه‌و بنه‌ی په‌روه‌رده‌یه‌ که‌ کۆماری ئیسلامی دایمه‌رزاندوو. گه‌ر ژیر بایه‌ن ئه‌و کاته‌ی که‌ له‌ ئیتلاعاتی شاری کرماشان وتم: سیسته‌می په‌روه‌رده‌ی ئی‌ران گۆرانی به‌سه‌ر به‌ینن، ده‌یانزانی که‌ من له‌وانه‌ ده‌بم که‌ داها‌تووی سیسته‌می په‌روه‌رده‌ی کۆماری ئیسلامی ئی‌ران ده‌خه‌مه‌ مه‌ترسی و لیدانه‌وه.

هه‌روه‌ها ئه‌و کاته‌ی که‌ نامه‌م بۆ مامۆستا ئه‌سه‌دی نادری نارد و باسی گرنگی و به‌های سیسته‌می په‌روه‌رده‌م ده‌کرد، ده‌بوو که‌ سرنجی له‌وه‌ بدایه‌ت که‌ چی بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ که‌ کورپکی شانزده‌ هه‌فده‌ ساڵ ئاوه‌ها باس له‌ سیسته‌می په‌روه‌رده‌ ده‌کات؟! ده‌بوو ئاگاه بایه‌ت که‌ ئه‌گه‌ریش نامه‌که‌ شتیکی تایبه‌تی تیدا نه‌بووه، به‌لام ده‌بیت که‌ بیزانیبایه‌ت هه‌ستی پر و پته‌و له‌ پشتی ئه‌و نامه‌یه‌ هه‌یه، ده‌بوو که‌ ئه‌و کاته‌ له‌ کۆی فه‌قی و مامۆستاکان وتم، مامۆستا نامه‌م بۆ جه‌نابت ناردوو، ئاگاه بایه‌ت که‌ من ده‌بمه‌ که‌سیکی مه‌ترسیدار له‌سه‌ر خۆی و حوجره‌که‌ی!.

ئاسکیک که‌ زۆر ته‌قه‌ت لیکرد و نه‌تکوشت و هه‌ر به‌ دوا‌ی که‌وتیت، ئیتر به‌ دوا‌ی مه‌که‌وه، گوشتی بۆ تو حه‌رامه‌!

دۆن کیشۆت و ئادۆلف هیتلر

کاتیك كه سروانتس له شهړ و ههراكان ماندوو و بريندار دهبيټ و له زيندان دهكهويټ، دهست به نووسيني كتيبي بهناوبانگي خوي دؤن كيشؤت دهكات. كتيبيك كه زؤر ستايش كرا. كتيبيك كه باسي قارهمانيك دهكات كه وهك پالؤهوان شهړ بؤ داد و ئاشتي دهكات. ههروهها كاتيك كه ئادؤلف هيتلر له زيندان دهكهويټ و ماندوو و هيلاك و بريندار دهبيټ، دهست به نووسيني كتيب و دارشټني گؤرهپان و زؤرانبازي خوي دهكات. باسي خوي دهكات كه وهك پالؤهوان و قارهمانيك لهسهرهيه كه نهژاد و پهگي ئاري و ئالمانى بپاريټ. دؤن كيشؤت و ئادؤلف هيتلر دونيا به گؤرهپانى شهړ و مهرافه دهزانن و بهردهوام ههست و ههناسهه شهړ و ليډان بهسهر وشهكانياندا زاله.

کاتیك كه فرديك نيچه دهچيټ بؤ ولاتي سويس و داواي پهنابهري دهكات، داواكاهي رهت دهكهنهوه، نيچه سهري خوي ههلهگريټ و سهر به كيوهكاني ئالپ دهكات. لهو كاتانهيه كه خوي و ژهر و زووخاي بووني دهكات رسته و رستهكانيشي كهساني وهك ئادؤلف هيتلر و مريلى مهنسون دروست دهكات.

کاتیك كه سهد قوتب دهستگير دهكهن و پهوانهه زينداني دهكهن، دهست به نووسين دهكات، كتيبي معالم فى الطريق دهنوسيت كه دهبيټه هوئ ههلهخزاني خوي و ئاگر و جوئ و خرؤش. ئيتر كهساني وهك مهلا كريكار و ئيمن ئهلهزهواهرى وهك ئيمام و ريبهري بير و باوهريان دهيناسن.

ناوهكان كه زينداني دهبن، دهست بؤ پينووس دهبن، ئهو كاتهيه كه كويهك ههست و ههناسه و وشه و رسته له دهروونيان ديټه دهرهوه و دهبيټه هوئ دروست كردني گؤرهپانيكي زؤرانبازي. ئهو جوړه نووسينانه لهبهه ئهوهه كه هيژ و وزهه فراواني تيډايه، دهبيټه بهرههميكي بهناوبانگ و له دهم و دهستي نهوهكان دهمنيټهوه.

هيچ كات دهرهوه و دهستهكاني دهرهوه دهوريان نيه كه ئاگاهانه ئهو ناوانه دروست بكن كه دهست و دهوريان له ليډان و پيداني گهوره ههيه. بهلكو ئهوه خودي نهوهكانن كه كاتيک گهيشتن به دهورهه ژهرريټي ژههرى خويان دهريټن و خاك و زماني مروټ كاولهكو دهكهن. ههنديك له مندالهكان له لايهن رؤحي خاك و زمان دهزينرين و دينه نيؤ خهلهكهوه، كهسيش نازانيت كه ئهوانه تاييهت له لايهنيكهوه دانراون يان نيډراون.

خاوه‌نداره‌کان هه‌میشه تۆ و لۆی نه‌وه‌کانی بن ده‌ستی خۆیان پووجه‌ل و کلۆر ده‌که‌ن، هه‌روه‌ک فیرعه‌ون که منداله‌کانی کوشت. به‌لام خوای گه‌وره له هه‌ر ده‌وره و بازنه‌یه‌ک پێگه و ژینگه بۆ ناوانیکی نی‌ردراو وه‌ک یوسف و موسا یان ناوانیکی دانراو وه‌ک نیچه و هیتلر خۆش ده‌کات!

تیشک و پووناکی خۆر و مانگ بۆ گه‌مه‌ی مندالان

ئه‌ستیره‌یه‌ک له ئاسۆی ئیوارانی ده‌شتی زه‌هاو، وه‌ک یه‌که‌م ئه‌ستیره‌ی شه‌وان ده‌رده‌که‌ویت، که رێک له‌ شوینه‌ دیته‌ ده‌روه‌ه که خۆر ئاوا ده‌بی‌ت. به‌های له‌وه‌یه که له شوین و پێگه‌ی خۆر له ئاوا بووندا، ئه‌وه ئه‌ستیره‌ دیته‌ ده‌روه‌ه. پووناکی شه‌وان که دیت له پۆژئاواوه ده‌ست پێ ده‌کات، به‌ پێچه‌وانه‌ی پووناکی پۆژان که له پۆژه‌لاته‌وه ده‌ست پێ ده‌کات. ئه‌ستیره‌کانیش له‌ نزیک به‌ پێگه‌ی ئاوا بوونی خۆر ناو و پێگه‌ی خۆیان ده‌رده‌خه‌ن.

پۆژه‌لات شوینی هه‌میشه‌یی هه‌له‌هاتنی خۆره، وه‌ پۆژئاوا شوینی ئاوا بوونی خۆر بووه. به‌ پێچه‌وانه‌ی خۆر، مانگ شوینی هه‌له‌هاتنی له‌ لایه‌که‌وه نیه، به‌لکو له‌ هه‌ر لایه‌که‌وه خۆی به‌ده‌ر ده‌خات. مانگ وه‌ک ژن که ده‌ورانی خوین لێ به‌ربوونی هه‌یه، هه‌روه‌ها مانگیش داوینی ده‌ورانی تاییه‌تی هه‌یه بۆ به‌خشنده‌یی پووناکی. مانگ پووناکی خۆی له‌ خۆر وه‌رده‌گریت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا مانگ ناوی له‌ خۆر جیاوازه و به‌شیک پووناکی سروشتی شه‌وان له‌ ئه‌ستۆ وه‌رده‌گریت. هه‌روه‌ها تا خۆر له‌ ده‌روه‌ه بی‌ت پووناکی مانگ ده‌وریکی نیه. هه‌روه‌ک مانگ، ئه‌ستیره‌کان له‌ هه‌ر لایه‌وه به‌ده‌ر ده‌که‌ون و وه‌ک یار و یاوه‌ری مانگ ده‌ده‌روشن و سروشت چراخان ده‌که‌ن.

باسی دوو ناوی خۆر و مانگ باسی ناوه‌کان له‌ پێگه‌ی دانراوه‌کان و نی‌ردراوه‌کان بۆ ئیمه‌ یاد و زیندوو و پایه‌دار و به‌رده‌وام ده‌کاته‌وه. نی‌ردراوه‌کان هه‌ر وه‌ک پووناکی خۆر، پێگه‌یان پێ و شوینی دیاریکراوی هه‌یه، نی‌ردراوه‌کان تیشک و کانی پووناکی له‌ ئه‌ستۆی خۆیان وه‌رده‌گرن، ئه‌وانه‌ن که به‌ ناویانه‌وه هه‌موو ژیا‌نی زمان و ئه‌ده‌بی مرۆفیان خاوه‌نداری کردووه. هه‌روه‌ها دانراوه‌کان وه‌ک مانگ، پێگه و ناویان له‌ کانی یه‌که‌م وه‌رگرتووه، وه‌ ئه‌وه‌ی که له‌ پووناکی و پۆشنایی له‌

بهردهستیان، له کان و سهرچاوهی یهکهمهوه وهریان گرتووه. ئهوانه لهگهڵ ئهوهی که بهشیکی گهورهی سروشتی زمان و ئهدهبی مروّقیان لهبهر دهست گرتووه، وهک شوینکهوتووی خۆر و کانی یهکهمی ناوهکان و پووناکی دهناسرینهوه. ئهوهش دهبیّت که ئاگادار و وریا بین که خوای مهزن دوو دهستهی ناوهکانی نیردراوهکان و دانراوهکانی دامهرزاندووه که وهک پیگهی خۆر و مانگ که کاری پووشنایی و پووناکی زهویه، ههروهها ئهوه دوو دهستهی ناوانهش زمان و ئهدهبی مروّق خاوهنداری دهکهن.

تیشکی خۆر و مانگ بوّ کاری جوّراو جوّر به کار دهچیت، بوّ شهپر و ئاشتی، بوّ دزی و ئاودان، بوّ سهفهرو و خویندن، بوّ خهو و بیّداری. له بن تیشک و پووناکی ئهوه دوو سهرچاوه ژیانی زهوی بهردهوامه. ههروهها له بن تیشک و پووناکی ناوهکان له پیگهی دانراوهکان و نیردراوهکانه که ژیانی زمان و ئهدهبی مروّقی بهردهامی ههیه. ههمووی سهرچاوهکانی پووناکی و زمانی لهسهر زهوی بهست و بهند به ناو و دهستی خوای گهورهیه. ناو و دهستی خوایه که کاریک دهکات که کهر ههر به دهستی خاوهنی ئاشنا بیّت، کهر ناو و پیگهی خاوهنی خۆی شارهزا نیه، کهر ناو و پوومهتی خاوهنی خۆی شارهزا نیه، کهر دهست دهناسیت. ههروهها زۆریک له ناوهکانی سهرزهوی وهک کهر تهنیا به دهستی خاوهنی خۆیان شارهزان، نه ناوی خاوهنی خۆیان دهزانن وه نه پیگهی خاوهنی خۆیان شارهزان!

پووناکی مانگ بوّ گهमेی مندالان و لهوهپری مهپهکان

مانگ به پووناکی خۆی سهرگهرمی بوّ ئهوه ناوانه دروست دهکات که گهشه و گهرايان کردووه، مانگ بوّ دهستهیک ئاسایش دروست دهکات که خاوهن پابردوو بن. مندالان له شهوانی مانگهشهودا یاری دهکهن، لهبهر ئهوهی که زار و زوبانیان نیه، لهبهر ئهوهی که پابردوویان نیه!

له شهوانی مانگهشهوی هاویندا له دهشتی زههاو ههموو مندالهکانی لادئ کۆ دهبووینهوه و پیکهوه گهमेی چپوجهلهپسکیمان دهکرد. گهمهیهک که مندالاکان کۆ دهکات و له یهکدی نزیکیان پادهگریّت. یهکیکمان چپویکی به دهستهوه دهگرت و له ئاسمانی دهخست، چپوهکه که دهکهوته زهوی نهماندازانی له کوئ کهوتووه، مندالهکان به پهله بوّ چپوهکه دهگهپان و ههرکهس که بیدوزیایهتهوه، ئهوه کهسه

بۇ جارى تر چيويى له ئاسمان دهخست. چهند كورپك كه له ئيمه گهورهتر بوون، ههردهم چيوهكانيان له دهستى ئيمه دهدزى و دهيانهوت كه ئيمه دوزيومانهتهوه، بۇ ئهوهى كه ههر ئهوان چيوهكه بخهنه ئاسمانهوه. تا درهنگانى شهو ئيمه خهريكى ئهو ياربه دهبووين. ههر تاويك جاريكيش دهچووينهوه بۇ مالهوه و جاميك ئاومان دهخوارد.

شهويك بۇ خواردنى ئاو چوومهوه بۇ مالى باپيرم و چوومه سهر تهروالهكه بۇ ئهوهى كه ئاوى لى دهربهينم. خهريكى ئاو دهرهينان بووم كه سهيرم كرد كورهكهى مامه موحهممهد عهزبز كه باوك و دايقى ميوانى مالى باپيرم بوون، دهگريا و هاوارى دهكرد بۇ ئهوهى كه دايقى بهيلايت كه بيت بۇ نيو مندالهكان گهمه بكات. دايقىشى لهبهر ئهوهى كه زور مندال بوو نهيدهنارد، دهترسا كه بكهويت و شوينيكى بشكيت. چووم لهسهر سهكوكه توزيك دانيشتم بۇ ئهوهى كه چايهك بخومهوه. مامهكانم و باپيرم و ميوانهكانى له سهسهكو لهو شهوه مانگهشهوهدا خهريكى گيرانهوهى بهزم و بهسهرهاتهكانى خويمان بوون. باسى سهردهمى پزيمي پاشايهتيان دهكرد. بۇ خويمان چاييان دهخوارد و پيدهكهنين. كورهكهى مامه موحهممهد عهزبزيش كه منى دهبينى دهمهويت برؤم بۇ يارى و گهمه، ئهوهندهى تر چاوى مؤن دهكرد و پيى له زهوى دهكوتى و دهگريا.

ههتاوهكو درهنگان لهو دهرودهشتهى دهورى ئاوايى خهريكى گهمه دهبووين، له كوئاييهكانى شهويشدا پاش ئهوهى كه سهگ لهگهفه دهكهوت، به ئهسپايى دهچووينهوه بۇ مالهكانمان و خويمان دهخسته بن جيگهى خهوهوه.

"ناوهكان چى بۇ من بكهن، منيش ئاوهها ياديان دهكهوه."

شهويك له مالى باپيرم چوومه دهرهوه، له پهچهى¹¹ مهرومالاتهكان راوهستام. كاك وهليم بينى كه مهرهكانى دهربد بۇ لهوهرى شهوانه. كورهكهى له ههوشى مالهوهيان هاته دهرهوه. لييان نزيك بوومهوه. سلاوم كرد. رووم له كاك وهلى كرد و وتم: بهم شهوه دهيانبهيت بۇ لهوهر!؟

¹¹ - پهچه شوينى راگرتنى مهرومالاته له هاويندا. هاوينان لهبهر گهرما خهلكى ئاوايى مهرومالاتهكانيان تيگهلى يهكدى دهكهن و له شوينيك له ناوهندى ئاوايى، شوينيك كه پاريزراو بيت، پاياندهگرن. چهند كهس له خهلكى ئاوايى شهوان له دهورى پهچه تا درهنگان دادهنيشتن و زور جاريش ههر لهوى دهخهوتن.

کاک وهلی لیم نزیك بووهوه و به بزگهیهک وتی: لهوهپری مانگهشهو مهر باش
قهلهو دهکات تا لهوهپری پوژ!

کاک وهلی مهرهکانی برد که له مانگهشهو قهلهویان بکات. من و کورپهکهی چووین
که له مانگهشهو لهگهله مندالهکانی تر گهमे بکهین!

پیگهی خوړ له ژیانی مندالانی ئاوییدا

له پوژاندا هه موو کورپهکانی ئاویی کۆ ده بووینهوه و به توپیک که له پهرو
دروستمان کردبوو، یاری ههفت سینمان پي دهکرد. یاری ههفت سین له بهر تیشکی
مانگ ناکریت، وه به پیچهوانه ی گه مهی چپوجهله پرسی که مندالهکانی کۆ
دهکردهوه، یاری ههفت سین مندالهکانی ده پوژان و له یهکدی دووریانی دهکردهوه.
ئهو یاریه پیویستی به تیشکی خوړه. ههفت بهردمان له سهر یهک دادهنیا و به
چهند کهسهوه توپهکه مان دهوه شاند بو بهردهکان، بو ئهوهی که بهردهکان له سهر
یهکدی بروخینیت، که بهرد پوخوا، ئهو کاته یه که یاری دهست پي دهکات. ئهوانه ی
که بهردیان پوخواندوو ده بیت که له دهره تیک هوّل و ههولئ ئهوه بدن که به
بی ئهوهی توپهکه یان بهرکهویت، بهردهکان له سهر یهکدی بنینهوه، وهک
یهکه مچار که به دهستی خویان پوخواندوو یانه. ئهو دهسته که ی تر ههولئ ئهوه
دهدن پيش ئهوهی که دهسته که ی تر بهردهکان له سهر یهک کۆ بکه نهوه، توپه که
له نهفه رهکانی دهسته که ی تر بدن و یهک به یهک بیان سووتین¹².

یاری ههفت سین وهک یاریهک بوو که له کونهوه بو خه لکی ئیمه ما بووهوه. بهو
یاریه له پوژان له ژیر تیشکی خوړ خویمان خه ریک دهکرد.

مروّف دهیهویت که له بن تیشکی مانگ و خوړ گه مبه بکات. مروّف دهیهویت که به
وشهکان هه وهک تیشک و پووناکی مانگ و خوړ گه مبه و یاری خو ی بکات. مروّف
تیشک و پووناکی بو خو ی به کار ده بات. مروّف وشهکان و ناوهکان بو خو ی وه به
خواستی خو ی به کار ده بات. ئهو خوړه گه وره له گردایه که من له بهر پووناکی
ههفت سین بکه م؟! ئهو مانگه هه وره ها پووناکی ده دات بو ئهوهی که من و
مندالهکانی لادی چپوجهله پرسی بکهین!؟

¹² _ وشه ی سووتاندن له یاریهکانی مندالهکان دهوری زوری ههیه. سووتان له یاری مبهست ئهوهیه که دهورت
نه ماوه و ده بیت که له یاری پویتته دهرهوه.

مرؤف دوو كانى سهرهكى بو ناوهكان و پرستهكان ههيه، يهكيكيان كه ناوهكانى شهجهرهكانن كه خواى گهوره دايمهرزاندوو، وه يهكيكى تريان ناوهكانى توپرهكانه كه مرؤف دايمهرزاندوو و خاوهندارى دهكات. ناوهكانى شهجهرهكان وهك خور بهشيكي فراوانى به هيى ژيانى مرؤفيان له ئهستو گرتوو، وه ناوهكانى توپرهكان وهك مانگ بهشيكي تريان له ئهستو گرتوو كه بهرپرسى دهستهيهك له شهوانى مرؤفه. تهواوى ناوهكانى توپرهكان وهك پووناكى مانگ له ناوهكانى شهجهرهكانه وه هاتوون. كارى سهرهكى له ئهستوى ناوهكانى شهجهرهكان بووه، ئهوان بوون كه دهوريان له شهپهكان و ئاشتیهكانى مرؤف ههبووه، ئهوان بوون كه سهرچاوهى دوستى و دوژمنیهكان بوون.

قسهى كورت و پوختى ئهم باسه

خور خوئيهتى كه گياكان سهوز دهكات، وه خوئيهتى كه گياكان زهردهكات و خوئيان و پيشهيان بي بهها دهكات و وايان لي دهكات كه خاكيش به خوئى پاي نهگريت، ئيتر ئهوه بايه كه به خواستى خوئى گيا زهردهكان ئهمسهر و ئهوسهر پي دهكات.

له دهورانى مندالى كه له بن تيشكى خور به دهستمهوه لهگهل دوستانم خهريكى گهمه و يارى بووم، ئهوهى كه له لاي مندا بههاى ههبوو ناوى دوستانى خوم بوو كه به روژ و شهو لهگهليان گهمه دهکرد. به پيچهوانهى ئهوه دهستهى كه بهردى ههفت سيني لهسهر يهك دادهنيا و دهمنى خهريكى ناوى دوستانى خوئى بوو، ئيسته دهست و دهم خهريكى ناوى خور و مانگ و نهخشه و ئهدهب و ناوهكان و پرستهكان و پيخراوهكانه. به دلنيايي دهورانى تر له پيگهيه كه ههر بهم دهسته به ناوى خواى گهوره به شيويهكى تر لهگهل ناوهكان و پيخراوهكان ههلسوكهوت دهكهم.

سهرهتاكان و كوئاييهكان

پهنا به ناوى خواى گهوره دهبهم. به ناوى خواى گهوره دهست و گيان پي دهكهم. بهرهتاكان و كوئاييهكان له دهورانى كانى ئهدهب و زمانى مندا يهكيكه له باسه بههادارهكان كه بوئى ئهوه باسه وهك كالهكى گهيوو به لوتمدا ديئ. به ناوى خواى مهزن ئهوه باسه و ئهوه كالهكه گهيووه دهكهمهوه بو ئهوهى كه تام و چيژي لي وهربگرن.

مه بهستی من چیه له وشه ی سهره تاکان و کو تاییه کان له م باسه دا؟.

بو ئه وهی که ئه م باس و وشه بکه مه وه، که لک له چیرۆکی هه له اتن و هه لاتنی خۆم و ئیبراهیم وه رده گرم.

سالی هه زار و سیسه د و هه فتا و هه شتی هه تاوی من و ئیبراهیم له شاری سه ریپلی زه هاو هه لاتین و پرومان له ده ره وهی شاری کرماشان کرد. ده وهی قه ومانی ئه و به سه ره اته له سه ره تاوه تا کو تاییه ماوه یه کی خایاند، له نیوان سه ره تا و کو تاییه ئه و به سه ره اته ده بیته ده وه یه ک که ده وه ره کانی تر له سه ری بونیاد ده نرین، که سه ره تاکان و کو تاییه کانی تر له سه ری داده مه رزین، وه وه ک یه که مین و بنه ره تیرین ده وه یه ک ده ناسریت که ئیمه بو ناسین و راستی پیوه و له سه ری ده ست و گیانمان پیکرد.

ده وه ره کان له ناسین و راستیدا له سه ر کات و شوینیکی دیار دانه مه رزاوه. هه ره ده وه یه ک له ناسیندا کات و شوینی تاییه تی هه یه. هه ره ده وه یه ک ناو و ریگه و گوزه ر و ئه نجامی تاییه تی خۆی هه یه.

من و ئیبراهیم به یه که وه ده وه یه کمان ده ست پی کرد که له سه ره تاوه له شوینیکی دیار وه به چه ند پرسته ی پروون به ره و ده ره وهی شاری کرماشان هه نگاومان نیاوه. له یه که م پرژه وه به و پرسته بنه وای ئه و ده وه ره مان ده ست پی کرد که بو ناسین و دونیابینی و جیهانناسی له دونیادا هه نگاو ده نین.

هه ره ده وه ره و سه ره تایه ک به ناویک یان چه ند ناو ده ست پی ده کات. لی ره پرسیار ئه وه یه کی بوون ئه وانیه کی که بنه وای یه که م ده وه ی ژیا نی من و ئیبراهیمی دیاری کرد؟ لی ره پرس له ناوه کانه. هه ره وه ها چه ده سته پرسته و چه که ش و هه وایه ک به سه ر سینگ و ده روونی ئیمه دا زال بوو بو ئه وهی که ئه و سه ره تا ده ست پی بکه مین وه چه کو تاییه کمان بو خۆمان دارشتبوو؟.

ناوی شاعیرانی وه ک سه عدی و حافظ و مه وله وی، ئه و ناوانه بوون که کووره یان بو ئیمه گه رم ده کرد. ئه وان بوون که له ریگه ی سه فه ر و به سه ره اته کانیان، هانی ئیمه یاندا که وه ک ئه وان بو ناسینی دونیا، ده ست به گه ران بکه مین.

ئەو كاتە، قوّل قولەي ئەو كاتانە بوو كە ئيمە كتيبي قورئانمان بە دەستەوہ دەگرت. ھاوكات كە وانەي تەفسيرمان لە بن دەستی مامۆستا حەبیب دەخویند، لە ھەمان كاتدا كتيبي شيعری شاعيرانمان دەخویندەوہ. لە قورئان ھاووہ كە: **قل سيروا في الارض فنظروا كيف كان عاقبة المجرمين(نمل ۶۹)** يان لە ئايەتيكي تر دا ھاووہ: **قل سيروا في الارض ثم انظروا كيف كان عاقبة المكذبين(انعام ۱۱)** ئەو پستانەي كە ئاوہا لە قورئان ھاووہ كە بگەرپن لە زەوي و ببينن كوتايي تاوانبارەكان و درۆزنەكان، نەبووہ ھۆي ئەوہي كە من و ئيبراھيم سەرەتاي دەورەيەك دەست پي بگەين كە عاقيبەتي تاوانبارەكان و درۆزنەكان ببينن و بزائين. ھەزمان نەدەكرد كە ئاوہا پستانيك ببیتە دامەرزینەري دەورەكاني سەرەتاي خواستی ناسيني ئيمە. **ھۆي ئەوہ چي بوو!؟**

لە راستيدا ئاوہا پستانەيەك كە ئامۆژگاري دەكات، لە زەوي بگەرپن و ببينن كە درۆزنەكان چيان بەسەر ھاووہ، ترس و ھەراس لە دل دەخات. ئاماژە بە كوتاييەكي خراپ و پەش دەكات. فرماندان بو ناسيني شوینەواري تاوانبارەكان و درۆزنەكان، يەكەم ھەستیک كە دروست دەكات، ئەوہيە كە ئەو فرمانە بو ئەوانەيە كە كوتاييان لە كوتايي ئەو درۆزنانەوہ نزیکە. ھەستم وايە كە ئەو پستانە و فرمانە بو من نيە.

ئەو پستانە باريك و قورسيەك لەسەر شاناي مروّف دەخات، كە وا دەكات بە شويني دەستە پستانەيەكي تر كە بەدوای ئەو پستانە دا ديت بچیت، وا دەكات بە شويني ناسيني ژيان و پيگا و پيگەي درۆزنەكان و دۆراوہكان بگەويت. بە پيچەوانەي ئەو پستانە لە قورئانەدا كە جوړيكي فرمان و پەند و ھەپەشە و ترساندني پيگەوہ تيگەل كردووہ، ژيان و بەسەرھاتي سەعدی و حافز و مەولەوي، گەشت و گوزار لە دەروودەشت و گول و بولبول و پەندی خوڤ و دونياي پەنگيني بە دوای خوي دروست كردووہ كە ھاني ئيمەيدا كە كەلك لە ناوي ئەوان و ھەربگرين بو ئەوہي كە بە ناسين و راستي بگەين. ئەو پستانەي قورئانە بو ئەوانەيە كە لە زەويدا كاري ناشايستەيان كردووہ، ئەوانە دەبیت كە لە زەويدا بگەرپن و لە شوینەواري درۆزنەكان ئاگادار ببنەوہ. من و ئيبراھيم دوو مندالي پاك و خاوين بووين، ناو و پيگەي تاوانبار و درۆزن و فرمان بو ناسيني شوینەواري درۆزن بو ئيمە نەبوو!.

له بنه‌په‌ته‌وه و له راستیدا ده‌ست‌پیکردن بۆ ناسینی شوین‌ه‌واری تاوان‌باره‌کان و درۆزنه‌کان، ئاماژه به‌وه‌یه که زه‌وی شوین‌ه‌واری دزی و درۆ و تاوانی تیدا ماوه‌ته‌وه، ئاماژه به‌وه‌یه که ژیا‌نی سه‌رزه‌وی ژیا‌نی گۆل و بولبول و نه‌سیمی سه‌حه‌ر نیه، به‌لکو په‌روه‌رده‌یه‌ک داده‌مه‌رزینیت که مرۆف هه‌رده‌م ئاگای له خۆی بی‌ت. وه‌ک ئه‌وه‌ی که گوزهر له ژیا‌نی سه‌ر زه‌وی، گوزهر له زه‌ویه‌ک بی‌ت که مینی تیدا‌یه نه‌ک گۆل و بولبول و باده و نه‌سیمی به‌یان!

سه‌عدی و ناوی شاعیره‌کانی تر له کوپیی سه‌رزه‌وی گه‌راون بۆ ئه‌وه‌ی که ناوی خۆیان به‌یننه‌ به‌ر و به‌ره‌مه‌وه؟.

هه‌مووی شاعیره‌کانی فارس و کورد و عه‌ره‌ب له ده‌وری قورئان و خانووی خوا به‌ر و ناوی خۆیان هیناوه‌ته به‌ره‌مه‌وه. له نیوان خانووی خوا و خانووی خۆیان هات و چۆیان کردووه. شاعیره‌کان سه‌ردانی به‌غدا و شام و دیمه‌شقیان کردووه و له‌ویشه‌وه بۆ مالی خوا چوون و گه‌راونه‌ته‌وه. ئه‌و ناوانه له نیوان مالی خوا و مالی خۆیان هات و چۆیان کردووه. پڕی و پڕیازی ئه‌وان دیار و دامه‌رزاو بووه.

ئه‌و ناوانه سه‌فه‌ری خیرایان نه‌کردووه، وه خواستی ئه‌وه‌یان نه‌بووه که سه‌فه‌ری خیراش بکه‌ن. ئه‌و ناوانه له‌ش و هۆشیا‌ن له چوونیک‌ی دیار و یه‌واش بووه، ئه‌وانه به سه‌فه‌ر به که‌روه‌ه باسیان کراوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که که‌ر ئه‌گه‌ر به خۆیه‌وه به‌یه‌ی‌یت، وه‌ک مرۆف هه‌نگاو ده‌نی‌ت و ده‌چپته‌ پڕیه. هه‌روه‌ها ئه‌و ناوانه له ده‌وری ئه‌و شوین و ناوانه هات و چۆیان کردووه که ئاوه‌دانی ئه‌ده‌ب و زمانیا‌ن تیدا هه‌بووه وه خۆیا‌ن له ده‌وری ئه‌و ناوانه ده‌گه‌راند که خاوه‌ن پڕیگه‌یه‌ک بوون.

له سه‌ره‌تاوه ئاگاهیا‌ن له‌وه هه‌بوو که بۆ جیهانناسی ده‌گه‌رین وه ده‌مانزانی که له کوپیه‌ ده‌ست پڕی ده‌که‌ین وه ده‌سته ناویک وه‌ک یارمه‌تیده‌ر و هاوکاری ئیمه‌ ناویان به‌رز و دیار بوو. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا نه‌خشه و پڕی ئیمه‌ دیار نه‌بوو، پڕومان له مالی خوا نه‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی که بچین، ده‌مانه‌ویست که له‌سه‌ر زه‌وی به بی ئه‌وی که پڕومه‌تمان له شوینیک بکه‌ین، بگه‌رین. ئیمه‌ نه‌خشه‌مان بۆ کوتایی دانه‌پشتبوو، ئه‌وه‌ی که به‌لای ئیمه‌ به‌های هه‌بوو، ئه‌وه بوو که له زه‌ویدا بگه‌رین و بسوورپینه‌وه. پیمان وا بوو که ناسین و راستی له گه‌ران و سووران به ده‌ست دیت.

گه‌یشتین به‌و باوهره که جیهانناسی له‌سه‌ر زه‌وی دهرد و پرهنج و برسیه‌تی و مهرگ به‌دواوه‌ی خو‌ی ده‌هینیت، زانیمان که گه‌ران له دونیا به بی ئه‌وه‌ی که پشت و په‌نات هه‌بیت، کو‌تایی مه‌ترسیداری لی ده‌که‌ویته‌وه. کاتیک که له شاران ویل و برسی ماینه‌وه، ئه‌وه‌ی که بو ئیمه به‌های هه‌بوو، ئه‌وه بوو که هه‌ولی ئه‌وه بدیهین که له برسیه‌تی و هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وانی تر گیانی خو‌مان بپاریزین و گیانی سه‌لامه‌ت به‌ده‌ره‌بین.

له شیراز پاش ئه‌وه‌ی که بو‌مان دهرکه‌وت که بی پشت و په‌ناه به‌رده‌وامی مانایه‌کی نیه، هه‌ولی ئه‌وه‌ماندا که په‌نا به ریگا و پرووگایه‌ک به‌بین. ئه‌و ریگا و پرووگا ناوی ماموستا موحه‌مه‌دی پوردل بوو.

موحه‌مه‌دی پوردل مه‌لایه‌کی ئایینی له شاری به‌نده‌رعه‌باس بوو. ئه‌و ماموستا ناوی له ریگای سی دی و کاسیته‌وه گه‌یشتبووه خه‌لکی کرماشان و خه‌لکیش وه‌ک مه‌لایه‌کی ئایینی خاوه‌ن ئاکار و دل ناویان یاد ده‌کرده‌وه.

ئه‌و ده‌وره، ده‌وره‌ی ناوی ماموستا پوردل بوو.

" بو ئاگاهی باشه بزانی که خه‌لک هیچ کات به ناویکه‌وه پاناوه‌سیت و پیوه وه‌فادار نامینیته‌وه. ماوه‌یه‌ک له ده‌وری ناویک خو‌یان کو ده‌که‌نه‌وه، پاش ماوه‌یه‌ک خو‌یان ده‌وری ئه‌و ناوه چۆل ده‌که‌ن و له ده‌وری ناویکی تر خر ده‌بنه‌وه."

ئیتز من و ئیبراهیم پرووگا و ریگه‌ی دیار و رۆشمنان هه‌بوو، هه‌ر بو‌یه ده‌مانزانی که پیگه‌ی کو‌تایی ئیمه له کو‌ییه. ناوی ماموستا پوردل و شاری به‌نده‌ر عه‌باس وه‌ک په‌ناگایه‌ک بو ئه‌وه‌ی خو‌مان له مه‌ترسی پرووخان و دو‌ران تیبخه‌ین به‌رز بووه‌وه، نه‌ک وه‌ک شوینیک بو ناسین و به‌ ده‌ست هیانای مه‌عریفه‌ت و حکمه‌ت.

ئه‌وه‌ی که له‌و دیداره بو ئیمه به‌های هه‌بوو، ئه‌وه بوو که باوه‌ش به ناویکدا ده‌که‌ین، بو ئه‌وه‌ی که هۆش و ده‌روونمان له مه‌ترسیه‌کانی زه‌وی بپاریزیت، بو ئه‌وه‌ی که خو‌مان له بی مانایی به‌ره‌و مانایه‌ک ده‌رباز بکه‌ین!

که ماموستا پوردل دهرگای کرده‌وه، خو‌مان خسته باوه‌شی و دل‌ه‌راوکی ئیمه بووه دلخۆشی. له خو‌شیدا ئارامی گیانمانی گرته‌وه. زور خو‌شحال بووین که گه‌یشتینه

په ناگا و نارامگه يهك بو ئه وهى كه له ترس و هه ره شه و برسپه تى و نه زانى و بئ
پيگه يى پزگارمان بئت.

كو تايى ده وره يهك بوو كه من و ئيبراهيم به يه كه مين ده وره ي ناسين پيگه وه
به سه رمان برد و به ناوى خواى گه وره به په ند و هه كايه تى زوره وه گه يشتينه
ماله وه. له راستيدا ئه وه كه ئيمه گه راي نه وه، گه رانه وه بو سه ره تا نه بوو، به لكو
ئه وه دامه رزاندنى ده وره كانى ترى ژيانى ناسين و راستيخوازى من و ئيبراهيم بوو.
به نده ره عه باس كو تايى ده وره يهك بوو كه به ناوى ماموستا پور دل ته واو بوو. هه ر
ئه و كو تاييه بووه هوى ئه وهى كه چه ند ده وره ي تر له ژيانى من ده ست پي بكات كه
هه ر ده وره يهك به ناويك ده ستى پي ده كرد و كو تايى به ناويكى تر ته واو ده بوو.

هه ره ها ئه وانى كه به ناويك ده ست پي ده كه ن و به ناويكى تر ته واو ده بن وهك
مانگ له شوينيك ده ست پي ده كه ن وه له شوينيكي تر ده نيشنه وه، هه ر وهك من و
ئيبراهيم كه له ناوى سه عدى و حافظ ده ستمان پي كرد و به ناوى موحه ممه دى
پور دل ده وره يه كمان ته واو كرد. نهك ته نيا من و ئيبراهيم به لكو ناوى سه عدى و
حافظ و مه وله وى وهك هه له اتن و نيشتنى مانگ، ده ورى ناو و ئه ده بيان له ده ورى
ناوى ئه وانى تر بووه.

نهك ته نيا ئه و ده وره به لكو ده وره كانى ترى من، سه ره تاى به ناويك ده ستى پي
ده كرد وه كو تايى به ناويكى تر ته واو ده بوو. ئه مه يه كه پيگه ي مانگ، پيگه يهك
نيه كه سقه و دلنبايى به پرووناكى و تيشكى بكرت. هه ر ئه مه من ده بات بو ئه وهى
كه هه ول و خواستى ئه وه له بوون و بونيام دامه رزيت كه وهك خو ر له شوينيك
ديار هه لبم و له شوينيكي ديار بنيشمه وه. بو ئه وهى كه پيگه و تيشك و ده ورم،
ناوه كان و گه شه كان له ده ورى خو ي كو بكات ه وه. بو ئه مه ش ته نيا خواى گه وره
ده توانيت كه يارمه تيده ر و هاوكاريكه ر بئت.

ژيانى هه ر مروفتيك كه خو شه ويستى ناسينى هه بووه، وهك خو ر و مانگ له
ده سته يهك هه لسان و نيشتنه وه، ژيانى ناسينى خو يان داده رپژن. ئه و جو ره ي كه
له سه ره تاوه بووه، من وهك مانگ هه لسان و نيشتنيم كر دووه، وه به ناوى خواى
گه وره ئه و هه لسان و نيشتنه له پيگه ي مانگ ده رچووه بو پيگه ي هه لسان و نيشتن
وهك خو ر. ئيتر خو ر بيمنه ته له تيشك و پرووناكى ئه وه كانى تر، وه بيمنه ته له وهى
كه وهك زه وى و مانگ بو ژيان و پرووناكى بسوورپينه وه. خو ر خو ي خاوه ن تيشك و

به‌خشنده‌یی و پیگه‌یه‌که که ناوه‌کانی تر له دهوری کۆ ده‌بنه‌وه و له ناوی ئه‌وه‌وه ژیان و به‌ها ده‌ست پێ ده‌کات.

ده‌وره‌ی پاش ئه‌وه‌ی که من و ئیبراهیم چووین بۆ به‌نده‌رعه‌باس، بووه ده‌وره‌ی حوجره‌ی موحه‌ممه‌د ئیقبالی لاهوری که ئیتر هه‌ولێ ئه‌وه‌ماندا له شوینیک دانیشین و له‌و شوینه به ناسین بگه‌ین. ئاوه‌ها ده‌وره‌یه‌ک که ئیتر دانیشتن و مانه‌وه له شوینیک به‌ها و ده‌ری هه‌یه، به پیچه‌وانه‌ی ده‌وره‌ی پیشتری که له‌ش و هوش پیکه‌وه ده‌گه‌را و ده‌چوو، ئامازه به‌وه‌یه که خواست و زه‌مینه‌ی ئه‌وه‌مان تیدا هه‌بووه که له پیگه‌ی مانگ له گه‌ران و سووران بۆ پیگه‌ی خۆر بۆ پایه‌داری و نیشته‌جێ بوونی یه‌کجاری گوزه‌ر بکه‌ین.

خواستی ئه‌وه‌م هه‌بووه که ده‌وره‌ی کۆتایی ناوی من به ناوی خوای مه‌زن ده‌ست پێ بکات و به ناوی خوای مه‌زن ته‌واو بی‌ت. بۆ ئه‌وه‌ش ده‌بی‌ت جووله‌ وه‌ک مانگ که کات و شوینی هه‌لسان و نیشتنی دیار نیه، بگۆردری‌ت بۆ جووله‌ وه‌ک خۆر که شوین و کاتی هه‌لسان و نیشتنی دیار و روشن نیه. ئه‌مه نمونه‌یه‌که بۆ ئه‌وانه‌ی که ده‌یان‌ه‌و‌ی‌ت ناو و پرومه‌تیان له ترس و لی‌دان دوور بی‌ته‌وه. ته‌واوی ناوه‌کان چ له تۆره‌کان و شه‌جه‌ره‌کان وه چ له دانراوه‌کان و نی‌ردراوه‌کان، وه‌ک ناوی مانگ و خۆر له شه‌و و پۆژدا کاریان کردوو. هه‌ر بۆیه ئه‌وانه‌ی که ده‌یان‌ه‌و‌ی‌ت سه‌ره‌تا و کۆتاییان دیار و له به‌رده‌ست بی‌ت، ده‌بی‌ت که په‌نا به ناوی خوای گه‌وره به‌رن، بۆ ئه‌وه‌ی که نه‌چنه بن په‌نا و سیبه‌ری ناوه‌کانی تر. ئه‌م شکۆ و شه‌وکه‌ته‌ش له زه‌ویدا خوای مه‌زن به نسیبی هه‌موو که‌سی ناکات!

خوای مه‌زن ده‌ستی بالای هه‌یه، ئه‌وه که به خواستی خۆی یادی ناوه‌کان ده‌کاته‌وه، ئه‌وه که به خواستی خۆی پیگه بۆ ناوه‌کان داده‌پێژێت. هه‌ر بۆیه په‌نا به ناوی خوای مه‌زن ده‌به‌م وه به ناوی ئه‌و ده‌ست و گیان پێ ده‌که‌م.

پرومه‌ته‌کان و پرسته‌کان، ده‌سته‌کان و پرسته‌کان

په‌نا به ناوی خوای مه‌زن ده‌به‌م له شه‌ر و گه‌نده‌لی ناوه‌کان و وشه‌کان. به ناوی خوای مه‌زن ده‌ست و گیان پێ ده‌که‌م.

دهستهیهک له باسهکان بۆ وتنهوه وهک کۆلهکه، دهتوانریت که بۆ ماوهیهکی زۆر دوور و درێژ رابگیریت و له به کار بردنی هیچ پهلهیهک نهبیت.

یهکیک لهو باسانه‌ی که ماوهیهکه له پینوس ماوهتهوه و باسم لیوه نهکردوه، باسی چۆنیهتی پهوشی، جووله و چوون و پهوهندهیی و کۆچهری و خاوه‌نداری ته‌واوی ئه‌و پرستانه‌یه که له بن دهم و دهستی من دین و ده‌پۆن؟.

من له چی که‌ک وهرده‌گرم بۆ دامه‌رزاندنی بنه‌وا‌ی باسه‌کانی خۆم؟ من چ جۆره جووله‌یهک به وشه‌کان ده‌که‌م؟.

ئیل و بنه‌ماله کۆچبه‌ره‌کان له کوردستان بۆ ئه‌وه‌ی مه‌ر و مالاته‌کانیان به‌ خێو بکه‌ن، له ناوچه‌کانی کوردستان کۆچیان کردوه بۆ ناوچه‌یه‌کی تر. ته‌واوی ئه‌وه‌ی هه‌یانه به‌ دوا‌ی مه‌ر و مالاته‌کانیان خستوه. مندا‌ل و کچ و پیر و ژن و نه‌خۆش و سه‌گ و مریشک و ئه‌وه‌ی که هه‌سیان!.

منیش هه‌ر وه‌ک ئه‌و ئیل و بنه‌مالانه بۆ ئه‌وه‌ی که وشه‌کانی خۆم به سه‌رکه‌وتوویی به‌ خێو بکه‌م، هه‌مووی بنه و بنه‌ماله و ئه‌وه‌ی که هه‌مه، به‌ دوا‌ی خۆمی ده‌خه‌م و له بوون و ناویان و ده‌ستیان که‌ک وهرده‌گرم.

ئه‌وه‌ی سه‌ره‌وه نمونه‌یه‌کی جوان و سروشتی بوو.

له سالی هه‌زار و نۆسه‌د و هه‌شتاددا که پزیمی به‌عس ناوچه‌کانی کرماشانی گرت، ژيانی خه‌لکی کرماشانی تیکدا و بنه و بنه‌وا‌ی سه‌ربازی و شه‌ری لهو ناوچه دامه‌رزاند. لهو ماوه که شه‌ر و سه‌رباز لهو ناوچه ژيانیان ده‌کرد، ژيانی هه‌زاران بنه‌ماله و خیزان و که‌سی تری له ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و ناوچه‌یه تیکدا.

دهسته‌یهک له وشه‌کان له نووسین و باسیک وه‌ک سه‌ربازه‌کان بۆ ئه‌وه گه‌مارۆی ده‌شت و ناوچه‌یهک ده‌ده‌ن که شه‌ری تیدا هه‌لخه‌ن و هه‌لخیزین. هه‌رچۆن له نمونه‌ی سه‌ره‌وه بنه‌ماله‌کان به‌ دوا‌ی مه‌ر و مالاته‌کان ده‌که‌وتن بۆ ئه‌وه‌ی که به‌ خێویان بکه‌ن، هه‌روه‌ها له نمونه‌ی ده‌شت و سه‌ربازه‌کان، دهسته‌یهک مرۆف له پێگه‌ی سه‌رباز داگیری ناوچه‌یهک ده‌که‌ن و خاوه‌نداره‌کانی ئه‌و ناوچه‌یه به‌ده‌ر ده‌نن و هه‌تا ئه‌و پۆژه‌ی که دنیا دونه‌یا‌یه خاوه‌ندارانی ئه‌و ناوچه‌یه ژيانیان سه‌ر و به‌ر ناگریت.

ههروهها وشهكان و ناوهكان و پرستهكان وهك سهبازهكان و فهزماندهكان له دهم و دهستدا ههولئى ئهوه دهدهن له لهشكركىشى بو ناوچهيهك و ئهدهبيك بکهن. ئهوهى كه من له ئهدهبى كوردیدا دهيكهم ئهوهيه كه له ناوچهى ئهدهب و زمان كوردیدا لهشكركىشىم كردوو و ئهدهب و نهخشهيهكم وهك خاوهندانى راستينى خاكى ناوچهكانى زمانى كوردى دامهزراندوو.

جوولئى من به وشهكانى كوردى وهك جوولئى لهشكرىكه كه سهدان فهزمانده و سهبازى لايق و تهواناى تپدايه، هه به يارمهتى ئهوانهيه كه ناوى من به ناوى خواوه بهرز و پايهداره.

له شهپهكانى كوڤن سهركردهكان له پيشهوهى سهبازهكان بوون، سهبازهكان به پيشهوايى سهركردهكان وره بهرز بوون. به ناوى سهركردهكان سهبازهكان ئاماده بوون كه گيان و لهشى خوڤان فيدا بکهن. كاتيك كه سهركرده ئامادهيه له پيناو پيرۆزى و سهربهزى له پيشهوه بکهوئت، سهبازهكان ترس و ههراسيان ناميئت. جوولئى و شهپ به ناوى يهكهم كه سهركردهيه، وه جوولئى و شهپ به فهزمانده تهواناكان وه ئهوانهى كه كاركوشته و وهزاو و ئامادهن، ئهوه لهشكر و شهپ بهرهو سهركهوتن دهبات.

بهلام به پيچهوانهى ئهوه لهشكر و هيژهى كه سهركرده سهردهسته و سهرلهشكره، دهستهيهك له شهپهكان و گوپهپانهكان سهركردهكان له دواوه دهمين و وهك سهيركه رادهوهستن. ئهوانه شهپيان بو ناوى خوڤان دهوئت.

لهشكركىشى من به وشهكانى كوردى وهك ئهوه سهركردهيه كه له پيشهوهى سهبازهكانى ئاماده و وريا و وهزازه. بو ئهوهى كه بو ئيوه بهدهر كهوئت، دهتوانن كه سهيرى تهواوى باس و بابتهكانى ئهم نووسينه بکهن. من به هاوكارى پابردووى خوڤم وه به هاوكارى تهواوى ناوهكان و دهورهكان و بهسهرهاتهكان، ئاوى كهلهك و مار و دار و بهردم بو ئيوه گرتووتهوه. ئهوه ئاوهش كه گرتووتهوه لهبهر دهستى نهوهكانى كورده كه به ناوى خواى گهوره بتوانن ئهدهب و زمان و هوڤ و دهروونى خوڤيانى پيوه ئاوهدان و تامدار و مانادار بکهنهوه.

من لهم نووسينه وهك سهركردهيهك بووم كه به بئى سهباز شهپى ئهدهبهكان و ناوهكانى ترم بو نهوهكانى كوردى لهم بهنديخانهيه كردوو. به بئى ئهوهى كه

لهشكریك له ناوهكان له دهورم بیټ، به ناوی خوای مهزن له ناوهوهی دهروونی
خۆمدا ناوهكاني ترم وهك سهباز و بهردهستی نهوهكاني كورد دامهزراندوو و
داكوتاوه. بهناوی خوای گهوره ناوهكان و چیرۆكهكان و وینهكان و ههستهكان و
هزرهكان وهك سهرباز و فهرمانهی لیهاتوو، لهبهر دهستی نهوهكاني كورد دانراوه
و كوتراوه.

گرنگترین بهشی خزمهت و وهفای من بو پراستی و ناسین ئهوه بووه كه خوینی من
پیش پرستهكاني من بههای ههیه كه زیندوو و چالاک بمینیتتهوه. لهبهر ئهوهی كه
زۆر به وردی ئاماژهه بهوه كردوو كه ئهگهر لهش و هۆشی من له مهترسی كهوت و
تووشی لیدان و پیمان و پرووخان بوو، ئهوه قسه و باسهكاني من وهك لهش و هۆشم
بههای نامینیتتهوه.

له باسی كهلهك و ماردا ئاماژهه بهوه كردوو كه مرۆف تهوانی ئهوهی ههیه كه
بونیادیك كه ترس و ههراس له بنی ژیان دهكات، تیك بدات و به خواستی خوی
بونیادیكي تر دروست بكات. من له سالی دووههزار و نوو تووشی سهكتهی میشك
بوومهتهوه، به توندی سهر و گیانی منی پماند و پرووخاندمی. له خهستهخانه
كهوتم و جگه له خوا نهبیټ، كهس ئاگای له من نهبوو، دكتورهكان زۆر بوو من
نیگهران بوون، دهیانوت كه توو تووشی سهكتهیهك بوویت كه بۆی ههیه داهاتووی
تو له مهترسی بخت. مهبهستیان ئهوه بوو كه بۆی ههیه جاریکی تر تووشی ئهوه
سهكته بيم و ژیانم بهر هه رهشهیهکی توند بكهویت.

لهگهڵ ئهوهی كه سهكته و نهخۆشی وهك ماری ترسناك بۆی ههیه كه بهردهوام
ناو و پیگهه ئازار بدات، به ناوی خوای مهزن و له ژیر سیبهری ئهوه له ترس و
ههراسی مارهكان و ترسهكان خۆم دهرباز كردوو.

ئاوهها قسهیهك مانای ئهوهیه كه من به تهواوی خوین و گیانم لهگهڵ خوینهر
دهدویم. ئهوانهی كه دهیانهویت قسهكاني من بۆی بهها بكن، باشترین لیدان
ئهوهیه كه بپن و لهشی من بخهنه مهترسیهوه، لهبهر ئهوهی كه به لهشی من، به
زار و زوبان و خوینی من، پرستهكاني من به پله و پیگهی خوی دهگات. ئهوه
بهربههركانی شهر و بهلای تهواوی ناوهكان و پیسیهكاني سهرزهی دهكات.
چهندهش خۆشحالم كه ناوهكان به هیزی دهستیانهوه بهرهنگاری من ببهوه بوو
ئهوهی كه لهشم له سهرزهی برپووخیین!

ئەوانە نەزانن لەوەی کە بۆن و تامی خەیار لە پێستەکەییەتی. بۆ ئەوەی کە بۆلین
ئێمە شارین و بە چەقۆ و قاپ میوە دەخوین، پێستی خەیار دەگرەوه!.

هەروەها کەسانێکی زۆر نەزان و نائاگاھن لەوەی کە ناوەکان بە پستەکانەوه
بەھایان ھەیە. مەژۆف لەبەر نەزانی خواستی ئەوەی ھەبوو کە دەستە پستەییەک
دامەرزینیت کە ناوی لە پستەکەیی جیا بکاتەوه، ناوی لە بەرھەمەکەیی جیا
بکاتەوه. مەژۆف پەرور دەییەکی دامەرزاند کە ناو و پوومەت لە یەک جیا و دوور
بکاتەوه، لەبەر ئەوەی کە خواستی ئەوەیان ھەیە کە ناو و دەست، وە پستە و
دەست لێک نزیک بکەنەوه. بۆ نمونە لە پزیشکیدا مەلا عەلی کەلەک خاوەن ناو و
پوومەت و پستە و دەستە. بەلام لە پزیشکی مەژۆفیدا پوومەت بەھای نیە، ئەوەی کە
بەھای ھەیە، دەست و پستەییە.

من خواستم لەسەر ئەوەیە کە ناو و پوومەت و پستە و دەست لە ئەدەبدا یەک
بگرێتەوه، لەبەر ئەوەی کە ئەدەبی خۆی مەزن ئاوەھاییە کە ناو و دەست و پستە و
پوومەت یەکانگیر بێت، بۆ ئەوەی کە مەژۆف بزانی کە بەرپرسیاریەتی لە ئەستۆی
کێ بھات؟!.

ھۆی ئەوەی کە من نمونەیی لەشکر و فەرماندە و شەرم بە کار برد، ئەوەیە کە
سەرکردە گەورەکان خۆیان لە پێش سەربازەکانیان بە شەردا دەدەن، بۆ ئەوەی کە
وەفا و خۆشەویستی خۆی بۆ باوەرپی و سەربازەکانی دەربڕێت. ھەروەھا من بۆ
ئەوەی کە خۆشەویستی و وەفام بۆ وشەکانی کورد و نەوکانی کورد و پابردووی
خۆم دەربڕم، لەش و ھۆشی خۆم لە پێش پەیکار و گۆرەپان و زۆرانبازی ناوەکان و
پستەکان و دەستەکان خستوو.

زەنگیانە و جەواھر لە بەن و سندوقدا

پەنا بە ناوی خۆی مەزن دەبەم لە شەری ناوەکان، لە شەری ئەوانەیی کە لە
کەمین و پەلامارن، لە شەری ئەوانەیی کە پستە لە پێگەیی گورز دەوێشین.

قورئان کتیبیکە کە بە ھەندیک پستەو خۆینەر دەور لێ دەدات و ھۆش بە خۆیەوه
خەریک دەکات. پستەکانی قورئان بە زارەوہ کار دەکات. لە دەورانێ حوجرە

زۆرئیک له پستهکانی قورئان به بئ ئەوهی که ده‌رگهی بو من کردبیتتهوه، له گهنجهی ده‌رووندا به‌ستراو خۆی جیگیر ده‌کرد. یه‌کیک له و پستانه ئەوه بوو که خوای مه‌زن ده‌فه‌رمیت: یضل من یشاء و یهدی من یشاء (نحل ۱۶).

له ده‌فته‌ری چواره‌می ده‌ستنوسه‌کانی به‌ندینخانه، له لاپه‌ره‌ی ۱۰۹ پاش ئەوهی که باسی ئەو فه‌رمووده ده‌که‌م، پسته‌یه‌ک به کوردی وه‌ک هه‌وال نووسراوه: ئاکار ده‌وری به هیزی هه‌یه له چوون و خاوه‌نداری وشه‌کاندا.

وینه‌یه‌ک که له‌سه‌ر ئەو نووسراوه دروست بوو، وینه‌ی زه‌نگیانه و جه‌واهر له به‌ن و سندوقدایه.

هه‌روه‌ها پسته‌یه‌ک که وه‌ک بو‌ق له و لاپه‌ره هاته ده‌روه، ئەوه بوو که، ئەو پسته که له قورئان هاتوو، ئاماژه‌یه‌کی خیرا و به‌هیز ده‌کات به‌وه که خاوه‌ن کتیب و پسته جیگهی بایه‌خه که گرنگی پئی بدریئت، نه‌ک خودی کتیبی قورئان. هیدایه‌ت و گومراهی له ته‌وانی خاوه‌ن کتیبه، نه‌ک ئەو کتیبه‌ی به ئاسووده‌یی له بن ده‌ست گیراوه.

"گورز بو ده‌ستیک لی ده‌دات که هه‌لی بریئت و بیوه‌شینیت."

به‌ن و زه‌نگیانه

زه‌نگیانه وه‌ک وینه‌یه‌ک که خۆی بو من کرده‌وه، شایسته‌ی ئەوه‌یه که پئی و شوینی بو خوینهر باس بکه‌م. بو من باسی زه‌نگیانه‌ی هه‌لپرووکا و ده‌که‌م، له کاتیک که له ده‌ستنوسی نووسراوه‌ی به‌ندینخانه باسی لیوه نه‌هاتوو؟.

ئه‌ده‌به‌کان و پریازه‌کان وه‌ک بزوتنه‌وه‌کانی ناوه‌کان که به کۆی چه‌ند ناویک بزوتنه‌وه‌یه‌ک دروست ده‌که‌ن، پیگهی به‌نیان هه‌یه که وشه‌کان و ناوه‌کان و نه‌وه‌کان پیکه‌وه ده‌به‌ستنه‌وه. له هه‌ر بزوتنه‌وه و جووله‌یه‌کی ئه‌ده‌بی ده‌سته‌یه‌ک هزر و هه‌ست که به وشه‌کان تاشراون، له‌گه‌ل یه‌کدی وه‌ک زه‌نگیانه له به‌ند و به‌ن ده‌کرین.

که‌سانیک پاش ماوه‌یه‌ک که زه‌نگیانه‌یان به ده‌ست گرت و له ده‌ستیان کۆن بوو، هه‌ولی ئەوه ده‌دن که به‌نه‌که‌ی بگۆرن. که‌سانیک زه‌نگیانه لیان له به‌ن ده‌پرووکیئت و پرش و بلاو ده‌بیتتهوه.

هەر ئه‌ده‌بیک وه‌ک کۆیه‌ک زه‌نگیانه‌یه که به دهستی چه‌ند خاوه‌ندار به‌ند و به‌ن کراوه و ده‌یسوورپینه‌وه. که‌سانیک ژیرن و ناهیلن که له ده‌ستیان بپرزیت و بلاو بپته‌وه، به‌لکو له کاتی خۆیدا له به‌نیکی تری ده‌که‌ن.

ئه‌ده‌بی بزوتنه‌وه سو‌سیالیستی و کۆمونیستی‌ه‌کان، که ده‌سته‌یه‌ک رسته‌ی پیکه‌وه به‌ن و به‌ند کراوه، له ولاتانی رۆژئاوا له هەر ماوه‌یه‌ک به‌نی ده‌گۆرن، بو ئه‌وه‌ی که ئه‌و ده‌سته رسته تووشی هه‌لپرووکان نه‌بیت.

وشه‌کان و رسته‌کان و ناوه‌کان و وینه‌کان و چیرۆکه‌کان وه‌ک زه‌نگیانه‌یه. که‌سانیک ناوه‌کان و وشه‌کان و وینه‌کان و چیرۆکه‌کان به خواستی خۆیان له به‌ند و به‌ن ده‌که‌ن. ئه‌وانه خاوه‌ن به‌هره‌ی سروشتین.

جواهر له نیوان سندوق و له‌شدا

له لاپه‌ری ۱۰۹ی ده‌فته‌ری چواره‌م، ده‌سته ناویک و رسته‌یه‌ک هاتوه که شایسته‌یی ئه‌وه‌یان تیدا هه‌یه که له‌و لاپه‌ره‌ ده‌ریان به‌ینم و شوین و پیگه‌ی خۆیان پپیان بده‌م. ئه‌و لاپه‌ره وینه‌ی سندوقیک زیر و جواهراتی هینایه پیش چاوی من که هه‌رکام له‌و جواهرانه ده‌بیت له ده‌ست و مل و سه‌ریک بکری‌ن، نه‌ک ئه‌وه که به‌ کۆ له‌ سندوقیک دابنری‌ن. ئه‌و ناو و رسته‌یه‌ی که له‌و لاپه‌ره‌ هاتوون وه‌ک ئه‌و جواهرانه‌یه که ده‌بیت له‌ سندوق ده‌ربیت.

لاپه‌ری ۱۰۹ ئویشوویت¹³ که: " من که له به‌ندینه‌خانه چه‌ند ده‌فته‌رم نووسیوه، ئه‌و ده‌فته‌رانه پیگه و شوینی باره‌ینان و راه‌ینان و داه‌ینان بوون."

* زه‌نگیانه که پرووکا، بلاو ده‌بپته‌وه. هەر هه‌مووی به‌ خاوه‌نه‌که‌ی کۆ نابیته‌وه. دنک دنکی زه‌نگیانه‌کان له به‌سترانه‌وه‌ی تر خۆیان ده‌شارنه‌وه و خۆیان ون ده‌که‌ن. ترس له به‌سترانه‌وه به‌ به‌ند و به‌نیکی نوئ و تازه!

* باشت‌ترین ری و شیوه بو‌یاد کردن، یادی ناوه‌کانه به‌ رسته‌کانه‌وه.

¹³ _ ئویشوویت وشه‌یه‌که که که‌له‌ورپیه‌کانی کرماشان به‌ کاری ده‌به‌ن، به‌ مانای ده‌لپت، ئیزیت. بوویشه یانی بلن، بپژه.

* له لاپهړه‌ی ۱۰۹ ادا هاتووه که ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی و قادری سهر و به‌ریان له شوین که‌وتوانی خوږیان شیواندووه. ئه‌و دوو بنه‌ماله و ته‌ریقه‌ته، ته‌زوئ به ده‌ستی شوینکه‌وتوانی خوږیان ده‌دن.

* هه‌روه‌ها دوو وشه‌ی په‌نا و یاد، وه‌ک دووانه‌یه‌ک که دوو مانای جیاواز ده‌خه‌نه‌وه، باسیان لیوه‌کراوه.

* له خواره‌وی لاپه‌ړی ۱۰۹ ادا هاتووه که: خه‌رامان خه‌رامان ئه‌ندیشه‌م نه‌کردووه و وشه‌کانم به‌رپوه‌ نه‌بردووه!

ئو باسانه‌ی که له لاپه‌ړه‌ی ۱۰۹ هاتووه، وه‌ک دانه‌کانی زه‌نگیانه‌ی هه‌لپرووکاو‌یکه که به ده‌ستی‌کی تر هه‌لپرووکاوه وه به ده‌ستی‌کی تر به به‌ن و به‌ندی‌ک ده‌کرین.

ئوه‌ی که هه‌یه، له نیوان من و خوی مه‌زنه، له نیوان خواستی خوی گه‌وره بو ئوه‌ی که هه‌رکه‌س بیه‌ویت هیدایه‌تی ده‌دات وه هه‌رکه‌س که بیه‌ویت گوم‌راهی ده‌کات. هه‌روه‌ها له نیوان خواستی من بو ئوه‌ی که ناوه‌کان وه‌ک زه‌نگیانه‌یه‌کی هه‌لپرووکاویکه‌وه ده‌نیمه‌وه.

من پیموایه که رسته‌کانی ئه‌م نووسینه وه‌ک جه‌واهره، هه‌ندی‌ک جار ده‌مه‌ویت که له سندوقی بکه‌م و له‌گه‌ل کویه‌ک رسته‌ی تر تیکه‌لی بکه‌م. ئیتر ئه‌وه خوینه‌ره که به خواستی خوی ده‌ستی بو ده‌بات و به خواستی خوی لی‌ی ده‌رده‌هینیت و به خواستی خوی، خوی پی‌ی جوان ده‌کات.

ئایا ئیوه ئه‌و سندوقه‌تان بینیه که جه‌واهره‌کان پیکه‌وه تیکه‌ل بوون؟! ئه‌و جه‌واهرانه له سندوق یه‌ک ده‌گرن، ئه‌گه‌رنه له ده‌روه هه‌ر کامه‌یان پیگه‌یه‌کیان هه‌یه. ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌ست بو سندوق ده‌بات، به یه‌واشی ده‌ستی تی‌ی ده‌خات، ده‌یه‌ویت که به ئه‌سپایی لیکیان بکاته‌وه و ده‌ریان به‌ینیت.

هه‌ندی‌ک جاریش هه‌ستم وایه که خوینه‌ر ته‌وانی ئه‌وه‌ی نیه که ده‌ست و ده‌می به رسته‌کانه‌وه خه‌ریک بکات. پیموایه که خوینه‌ر هی‌زی نیه که رسته‌کان وه‌ک جه‌واهر له سندوق به ده‌ست و خواستی خوی ده‌ر به‌ینیت. هه‌ربویه ئه‌وه ئه‌رکی منه که رسته‌کان وه‌ک زه‌نگیانه له به‌ن و به‌ند ده‌که‌م و به خوینه‌ری ده‌ده‌م.

گەر پستهکان وهک جهواهر له سندوق به خوینەر بهخشران، ئهوه مانای ئهوهیه که نووسەر یان پیدهری پستهکان خوینەر به تهوانا و ژیر دهزانیت. گەر پسته وهک جهواهر به خوینەر دار، ئهوه خوینەر دهتوانیت که خوی پئی جوان و گهوره بکات. بهلام ئهگەر که پسته وهک زهنگیانه له بهن و بهند کرا و به خوینەر دار، ئهوه مانای ئهوهیه که نووسەر یان پیدهر خوینەر به ژیر و تهوانا نانسیت. ههروهها ئهگەر پسته وهک زهنگیانه له بهن و بهند کرا، مانایهکی کوشندهی تری ئهوهیه که خوینەر وهک زهنگیانه دهبهستریتهوه.

هر چی که پستهکان و وشهکان رهها و دنک به دنک به خوینەر دران، نیشانهی ئهوهیه که خوینەر له کرانهوهدايه.

قورئان وهک زهنگیانه و جهواهر له نیوان بهن و سندوقدا

ماموستا ئهسعهدی نادری کهسیک بوو که بهشیکی به ناوی شعبهی حفظ ی له شاری پروانسهر کردهوه، که بهشیکی تری حوجرهی موحهمهد ئیقبالی لاهوری بوو. بیروکهی دامهزراندنی ئهوه بهشه له دهرهوهی کوردستان پیی گهیشتبوو. پیموایه له لایهن فارسهکانی باشووری ئیران یان عهرهبهکان. ماموستا ئهسعهد ئهوه بهشهی بو مندالهکان دامهزران، بو ئهوهی که مندالهکان هر له مندالیهوه، قورئان لهبهر بکهن.

له قورئان وشهی حفظ ی قورئان بو خوايه، ئهوه که قورئان حفظ دهکات. بو قورئان، وشهی قراهه و تلاوة هاتوو. خوا حفظ ی دهکات و مروّف قراهه و تلاوة ی دهکات. ئهی ماموستا ئهسعهد بو گهشهی به حفظ ی قورئان دهدا؟.

له قورئاندا هاتوو: و یسئلونک عن الروح قل الروح من امر ربي و ما اوتیتم من العلم الا قليلا(اسراء ۸۵).

یهکیک له تایبهنمهندیهکانی قورئانی پیروژ، جیاوازی و دووری نیوان پستهکانه. مروّف نوقتهیهک دادهنیت بو ئهوهی که پستهکانی له یهکدی جیا بکاتهوه، بهلام له قورئان بازنهیهکی گهورهتر له نوقته دانراوه. ئهمه دهتوانیت که ئامازه به سهربهخویی ههریهک له وشهکان و پستهکان بیت.

قورئان وهك سندوقیكى جواهره كه دهسته رستهیهكى تیډایه كه پیکهوه تیکهلی یهکدی بوون. ئەو رستانه كه وهك جواهرن، دهبیټ كه به دهستی كهسیك بیته دهرهوه. من یهکیك لهو کارانهی كه کردوومه ئەوهیه كه رستهکانی قورئان به ئەسپایی و ژیری دهرهینم و لهم نووسینه وهك جواهر به ناوی خۆمهوه ههلیواسم.

دهستهیهکی زۆری رستهکانی قورئان وهك زهنگیانهیه كه بهن و بهند بووه. بهستراو و بو بهستنهوه بهکار دهچیت. خوینهر زهمینهی بهستنهوهی خۆی خوش دهکات.

خوای مهزن كه بوونی له پشتهوهی رستهکانی قورئانه، به حکمهت و ناسینی پیروزیهوه رستهکان له ناوهکان و نهوهکان دهکاته زهنگیانه و جواهر. ئیتر یان مروّف دهبهستیتهوه یان مروّف جوان دهکات!

خواستی من له باسی مامۆستا ئەسهده ئەوه بوو كه ئەوان نهزان بوون لهوهی كه مروّف چۆن دهبیټ كه رستهکانی پی بدهریت؟ وه چۆن رستهکان و ناوهکان و وشهکان بهرهو لای كهسی شایستهی خۆیان دهرۆن؟ نهزان بوون كه رستهی خوا و مروّف چهنده لهیهك دوورن و چ جیاوازیهکیان لهگهڵ یهکدی ههیه!؟.

رستهکان بارانی (تنزل، یان تهنهزولی) به مروّف بدریت شایستهیه، لهوهی كه ئاسۆیی به مروّف ببهخشریت. ههروهها گهر رستهکان ئاسۆیی به مروّف بهخشرا، مهبهست ئەو ژینگهیه كه رستهکان به مروّف دهکات. رستهکان ئیتر لهو ناوچه دهستی بووتهوه. قورئان كه له بهردهستی مامۆستا ئەسهده به مندالهکان درا ئەوه رسته دهستییهکانی پی دهلین، كه له جوگهیهکی دیاریکراو و به شیوهی ئاسۆیی دهبهخشریت.

رستهکان و ناوهکان دهبیټ كه تهنهزولی به مروّف بگات، بو ئەوهی كه مروّف به رسته و ناوی شایستهی خۆی بگات.

کوئاییهک بو سهرهتایهکی نوی

تهزوییهک كه تهریقتهی نهقشبهندی و قادری به دهستی پهیرهوانی خۆیهوه دهیدات، یادی ناو به شوینکهوتوانی خۆیان دهگهیهنن. حوجرهی موحهممهد

ئىقبالى لاهورى پېنوس به دەستى شوپنكەوتوانى خۇيەوه دەدات. پېنوسىك كه دەسته دەستەى ناوهكان و رستهكان ياد دەكرېتەوه. به پېچەوانەى تەرىقەتى نەقشەندى و قادرى كه ناويك تېدا ياد دەكرېتەوه.

پېنوس و تەزوى

لاپەرەى ۱۰۹ نووسىومە كه: " من كه له بەندىنخانىه چەند دەفتەرم نووسىوه، ئەو دەفتەرانە پېگە و شوپنى رايھىنان و بارھىنان و داھىنان بوون."

دەفتەرهكان بۆ من شوپنى مەشق كردن بوون، ژىنگەيەك كه بەردەوام ناوهكان و رستهكان پېكەوه هات و چۆيان كردوو. دەفتەرهكان كه له بەندىنخانىه نووسراوه، بۆ ئەوه نووسراوه كه رستهكانى خۇمى تېدا بدۆزمەوه. مرؤف باشتريين كهسە، بۆ ئەوهى خۇى شادمان يان نيگەران بكات.

باش وايە كه بەسەرھاتى باوكم بۆ نەوهى كورد بگيرمەوه كه چۆن بوو تەزوى له دەست و گيرفان خست. بۆ ئەوهى كه هەلى بەسەنگينن لەگەل مندا كه كورپەكەى چۆن پېنوسى به دەستەوه گرت!؟

له پاش ئەوهى كه رژیىمى بەعس كوردهكانى رۆژھەلاتى كوردستانى بەرەو باشوورى عيراق برد و لەوئەھلىيانى رژاندى، خەلك له ناو سيمى خارداردا هەر خەرىكى مال ئەو مال بوو، لەبەر دەرگى مزگەوت و بازار و كۆلانان هات و چۆيان دەكرد و پېكەوه و بە تەنيا ژيانى كەمپ و ئوردووگايان بەسەر دەبرد.

لەو دەورانە بوو كه باوكم تەزوى بە دەستەوه گرت. لەو دەورانە بوو كه مزگەوت كلاًويكى سپى كرده سەرى و تەزوى قەزوانى دا بە دەستىهوه. بۆ ئەوهى كه زكر و تاليله و تەسبيحاتى پې بكات. هەر لەو كاتەوه ئىتر تەزوى وەك دۆستى بەردەامى دەست و گيرفان بۆ باوكم مایهوه. ئەو كارەى كه تەزوى دەيكات ئەوهيه كه رسته له سەر زار ناھيلىت. ئەوهى كه جيگيرى دەكات، ناوى خاوى مەزنە. پاش ئەوهى كه باوكم له ژيانى كەمپ دەرەزى بوو و گەرايەوه بۆ رۆژھەلاتى كوردستان، ئەدەبى باوكم بەرى خۇى دا بە دەستەوه. باوكم رستهيەكى بۆ ياد كردن به من نەدا، ئەوهى كه ئەو دان و ددانى لەسەر دەنيا ئەوهبوو كه دەيوت، هەرچى دەبیت بە

دهستی خوی گهورهیه. هرچی بقهومایهت، باوکم دهیوت که خوا بهرپرسیاری ههمووشته.

باوکم قسهی سهردهمی ئهوه بوو که ههمووشتی پهیهوند به ناوی خواوه دها و ناوی خوی له بهرپرسیاریهتی دهرباز دهکرد. زاری مروّف وهک کهل و گهردهنهیهکی گهورهیه که مروّف ناو دهکاته خواهنداری ئهوه گهردهنه. هر کهس خواهنداری ئهوه گهردهنه به دهستی ناویکهوه دهادت. باوکم ناوی خوی به خواهنداری ئهوه گهردهنه دانی، بویه هیچی بوّ وتن بوّ من نهبوو. قسهکان و هزرهکان و ههستهکانی باوکم له دلی مایهوه. سینگی باوکی من شوینیکی پیروژ و گهورهیه.

به پیچهوانهی باوکم له که کهمپی بهعسیهکان تهزوی به دهستهوه گرت، کورپهکهی له کهمپی ئینگلیزهکان پینووسی به دهستهوه گرت. له ئهوه ژینگه و نیگهرانی و پهشوکاویهی که ئینگلیزهکان بوّ منیان دروست کرد، رووم لهسهر کاغزهکان گرت، بوّ ئهوهی که به هاوکاری پینووس ناوهکان و رستهکان ببهم و بهینم. له وینهیهک و دورهیهک وشهکان وهک مهرهکان دهبیّت که نووسهر خواهنداری بکات، وه له وینهیهکی تر نووسهر وهک پاشایهک و وشهکان وهک سهربازهکان پاسهوانی و خزمهتی دهکن. ههروهها له دهورهیهک من وشهکانم وهک مهرهکان به خوی دهکرد و هات و چویانم پیّ دهکرد و پاسهوانی ئهوانهم دها، وه له دهورهیهکی تردا وشهکان وهک سهربازهکان دهوری منیاندا و ئهوان خزمهت و یارمهتی منیانداوه. ئهمه ئامازهیه بهوه که به ناوی خوی مهزن به راستی و پاکی لهگهّل وشهکان ههلسوکهوتم کردوو. بهردهوام ناوی خوی گهوره به خواهندار و پاسهوانی یهکهم دهناسمهوه.

له دیزی چهند سالّ که له کهمپ و بهندینخانه و بیّ مالّ و مهکانی له ئینگلیس بووم، له ههر کات و ساتیک کهلکم وهردهگرت و به کارم دهبرد بوّ ئهوهی که ناوهکان و رستهکان و ئهوهی که بهسهر و گیان و ناوم قهوماوه بیلیمهوه و له دهفتهر و نووسینی جوراوجوردا باس و تهویری بکهمهوه. ناوهکان وهک دانهکانی تهزوی ئهوهنده له بن دهست و هزر و ههستهکانمدا دههاتن و دهچوون، چهندهها جار له پتهوه پتوورکاوتهوه. وازم نههیناوه و بوّ جار و چهندهها جاری تر له ههر شوین و کات و ساتیک بهردهوام بووم و به پینووس یادی رستهکان و ناوهکانم کردوو. ههردهم به چوک و فرمیسهکهوه دواوم له خوی مهزن کردوو که ناوهکان و

رسته‌کانم بۆ بکاته‌وه. خوای مه‌زن ناوه‌کانی له پیڤگهی نی‌ردراوه‌کان و دانراوه‌کان بۆ من کرده‌وه.

پاش ئه‌وه‌ی که پینووس وه‌ک ته‌زوویی لی هات که ناوه‌کان و رسته‌کان و وشه‌کان یاد بکه‌مه‌وه، ئیتر شیوه‌ی ئه‌ده‌بی نووسیاری من له‌گه‌ل ناوه‌کان گۆرانی به‌سه‌ر هات. یه‌کیک له‌و گۆرانه‌ گه‌ورانه‌ ئه‌وه بوو که به شیوه‌ی تاکه‌که‌سی باسی ناوه‌کانم ده‌کرد. یه‌کیک له‌و نووسینانه‌ ئه‌وه بوو که به شیوه‌یه‌کی تایبته‌ت باس و یادی ناوی ئیبراهیمی کوره‌ خالم کرد. له‌ ده‌فته‌ریکی تر که تایبته‌ت بۆ کچه‌ ئینگلیزیکی نووسیم، ته‌واوی وشه‌کان و رسته‌کان و ناوه‌کان بۆ خزمه‌تی ناوی ئه‌و کچه‌ ئینگلیزه‌ به‌ کارهات. تایبته‌ت وشه‌کان و هه‌سته‌کانم له‌ نووسین بۆ ناویک به‌ کار ده‌برد.

ئه‌ده‌بی یاد به‌ پینووس جیاوازه‌ له‌ ئه‌ده‌بی یاد به‌ ته‌زوئی، ئه‌وه‌ی که ته‌ریقه‌تی نه‌قشه‌ندی و قادری فی‌ری کوردیان کرد ئه‌وه بوو که به‌ ته‌زوئی، ناوی خوای مه‌زن له‌ ده‌مدا یاد بکه‌نه‌وه. ئه‌وان ئه‌ده‌بی ته‌زووییان گه‌شه‌ پی‌دا، ئه‌وان زاری کوردیان به‌ ناویک و په‌نجه‌ی کوردیان به‌ دانه‌کانی ته‌زوویه‌ خه‌ریک کرد. به‌ پی‌چه‌وانه‌ی ئه‌ده‌بی نه‌قشه‌ندی و قادری، ئه‌ده‌بی کار کردن به‌ پینووس بۆ یاد کردنی ناوه‌کان وه‌ دارشتنی پی‌گهی ناوه‌کان، ئه‌ده‌بی‌که که خوای گه‌وره‌ به‌خشندی له‌ ئاستی مندا کردووه.

پینووس و یاد کردنی ناوه‌کان و وشه‌کان، وه‌ک په‌ناگایه‌ک بوو که منی ئارام و هی‌وه‌ کرده‌وه. مرو‌ف له‌ په‌ناگایه‌ک ته‌وانای ئه‌وه‌ی هه‌یه که ناوه‌کان یاد بکاته‌وه. هه‌ر که‌سه و په‌نا به‌ ناویک ده‌بات بۆ ئه‌وه‌ی که بگات به‌ ناسین. خوای گه‌وره‌ پی‌کنه‌ر و ری‌کخه‌ری ناوه‌کان و وشه‌کان و رسته‌کانه‌، هه‌ر به‌ هاوکاری ناوی پی‌روزیه‌تی که ئه‌ده‌به‌کان دروست ده‌بی‌ت. پینووس له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که وشه‌کان و ناوه‌کان ده‌خاته‌ به‌رده‌ستی مرو‌ف، ئاکاری مرو‌ف ده‌ستکاری ده‌کات. پینووس ئاکار نه‌رم و ناسک و ورد و پروون و ری‌ک ده‌کات. ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌گه‌ل وشه‌کان و ناوه‌کان هه‌لسوکه‌وتیان کرد، به‌ ناوی خوای گه‌وره‌ وزه‌ و هی‌زی زوریان هه‌یه له‌ خاوه‌نداری وشه‌کان و رسته‌کان.

وشه‌کان په‌یکه‌ریکی تاشراویان هه‌یه. پیته‌کان وشه‌کان دروست ده‌کات. ده‌ستیکی ده‌بی‌ت ئه‌و پیته‌نه‌ پی‌که‌وه بنات بۆ ئه‌وه‌ی که وشه‌کان دروست بی‌ت. زمان مه‌به‌ست

دهرودهشتیک له وشهکانه. خوای مهزن وشهکانی دامه‌رزاندووه. خوای مهزن وشهکانی بونیاد نیاوه. ئه‌وهی که مروّف دهیکات ئه‌وهیه که وشهکان له نه‌خشه و پرسته ده‌چنیّت و داده‌مه‌رزینیّت. خوای مهزن دهستی بالای ههیه که ته‌وان و شایسته‌یی به مروّف بدات که وشهکان له پرسته و ئه‌دهب و نه‌خشه‌دا بچنیّت. خوای مهزن گهر بیه‌ویّت دهستی مروّف ده‌کاته‌وه که پرسته‌ی پووناک و کورت و جوان بنووسیّت، ئه‌گهریش بیه‌ویّت که مروّف سه‌رلیّ بشه‌وینیّت، وای لیّ ده‌کات سه‌دان لاپه‌ره بنووسیّت و خویشی تووشی داوی پرسته‌کانی خوئی بیّت!.

رپیگه‌رپوشنی بو مروّف به وشهکانه. نزیکترین ناو له وشهکان بو من، پینووس بوو. به پینووس وه له ته‌نیایی خوّمدا، یاد و به‌هام به ته‌واوی ناوه‌کان داوه وه داوام له خوای مهزن کردووه که ئه‌وهی شایسته‌ی زار و دهستی مروّفه و ئه‌وهی که شایسته‌ی زمانی کوردیه بیکاته‌وه.

چیرۆکی من و باوکم و ته‌زوئی و پینووس و یاد و ناوه‌کان و زار و دهست، ده‌توانیّت که رپیگه بو زانین و ناسین له نیو نه‌وهی کورد خوش بکات. نه‌وهی کورد به‌و وینه و باسه ده‌توانیّت که به‌ره‌و کرانه‌وه بچنیّت. دلنیا بن که ئه‌و کاره‌ی که من له‌گه‌ل پینووس کردم، ته‌نیا شایسته و لایقی ناوی من بوو. من ئه‌م قسه بو ئه‌و که‌سانه شایسته ده‌زانم که ناوی خوای گه‌وره یاد بکه‌نه‌وه و به‌رزی بزائن. بو ئه‌و که‌سانه‌ی که برپوایان ههیه که خوای مهزن دهستی ته‌وانای ههیه له‌وه که به ههر ناویک، به‌خشنده‌یی تایبته به خوئی بکات. خوای مهزن خاوه‌ن گه‌نجینه‌کان و هوماره‌کانه، ئه‌وه که خاوه‌نداری ناوه‌کانه.

ئه‌و که‌سانه‌ی که شیر ده‌خون له پینووسی ده‌بخون، وه ئه‌و که‌سانه‌ی که دو ده‌خون له خوشی ده‌بخون. هه‌روه‌ها شایسته‌ی مروّفه که جاریک به ئاسوده‌یی و یه‌واشی و نه‌رمی به‌سه‌ر پرسته‌کاندا گوزه‌ر بکات و برپوات، دلنیا بن که ئه‌گه‌ر شایسته‌ی پرسته‌یه‌ک و ناویک بن، ئه‌و پرسته و ناوه به دواي خوینهر ده‌که‌ویّت. ئه‌و که‌سانه‌ی که زور لی‌کدان و پیداجوونه‌وه و شیکاری و شیته‌لکاریان ده‌ویّت و له‌سه‌ر پرسته‌کان ده‌میننه‌وه و بیر و هه‌ست و هزری لیّ ئه‌تاشن، وه‌ک بو‌قی سه‌ر گوومی ئاو، له ژیا‌نی سه‌ر ده‌ریا و سه‌ر رووبار هه‌راسیان هه‌یه. ئه‌و که‌سانه له گوومی ناوه‌کان و پرسته‌کان دینه‌وه‌وه و ده‌رپونه‌وه‌وه. ئه‌و که‌سانه له به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی خوای مهزن دوور و دو‌راون.

پینوس و بهرد له دهستی راست و چهپدا

پهنا به ناوی خوای مهزن دهبهم له شهري ناوهکان. به ناوی خوای مهزن دهست و گیان پی دهکه م.

دهست له کرانه وه و بهسترانه وه دا، په یوه نډیه کی دیار و تاییه تی به وشهکان و رسته کانه وه هه یه. له دایکم پرسیارم کرد بو مندال که له دایک ده بیټ بو ماوه یه که له پیچانه وه دهستی چه پی ده به ستریت و دهستی راستی کراوه ده هیلنه وه؟ دایکم وتی ئاوه هام بیستوه که ده یانوت ده ستنویر له دهستی راسته وه دهست پی ده کریټ. دایکم منه منی کی کرد و وتی: له زستاناندا دهستی مندال ده به ستن، له هاوینان دهستی نابه ستریت!

ئاوه ها وه لامدانه وه یه که بو من ئه وه ی دهرخت که دایکم ئاگی له وه نیه که مندال پیچانه وه له سهره تای بوونیدا چ دهور و به هایه کی هه یه.

له مه لایه کم پرسیار کرد که ئه ری ماموستا بو که سیک که چه ج ده کات له ئیهرامدا جوریک جل ده پوشتی که دهستی چه پی داده پوشریت و دهستی راستی کراوه ده مینیته وه؟ ماموستا وه که دایکم وه لامی کی تاییه تی بو ئه و پرسیاره نه بوو.

له وه دا مامه وه که بو دهستی راست کراوه ده مینیته وه، بو لیاقه تی خاوه نداری به دهستی راست ده دریټ؟

بی وه لامی و بی دهنگی له به رانه ر ئه و جوړه پرسیارانه منی بو رسته یه که دهربرد که هه ست و هه ناوی منی ده گوشی و دهرساند: به ستراره کان و کراوه کان نزیک به دهسته.

له شی مروّف وه که گوزه که له ئاوی خوای ده خوات، هه روه ها له شی مروّف له وشهکان و رستهکان و ناوهکانی له شی خودی مروّف ده خوات. ئه وه ی که خاوه نداری خواردنی وشهکان له له ش ده کات، دهستی مروّفه. وشهکان بو یان هه یه که له دوو

بهشی لهشی مرؤفدا خاوه‌نداری به دهستیانه‌وه بدریئت. یه‌که‌م پرومه‌تی مرؤفه و دووه‌م دهستی راستی مرؤفه.

سه‌رده‌میک که له سه‌ر سفره دهستم به خواردن کرد، به دهستی چه‌پم نانم بو زارم ده‌برد. هه‌روه‌ها به دهستی چه‌پم فییری به‌رد وه‌شاندن بووم.

له کوندا بو ئه‌وه‌ی که‌سیک به دهست چه‌پ یان دهست راست بنا‌سرایه‌ت، پرسپاری ئه‌وه‌یان لی ده‌کرد که به دهستی چه‌پ ده‌خوات یان به دهستی راست؟ هه‌روه‌ها پرسپاری ئه‌وه‌یان ده‌کرد که به دهستی چه‌پ به‌رد ده‌وه‌شینیت یان به دهستی راست؟ من له‌وانه بووم که به دهستی چه‌پ خواردنم ده‌خوارد وه به دهستی چه‌پ فییری ئه‌وه بووم که به‌رد بوه‌شینم. کاتییک که ده‌مه‌ویست فییری نووسین بېم، ئاوه‌ها منیان راهینا که به دهستی راست بنووسم و پینووس به دهسته‌وه بگرم. به‌لام من چه‌ند جاریک هه‌ولمدا که پینووس به دهستی چه‌په‌وه بگرم و پیی بنووسم، نه‌متوانی و وازم له‌وه هینا که ئیتر به دهستی چه‌پ بنووسم.

له ده‌ورانی مندالی دهست به‌هایه‌کی فراوانی هه‌یه. به‌رد یه‌کیک بوو له‌و ناوانه‌ی که بو زور شت به ده‌ستمانه‌وه ده‌گرت، بو سه‌گ، توو، شه‌ره به‌ردی کولان، په‌له‌وه‌ر، گه‌مه‌ی سه‌ر ئاو، و شتانی تر. مندالان به دهستی راست راده‌هینران که به‌رد به دهستی راسته‌وه بگرن و به دهستی راستیان به‌رد بوه‌شینن. له درپژی ده سال له ته‌مه‌نم، به‌رد وه‌ک یه‌که‌م ناویک بوو که ناوی و پیگه‌ی بو دهستم هاوسی و ئاشنا بوو. گه‌مه به به‌رد و شه‌ر به به‌رد و که‌لکی به‌رد، له به‌ره‌تا‌کانه‌وه ده‌رکه‌وت.

کاتییک نه‌وه‌کان ته‌وانی ئه‌وه‌یان هه‌بوو که وینه دروست بکه‌ن، ئه‌و کاته‌یه که ده‌توانریت پله و پیگه‌یان ده‌رکه‌ویت. سی دیمه‌ن به به‌رد له ده سالی مندالیم کاریکی کرد که به‌رد و ده‌ست، ناو و پیگه‌ی فه‌رامۆش نه‌بیت.

دیمه‌نی یه‌که‌م، به حال و نه‌حال له بیرمه، کاتییک که چوار یان پینج سالم بوو، له کولانه‌که‌ی مالی خومان به‌ره‌و بازاری که‌مپی ئالتاش ده‌چووم که له‌سه‌ر گه‌رئاو و چلکاویکی گه‌وره، ده‌سته مندالیکم بینی که کو بوونه‌ته‌وه و ده‌نگ و هه‌رایه‌کیان به‌رپی خستوو. نزیک بوومه‌وه و سه‌رم برده نیو منداله‌کانه‌وه و سه‌یرم کرد و بینیم که بو چی کو بوونه‌ته‌وه!

لهسەر گهړئاو و چلکاوه که دوو سهگ پیکهوه لکا بوو، مندالکان له چوارده وری گهړئاو که کو بوونهوه و به دهستی راستیانهوه بهردیان له دوو سهگه که ددها. بهو بهردانه دهیانهویست که دوو سهگه که لیک جیا بکه نهوه. دوو سهگه که ش له نیو بازنهیه که گیریان کردبوو که مندال له چوارده وریان بوو، هیچ ریگه ی هه لاتن نه بوو. سهگیش که پیکهوه ده لکی، ئیتر جوولهی پی ناکریت و له شوینی خوئی دهو سنیت تا ئه و کاته ی که لیک ده بنهوه.

مندالکان به هات و هاوارهوه به بهرد وهشکیا بوونهوه ئه و دوو سهگه وه. دوو سهگه که ش له بهر ئه وه ی که جوولهیان پی نه ده کرا و له ناو نه ده وه مابوونهوه، هر به قووزه قووز هر تاویک سهریان و له شیان له بهرد لا ددها. مندالکانیش هر بهردیکیان به دهسته وه ده گرت و دهیانوه شانند. ئاوی گهړئاو که و بهرده کان سر و گیانی دوو سهگه که ی تهړ و پیس کردبوو.

من له ده وری ئه وانه راوهستا بووم بو ئه وه ی که سهیری ئه وه بکه م که ئه و مندالانه چی بهسەر ئه و دوو سهگه ده هیئن. شتیک که بو من سهیر بوو، ئه وه بوو که بو مندالکان چیژ له وه وهرده گرن که بهرد بو سهگ بهاویژن؟ وه به لامه وه سهیر بوو که دوو سهگ پیکهوه لکاون!. سرنجی تاییه تی من ئه وه بوو که ئه و دهسته مندال بهردیان به دهستی راستیانهوه له دوو سهگه که ده وه شانند. خوی گه وره ئاگاداره که دهستم بو بهردیک نه برد و ئازاریکم به دوو سهگه نه گه یاند، بهس وهک سهیر کهریک، شایه تی ئه وه بووم که ئه و مندالانه به بهرد له و دوو سهگه بهر ببوون.

له ئوردوگا و کهمپی ئالتاش مندال باش دهستی به بهرده وه ئاشنا بوو. بهرد وه شانند یه کیک بوو له و پیوه رانه ی که یه کدیمان هه لده سه نگاند که کام له ئیمه ته وانای زورتره و زورتر بهرد ده هاویژیت!

دیمه نی دووه م، پاش ئه وه ی که له کهمپی بانگه ر له نزیک به شاری سه ریپلی زه هاو پزگاریمان بوو و چووینه نیو شار و له شاردا بنه وای ژیانمان دامه رزاند، من و مندالکانی تر سه رمان به هر کون و که لو ری کدا ده کرد. ئه و کاته شاری سه ریپلی زه هاو شاریک بوو که پاش شه ری ئیران و عیراق وهک شاریکی شه ری ده یانناسی، که مه به ستیان ئه وه بوو شاریکه شه ر لیداوه و زیان و کوتانی زوری لی که وتوو. سه ریپلی ئه و کاته شاریک بوو که دانیش تووی که م بوو و مال و

خانووہکان کہسی تیڈا نہبوو. ئیمہش بو ئوہی کہ کاتی خویمان بکوژین و شتیک بدوژینہوہ و سہرگہرم بین، دہگہرپاین و بہ کہیفی خویمان دہسووراپینہوہ.

پوژیک بہ تہنیا لہ نیو شاردہ بہ لارہ لار پیم دہکرد، دہستہ مندالیکم بینی کہ لہ بہر دہرگی دوکانیکی چکولہ کہ دہرگاکہی پروخا بوو کو بوونہتہوہ. بہ پہلہ خویم گہیانہ بہر دہرگا و لہ دواوہی مندالہکان سہیری ناوہوہی دووکانہکہم دہکرد بو ئوہی کہ بزائم ئو مندالانہ خہریک بہ چین و بو کو بوونہتہوہ!؟. چوومہ بہر دہرگا و سہیرم کرد کہ مندالہکان بہ دہستی راستیان بہرد لہ لہشی کابرایہکی پیر دہدن کہ وہک ئوہ بوو کہ مردووہ. مندالہکان بہرد و کوچکیان ہلڈہگرت و لہ کابرایان دہدا، بو ئوہی کہ بزائم مردووہ یان زیندووہ!؟. بہ دہستی راست بہردیان تی ئوہگرت و لہ لہشی کہوتووی کابرایان دہدا. کابرای پیر بہ پشتدا کہوتبوو، لہشی نیوہی بہ دہرہوہ بوو، ئوہندہ بہردیان تی گرتبوو لہشیان پہلہ پہلہ کہوہ کردبووہوہ.

ئوہندہی کہ لہو کابرا لیکم دایہوہ، ئو کابرا کہسیک بوو کہ لہ دہورانی شہردا کہس و کاری لہ دہستداوہ و تہنیا و بی کہس و بی مال کہوتووہ، بوہیہ لہ نیو ئوہ دوکانہ ژیانہ دہکرد. خوی گہورہ شایہتہ کہ بہردیکم لہو کابرا نہگرت و ئازارم بہو کابرا نہگہیانہ، تہنیا وہک سہیرکہریک سہیری ئوہم دہکرد کہ ئو مندالانہ بہ بہرد لہ لہشی کابرایہکی مردوویان دہدا.

دیمہنی سیہم، پاش ئوہی کہ خہلک لہ کوردستانی پوژہہلات دہست و ری و شوینی کرایہوہ، ہہر کہسہ و بہرہو لادی و شوینی پیش شہر گہرایہوہ. ئیمہش وہک ئو ہموو خہلکہ کہ بہرہو دہشتی زہاو دہگہرایہوہ، گہراینہوہ. لہ بہرہتاکانہوہ لہ سہرئاوزہاو کہ لادیہک لہ سی پریانہ گردہنو بوو، بنہ و بنکہمان داخست. لہ نیو کہپر و چادردا دہژیاین بو ئوہی کہ خشت ئامادہ بیٹ و مال و خانوو دروست بکریٹ و بوہ کجاری بگہرپینہوہ بو لادیکہمان.

من لہگہل مندالہکان لہ دہرودہشت پیاسہ و پیکہوہ گہمہمان دہکرد. خوشتترین سہرگہرمی ئیمہ، سہرئاو و چہمہکہی سہرئاوزہاو بوو. ئو کاتہ وہک چہمیکی گہورہ بوو کہ شوینی ئاودانی پہزوپولہکان و مہلی مندالہکان و ہرہوہا شوینیک بوو کہ ئوتوموبیلہکان کہ وہک ریوار لہسہر جادہی سہرئاوزہاو گوزہریان

دهکرد، به ئاوی چهمه که فیڼک بکرین و نهفه رهکان ساردیهک بخون و ئیسراحتیک بکهن و برؤن. من و مندالتهکانیش لهسه ره چهمهکان کو دهبووینهوه بو ئهوهی که مهرومالتهکان ئاو بدهین و خویمان له گوئی ئاو بخهین و خویمان فیڼک بکهینهوه. بن دارهکانی بی، بنه و بنکهی روژانهی ههموو مندالتهکانی لادی بوو. شوینی شهر و ئاشتی و گهمه و ههرچی بهزمی مندالانهیه. له بهزم و ههرای سه ره چهمی سهراوزههاو که یفخوش و شادمان بووین.

روژیک بو ئهوهی که بچم بو بن داری بیهکان، بهسه ره ریگهیهک دهچووم که مندالتهکان دروستیان کردبوو. مامهکانم بینی که خهریکن خشت دهبرنهوه، له ریگه لامدا بو ئهوهی که سهردانی مامهکانم بکهم و تاویک له بن سیبهری ئه و خشتانهی که برپیانهوه دانیشم و گوئی له قسه و باسهکانی ئهوان بتهکییم. داریکم به دهستهوه بوو، خهریک بووم که به دهم ریگهوه به داره که سهری چاوه بازه لهکانم دهبری و بهره و مامهکانم دهچووم که له ناکاوه دهنگ و ههری مندالتهکانی لادی له بن داری بیهکان هات به گویمدا. لام کردهوه و سهیرم کرد که ههر ههموویان له بن داریک کو بوونهتهوه و خهریکی شتیکن. ئاگام له مامهکانم نهما و به پهله پهل رییم گرتهبهر بو ئهوهی که بزنام ئه و مندالانه له بن داری بی خهریکی چین؟! له دوورهوه بینیم که بهردی گهوره گهوره به دهستهوه دهگرن و بهرزی دهکهنهوه و دیکوتن به سه ره شتیکدا. به چاویکی تیزهوه بو ئهوهی که بزنام دهیدهن به سه ره چیدا، خویم گه یانده کوئی مندالتهکان و سهرم برده نیو بازنهی ئهوانهوه.

وینهیهکم بینی که ههرگیز له یادم ناچیت و ههردهم باسی لیوه دهکهم بو ئهوهی که مروفت ئاگاداری ئهوه بیت که به دهستهکانی خهریکی چیه له زهویدا؟! وینه و دیمه نیکی کاریگهری لهوه کرد که وهک بهردی بناغهی باسیکی به هاداری خویم که لکی لیوه وهربگرم و به جوانی له نووسینم دایمه رزییم.

ئه و مندالانه بهردیان به دهستهوه بهسه ره پشتی کیسه لک دهکوتا. ئهوانه ده یانه ویست بزنان که کیسه ل پشتی کون ده بیت؟! ده یانه ویست ئهوه بزنان که کیسه ل پشتی ده شکیت؟ ده یانه ویست بزنان که خوین له پشتی کیسه ل دیته ده رهوه!؟.

نهک به جاریک و بو جاریک، به لکو له دهوری کیسه لیک کو بوونهوه و به بهرد ههر دهستیک بو خوئی ده یوه شانده و لیی دها. ئه وهنده یان له پشتی کیسه ل دا، تا ئهوهی

که پشتی درآ و خوین هاته دهرهوه، تا ئهوهی که مندالهکان له دهوری کیسهل
تۆزیک دوور کهوتنهوه بۆ ئهوهی که به توندی بدن به پشتیدا، بۆ ئهوهی که پرژی
خوین لییان نه دات. دهیانهوست که کیسهل بدن بۆ ئهوهی که پشتی کوت کوت
بکه نهوه. کیسهلهکش سهر و دهستی له نیو پشتی شادربووهوه، نهیدهتوانی
دهریان بهینیت و به ریڤا بچیت. مندالهکان له دهوری پشتی کیسهل و شکاندنی
پشتی هات و هاواریان دهکرد و به خویشیهوه بهردیان دهاویشت!!

خوای گهوره شایهته که لهو رۆژهدا بهردم بهسهر و پشتی ئهوکیسهلهدا نهکوتا و
زه رپهم لهو کیسهله نهوهشاندا. ئهو دیمه نه وهک یهکیک له دیمه نه ناخۆشهکانی
ئهو سهردهمه له لای مندا تۆمار کرا و مایهوه بۆ ئهوهی که وهک نمونه و بهریکی
ژیانم کهلکی لی وهربگرم.

پاش ئهوهی که ماوهیهک له شارددا خهریکی خویندن بووم و بۆ قوتابخانه دهچومه
شار، دهستهیهکی زۆر دۆست و دانه دانه دوزمنمان ههبوو. له بیرمه که رۆژیک له
نیو کۆلاندای بووه شه ره بهرد و ههر مندالیک بهردی له کهسیک و دهستهی تر
دهگرت. منیش چهند جاریک بهردم وهشاندا و ههر ئهوهم زانی که کورپیکی
دراوسیمان سهری شکاو و یهکراست بهرده شه ره کهمان راوهستاندا و من و براهم
چووین به رهوه ئهو کورهوه که سهری شکا بوو. په رۆیه کهمان سووتاندا و سووتاوهی
په رۆکه مان له سهر سهری دانیای و به بی ئهوی که کهس بزانییت، باسیمان نهکرد و
ئاشت بووینهوه.

" له دهورانی هه جی خانووی خوادا ره جمی شهیتان یهکیکه لهو ئه رکانه ی که
ده بییت مۆسولمان پی هه لسییت. بهرد گرتن به شوینی شهیتان، به دهستی راست
ده کرییت!"

دهیهی دووه می ژیانم به پیچه وانه ی دهیه ی یه کهم، بهرد پیگه ی نه بوو، به لکو
پینووس شوین و پله و پیگه ی خۆی کرده وه. پینووس ههر لهو دهسته ده گیرد رییت که
سه رده میک به به رده وه خهریک بوو. ههر ئهو دهسته ی که سهری مندالی خه لکی
ده شکاندا، ههر ئهو دهسته بۆ مندالانی خه لک هاته قسه و نووسین.

مرۆف بۆ ئهوهی که بۆی بکریته وه، کرانه وه له ئاسمانه وه نیه، به لکو کرانه وه له
خوین و دهست و په یکه ری مرۆقه وه نزیکه.

بۆ ئهوهى كه بزائم دهست بۆ دهبهستريّت و بۆ دهكريّتهوه، چۆن دهبهستريّت و چۆن دهكريّتهوه؟! ههولّى ئهوهمدا كه له دوو دهيهى لهسهريهكى ژيانى خۆم بكۆلمهوه، ئهوكاته زانيم كه پيگهى دهست له ژيان وهك نۆكى بن قولاخهيهتى، ئهوكاتهى كه له بههاردا، سهوز و تهپ ڤوواوه.

له بههاران و بهرهتاي ئهوكاتهى كه نۆك سهوز دهبوو بۆ ئهوهى كه وهك نۆكى تهپ بناسريّت، دهچووين بۆ سهريهوهيهكان و نۆكمان به چهپك چهپك دهكهند و ههر لهسهريه جادهى سهريهوهيهكان لهگهڵ منداڵهكان دادهنيشتين و نۆكمان دهتهقاند و دهمانخوارد. ئهوهنده نۆكمان به پهله پهل و خوشى دهخوارد، پيش ئهوهى كه به دهست بيكهينهوه و سهيرى بكهين، ههر به دم دهمانكردهوه و ههر به دم دهمانخوارد و سهيرمان نهدهكرد. جار به جار تامى نۆك له دهمان دهگۆرا، يهكسهريه دهمانتفانهوه. بن قولاخهى سهوزى نۆك ههر دم يهك نۆكى تهپ و جوانى نهبوو. بهلكو جارى وا ههبوو كه دوو نۆكى دهدا و جارى وا ههبوو كه نۆكيك و كرميكي دهدا، جارى واش ههبوو كه پووجهل و به رهشيهك به دهر دهكهوت.

ئهوهندهى دووانه نۆكى دهدا، ئهوهندهش كرم و نۆكى پيگهوه دهدا. كار سهختى بۆ ئهوانه بوو كه دهيانهويست به بئى ئهدهبى، به ئهدهبى منداڵان لهسهريه جاده نۆك بخۆن. ئهمه دهربرى ئهويه كه ناوهكان له دهورهكان، وهك منداڵهكان له دهورهكان، ههر دهوريهك به ناويگهوه خهريكن.

" منداڵ، ئهدهبى خواردن له چهپكى نۆكى دهستى خۆى وهرناگريّت. بۆيه جار به جار دووانه نۆكى پي دهوات، وه جار به جار كرم و نۆكى پي دهوات."

مانهوهى ويينهى نۆك خواردن وهك بيرهوهري له لاي مندا، سهري ئهواسه دهبهستريّت كه ويينهكان و بهسهرهاتهكان و ديمهنهكاني ژيان له دهورانهكان، تهواناي ئهوهى ههيه كه ئاوى تى بكات و بيگريّتهوه. ويينهى بهرد و پينوس له دهستى مرؤفدا، له دوو دهورى جياواز وهك دوو سهگى لكاو، چيژ و ليدان وهك دوو وشه لكاو بۆ من دهكاتهوه. وهك نۆك و كرم كه له دهما بونياديان تيگهڵ دهبيّت. وهك ناوى من و ئيوه كه رومهمان به ناوى خاوى مهزن دهگيريّتهوه.

ئهم قورهى كه گرتوممهوه و بۆ ئيوه دهشيلم، زۆر بهري فراوانه، گهر ناوى خاوى مهزن هاوكاريكه نهبيّت، دهست و پيم لهم قورهدا وشك دهبيّت.

موورگی شین بو له چاو چوون و به چاو چووندا

کهوایه من له سی دهوره و سی چوكدانی گهوره‌دا، به وشه‌کان و ناوه‌کانه‌وه خه‌ریک بووم.

ده‌روهی یه‌که‌م ده‌ورهی حوجره بوو که به ده‌ستی ئه‌وانی تر ده‌گیرامه‌وه و له خزمه‌تی ناوی ئه‌وانی تر دا ئاو و ئاگرم تیبه‌ردرا بوو. له‌وه‌وره کتیبی ئاواره‌کانم به وشه‌کانی فارسی نووسی. هه‌ر له‌وه‌وره بوو که به ناوی خوای گه‌وره زهمینه بو ده‌وره‌یه‌کی تر خو‌شکرا.

ده‌ورهی دووه‌م، ده‌ورهی زانکو بوو، که به ده‌ستی تر ده‌گیرامه‌وه، ده‌وره‌یه‌ک که له‌سه‌ر بونیادی ده‌ورهی به هیزی حوجره خه‌ریکی گه‌شت و پیاسه و گیرانه‌وه‌یه‌کی تر بووم. له‌وه‌وره بوو که کتیبی موسولمانان له گیژاوی میژوودا، نووسرا و کو‌تایی به ده‌وره‌یه‌کی تر له ژیا‌نی گیرانه‌وهی من هات.

ده‌ورهی سیه‌م ده‌ورهی به‌ندینخانه له کیشوهری ئینگلیس بوو. ده‌وره‌یه‌ک که به ناوی خوای گه‌وره ده‌ورهی شکو و سه‌رفه‌رازی بوو، ده‌وره‌یه‌ک که خوای مه‌زن وه‌ک خاوه‌ندار ناسرا، ده‌وره‌یه‌ک که ده‌سته وینه‌یه‌کی به هیز و شکو‌دار بو من کرانه‌وه، بو ئه‌وهی که موژده و په‌یام و هه‌وال و بو‌ن و خو‌شی به‌وه وینه‌به من بگات. به ناوی خوای مه‌زن یه‌کیک له‌وه‌ینه پیروژانه ده‌رده‌خه‌م:

" دایکم وتی: له ملی تو‌دا ملوانکی مهورگ شینمان کردبوو، بو ئه‌وهی که له چاو نه‌چیت!"

دایکم باسی ده‌ورانی مندالی منی له باوه‌شی خو‌ی و به‌ره‌تا‌کانی پی گرتنی منی ده‌کرد. وتی که ئه‌وه‌نده جوان و په‌نگین بووی، ملوانکی مهورگ شینمان له ملت کردبوو، بو ئه‌وهی که له چاو نه‌چیت. چاوی سه‌وز، به پرچ زه‌ردی خورمایی که تا ناو شانت ده‌هات، به گونایه‌کی سوور و سپی و ده‌میکی سوور و چکولانه و پیستیکی سپی!

دایکم دهیوت که خه لک خوښی ده هات که ماچی دهم و لیو و گوپت بکات. ئه وهنده ناسک و پاک و جوان بوویت. باسی دهوره یه کی ده کرد که دایم به باوهش و دهستی که سیک بووم، دهوره یه ک که له که مپی ئالتاش له دایک ببوم. نهک ته نیا دایکم به لکو دهور به ریه کان باسی ئه و کات هیان بو من ده کرد که به موورگیکی شین، وینه ی مندالیکی جوان و خوین گهرم هه ردهم له باوهشی خو شه ویستی دهور به ریه کان بووم.

پاش ئه وهی که دهورانی کورپه یی و باوهش گوزهری کرد و پیم که وته نیو کولانه کانی که مپه که، ئیتر خو م تاق و ته را وینه و به سه رهاتی ئه و کات هم له بیره. له بیرمه که هه ردهم به پیی په تی ده گه پام و له زه ویدا هات و چوم ده کرد، ئه و کاته پیکانم هه ر پوژ به خوین و پیسی بوو. دهسته کانی من له قور و چلک و چلما بوو. جله کانم و پوومه ت و لووت و دهم و چاوم له خاک و خوئی بیابانه کانی پومادی هه ر به یانی و هه ر پوژ گیراو و پر له پلت و پیسی بوو. له بیرمه که ئه و کاته به یانیان چاوه کانم له ریقنه و جیقنه دا ده به ستره، به گریان له زه وی هه لده ستام و هاوارم ده برد بو دایکم که چاوم نابینیت. دایکم به په له چایی گهرمی ده هیئا و به چاوانی مندا ده یکرد و ده یکرده وه. ئه و چاوه سه وزانه ی من که خوی گه وره به جوانی و گه شی به منی به خشی له بیابانه کانی عه رب ده به ستره و ده گیرا و نابینامی ده کرد.

په نجه کانی من رهش و چلکن و ته ره کی برده بوو. نه بوونی شیر و خواردن له گه ل عاره ق و گهرما و ته پ و توژ، کاریکی کرد که سپی و پیسی و نه خوښی روو له پوومه تی گه شی من بکات، ئه و پوومه ته که خوی مه زن جوان و ئاوه دان خسته یه سه رزه وی!

خوم ئه و دهورانه م به باشی له بیره و زور دیمه نی برسیه تی و نه خوښی و چلک و پیسی لی ماوه ته وه. ئه و دهورانه به خواستی خوی گه وره کوتایی پی هات.

خوی مه زن منی به جوانی و پاکی خسته سه رزه وی. من له که مپی ئالتاش هاتمه دونیا، ئه و که مپه له ژیر کاریگه ری شه ری ئیران و عیراق دروست ببوو. له و که مپه بوو که من له پاکی و جوانی به ره و پیسی و چلک و نه خوښی چووم، له بن دهستی مروث و له داوینی به عس و مروثی سته مکاردا.

له دهورهکانی پاش ئهوه تا لهشم گه‌یشته ته‌مه‌نی بیست و پینج سالی له که‌مپی ئینگلیزه‌کان له ولاتی ئینگلیس، هوشم له‌گه‌ل لهشم گه‌یشته ئه‌و هوشیاریه که من له بن دهستی مروقی سته‌مکار ئاسایش و ئارامش بو نیه. ئەمانه هیشتا پاش بیست و پینج سال له که‌مپدا، له‌شی منیان به‌ند و ئه‌سیر کردوو. هه‌ر ئه‌م به‌ند و ئه‌سیریه کاریکی کرد که تووشی نه‌خوشی و سه‌کته‌ی می‌شک و پرمانی له‌ش بجم. بوونه هوی ئه‌وه که هه‌ر چرکه ئاراز و دهرد به له‌ش و ده‌روونی مندا بخهن و به‌ره‌و کوشتن بمبه‌ن. ئیسته که خه‌ریکم به ناوی خوی مه‌زن ئه‌م پرستانه ده‌نووسم، ده‌سلاتدارانی ولاتی ئینگلیس هه‌ره‌شه‌ی ناردنه‌وه‌ی من بو به‌رده‌ستی ده‌سلاتدارانی ئیران ده‌که‌ن، ئه‌و ئیرانیانه‌ی که سه‌رده‌می‌ک ده‌یانه‌ویست من وه‌ک جاش و نوکه‌ری خویان دژ به کورد و کوردستان به کار به‌رن.

" دایکم وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ملوانکه موورگ شینه‌که له ملت چکۆله بوو، له ملتمان کرده‌وه."

دایکم وتی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له چاوی مروق نه‌چیت، ئه‌و ملوانکه موورگ شینه‌مان له ملت کردبوو. ئه‌مه ده‌ری ده‌خات که نه‌خشه‌یه‌ک له مندا لیه‌وه هه‌بووه که من له چاوی مروقدا بجم. بویه هه‌تاوه‌کو ئیسته ئاسایش و ئارامش له له‌ش و هوشی مندا نیه. خواستی‌ک هه‌بووه و بنه‌ماله‌ی ئیمه هه‌ستیان پئی کردوو که بوی هه‌یه من له چاو بجم. له راستیدا و له دریزی بیست و پینج ساله که مروق هه‌ولی ئه‌وه‌ی داوه که ژینگه و زه‌مینه‌ی ژیان و ئاسایشی ناو و پرومه‌تی من تیک بدات. به ناوی خوی مه‌زن من نه‌مه‌یشت که له چاوی مروقدا بجم، به ناوی خوی مه‌زن به چاوی مروقدا چووم وه به ناوی خوی مه‌زن ئه‌و چوونه به سه‌رکه‌وتن سه‌ر ده‌گریت.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که ئیسته له‌شم له به‌ر دهستی ئینگلیسه‌کان به‌ند و ئه‌سیر و گیرۆده کراوم، ناوی خوی مه‌زن بو زوبان و زمانی من کرایه‌وه. ئه‌م کرانه‌وه وه‌ک ملوانکی موورگ شینه که له‌م ده‌وره‌ی به‌ندینه‌دا، به ملی نووسینی مندا هه‌ل‌واسراوه، بو ئه‌وه‌ی پارێزه‌ری ناو و پله و پیگه‌ی من بی‌ت.

په‌نا بو ناوی خوا و هی‌نای ناوی خوا له سه‌ره‌تا و ناوه‌پۆکی ئه‌م نووسینه به‌شکه جیگه‌ی بیرکردنه‌وه بی‌ت، که بو من ئه‌وه‌نده ناوی خوی مه‌زن ده‌هینم؟! ناوی خوی مه‌زن له‌م نووسینه‌دا وه‌ک ملوانکی موورگ شینه که به ده‌وری ئه‌م نووسینه هه‌ل‌واسراوه. ناوی خوی مه‌زن وه‌ک ملوانکی شین به دهستی خۆم به سه‌ر و

گیانی ئەم نووسینەدا ھەلۆاسراوە، بۆ ئەوەی کە پرستەکانی ئەم نووسینە بە چاوی مەرۆفدا باش بچیت، بۆ ئەوەی کە بە ناوی خۆی مەزن تەوانی کاریگەری لە بونیادی مەرۆف ھەبیت.

فرمیسک لە چاوی راست و چەپدا

لە دریزی سألەھایە کە گریاوم و فرمیسک لە چاوانمەو ھاتوو تە خوارەو، چاوی راستم فرمیسکی زۆری بۆ ھەست و دەردەکانی من پرستوو، وە چاوی چەپم زۆر بە زەحمەت دلوپپیک فرمیسکی پرستوو. چاوی چەپم وەک سەگیک بوو کە ھەتاوھکو شەرە سەگ نەبیتە بەر کوولانە، دەنگی لێو دەرنایەت. حیساب بۆ خاوەنەکەشی ناکات. ھەرۆھا چاوی چەپم ئەوئەندە لە من بی منەت و پەرۆشی دەرد و نالە می نیە و بۆ خۆشەوستانمی من ناگری و فرمیسک نارپزیت.

رۆژیک گریام و فرمیسک گونا می گرتەو. ھەستم کرد کە چاوی چەپم بەخشنەیی نیە، ھەستم کرد وەک چاوی راستم فرمیسک نارپزیت. ئەمە بوو پرسیار و سرنجیکی سەیر!؟.

چەندەھا جار بۆ ئەوەی کە ئەم بەخشنەییە تاقی بکەمەو توشی گریان و فرمیسک بووم. زانیم کە چاوی چەپی من وەک چاوی راستی من فرمیسک نابەخشیت و نارپزیت.

بۆ ئەوەی کە تاقی بکەمەو، زۆر ئەزموونی ترم بۆ زانینی ئەم پرس و ترس و سرنجە گوزەراند. یەکەمجار وام دانی کە چاوی راست و چەپم لە رادەبەک بییت و ھیچیان لەوەی تریان خوارتر و لارتر نەبییت. بۆ ئەزموون وتم کە نابیت بە لای راستم بخەوم و بگریم، دەبییت کە رووم راست بییت و لە لای چەپ و راستم نەبم. پاش ئەوەی کە تاقیم کردەو، زانیم کە ئەگەر رووم راست بییت و بە لای چەپ و راست نەبم، چاوی چەپم ھەر فرمیسک کەمتر دەبەخشیت.

ئەزموونی تر ئەو بوو کە دەبییت بە لای چەپمدا بخەوم و بگریم، بەشکە فرمیسک زۆرتر لە چاوم بکەویت. پاش ئەوەی کە ئەو ئەزموونەم تاقی کردەو، ھەستم کرد کە ئەگەر خۆم بە لای چەپمدا بخەم، ئەو ھەر گریانم بۆ نایەت!.

پاش ئهوهی که لهسه‌ر پرووگه‌کان و لای چهپ و راستی خۆم تاقیکاریم کرد، بیرم چوو بۆ لای ئهوه که به‌شکه هۆکاری گریان، دهوری سه‌ره‌کی هه‌بیت له ریزه‌ی فرمیسک و گریان؟! بۆچی من ده‌گریم؟! پرسیاریک بوو که ده‌بیت بۆ تاقیکاری فرمیسکی چاوی چهپ و راستم به‌کاری ببه‌م. خۆم خسته‌ی بیرى رۆژیک له‌گه‌ڵ خۆشه‌ویستیکی کۆن، هه‌ست به‌گریان منی گرته‌وه، ده‌ست و چاوم به‌گریان كه‌وت!. فرمیسک له‌چاوانم هاته‌ خواره‌وه. هه‌تا چاوی راستم پینج دلۆپی ده‌رشت، چاوی چهپم یه‌ك دلۆپی ده‌رشت!. پاش چه‌ند رۆژ بیرم چوو بۆ لای بیره‌وه‌ریه‌ك که زۆر هه‌ستی تیدا نه‌بوو. گریان گرتمی و فرمیسک له‌چاوم هاته‌ خواره‌وه. چاوی چهپم وه‌ك ئه‌وه که ئه‌و رۆژه‌ی له‌بیر نایه‌ت، هیچ فرمیسکی نه‌رشت!.

چاوی چهپ و راست بۆ تیر و نیشان

پاش ئه‌وه‌ی که ئاگاداری ئه‌وه بوومه‌وه که چاوی چهپم وه‌ك چاوی راستم به‌خشنده‌یی بۆ فرمیسک نیه و بۆ هه‌ر بیره‌وه‌ری و یادیکی من خۆی هیلاک ناکات، بیرم چوو بۆ کاتی خستنی تیر له‌ده‌ست و چاوی خۆم. من بۆ ئه‌وه‌ی که تیریك به‌باشی بوه‌شینم و نیشانی پئی بگرم، چاوی راستم ده‌به‌ستم و که‌لکی لئ وه‌رناگرم. هه‌ستم به‌وه‌ کرد که ئه‌و چاوه‌ی زۆر بگری و فرمیسک بریزیت، ناتوانیت که تیر و نیشان بکات. چاوی چهپم زۆر ده‌توانیت که له‌سه‌ر خال و چال و نوقته‌کان ورد بیه‌ته‌وه. لای چه‌پی من وشکی تیدایه.

ده‌ستی راست و چهپ له‌چاکه و خراپه‌دا

من نه‌رگه‌له‌م به‌ده‌ستی چهپ به‌ده‌ست گرتووه، هه‌روه‌ها به‌ردم به‌ده‌ستی چهپم وه‌شاندووه، زله و شه‌پازه‌م به‌ده‌ستی چهپ وه‌شاندووه، ده‌ستی چهپم زۆر زووتر چمچه و چه‌تالی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت بۆ ئه‌وه‌ی که خواردن بخوات. ده‌ستی چه‌پی من زۆر وزه و هیزی تیدایه بۆ ئه‌وه‌ی که بوه‌شینیت و لییدات.

جاریک له‌سه‌ر پردیک ریم ده‌کرد. چوومه‌ لیواره‌ی پرده‌که. لای راستی من له‌سه‌ر پرده‌که بوو، لای راستم له‌سه‌ر پرووباره‌که بوو. هه‌ستم کرد که لای چهپم پالم پیوه‌ ده‌نیت که بمخاته‌ نیو پرووباره‌که. ئه‌وه بووه‌ سرنج و پرس و ترسیکی تر!.

له ریځه ی هاتن بو ئه وروپا له فهره نسه له گه ل قاچا خچیه ک تووشی دهمه قسه بووم. دهستی چه پ و لای چه پم دهیه وت که زله یه کی لیده!.

پاش ئه وه ی که تووشی سه کته ی می شک بووم، لای چه پی من تووشی دارپمان و سپری و هیلاکه تی زورتر بوو. بنه پیی چه پم سپیه کی تی که وت!.

ماوه یه ک چه بی کم ده خوار د که دکتور بو منی نووسی بوو. چه به که خه وهینه ر بوو، دهستی چه پی من له خو یه وه هه لده فری و ده چوو. چووم بو لای دکتور و باسم کرد. سهیری لی هات و وتی: مه به ستت چیه که ده فریت و ده چیت!؟.

هه ندیک جار لای چه پم ده لیت: ئه م هه موو نووسینه بدره، نه فره ت له هه موو نووسینه کانت!!.

نالهی نالی له کوئ و نالهی من له کوئ ئه ی میلیه تی کورد!؟.

دهم و پینووس له خوین و جهوه ردا

و شه به خشی له دوو وینه ی سه ره کی بو من خوشویستراوه. یه که م وشه به خوین بووه، وشه یه ک که له ریځه ی دهمه وه له کانی دل و هزر و ههستی مروقه وه به زیندوویی ده که ویته دهره وه. ئاوه ها دهرکه وتنیک که له دهم و دلوه بیت، پیی ده لین وشه به خوینه وه. ئه م شیوه بو به خشی نی وشه کان خاوینترین و خه سترین و پیرو زترینی شیوه کانه بو به خشی نی وشه کان و پرسته کان. تایبه تمه ندی جوان و بالای ئه م شیوه ئه وه یه که روومه تی مروف به بهرپرسیاری سه ره کی دهناسریت، وه روومه ت له گه ل روومه ته کان به زیندوویی به خشنده یی ده کات.

دامه رزینه رانی ئه م شیوه بو به خشی نی وشه کان له لایه ن چ دهسته یه ک له ناوه کان بووه!؟.

له بهر ئه وه من کردم به پرسیار که به های وه لای ئه و پرسیاره له پرسته کانی تر جیا بکه مه وه. وه لای ئه و پرسیاره وه ک ئه وه وایه که له زه ویه ک بو راو بگه ریت، له ناکاوه که رویشکیک له بن بنچکیک دهرچیت و هه لیت. چه نده که رویشک له بن و بنچک بی منته ده بیت و به جیی ده هیلت و لای لیوه ناکات، هه ر ئه وه ندهش وه لای ئه و پرسیاره له بن و بنچکی ئه و پرسیاره بی منته ته.

دین و خاوهن پرستهکان دامه‌رزینهرانی یه‌که‌م مروّقه‌کان بوون که وشه به‌خشی به خوینیان وه‌ک ریگه‌ی سه‌لامه‌ت و دروست بوّ مروّف به کار بردووه. خاوهن پرستهکان له‌بهر ئه‌وه‌ی که دۆستی خوای مه‌زن بوون، شیوه‌ی به‌خشیینی وشه‌کانیان له خولقیینه‌ری وشه‌کان وه‌رگرتووه. خوای دلۆقان که خاوه‌نداری یه‌که‌می ناوه‌کان و وشه‌کانه، زانست و فیلی ئه‌وه‌ی له لایه که وشه‌کان له چ په‌یکه‌ر و نه‌خشه و ئه‌ده‌بی‌ک، وه به ناوی چ جوّره مروّقانیک بنی‌ری‌ت و دایمه‌رزینیی‌ت.

که‌سی‌ک که به دهم بوّ مروّف ده‌دوی‌ت، خاوه‌نی پروومه‌ت ده‌بی‌ت. دهم به‌شیکی دیار و پروونی ئه‌و که‌سانه‌یه که خاوه‌نی پروومه‌تن. له ده‌ریژی میژوودا که‌سانیکی که‌م و دنکه خاوهن پروومه‌ت بوون. ئه‌و که‌سانه‌ی که پرسته له پروومه‌ت وه‌ربگرن زوّر جیاوازی هه‌یه له‌و که‌سانه‌ی که پرسته له رپی نووسینه‌وه وه‌رده‌گرن. ئه‌و که‌سانه‌ی که یارانی موحه‌مه‌دی په‌یامه‌ینه‌ری خوای مه‌زن بوون، پرسته‌کانیان له پروومه‌تی موحه‌مه‌دی په‌یامه‌ینه‌ری خوای مه‌زن وه‌رگرتووه. ئه‌و که‌سانه به به‌ره‌که‌تی خاوهن پرسته‌که (که موحه‌مه‌دی په‌یامه‌ینه‌ری خوا بی‌ت) لیاقه‌ت و شکوی ئه‌وه‌یان پی‌ دراوه که پرسته‌کان له خوینی دل و دهمی ئه‌و په‌یامه‌ینه‌ره وه‌ربگرن.

وشه به جه‌وه‌ر: مه‌به‌ست له ئه‌و پینووسه‌یه که ئه‌م پرستانه‌ی پی‌ ده‌نووسری‌ت. تاییه‌تمه‌ندی پینووس ئه‌وه‌یه که کاتیک په‌نجه‌کان به خویه‌وه خه‌ریک ده‌کات و وینه‌کان و پرسته‌کان تی ده‌کات، دهم ده‌به‌ستیته‌وه. به‌سترانه‌وه‌ی دهم به پینووس پروومه‌ت له بار و کاری وشه‌کان و پرسته‌کان ده‌خات. ئیتر پروومه‌ت هه‌لگه‌ری مانا و به‌های وشه‌کان و پرسته‌کان نیه.

له به‌سه‌ره‌اتی من و خاله‌ه‌یدهر و ناوی فردریک نیچه‌دا، خال و چالیکی به‌هاداری ترم بوّ به ده‌رکه‌وت که بوّ من به‌ها و بایه‌خیکی زوری هه‌بوو. نیچه پرسته‌کانی پیکه‌وه له نه‌خشه‌یه‌ک دامه‌رزاندووه. پرسته‌کانی ئه‌و له ریگه‌ی جه‌وه‌ره‌وه نووسراوه. پرسته‌کانی فردریک نیچه زه‌مینه‌ی ئه‌وه‌ی تی‌دا هه‌بوو که هه‌یدهر به زوبانی خوی وه به خوینی خوی گری تی‌به‌ر بدات. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که نیچه زوبانی بی ده‌نگ مایه‌وه، ئه‌وه هه‌یدهر و هیتله‌ر بوون که به زوبانی خویان گریان له پرسته‌کان به‌ردا. که‌سی‌کی وه‌ک هه‌یدهر له‌و جوّره که‌سانه بوو که کاری له‌گه‌ل پرسته‌کانی ئه‌وانی تر ده‌کرد. به پیچه‌وانه‌ی هه‌یدهر که پرسته‌کانی وه‌ک

توتی له قهفەس دەکرد، هیتلەر به پستهکان، مروقی له بهند و قهفەس کرد و شه‌ری دروست کرد.

له دریزی سألەها که یادی ناوه‌کانم ده‌کرد، له به‌ره‌تاوه بو من پسته له جه‌وه‌هر به‌های هه‌بوو، وه پیداکری و سقه‌م به پسته‌ی جه‌وه‌هر ده‌کرد. که‌سیکی وه‌ک سادقی هیدایه‌ت نه پسته‌یه‌کی هه‌بوو وه نه پوومه‌تی هه‌بوو. که‌سیکی وه‌ک فردریک نیچه که دژایه‌تی پسته و پوومه‌تی عیسی‌ی کورپی مریه‌می ده‌کرد، خوای مه‌زن پوومه‌تی لار و خواری کرد، شیت بوو و سه‌ر و چاوی تیک چوو. ئیتز من چۆن ده‌توانم که سقه به ناوی فردریک نیچه‌یه‌ک بکه‌م که حه‌یده‌ر پی ده‌وت، خاله نیچه‌ی به‌راز!

پسته که پینووس پیاده‌ی کرد، پسته‌ی وشک کراوه، هه‌رچه‌ند که تام و تازه‌یی پسته به خوینی نیه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا ده‌توانریت که بو ماوه‌یه‌کی دوور و دریز رابگیریت و هه‌لبگیریت. لیره‌یه که ئیتز پسته له دم به‌های نیه، به‌لکو پسته له لای کێ به ئه‌مانه‌ت ده‌مینیت؟ به‌های ئه‌بیت. کێ هه‌لگری ئه‌مانه‌تی پسته‌کانه؟ ئه‌و که‌سه به‌های هه‌یه. ئه‌وه‌نده که حه‌یده‌ر به پسته‌کانی نیچه شه‌ری مروقی کرد، ئه‌وه‌نده خودی نیچه که خاوه‌نی بوو ته‌وانی ئه‌وه‌ی نه‌بووه که شه‌ر به پسته‌کانی خو‌ی بکات.

دوو تایبه‌تمه‌ندی پینووسی خاوه‌ن پیگه کردووه:

یه‌که‌م تایبه‌تمه‌ندی که به‌رزی و شایسته‌یی بو پینووس راده‌گریت، ئه‌وه‌یه که پینووس پوومه‌ت له به‌رانبه‌ر بوونی پوومه‌ت بی نیاز و بی منه‌ت ده‌کات. هه‌ر که‌س که لیاقه‌تی ئه‌وه‌ی نیه پسته‌کانی به پوومه‌ت پی بدریت. هه‌ر که‌س که لیاقه‌تی ئه‌وه نیه که دم و زوبانی پیروژ بو‌ی به گر بکه‌ویت. که‌سانیک هه‌ر ئه‌وه‌یان بو باشه که پسته‌کان له جه‌وه‌هر پیمان بگات. ئه‌وانه لیاقه‌تی بینینی پوومه‌تی خاوه‌ن پسته‌کانیان نیه.

دووه‌م، پینووس پسته‌کان وه‌ک ئه‌مانه‌ت له کتیب داده‌مه‌رزینیت. ته‌واوی ئه‌و پستانه‌ی که له‌م نووسینه‌دا هاتووه وه‌ک ئه‌مانه‌ت له ئه‌ستوی پینووسم خستووه. بو ئه‌وه‌ی که به پوومه‌تی شایسته ده‌ربهرپیت و بوه‌شینریت. کتیبی قورئان وه‌ک ئه‌مانه‌تیکه که به پینووس بو نه‌وه‌کان راگیراوه. گه‌ر پسته وه‌ک ئه‌مانه‌ت له کتیب

وهربگیردریټ تهوانی کاریگه‌ری زوړی هه‌یه. ئه‌و که‌سانه‌ی که پرسته وهک ئه‌مانه‌ت وهرده‌گرن، خوای مه‌زن لیاقه‌تی ئه‌وه‌یان پې دهدات که مانای پرسته‌یان بو بکریټه‌وه. خاوه‌ن پرسته له هر دهوره‌یه‌ک و بو هر نه‌وه‌یه‌ک زیندوو نابیته‌وه، ده‌بیټ که که‌سانیک ئه‌و پرستانه وهک ئه‌مانه‌ت له لایه‌ن خاوه‌نداره‌وه وهربگرن بو ئه‌وه‌ی که ته‌وانایی کاریگه‌ری ته‌واوی هه‌بیټ.

بو ئاوه‌دانی و زیندوو هیشتنی ئه‌و ناوانه‌ی که شایسته‌یی وشه‌یان هه‌یه، که مروّف ده‌گریټه‌وه، ریگه‌ی به‌خشینی وشه به خوین توانای پیدان و لیدانی به هیز و جوانی هه‌یه. ریټی راست و پیروژ بو ئاوه‌دانی گیان و له‌ش و هوّش، ریټیازی به‌خشینی وشه به خوینه.

له په‌روه‌رده‌کان و بنکه‌کانی وشه به‌خشی، کتیب‌خانه‌کان به ناوه‌ندی سهره‌کی بو به‌خشینی ناسین و زانست ناسراون. ئه‌وانه عیلم له کتیب وهرده‌گرن، ئه‌وانه به کتیب فیټی ئه‌ده‌ب ده‌بن، له کاتیک که من به ناوی خوای مه‌زن، پرومه‌ت و ناوه‌کان به سهرچاوه‌ی به‌خشینی وشه‌کان و ناسین و زانست ده‌ناسمه‌وه. ئه‌وانه‌ی که ریگه‌ی کوپستانی سه‌خت و به به‌فر به که‌ری نه‌خوّش و پیر ده‌گرنه به‌ر، بابزانن که له پرته‌ی چاویک، پیگه‌ی خوایان له سهر یالیک بو دۆلټیک ده‌گورنه‌وه.

گر خوای مه‌زن بیه‌ویټ که سینگ و هه‌ناوی مروّف تنگ و هیلاک بکات و ئه‌و مروّفه ههره‌س پې به‌ینټ، وهک مه‌نجه‌لی سهر ئاگری پر له ئاوی لی ده‌کات که به‌رده ورده‌ی سهر ده‌ریا له ناوه‌وه‌ی له‌گه‌ل کولان و قولانی ئاوه‌که ده‌نگی به‌رز ده‌کاته‌وه، ههرچی زیاتر بکولټ، ده‌نگ و ههرای به‌رزتر ده‌بیټ. ئه‌وانه نه‌زانن له‌وه‌ی که به‌رده ورده‌ی سهر ده‌ریا ئه‌وه‌نده ئاوی پیدا هاتوو و چوو که شل و شی نابیته‌وه. نه‌زانن له‌وه‌ی که وشه‌کانی خوای مه‌زن له مه‌نجه‌لی سینگی ئه‌وانه ئا و نابیت و ناتویټه‌وه، ئه‌وانه شایسته‌ی ئه‌وه‌ن که سینگیان لی تنگ و پر له ئازار بیټ. ئه‌و که‌سانه به ناوی خوای مه‌زن ههرگیز وشه‌کانی نیو سینگیان ناگات به ده‌میان و ههرگیز ده‌ناچیت، ئه‌وانه به‌و به‌ردانه‌وه ژیان ته‌واو ده‌که‌ن!

داوا له خوای مه‌زن ده‌که‌م که له نه‌وه‌ی کورد که‌سانیک دروست ببن که پرسته‌کان وهک ئه‌مانه‌ت وهر بگرن، وه که‌سانیک له نه‌وه‌ی کورد دروست ببن که پرسته‌کان بخولقینن و ببن به خاوه‌ن ریگه و پرومه‌ت. داوا له خوای مه‌زن ده‌که‌م که

نهوهکانی داهاتووی کورد به خوین لهگه‌ل پستهکان کار بکه‌ن، وه به جهوه‌هر پستهکان وهک ئەمانه‌ت رابگرن و هه‌لیبگرن.

دهم بۆ هه‌نجانندی خواردن و وتنی وشه‌کان

په‌نا به ناوی خوای مه‌زن ده‌به‌م له شه‌ری ناوه‌کان. به ناوی خوای مه‌زن ده‌ست و گیان ده‌ست پێ ده‌که‌م.

له ده‌ورانی حوجره‌ وانه‌کان که بۆ فه‌قی‌کان دانرابوو، سه‌خت و ئاسانی تی‌دا هه‌بوو. وانه‌ی وه‌ک سه‌رف و نه‌حو، به وانه‌ی سه‌ره‌کی ده‌ناسرا، بۆ ئه‌وه‌ی که فه‌قی له قورئان شاره‌زا بێت. سه‌رف و نه‌حو وه‌ک دوو وانه‌ی بنه‌رته‌ی بۆ فه‌قی‌کان سه‌خت و گران بوو، زۆر کاتی ئی‌مه‌ی به‌ خۆیه‌وه‌ خه‌ریک کرد وه‌ زۆر کات بۆ وتنه‌وه‌ی ئه‌و دوو وانه‌ ته‌رخان ده‌کرا. ئه‌و فه‌قی‌انه‌ی که به‌ که‌سی به‌ ته‌وانا بناسرایه‌ن، له‌ بواری سه‌رف و نه‌حو شاره‌زاییان هه‌بوو. هه‌روه‌ها سه‌رف و نه‌حو وه‌ک دوو ده‌روازه‌ بۆ کردنه‌وه‌ی قورئان به‌ ئی‌مه‌ ناسرا بوو.

له‌ به‌رانبه‌ر سه‌رف و نه‌حو وانه‌ی ته‌جوید ئاسانترین وانه‌ و خۆشترین وانه‌ بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌وه‌نده‌ ئه‌رکی نه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی که ئی‌مه‌ فی‌ری بین. مامۆستا مه‌نسور، مامۆستای ته‌جویدی ئی‌مه‌ بوو. ئه‌م مامۆستا له‌سه‌ر باسی ته‌جوید باسی تری بۆ ئی‌مه‌ ده‌کرده‌وه‌. پۆژیک وتی له‌ شاری مه‌دینه‌ که‌س هه‌یه‌ که‌ پ‌سپۆری پیتی (صاد) ه‌. وتی که‌سانیک له‌ بواری ناسینی پسته‌کان شه‌هاده‌ وه‌رده‌گرن. ئاماژه‌ی به‌ به‌های ئه‌وه‌ ده‌کرد که‌ پسته‌کان ته‌وانای ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ که‌ ده‌وره‌یه‌کی خویندی فه‌قی به‌ خۆیه‌وه‌ خه‌ریک بکات، بۆ ئه‌وه‌ی که‌ زانست و شاره‌زایی لێ به‌ ده‌ست به‌ی‌نی‌ت.

ئه‌و باسه‌ی مامۆستا مه‌نسور له‌ لای مندا وه‌ک یاده‌وه‌ریه‌ک له‌ گه‌نجه‌ی هۆش‌مدا شوینی خۆی کرده‌وه‌. تا ئه‌وه‌ی که‌ حه‌سه‌ن زی‌ره‌ک و قسه‌کردنی دایکم دیسان منیان خسته‌وه‌ بیری مامۆستا مه‌نسور.

حه‌سه‌ن زی‌ره‌ک به‌ گۆرانی بی‌ژیکی به‌ ناوبانگی کورد ده‌ناسریت و ده‌نگی خۆشی شایسته‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ گوئ لێ بگيردریت. له‌ گۆرانیه‌ک حه‌سه‌ن زی‌ره‌ک وشه‌ی

منشور له جياتى وشهى مشهور به كار دهبات. دهلييت: دهگه پريمه وه بو بوكان، ناوم لهوئ مهنشوره!.

دايكم كه قسه دهكات زور به زحمهت دداني به وشهكان دهلييت. وشهى موسولمان به بسلمان دهلييت، قورئان بو قورحان دهلييت، مهسخه ره به مهخسه ره دهلييت، تا دهگاته زور وشه و ناوى تر كه سهر و گوئ به كهيفى خوئ دهشكينييت.

ماموستا ههزار له كتيبي چيشتى مجيور زوريك له وشهكان به ههناو و ههناسهى خوئ دهرده برييت. تهنيا ناويك كه له بيرم ماوه كه ماموستا ههزار به شيويهكى تر وتوويهتى ناوى عهبدولرهمانه كه به ئه ورهمان وتوويهتى. گهر له كتيبي چيشتى مجيور بگهرييت، زور وشه و ناو به ههناو و ههناسهى ماموستا ههزار وتراوه.

تيكهى گوشت كه له دهما دهجوينرييت و دهههنجينرييت تا ئه وهى كه دهچيپته خواره وه، پيويستى به وهيه كه ددان و ده مى به باشى بو بجوولينرييت. ههر ئه وه ده مهى كه گوشتى پي دهههنجينرييت، ههر له وه ده مهيه كه وشهكان و ناوهكان دهوترين و دينه دهره وه. مرؤف شايستهيه كه ههجاندن و دهربريني وشهكان و گوشت لهيه كدى جيا بكاته وه، شايسته ته كه مرؤف ئاگادارى ده م و زارى بيت. ههر ئه وه ندهى كه هيچ ري و رينمايي كه نيه بو ئه وهى كه چون گوشت بههنجينرييت، به پيچه وانه وه ري و رينمايي ههيه كه وشهكان و ناوهكان و رستهكان به جوانى و پيروزى له ده مه وه دهر بيت و بوترييت.

له ده ورانى زانكوى سه لاه دين كه بيرم له و روزهى ماموستا مهنسور ده كرد كه باسى پسپوري له بوارى پيتى صادى ده كرد، پيكه نيم به و قسهى ده هات، له لاي خوئما ده موت ئه وه چ باسيكه كه بو نه وهى كورد ده وتريته وه؟! ئه وه چ دهرس و وانه يه كه كه بو نه وهى هه زارى كورد ده وتريته وه؟! سه بيرم له وه ده هات كه ده بوو وشهكانى ئيسلام به باشى بلينه وه. به خوئم ئه وت كه ئاخر وشهكانى قورئان چي تيدايه كه ئه وه نده ده بيت به جوانى و ريك و پيكي بوتريته وه!؟.

له لاي خوئما ده مه وت كه له جياتى ئه وهى كه باسى زانستى پيشكه وتووى سه رده م بكن و باسى ده سكه وته نوئ مرؤقيهكان بكن، هاتوون و باسى ئه وه م بو ده كهن كه چون پيتى صاد بخوينريته وه!.

له دهورانی بهندینخانه که باسی پرستهکان و پرومهت و دهمم بۆ کرایهوه، به ناوی خوای گهوره ئهوهشم بۆ کرایهوه که پرستهکان و وشهکان و ناوکان دهبیته که به جوانی له پرومهتی مروّف بیته دهرهوه. لهویوه بۆم دهرکهوت که ئیسلام چهنده پاک و پیروژه که بهها به پرومهت و خاوینی له وتنهوهی وشهکان و پرستهکان دهدهت.

ئهدهبی تهجوید له دهورانی ناوی موهممهدی پهپامهینهری خوا به ئامۆزگاریهکانی قورئان بنهواي دامهرزاه. ئهدهبی تهجوید بۆ پرستهکانی قورئان دامهرزاه نهک بۆ زمانی عهرهبی. ئیتر چهند وانهکان به ناحق له ئیمه سهخت و توند دهرکرا، وانهی وهک سهرف که به بنهوا دهناسرا له لای مندا به وانهیهکی له پهراویز ناسرا، وه وانهی تهجوید له دهورانی بهندینخانه وهک وانهیهکی خاوهن ئهدهب و پینمایی دهرکهوت.

له دهورانی بهندینخانه بههای ئهوهم بۆ بهدهرکهوت که ناوهکان و وشهکان و پرستهکان، دهبیته که به ریک و پیکی له پیگهی خویدا به جوانی یاد بکریت و پیزی لی بگیردریت.

باس و بهسههاتی تهجوید و باش وتنی ناوهکان و وشهکان دهسکهوت و دهرکهوتیکی تایبهتی بۆ من هیه. من ئه وانهم له دهورانی حوجره پی و ترا بۆ ئهوهی که پرستهکانی قورئان به جوانی بخوینمهوه، له کاتیک که من له دهورانی بهندینخانه ههستم بهوه کرد که نهک بۆ قورئان وهک کتیبیکی پیروز، بهلکو بۆ تهواوی وشهکان و ناوهکان، دهبیته که به ئهدهب و باشی بیلیمهوه بۆ ئهوهی که خوای مهزن شایستهیی وتنی ناوهکانم پی بهخشیت. ئیتر کوردی کردنی وشه عهرهبییهکان یان وشه ئینگلیزهکان یان وشهکانی تر مروّف له مانا و پیگهی راستینی ئه و وشه دوور دهخاتهوه!

باس و خواسی باش وتنی ناوهکان و وشهکان دهسکهوت و دهرکهوتی تایبهتی بۆ نهوهی کورد هیه. ههر مروّفیک که بیهویت به راستی و به ناوی خوای مهزن فییری ئهدهب و ناسین بیته، له ههر سهردهم و دهرهیهک پیویستی به ئهدهب و وانهیهکه. وانهی تهجوید که لهو دهوران به من و ترا، له راستیدا هیچ بهها و بایهخیکی بۆ من نهبوو. من لهو کاته خهریک به وانهیهکی تر بووم. له پاش ده

سال که به سهر ئه و دورانه دا چوه، بۆم ده رکهوت که پپووستم به پڙ و پښمايي باش وتنه وهی هه موو وشه کان و ناوه کان هه يه.

په روه رده ی مروقی و حوجه له بهر ئه وهی که مروقیان دروست نه کردوه، نه زانن و ناته وان و هه ژارن له وهی که بزنان و بتوانن هه ر مروقیک له هه رده م و ده وره يه ک چ وانه و ده رسیکی شایسته يه. قوتابی و فه قیکان به کومه ل له بهر ده ستی خو یان کو ده که نه وه و يه ک وانه یان پڙ ده لینه وه. ته نیا خوی مه زن ته وانی ئه وهی هه يه که له کاتی دیاریکراو و له ده م و ده وره ی شایسته ئه ده ب به مروق فیر بکات. له بهر ئه وهی که خوی مه زن به باشی شاره زای ناوی مروق و پرومه تی هه رکام له مروقه کانه، له بهر ئه وهی که خوی مه زن مروقی دروست کردوه و ده ستی له سهر مروقه.

ناسین و راستی له ئاسوده یی و ئاسانی و پروناکی نزیکه. ته جوید که ئاسانتیرن وانه بوو، به شایسته ترین وانه ی دورانی حوجه ی ده ناسمه وه. به پپچه وانه ی حوجه که زانستی سه رف و نه حویان به بنه وای ناسینی قورئان ده ناسیه وه. ماموستا عه لی که له ک به دلکی پاک، رسته کانی قورئان به جوانی به سهر نه خو شه کان ده خوینیت و به ناوی خوا شفا به نه خو ش ده به خشییت. ئیتر پپووست ناکات که نه خو ش بیهوش ببیت، ئیتر پپووست ناکات که به چه قو پیستی نه خو ش بدردییت. نه ک ته نیا بو شفا ی نه خو شی به لکو بو هه موو شفا و سه لامه تیه ک پپووست ده کات که ناوه کان و وشه کان به جوانی و خاوینی بوترینه وه، نه ک ته نیا له ده مدا به لکو له دلشدا.

کاتی که ناوه کان و وشه کان له پیگه يه ک که خوی مه زن دیاریکردوه به جوانی یاد بکریته وه و به ده مدا بیت، ئه وه مروق له ش و هوشی خوی پاراستوه.

شکاندنه وه

له به شی يه که می نووسینه کان له باسی فارسه کان و فه ره نسیه کان ئامازم به وشه ی هه لوه شاندن و هه لوه شاندنه وه ی نه وه کان و ناوه کان و وشه کان له ئه ده بی مروق و ئیبلیس کرد، ئه وه يه کی که له کاره هه ره گرنگه کانی ئیبلیس و شه یاتینه بو ئه وهی که وشه کان و ناوه کان و نه وه کان له کان و کوانی خو یان هه لکه نن و بیانده ن به ده م ره شه بای کاولکه ری ناوی خو یانه وه.

لیره ئاماژه به دووهم کاری سهرهکی ئیبلیس و شهیاتین دهکهم بۆ دژایهتی وشهکان و نهوهکان و ناوهکان، که ئهوهش شکاندن و شکاندنهوهیه. بۆ نموونه زۆریک له خهڵک ناوی ئهحمهد به ئهحه و ئهخل و ئهحۆل بانگ دهکهن. ناوی موحهممهد به حهمه و محه و مامهد و مههد بانگ دهکهن. ئهمه شیوهیهکی زۆر باوی نیو خهڵکه بۆ شکاندنهوهی وشهکان و ناوهکان.

نوسهران و شاعیران و بیرمهندان و سیاسیهکان و سهرجهم ناوهکان ههولیی ئهوهیان ههیه که وشهکان و ناوهکان و پرستهکان و ههستهکان بشکیننهوه و به خواستی ههست و ههناسه و ههناوی خۆیان بیخهنه دهرهوه.

دینی ئیسلام زانستی تهجویدی دامهزراندوو بۆ ئهوهی که فهقی فییری ئهوه بکات که به پرێز و ئهدهبهوه وشهکان و ناوهکان به دهم و دهستیدا خهریک بکات. وشهکان دهرگهی ههیه، دهرگهی خوشهویست کردن یان چکۆله کردن، دهرگهی شکاندنهوه یان رادهی فره بۆ پیگهدانی وشهکان. له دهورانی خویندنی فهقییه که ناویشان و پیگهی پئی دهبهخشریت و به مهلا و مامۆستا و شیخ و حهکیم و پلهی بهرزتر دهناسریتهوه. ئهمه هاتوو له ئهدهبی دینییه.

پیشتر باسی ئهدهبی ئهباب و windows م کرد. باسی ئهوهم کرد که ئهدهبی ئیسلامی باب و دهرگه بۆ ئاشنایهتی دادهمهرزینیت، بهلام ئهدهبی مروقی ئهدهبی ویندۆز و پهنجهرهکان دامهزراندوو که زهمینهی شکاندنهوه و بیپرێز کردنی ناوهکان و وشهکان فهراههم دهکات. بۆ نموونه مامۆستا عهلی کهلهک له فهیسبووک لاپهپی تاییهتی خۆی ههیه، زۆر کس به بی ئهوهی که ناو و ناویشانی خۆیان دهربخهن جنیو دهن و دوژمنایهتی و سووکایهتی بهو مامۆستایه دهکهن. فهیسبووک پهنجهرهیهکی مروقیه که ژینگه بۆ شکاندنهوهی ناوهکان دروست دهکات.

له ئهدهبی خهڵکی کورددا وشهی شکاندنهوه به کار دهچیت. بۆ نموونه کهسیک خواستی ئهوهی ههیه که کهسیک بشکینیتهوه، بهو مهبهسته که خواستی ئهوهی ههیه که بیپرێزی پیبکات و پیگهی لاواز بکات.

شکاندنی وشهکان و ناوهکان جوولہیہکہ کہ دەستی لە پشتەوہیہ و خواستی دەستەکانی پشتەوہی ئەوہیہ کہ پیگە پراستینی وشهکان و ناوهکان لە دەم و دەستی مروّف بشەوینیت.

دار بو بنه پئی و له پئی دەست

پهنا به ناوی خوای مهزن ده بهم له شه پئی ناوهکان. به ناوی خوای مهزن دەست و گیان پئی ده کهم.

منداڵ بهرد له بن چال ده خات بو ئەوہی کہ له دەنگی ئەو بهرده که یفخوش بیت!. مروّف کلیل له بن چال ده خات له بهر ئەوہی کہ به باشی ونی بکات و هەرگیز بو خاوه نه کهی نه دوزریتەوہ!.

وشهکان و ئەو بهر هه مانه ی که له وشهکان دیتە بهر هه م به له شیک و له له شیک نامینیتەوہ و ههرده م پیگه و دەوری خوی دەویت. پستهکان و وشهکان که به مروّفیک درا و پاش ماوه یه که ئەو مروّفه نهیتوانی که به سهرکه وتووپی و پیز خزمه تی وشهکان و پستهکان بکات، ئەو وشهکان و پستهکان له ئەو له شه جوولە دهکات و شوینی خوی دهگوریت. ئیتر پاش ئەوہی که ئەو له شەیان به جی هیشت، به باشی ئەو له شه بی میهر و ئەدەبه بو کاتیکی تر ده ناسنه وە و رهفتاری شایسته ی له گه ل ده که ن!.

بنه پئی، قوولایی له شه بو ئەوہی که هه ر وشه یان ناویکی سه رکیش بیه ویت که خوی یاخی و ون بکات، بو ئەوہی که خوی بشاریتەوہ. وشهکان خویان له بنه پئی ده خه ن، وهک بهرد که له بنه چال ده که ویت. ئەم کاره بو ئەوہ ده کریت که دەوری وشهکان و پستهکان له ناوهندی له ش دوور بکریتەوہ. وشهکان هه رچی له دل دیتە خواره وە، من تووشی وینه یه کی سه یر و جوان دکه ن:

ئەو که سه ی که له هه لپه رکی سه رچۆپی ده گریت، هیز و جوانی و وزه و پرومه تیکی چالاکی هه یه، ئەو که سه ش که گاوانی ده گریت، به پیچه وانه وه شوینکه وتووی ئەو که سه یه که سه رچۆپی به ده ستەوہ یه. ئەو که سه انه ی که له نیوان سه رچۆپیکیش و گاوانیگرا ده ستیان گرتووه، ده ستیان به ده ستی یه کدی به ستراوه ته وه.

لهشی مروّف هر وهک رپیزیکی هه لپه رکی چهند ناویک پیکه وه دهستیان گرتووه و له شیک هه لده په رینن، میشکی مروّف و بنه پی مروّف سه رچوپی کیش و گاوانیگری ئەم ریزه ی هه لپه رکیین. ئەو دووانه ناویان له یهک نزیکه، ئیتر کاتیک که سه رچوپیکیش ناچیت، ئەوه له ناکاوه یه کییک له دواوه ی ریز به خووشی و دهست هه لبرین و فیکه و سه ما چوپی له دهست ده گریت و ههست و هه ناسه یه کی خوش به ریز ده دات و هه لیده په رینیت و له تیچوون رزگاری ده کات. کاتیک که بی داری تووشی کیسه بووبیت، ئەوه له بنه پیوه هه ولی کردنه وه ده دریت.

هه رچی رسته کان له میشک به ره و خواره وه بیت، ئەوه ده بیت که دهست و ناویک به سه ریاندا زالی و خاوه نداری بکات. بو نموونه گه ر وشه کان و رسته کان که وته ورگ و گه ده ی مروّفه وه، ئەوه دهسته یهک له ناوه کان و رسته کانی تر ده رووخینن و ژینگه بو ژیانیا ن ده خه نه مه ترسیه وه.

ئینگلیسه کان ئەو ناو و رستانه ی که له دهوری گون کار ده کهن، به رز و پیروز راده گرن. ژنه کان و قونده ره کان و له شفرۆشه کان و ئەوانه ی که باسی ناوگه ل ده کهن. ئینگلیسه کان گه ر پله یهک به رز و به ریزتر بن، باسی ورگ ده کهن، که باسی ورگ له فه ره نسه و یه کانه وه به ئینگلیسه کان گه یشته وه!

له پهروه رده ی کوندا باسی فه له که کرن وهک ره وشتیکی لی دان بو پیدانی وشه کان به کار چوو. ئەو که سانه ی که ئەو شیوه ی لی دانه یان بو پیدان و پهروه رده کردن له قوتابخابه کان خسته ئاراهه، وشه و رسته یان به له شه وه په یوه ند زانیوه. ئەمه به هایه کی زوری هه یه. لی دانی بنه پی به لی دانی ناسیاوه که یارمه تی سه لامه تی میشکی مروّف ده دات.

له پهروه رده ی ده یه ی هه فتا کانی کو ماری ئیسلامی ئیراندا، چوو بو دهست به کار ده چوو. لی دان به دار به له پی دهست، بو ئەوه به کار ده چوو که قوتابی فییری ئەوه بیت که ئیتر وانه کانی به باشی له بیر و ژیری خو ی هه لگریت. ئەوانه له بنه پی گوزه ریان کرد، بو له پی دهست!

ئوانه به نه زانی دهستی قوتابیانیا ن کرده به رپرسی ئەوه ی که وانه کان به باشی به سه روچاو و گوئ ناگه یه نییت. هه ر بو یه به دار له له پی دهستیان داوه. ئەوانه

نهزان بوون لهوهی که لهپی دهست و میښکی مروّف ریگهیهکی دوورتره لهوهی که
بني پی و میښک ههیهتی!.

گوریس و کا له دوزمنی یهکدیدا

پهنا به ناوی خوی گهوره دهبهم، وه به ناوی پیروزی باس له وشه ی باوی تنبیه
دهکه م.

لیدانی بنهپی کاریکی باشه، بهلام نهک به رق بهلکو به خوشهویستی بو ئهوهی که
هیلاکی سهر و میښک ده رچیت. ههروهها وشه ی تنبیه وشهیهکی عه ره بیه، که
دهسته وشهیهکی تر وهک اه تمام، انضمام و استرعاء، له دهوروبه ریه تی، که ئامازه
بهوهیه که بهها و بایهخی شتیک ده رکه ویت. تنبیه له ئهده بی فارسیدا بوو به
داری دهستی ماموستا. له زمانی عه ره بدا وشه ی بهها و بایهخ له دهوری ئه و
وشه یه و له ئهده بی فارسی ناوی چیو بووه ته جیگری ئه و وشه یه.

مروّف وشه ی تهنبیه ی وهک چلیک له داریک شکاندووه، که خوی گهوره ئه و چله ی
دروستی کردووه که گهلا و میوه بدات. مروّف ئه و چله ی به دهسته وه گرت که له
ناوله پی قوتابیه کان بدات. فارسه کان وشه ی تهنبیه یان به ستم به کار برد. ئهوان
به خواستیکی دوور له راستی وشه ی تهنبیه یان له چلی دار نزیک کرده وه.

وینه ی ئه م قسه ی منه وهک که سیکه که باریکی گهوره ی کا به گوریسک ده به ستیت
و بو گواستنه وه ی کا به کاری ده بات. له لادیکانی کوردستان له گوریس بو کیشه و
بار و بهستن و راگرتن که لک وه رده گرن. کیشانی کا یه کیک له و کیشانه بوو که
گوریسیان به دهوری چیخ و ده هوه ده به ست و کایان بار ده کرد. ناوی گوریس و کا
دوزمنیه کیان پیکه وه هه یه.

ئه و کایه ی که چوه بني گوریس، پیوه ده مینیته وه. کا له بن پهنا و سیبه ری
گوریس خوی کر و مات ده کات، ئه وه نده خوی به گوریسه وه ده هیلیت تا ئه وه ی که
خاوه ن گوریس، گوریس له به رده م کادان بدات به زه ویدا و بو کاری کا و خه رمان به
کاری بیات. ئیتر خاوه ن گوریس ناتوانیت که ئه و گوریسه بو هه ر کیشه و باریک به
کار بیات!.

گوریس و مار له دۆستی به کدیدا

چه ند وینهیه کی سرنجراکیش له گوریس کاریکی کرد که ههست به وه بکه م که گوریس که یفی به خه لکی دهشتی زه هاو نایهت. باش سرنج بدهن:

نیوه پوانیک له گهرمای هاوینی دهشتی زه هاو به ده می خه وه وه ده مه ویست که بۆ ئاوده ست بچم. تیشکی خۆر زۆر له زه وی نزدیک بوو. به ته نیشته هه مامه که تیپه پیم و به لاچاویک سه یرم کرد که ماریکی رهش پان بووه ته وه. به کسه ر منی راچه له کاند و دهستم به په له هیئا به پوومه تم و خۆم دوور خسته وه. چاوم ده کرده وه و ده مه ست بۆ ئه وه ی که دلنیا بم ماره، که باش سه یرم ده کرد، بینیم که گوریسی ره شه. گوریس زیندووه. گوریسی رهش له موی بزنی شاخ به زینه، ئارامی و پان بوون بۆ گوریس شه رمه!. گوریس له تیشکی زۆری خۆر، بۆ خواستی ترساندن که لک وه رده گریت!

چه نده ها جار له خه لکم بیستووه که باسی چیرۆکی خویان له گه ل گوریس و مار کردووه. که سیک بۆ من ده یگی پرایه وه که جاریک دهستی بۆ گوریسیک بردووه و به دوا ی خۆی رایکی شاره، له ناکاوه ههستی کردووه که گوریسه که سه ره و جووله ده کات. وتی له ناکاوه دهستم لی به ردا و زانیم که ماره!.

گوریس سه ری خۆی به خۆی ده به ستیت. گوریس سقه به هیچ ناویک ناکات که سه ره که ی خۆی پی به ستیت. سه ری گوریس به سه ری خۆی گری ده دریت، له بهر ئه وه ی که ئه گه ر خۆی بدات به دهستی ئه وان ی تر، لیاقه تی ئه وه یان نیه که به باشی بیبه ستنه وه و له هه لوه شان بیپاریزن. گوریس که خۆی ده ناسیت، بۆ به ستنه وه ی ناوه کانی تر به کار ده چیت، سه ری خۆی به سه ره که ی خۆی ده به ستیت!.

گوریس که ده بینیت له لادیکانی کوردستان بۆ کیشه ی کا و به ستنه وه ی گا به کار ده چیت، شادمان نیه. هه روه ها وشه کان گه ر له پیگه ی خۆیدا به کار نه چیت و به های بهرز رانه گیریت. وهک گوریس له گه رما و پووناکی نیوه پۆدا خۆی وهک مار ده نوینیت و ترس دروست ده کات، یان بۆ ئه وه ی که بکه وییت و ده وری نه مینیت، کای سووک و هیچ به خۆیه وه ده گریت و به های خۆی که م ده کات!.

وشه‌ی تنبیه نمونیه‌کی باشه بۆ لیکدانه‌وه. ئەم وشه‌یه بۆ کاریک به‌کار چوووه که شایسته‌ی ئەوه نه‌بووه که بۆ ئەو کاره به‌کارى ببه‌ن. عه‌ره‌به‌کانیش له‌به‌ر ئەوه‌ی که خاوه‌نداری وشه‌کانی خۆیان نه‌کردوووه، فارسه‌کان ئەو وشه‌یانه به‌خواستی خۆیان له‌ئەده‌بی فارسی جی کردوووه‌ته‌وه. وه‌ک گوریس که به‌شیوه‌ی شایسته‌ی پیزی لێ نه‌گیراوه. ئەو وشه‌یه بووه به‌داریک که منداڵه‌ جوانه‌کانی پێ ترسینراوه. ئیتر ئەو وشه‌یه وه‌ک گوریسیک که کا له‌ده‌وری ده‌میڤیت، ئەوه‌نده قسه و باس له‌ده‌وری ده‌میڤیت که خاوه‌ن وشه‌ ناچاره که ئەو وشه بۆ کاریکی تر به‌کار ببات. خاوی گه‌وره خاوه‌نداری هه‌ر هه‌مووی وشه‌کانه، ئەوه که ژه‌هر و هه‌نگوین له‌هه‌نگ دروست ده‌کات، وه‌ هه‌ر ئەوه که وشه‌یه‌ک له‌زوبانی خه‌لک تال و شیرین ده‌کات.

فارسه‌کان ته‌نیا له‌وشه‌ی ته‌نبیه‌دا نه‌بووه که ریشه‌ی وشه‌کانیان که‌ندوووه‌ته‌وه، به‌لکو فارسه‌کان زۆر به‌فراوانی ده‌ستیان به‌ناپراستی بۆ وشه‌کانی عه‌ره‌بی بردوووه. ئەوان وه‌ک که‌سیک که له‌جیاتی ئەوه‌ی که به‌گونیه‌کا بۆ گا به‌ریت، به‌پری دوو له‌پێ ده‌ستیان کایان بۆ به‌ری گا بردوووه. هه‌رئاوه‌ها فارسه‌کان وشه‌کانی عه‌ره‌بیان بۆ فارسی زمانه‌کان بردوووه. وشه‌کان به‌که‌می و ناریکی گه‌یشتوووه به‌زوبانی فارسه‌کان، هه‌م له‌ده‌ربیرینی وشه‌کان هه‌م له‌به‌کار بردنی وشه‌کان. ئەوان له‌جیاتی ئەوه‌ی که ده‌ست و چاوه‌سه‌ر ئەو وشانه‌بخه‌ن که ئیسلام به‌های پێ داوه، زۆریک وشه‌ و ناویان له‌عه‌ره‌به‌کان هه‌یناوه که په‌یوه‌ندی به‌ئیسلامه‌وه نیه.

هه‌روه‌ها ده‌بیته‌وه‌ی کورد ورد و وریا بیته‌که ئەو که‌سانه‌ی که به‌توندی به‌گزی لیدان له‌به‌رنامه‌ی په‌روه‌رده‌ ده‌چنه‌وه و به‌ره‌نگاری ده‌بنه‌وه، له‌به‌رده‌ستی مامۆستایه‌کی به‌ده‌ست و نه‌زان ده‌ستیکیان خواردوووه. هه‌ر ئەوانه‌باسی ئەوه‌یان کرد که له‌ش نابیت بۆ په‌روه‌رده‌ی وشه‌کان به‌کار بچیت!

له‌شی مروّف بۆ ئەوه‌ی که بگات به‌وشه‌ی داهینان، ده‌بیته‌که له‌وشه‌ی راهینان گوزه‌ر بکات. راهینان وه‌ک راهینانی له‌ش بۆ شه‌ر، له‌شیک که به‌وردی و نه‌رمی و به‌رده‌وامی به‌ده‌ستی خو و دۆستان لێ نه‌درابیت و ئاماده‌ نه‌کرا بیت، ته‌وانی ئەوه‌ی نیه که له‌مه‌یدان شه‌ر بکات.

کهو و کهر له پیگه و دهنگدا

پهنا به ناوی خوای مهزن دهبهم. به ناوی خوای مهزن دست و گیان پی دهکهم.

ناوهکانی کورد له پیگهیهک که لیی نهزان و پیی نهناسراون و تیدا گوزهریان نهکردوو، دهیانهویت که نهوهی کورد خاوهنداری بکهن. دهست و دهم گرتن به ناههکانهوه ئاماژه بهوه دهکات که لهش و هوش خهریک به چیهوهیه؟ به ئاسانی و به ناوی خوای مهزن تهوانی ئهوهمان ههیه که به چند رسته بیانبهستینهوه.

له بابتهیکی پیشترا باس له پهیهوندی ناوی کورد به ناوی کهر و ههلو کراوه. له پیگهی لووتکه بو پیگهیهک که کهر به ههوساریکهوه بهست و بهند کراوه. باسم لهوه کردوو که دهروونی کورد له رابردوودا له ناوی ههلو و کهر نزیک بووه.

باسی کهر و کهو وهک نانیکه له بهرهبهیانیک، که به ئاردی تازه و پشقلی کون ئاماده کراوه. بو ئهوانهی که بون و تامی نانی بهرهبهیانی لادیکانی کوردستان به گیانیا ناسایش دهات. ئهوانهی که دهیانهویت توخم و دانهری توخم تیک بدن.

جووله له ناههکان ئاماژه بهوه دهکات که ئه و مروقه چهنده تهوانی گوزهری ههیه. ئاماژه بهوه دهکات که ئه و مروقه چون له پیگهی خویهوه گوزهر دهکات؟ وهک نمونه، من چون له ناوی سادقی هیدایهت بهره و ناوی فردریک نیچه گوزهرم کرد؟ وه له ناوی ناسری سوبحانی بهره و ناوی فردریک نیچه پهپیمهوه؟ باسی ئهوه م بو گرنگ بووه که ناههکان چون له نازناویک بو نازناویکی تر گوزهر دهکهن؟ چون له دووانهیهکی دوور و نزیک یان دژ و بهرله گوزهر دهکهن؟ چون موحه ممهدی کوری عهبدولا بهره و ناوی مهحه ممهدی په یامهینهری خوای مهزن جوولهی کرد؟.

رستهکانی قورئان به شایستهیی باسی لهوه کردوو که به چ شیوهیهک لهگهل ناههکان برادهری بکریت. کاتیک که پروت له خوا کرد دهبیست که پشت له خواکان و خاوهندارهکانی تر بکریت. من له دهورانی حوجره دا له هه مان کات که لهگهل ناوی سادقی هیدایهت و ناسری سوبحانی بووم له هه مان کاتدا لهگهل ناوی سهید قوتب ههنگام هه لده گرت. ههروه ها له دهورهیهک که به ناوی فردریک نیچه ئاشنا بووم، ئه و سی ناوهی سهروهه له مندا وهک ناوی نهکراوه مابوونهوه. من له پییهک دهرویشتم که ناههکان شان به شانی یهکدی لهگهل مندا دهرویشتن. هه ر ئه مه

کاریکی کرد که من پروم له چهند ناوی جیاواز بییت. که ئه‌مه به ته‌واوی دژ و به گژی ده‌روونی مندا ده‌چوووه‌وه.

من له هر هه‌مووی ده‌وره‌کان نااگاه بووم له‌وهی که خاوه‌نداری ناوه‌کان بکه‌م. له ده‌وهی به‌ندینخانه بوو که به پیگهی ناوه‌کان له ده‌وره‌کانی ژیاندا ئاشنا بووم. له ده‌ورانی به‌ندینخانه به‌وه ئاشنا بووم که ئه‌و ناوانه‌ی که ده‌روونی کوردیان به‌ند و به‌ستی خۆیان کردوووه‌ته‌وه، زۆر پروون و ئاشکرایه.

ناوی که‌و و که‌ر دوو ناوه‌ی تره که ته‌وانی هه‌یه باس له بارودۆخی ده‌روونی ناوه‌کانی کورد بکات، هه‌روه‌ها ته‌وانی ئه‌وه‌ی هه‌یه که پێبازی نه‌وه‌کانی کورد له پێی ناوه‌کانی کورد دیاری بکات. ناوی که‌ر له دوو ناوه‌ی هه‌لۆ و که‌ر، وه که‌و و که‌ر، وه‌ک ناوی پایه‌دار ماوه‌ته‌وه، که ئه‌مه ئاماژه به باشی دۆخی ناوه‌کانی کورد و نه‌وه‌کانی کورد نیه!

که‌و ئه‌و په‌له‌وه‌ره‌یه که کورد له دنوک و ده‌نگی که‌لکی وه‌رگرتوووه. کورد، که‌و وه‌ک په‌له‌وره‌یکی جوانی ده‌ستی، بۆ ده‌نگی پای ده‌گریت و له قه‌فه‌سدا به خپوی ده‌کات. که‌و په‌له‌وه‌ریکه که له داوینی کیوه‌کان ده‌ژی و گوشتی بۆ خواردن به کار ده‌برییت. هه‌بوونی ئه‌م په‌له‌وه‌ره له ئه‌ده‌بی ژبانی کورد ئاماژه به ناوه‌کانی کوردی ده‌کات. که‌و به پێچه‌وانه‌ی هه‌لۆ مه‌ترسی نیه، پاو ده‌گریت و پاو ناکات، ده‌ستی ده‌بییت و ترسی له‌سه‌ر نیه، هه‌روه‌ها جوان و ده‌نگ خۆشه، وه له داوینی که‌ژه‌کان ده‌ژی و به ده‌نگ له ئه‌ده‌بی کوردیدا ناوبانگی به‌ده‌ر کردوووه.

ناسری په‌زازی و ناسری سوبحانی

ناسری په‌زازی ده‌نگ خۆشی ناوداری کورد وه‌ک نمونه‌ی باسی که‌و و که‌ر ته‌وانی ئه‌وه‌ی هه‌یه که به ناوی خوای مه‌زن ئه‌و باسه بۆ نه‌وه‌کانی کورد شل و شی و شیتهل بکاته‌وه. ناسری په‌زازی هونه‌رمه‌ندیکه که کورد وه‌ک ده‌نگ‌خۆشیکی شو‌ر‌ش‌گی‌ر ناسیویه. ئه‌م هونه‌رمه‌نده توانیویه‌تی که به‌ره‌می کوردی بۆ نه‌وه‌کانی کورد هه‌بییت. بۆ ئه‌وه‌ی که ناوی ناسری په‌زازی وه‌ک نمونه بخه‌مه به‌رده‌سته‌وه، ده‌بییت که که‌لک له ژبانی کاری ئه‌و ناوه وه‌ربگرم.

كورد يهك هه‌لۆی هه‌بووه كه به‌سه‌ر سنووره‌كان به با‌لپه‌وه، به بئ ئه‌وه‌ی كه حیساب بۆ كه‌س بكات، گوزه‌ری كردووه، ئه‌ویش ناوی زه‌رده‌شت بووه. ناوه‌كانی تر هه‌ر وه‌ك كه‌و له داوینیی كیو له‌به‌ر ده‌ست و بن ده‌ست ژیاون و زه‌وینه‌ی¹⁴ ئه‌وه‌یان تی‌دا هه‌بووه كه‌ پ‌او یان داو بكرین. ناسری په‌زازی وه‌ك كه‌و بۆ نه‌وه‌كانی كورد خویندوووه، وه‌ هه‌ولیی ئه‌وه‌ی داوه كه‌ وه‌ك هه‌لۆ به‌ ئه‌ده‌بیک، نه‌خشه‌یه‌ك له وشه‌كان بۆ نه‌وه‌كانی كورد بچنیت بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ زمانی كوردی ناسیاو بكات.

په‌له‌وه‌ر هه‌یه تا په‌له‌وه‌ر، مریشك بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ بزئوی ژیاانی ده‌ربكات ناچاره كه‌ دنوكی به‌سه‌ر هه‌ر خاك و ئاوێك بدات. به‌لام هه‌لۆ هه‌رگیز دنوكی به‌ زه‌ویدا نادات، به‌لكو به‌ دنوكی ئازه‌له‌كان له زه‌وی به‌رز ده‌كات‌وه. هه‌روه‌ها مرؤف هه‌یه تا مرؤف كه‌ كار بۆ نه‌خشه‌ی ناوه‌كان بكات. كه‌سیكی وه‌ك ناسری سوبحانی كه‌ مامۆستای بواری وشه‌كانی عه‌ره‌بی بوو، كاری له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌كی دیاری وشه‌كان و پسته‌كان ده‌كرد. بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ بگات به‌ پ‌ووناكی و پ‌استی. ناسری سوبحانی ئاوی له‌ په‌نگئاو نه‌ده‌خوارد‌وه. په‌نگئاو مه‌به‌ست ئه‌و ئاوه‌یه كه‌ له‌ كان و جوگه‌ گوزه‌ری كردووه وه‌ له‌ ده‌شتیک كه‌ جوگه‌ و پ‌ووگه‌یه‌كی نیه، به‌ره‌لا ده‌چیت. به‌لام به‌ پ‌یچه‌وانه‌ی ناسری سوبحانی، ناسری په‌زازی ئاوی په‌نگاوه‌ ده‌خوات‌وه. ده‌ست و ده‌می له‌ ده‌شتیک نیاوه كه‌ جوگه‌ و پ‌ووگه‌یه‌كی تی‌دا نیه. ئه‌م كاره‌ی كه‌ ناسری په‌زازی بۆ نه‌خشه‌كیشانی وشه‌كانی كورد ده‌يكات، باركردنی وشه‌كانی كوردیه. جوول‌ه‌ كردن له‌ كه‌و بۆ كه‌ر، لیره‌وه‌یه كه‌ ناسری په‌زازی كاری ئه‌ده‌بی له‌ مه‌ترسی ده‌كه‌ویت و كاریك ده‌كات كه‌ به‌ كیشه‌ی وشه‌كانی كوردی ده‌ناسریت‌وه. كاتیك كه‌ پ‌ووگه‌ بۆ وشه‌كان نه‌بوو، هه‌ر كه‌سی تر ده‌توانیت كه‌ ده‌م به‌و ئاوه‌وه بنیت و لیبی بخوات‌وه. كه‌م كه‌س باسی ناوی ناسری سوبحانی ده‌كات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ له‌ سه‌ره‌تای نووسینه‌كانی به‌ ناوی خوای مه‌زن ده‌ست پ‌ی ده‌كات. هه‌ر ئه‌مه‌ كاریك ده‌كات كه‌ پ‌ووگه‌ی ئه‌ده‌بی ناسری سوبحانی ده‌ركه‌ویت. گه‌ر ناسری په‌زازی بیه‌ویت كه‌ به‌ بئ ناوی خوای مه‌زن وشه‌كان كۆ بكاته‌وه وه‌ك چیرۆکی خالۆ موحه‌مه‌دی دراوسیمانی لی دیت. باش وایه كه‌ باسی به‌سه‌ره‌تای خالۆ موحه‌مه‌د بكه‌م بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ ناسری په‌زازی و ناوه‌كان و نه‌وه‌كانی تر ورد و وریا ببه‌وه:

به بئ ئهوهی که نهوهکانی خالۆ موحه ممه د بههای پئی بدن و خانوویهکی تیدا دروست بکهن، هر وهک خۆی مایه وه. ئیتر دیواره بهردیه که سهگ میزی پیدا دهکرد و خه لکی ئاوی که به تهنیشت ئه و دیواره گوزهریان دهکرد، خالۆ موحه ممه دیان به بیر دههاته وه که رۆژانه به دهست و چاوی ئاگی له دیواریک بوو که هیچ نهخشه یهکی تیدا دروست نهکرا و وهک خۆی مایه وه.

پاش ئهوهی که خالۆ موحه ممه د کۆچی دواپی کرد، یهکی له کورهکانی که له شارانی ئیران ئاواره بوو، برپاری ئه وهیدا که بگه رپته وه بۆ ئاوی و له شوینه که باوکی بهردی له دهوری کیشابوو، خانوویهک دروست بکات. کوره کهی دهستی خسته بنه واکه و خهریکی دروست کردنی بوو. پاش ئهوهی که بنه وایهکی دروست کرد، له بهر دهست تهنیایی و ناتهوانی وازی هینا. پاش ئهوهی که کوره کهی وازی هینا، چووم و سهیرم کرد. زۆر به لای منه وه سرنجراکیش بوو. کوره کهی بنه وایهکی بهردی له نیو دیواره کهی باوکی دروست کردبوو. ههردووکیان به جییان هیشت.

ناسری رهزازی پاش ئهوهی که دهوره یهکی دریزی ژیانی له گه ل دهنگ و ئاواز به سهر برد، ههولئ ئه ویدا که بگه رپته وه بۆ کۆ کردنه وهی وشهکانی کوردی و له کتیبیک به لای بکاته وه، وه ئومیدی ئه وهی ههیه که ئه و وشانه که کۆی دهکاته وه له نهوهکانی کورد کاریگه ری هه بیئت!

ئهمه یه که پئی ده لیم گوزهر له که و بۆ کهر، له کهوی ده نگخۆش له قه فهس و بهردهستی ناوهکان بۆ کهریک که له بهر دهستی ئهوانی تر بارکیش و باربهری دهکات. کهریک که دهنگی به سه ره ناسراوه، که له ناخۆشترین دهنگه کانه. هینانی ناوی کهر له م پیگه دا بهند و په یوهست به ناویکه له داچووندا. داچوونی ناسری رهزازی بۆ ئه وهی که وشهکانی کورد وهک باربهر هه لگریت و هیچ به هایهکی تر بۆ کاری ئه و نیه. دهروونی کورد له ناوی کهر و که و هه لۆ بۆ من ناسراون. بۆ ئهوانه ی که ده یانه ویئت به هاوکاری ناوهکان بۆ یه کتایی برۆن.

کهر که بیته سه ره، دهنگی ناشیرین دروست دهکات، ههروه ها گه ر دهسته یهکی زۆر له ناوهکانی کورد که خهریک به وشهکانن، بیینه قسه، وهک سه ره ی کهر دهنگی ناخۆش دروست دهکهن. به پیچه وانه ی که و که خاوه نداریکی شایانی دهنگه، کهر هیچ خاوه نداریهکی بۆ دهنگه کان نیه.

کەسانی کەم تەوانی ئه‌وه‌یان هه‌یه که ناوه‌کان کۆ بکه‌نه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که به پراستی و پووناکی بگهن. نه‌وه‌کانی کورد ده‌بی‌ت له‌وه وریا بن ئه‌گهر له به‌رده‌ستی ناوی ناسری سوبحانی و ناسری ره‌زازی بیانه‌وی‌ت که به پووناکی بگهن، په‌یکه‌ریک و نه‌خشه‌یه‌ک له پرسته‌کان و وشه‌کان دروست ده‌کن که کهو و کهر تی‌که‌لی یه‌کدی ده‌بن و نه‌وه‌یه‌کی تی‌که‌ل له دوو ناو دروست ده‌بن.

ناوه‌کان وه‌ک کوپ و کچیک که ده‌بنه‌ هاوسهر، ده‌وره‌یه‌ک بۆیان نیه‌ ده‌ست به یه‌که‌وه‌ بدن، وه‌ ده‌وره‌یه‌ک ده‌ستیان به هه‌موو گیانی یه‌کدی ده‌ده‌نه‌وه. له پاش ئه‌وه‌ی که ئه‌و دوو ناوه یه‌کدیان ناسیه‌وه و له‌گه‌ل یه‌کدیادا مانه‌وه، زایین و به‌ره‌م ده‌که‌وی‌ته‌ نیوان ئه‌و دوو ناوه‌وه و ناوی تر ده‌زی‌نی‌ت. هه‌روه‌ها ناوی کهو و کهر وه‌ک دووانه‌یه‌کی ناوه‌کان له‌م نووسینه یه‌ک ده‌گرنه‌وه. ئه‌و دوو ناوه‌ ده‌وریان هه‌بوو له‌وه‌ی که دووانه‌ی ناسری ره‌زازی و ناسری سوبحانی بخولقی‌ن.

باران که له ئاسمان ده‌باری‌ت، که له زه‌وی یه‌ک ده‌گرنه‌وه و له داوینی خاکیک تی‌که‌لی یه‌کدی ده‌بن، ده‌بنه‌ هۆی وه‌چه‌دان و کرانه‌وه‌ی تۆیه‌ک و ناویک. هه‌روه‌ها ناوه‌کان چ چه‌ند دانه وه‌ چه‌نده‌ها دانه که له ژیا‌نی مرو‌قی‌ک یه‌ک ده‌گرنه‌وه، ده‌بنه‌ هۆی ئه‌وه که تۆیه‌ک بخه‌نه وه‌چه. گورزی گه‌وره ئه‌وه‌یه که نه‌وه‌ی کورد به ناوی گۆرانی بی‌ژه‌کانه‌وه، وه‌چه به ناوی خۆیان بدن. گۆران‌یی‌ژه‌کانی کورد و شاعیره‌کانی کورد که له یه‌کدی نزیکن و هاوکاری یه‌کدی ده‌کن، وه‌ک هه‌وری‌ک به‌سه‌ر نه‌وه‌کانی کورد سی‌به‌ریان کردووه.

ناسری سوبحانی کاتی‌ک گه‌یشت به‌و راده که که‌لک له ژیا‌نی خویندنی خۆی وه‌رگری‌ت و به‌ره‌می له نووسین هه‌بی‌ت، کۆماری ئیسلامی ئی‌ران به‌ندی ده‌کن و ده‌یکوژن. به پی‌چه‌وانه‌وه کاتی‌ک ناسری ره‌زازی له‌سه‌ر هه‌یچ بنه‌یه‌کی پته‌وی وشه‌کان و ناوه‌کان دانه‌مه‌رزاه، ده‌یه‌وی‌ت که نه‌خشه‌یه‌ک و ئه‌ده‌بی‌ک بۆ نه‌وه‌کانی کورد دروست بکات!

"ئه‌گهر کهر به‌ داری‌که‌وه به‌ستیت، هه‌ستی ئه‌سپی لی ده‌که‌وی‌ت و پی‌ خۆشه."

به ناوی خوای مه‌زن هه‌ول‌ی سووک کردنی ناوه‌کان ناوهم، به‌ل‌کو هه‌ول‌ی ئه‌وه ده‌ده‌م که تووره‌که به‌ ده‌می که‌روه‌ه بنی‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که کهر به‌ تووره‌که‌ی دانه‌وه باشتر ده‌روات. خواستی من ئه‌وه‌یه که ناوه‌کان و پی‌گه‌ی ناوه‌کان له

ئەدەبى كوردىدا دامەرزىنم بۆ ئەوھى كە نەوھكان بزائن چ ئەستىرەيەك بۆ پۇيشتن دەبىت سقەى پى بكرىت؟ وە چ ناويك باشە كە سقەى پى بكرىت كە رى و رىگا و پووگا بە ناويەوھ دامەرزىت؟.

بە ناوى خواى مەزن گەر بە قسەى من بكەن، لە كەر و كەو و ھەلۆ واز دەھىنن و لە پىگەى مروڤەوھ بە ناوى خواى مەزن گيان پى دەكەن. بە ناوى خواى مەزن ئەدەبىك دادەمەرزىنن كە خۆر ئامادە بىت كە پاش باران بە سەر پوومەتى نەوھكانى كورددا بتاويت. بۆ ئەوھى كە دەستى ستەمى ناوھكان لەسەر پوومەتى نەوھكان ھەلكەنىت.

عەباس موخەممەدى

مانگى ئاگۆستى سالى ۲۰۱۱

بەندىنخانەى تىنسىلى ھاوس لە لەندەن